

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ศูนย์แฟชั่น กรุงเทพฯ
Bangkok Fashion Center



ร.พ.
๑๖ ๑๑ ๑๖
๑๕๕๐-๑๕๕๑

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **82052**
วัน,เดือน,ปี..... - 4 ก.ค. 2551

b. 11๑๔๑๕๐๑
i.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2550-2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพพล สุวจนนานนท์
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

คณบดี

ผศ. นพพล สุวจนนานนท์

ที่ปรึกษา

หัวหน้าภาควิชา อ. ทิเชษฐ โสวิทยสกุล

ที่ปรึกษา

ผศ. ชีระศักดิ์ อินทรประสงค์

ประธานคณะกรรมการ

ผศ.ดร. รพีเจตย์ สุวรรณะชญ

กรรมการ

ผศ. วรวรรณ โรจนไพบูลย์

กรรมการ

ผศ. สุพัฒน์ บุญยฤทธิกิจ

กรรมการ

ผศ. วิวัฒน์ อุดมปิติทรัพย์

กรรมการและเลขานุการ

วิชัย วิชรสินธุ์

รศ. วิชัย วิชรสินธุ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ศูนย์แฟชั่นกรุงเทพฯ (Bangkok Fashion Center)
นักศึกษา	นางสาวนวรรณ์ กิตติงูจิต
รหัสประจำตัว	46020023
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรม
ปีการศึกษา	2550-2551

บทคัดย่อ

หัวข้อปัญหา

วัตถุประสงค์ในการศึกษาโครงการนี้คือ เพื่อค้นหาหาแนวทางในการออกแบบ ศูนย์แฟชั่น กรุงเทพฯ เพื่อรองรับกิจกรรมต่างๆ โครงการที่ได้มีการสานต่อ เป็นแหล่ง กิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงผลทางด้านแฟชั่นและเผยแพร่ภาพลักษณ์ของการเป็น ศูนย์กลางแฟชั่นในภูมิภาคสู่ตลาด โลก และรวมถึงการยกระดับความรู้ในการศึกษาแฟชั่น เพื่อสร้างศักยภาพของนักออกแบบไทยรวมไปจนถึงภาพลักษณ์ของสินค้าแฟชั่นไทย ตลอดจนสร้างช่องทางการตลาด ให้กับสินค้าแฟชั่นไทยที่มีตราสินค้าของตนเองในระยะ ยาว เพื่อสานต่อและขยายตลาดให้กว้างขวางขึ้นได้ในอนาคต ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าและ ออกแบบศูนย์แฟชั่น กรุงเทพฯ นี้จึงเป็นโครงการที่เสนอแนะขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนว ทางการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ทางรัฐบาลจึงให้สถาบันอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นผู้ สานต่อ โดยใช้งบประมาณปี50 ผ่านสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้ดำเนินการสานต่อโครงการกรุงเทพฯเมืองแฟชั่น เพราะเนื่องจากอุตสาหกรรมแฟชั่นเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งสามารถสร้างรายได้จากการส่งออกได้อย่างมากและมีแนวโน้มว่า จะสูงขึ้นในอนาคต

แนวทางในการค้นคว้าวิจัย

เพื่อให้สามารถออกแบบ โครงการศูนย์แฟชั่น กรุงเทพฯนี้ให้สอดคล้องกับลักษณะ ของความต้องการและพฤติกรรมของกลุ่มผู้ใช้งาน บุคคลที่เกี่ยวข้องและมีความสนใจใน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แพ่งชั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยแบ่งขั้นตอนการทำวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
2. ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการและการเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ
3. ศึกษาลักษณะการดำเนินการของกิจการในแต่ละส่วนสำหรับศูนย์แพ่งชั้น กรุงเทพฯ และรายละเอียดองค์ประกอบของโครงการ
4. ศึกษาและวิเคราะห์อาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน และศึกษาระบบวิศวกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับโครงการ
5. ศึกษาแนวทางการออกแบบอาคาร และสรุปผลการออกแบบทางสถาปัตยกรรมเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำวิจัย

สรุปผลการวิจัย

เมื่อทำการค้นคว้าตลอดจนขั้นตอนการออกแบบผ่านไปด้วยความสมบูรณ์ตามแนวทางขั้นต้นแล้วสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความต้องการของกิจกรรมต่างที่รองรับโครงการกรุงเทพฯ เมืองแพ่งชั้น มีความจำเป็นที่จะต้องการสร้างศูนย์แพ่งชั้น กรุงเทพฯ ในลักษณะตามหัวข้อการออกแบบเพื่อรองรับกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เนื่องจากศูนย์แพ่งชั้น กรุงเทพฯ มีองค์ประกอบจำนวนมากและสลับซับซ้อน ที่มีความหลากหลายของผู้มาใช้งาน อีกทั้งมีผู้มาใช้งานเป็นจำนวนมาก จึงเป็นหัวข้อการออกแบบที่จะต้องพิจารณา โดยละเอียดทั้งในส่วนในบริการส่วนสนับสนุนด้านหลังที่จะต้องจัดวางตำแหน่งให้เหมาะสมสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ
4. ในส่วนของที่ตั้งอยู่บนถนนสายประธาน คือบริเวณถนนสุขุมวิท ซึ่งเป็นจุดที่มีความสะดวกในการเดินทางจากกรุงเทพฯ และยังเป็นแหล่งธุรกิจที่สำคัญและมีศักยภาพสูง สามารถเชื่อมโยงต่อไปยังย่านต่างๆ ได้สะดวก อีกทั้งยังใกล้กับย่านสยามสแควร์ซึ่งถือได้ว่าเป็นแหล่งรวมแพ่งชั้นที่สำคัญอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดวางผังโครงการเนื่องจากสภาพแวดล้อมโดยรอบมีอาคารสูงปิดล้อม จึงเสนอแนะในการสร้าง บรรยากาศภายในด้วยลานกิจกรรม และเพื่อเป็นการดึงดูดผู้คนให้เข้ามาใช้บริการและประชาสัมพันธ์ให้กับโครงการไปในตัวอีกด้วย

2. ทำเลที่ตั้งของโครงการอยู่บริเวณ ถนนสุขุมวิท ซึ่งเป็นถนนเส้นธุรกิจและมีศักยภาพสูง ซึ่งมีความเหมาะสมต่อโครงการ
3. การสัญจรบริเวณด้านหน้าโครงการ และระบบรถในการแยกประเภทของผู้ใช้โครงการ ต้องมีความชัดเจนและไม่ปะปนกัน เพื่อไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวายให้กับผู้ให้บริการ ซึ่งมีความสะดวกและหลากหลายในการเข้าถึงโครงการ



กิตติกรรมประกาศ

- กราบขอบพระคุณ** คุณพ่อและคุณแม่ พี่สาว ผู้มีพระคุณ ที่เปิด โอกาสให้ข้าพเจ้าได้เข้าศึกษาที่นี่ และคอยเข้าใจ คอยห่วงใย เป็นกำลังใจให้ ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่เรียนมา
- กราบขอบพระคุณ** อาจารย์หน้อย(รศ.วัชร วัชรสินธุ์) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ยอมเสียสละเวลา ให้คำปรึกษา และคำแนะนำดีๆ ตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ทุกๆ ท่านในภาควิชาสถาปัตยกรรม ที่เคารพรัก สำหรับความรู้ และคำแนะนำต่างๆ ทั้งเรื่องเรียน และเรื่องการใช้ชีวิตทุกๆ ไป
- ขอบคุณ** เจ้าหน้าที่เขตวัฒนา ที่เอื้อเฟื้อข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง โครงการสำหรับการทำวิทยานิพนธ์
- ขอบคุณ** เพื่อน ๆ ร่วมชั้นภาควิชาสถาปัตยกรรมทุกๆ คน สำหรับมิตรภาพ ความเป็นเพื่อน ที่แสนดี ขอบคุณทุกๆ ก้าวที่เดินไปด้วยกัน ขอขอบคุณสำหรับความรัก และความทรงจำที่ดีตลอดระยะเวลาที่เรียน
- ขอบคุณ** พี่ๆ น้องๆ สายรหัส 23 และเพื่อนๆ ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน ที่คอยห่วงใยถามไถ่กัน ให้คำแนะนำปรึกษา และอดหลับอดนอน คอยช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี
- ขอบคุณ** เพื่อนๆ มัธยม โรงเรียนเตรียมอุดมพัฒนาการ ที่คอยให้กำลังใจกัน
- สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ** เจ้าหน้าที่ทุกๆ ฝ่าย พ่อค้า-แม่ค้าใน ร้านอาหารและร้านเครื่องเขียน เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ อื่นๆ อีกมากมาย ที่ไม่ได้เอ่ยถึงในข้อด้านบน ผู้ซึ่งมีผลต่อการทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงลงได้

ขอขอบพระคุณ

นางสาว นวรัตน์ กิตติงูจิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	IV
สารบัญ	V
สารบัญตาราง	VI
สารบัญประกอบภาพ	VII
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	3
1.3 ประโยชน์ของโครงการ.....	3
1.4 ขอบเขตและวิธีการศึกษา โครงการ.....	3
1.5 องค์ประกอบโครงการ.....	4
บทที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการ	
2.1 ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโครงการ.....	7
2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของโครงการ.....	7
2.1.2 เจ้าของโครงการและหน่วยงานที่สนับสนุน.....	7
2.1.3 งบประมาณการดำเนินการของโครงการ.....	8
2.2 โครงสร้างการบริหารงานของโครงการ.....	8
2.2.1 หน้าที่บริหารของโครงการ.....	8
2.2.2 อัตรากำลังในส่วนต่างๆของโครงการ.....	9
2.3 รายละเอียดข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับแฟรนไชส์.....	12
2.3.1 คำจำกัดความความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับแฟรนไชส์.....	12
2.4 รายละเอียดโครงสร้างส่วนจัดแสดงแฟรนไชส์ในปัจจุบัน.....	14
2.4.1 ความเคลื่อนไหวของวงการแฟรนไชส์ไทยในปัจจุบัน.....	14
2.4.2 สถานที่จัดงานแฟรนไชส์ของไทยในปัจจุบัน.....	16
2.4.3 รูปแบบการจัดแสดงแฟรนไชส์และการใช้พื้นที่.....	18

2.4.4 จิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง.....	30
2.5 การศึกษาและวิเคราะห์ผู้เข้าใช้โครงการ.....	32
2.5.1 ประเภทของผู้เข้าใช้โครงการ.....	32
2.5.2 การคาดคะเนประมาณของผู้เข้าใช้โครงการ.....	33
2.5.3 พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการ.....	35
บทที่ 3 กรณีศึกษาอาคารตัวอย่าง	
3.1 อาคารตัวอย่างภายในประเทศ.....	43
3.2 อาคารตัวอย่างในต่างประเทศ.....	67
บทที่ 4 การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ	
4.1 การกำหนดและศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ.....	73
4.1.1 การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ.....	73
4.1.2 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ.....	78
4.2 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบ.....	99
4.3 วิธีคิดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ.....	106
4.4 สรุปพื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ.....	119
บทที่ 5 การวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ	
5.1 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ.....	120
5.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ.....	121
5.3 การวิเคราะห์รายละเอียดและข้อมูลทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ.....	131
5.4 สรุปรายละเอียดของที่ตั้งโครงการ.....	138
บทที่ 6 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกแบบ	
6.1 การศึกษาระบบต่างๆที่เกี่ยวข้อง.....	144
6.1.1 ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง.....	144
6.1.2 ระบบปรับอากาศ.....	146
6.1.3 ระบบไฟฟ้าและการให้แสงสว่างภายในอาคาร.....	146

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.4 ระบบป้องกันเสียงรบกวน.....	149
6.1.5 ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย.....	152
6.1.6 ระบบป้องกันอัคคีภัย.....	153
6.1.7 ระบบรักษาความปลอดภัย.....	153
6.1.8 ระบบกำจัดขยะ.....	154

บทที่ 7 แนวความคิดในการออกแบบ

7.1 แนวความคิดทางสถาปัตยกรรมและการวางผัง.....	156
7.2 แนวความคิดในการออกแบบรูปทรงอาคาร.....	159
7.3 แนวความคิดในการจัดวางระบบต่างๆภายในอาคาร.....	162

บทที่ 8 ผลการออกแบบ

สรุปผลงานการออกแบบ.....	165
-------------------------	-----

บรรณานุกรม.....	187
-----------------	-----

ภาคผนวก

- ก - กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ โครงการ
- ข - ข้อมูลทั่วไปในการออกแบบห้องสมุดเฉพาะ

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	มูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย.....	1
ตารางที่ 2.1	เปรียบเทียบข้อมูลความถี่ของสถานที่จัดงานแฟชั่นโชว์.....	16
ตารางที่ 2.2	เปรียบเทียบข้อมูลการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ประเภท โรงแรม.....	17
ตารางที่ 2.3	สถิติผู้เข้าชมงาน BIFF ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา.....	17
ตารางที่ 2.4	แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของการแบ่งประเภทผู้ใช้โครงการ.....	33
ตารางที่ 3.1	แสดงการเปรียบเทียบประเภทโครงการจากอาคารตัวอย่าง.....	42
ตารางที่ 3.2	แผนภูมิการเชื่อมโยงศูนย์สร้างสรรค์ความรู้แฟชั่น.....	44
ตารางที่ 3.3	แผนภูมิแนวความคิดของศูนย์การค้า The Esplanade.....	53
ตารางที่ 4.1	แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยของ โครงการ.....	99
ตารางที่ 4.2	แสดงการสรุปพื้นที่ใช้สอย.....	105
ตารางที่ 4.3	แสดงข้อมูลมาตรฐานห้องสมุด.....	111
ตารางที่ 4.4	สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการภายในโครงการ.....	119
ตารางที่ 5.1	แสดงการให้คะแนนการเลือกย่าน.....	130
ตารางที่ 5.2	แสดงผลการวิเคราะห์การเลือกที่ตั้งโครงการ.....	137
ตารางที่ 6.1	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและหนักกันเสียง.....	152

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2-1	แผนผังแสดงโครงสร้างการบริหารงานของโครงการ.....	9
ภาพที่ 2-2	งาน Bangkok International Fashion Week 2007.....	14
ภาพที่ 2-3	บรรยากาศในงาน Street Fashion Runway.....	15
ภาพที่ 2-4	แสดงรูปแบบของเวที.....	19
ภาพที่ 2-5	รูปแบบการจัดแฟชั่นโชว์ในปัจจุบัน.....	20
ภาพที่ 2-6	Display Board และ Electronic Board.....	23
ภาพที่ 2-7	Object Model การนำเอาวัตถุจริงโดยใช้หุ่นจำลอง.....	24
ภาพที่ 2-8	ลักษณะการจัดทางสัญจรแบบ Centralized System of Access.....	25
ภาพที่ 2-9	ลักษณะการจัดทางสัญจรแบบ Decentralized System of Access.....	27
ภาพที่ 2-10	แสดงความสัมพันธ์ของผู้มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ.....	35
ภาพที่ 2-11	แสดงความสัมพันธ์ของลูกค้าโครงการส่วนแฟชั่น.....	35
ภาพที่ 2-12	แสดงความสัมพันธ์ของนักเรียน นักศึกษาของสถาบันการออกแบบ.....	36
ภาพที่ 2-13	แสดงความสัมพันธ์ของบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจด้านแฟชั่น.....	36
ภาพที่ 2-14	แสดงความสัมพันธ์ของอาจารย์ประจำสถาบันการออกแบบ.....	37
ภาพที่ 2-15	แสดงความสัมพันธ์ของอาจารย์และวิทยากรพิเศษ.....	38
ภาพที่ 2-16	แสดงความสัมพันธ์ของรองผู้จัดการฝ่ายวิชาการ.....	38
ภาพที่ 2-17	แสดงความสัมพันธ์ของพนักงานและเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน.....	39
ภาพที่ 2-18	แสดงความสัมพันธ์ของกรรมการผู้จัดการ.....	39
ภาพที่ 2-19	แสดงความสัมพันธ์ของพนักงานร้านค้า เจ้าชื่อ.....	40
ภาพที่ 2-20	แสดงความสัมพันธ์ของพนักงานบริการ.....	40
ภาพที่ 3-1	ทางเข้าด้านหน้าโครงการศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น.....	43
ภาพที่ 3-2	แสดงผังอาคารทั้ง 3 ชั้น.....	45
ภาพที่ 3-3	ทัศนียภาพโครงการศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น.....	46
ภาพที่ 3-4	ห้องสมุดเฉพาะด้านการออกแบบ.....	48
ภาพที่ 3-5	ห้องนิทรรศการ 1 ส่วนนิทรรศการถาวร.....	49
ภาพที่ 3-6	ห้องนิทรรศการ 2 ส่วนนิทรรศการชั่วคราว.....	49

ภาพที่ 3-7	ทัศนียภาพบริเวณส่วน TCDC Resource Center.....	50
ภาพที่ 3-8	ส่วนห้องสมุดวัสดุ.....	50
ภาพที่ 3-9	ทัศนียภาพ The Shop@TCDC.....	51
ภาพที่ 3-10	ทัศนียภาพ Bharabi@TCDC.....	51
ภาพที่ 3-11	ทัศนียภาพศูนย์การค้า The Esplanade.....	51
ภาพที่ 3-12	ทัศนียภาพส่วนโรงภาพยนตร์.....	54
ภาพที่ 3-13	ทัศนียภาพส่วนโรงละครเวทีรัชดาลัย.....	55
ภาพที่ 3-14	ทัศนียภาพส่วนโถงบันไดภายในอาคาร.....	55
ภาพที่ 3-15	ทัศนียภาพศูนย์การค้า The Esplanade.....	56
ภาพที่ 3-16	ทัศนียภาพส่วน Landscape ศูนย์การค้า The Esplanade.....	56
ภาพที่ 3-17	แสดงผังอาคารทั้ง 6 ชั้น.....	57
ภาพที่ 3-18	แผนผังบริเวณของศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC.....	58
ภาพที่ 3-19	แสดงผังอาคารศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC ชั้น B2.....	59
ภาพที่ 3-20	แสดงผังอาคารศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC ชั้น B1.....	59
ภาพที่ 3-21	แสดงผังอาคารศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC ชั้น Ground Floor.....	60
ภาพที่ 3-22	แสดงผังอาคารศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC ชั้น Second Floor.....	60
ภาพที่ 3-23	ส่วนจัดแสดงสินค้าของร้านค้าให้เช่าในบริเวณส่วน Even Hall.....	61
ภาพที่ 3-24	บริเวณโถงทางเข้าชมแฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีหลักบริเวณ Even Hall.....	62
ภาพที่ 3-25	รูปแบบของเวทีการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีหลักบริเวณ Even Hall.....	62
ภาพที่ 3-26	รูปแบบของการเล่นแสงบนเวทีระหว่างรอชมแฟชั่นโชว์.....	62
ภาพที่ 3-27	แสดงงานระบบแสงบริเวณด้านบน โดยใช้ประโยชน์จาก โครงสร้างหลังคา.....	63
ภาพที่ 3-28	งานแสดงแฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีหลัก.....	63
ภาพที่ 3-29	แสดงผังเวทีการเดินแฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีหลักบริเวณ Even Hall.....	64
ภาพที่ 3-30	แสดงผังเวทีการเดินแฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีย่อย ซึ่งจัดขึ้นบริเวณ Even Hall.....	65
ภาพที่ 3-31	งานแสดงแฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีย่อย.....	66
ภาพที่ 3-32	แสดงบรรยากาศอื่นๆทั่วไปภายในงาน BIFF & BIL 2007.....	66
ภาพที่ 3-33	แสดงทัศนียภาพของอาคาร School of fashion and Graphic Design.....	67
ภาพที่ 3-34	แสดงโถงภายในอาคาร School of fashion and Graphic Design.....	67
ภาพที่ 3-35	แสดงงานระบบประกอบอาคาร.....	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3-36	แสดงทัศนียภาพของอาคาร Tokyo International Forum , Japan.....	70
ภาพที่ 3-37	แสดงทัศนียภาพโดยรวมของอาคาร Tokyo International Forum , Japan.....	71
ภาพที่ 3-38	แสดงรูปแบบผังของอาคาร Tokyo International Forum , Japan.....	71
ภาพที่ 3-39	แสดงทัศนียภาพของห้องประชุมรูปแบบต่างๆ.....	72
ภาพที่ 5-1	แผนที่แสดงการใช้ที่ดินในเขตกรุงเทพฯ.....	123
ภาพที่ 5-2	แสดงความหมายของสีการใช้ที่ดินกรุงเทพมหานคร.....	123
ภาพที่ 5-3	แสดงเส้นทางเดินรถไฟฟ้าและรถไฟฟ้าใต้ดินบนเมืองรวมกรุงเทพมหานคร.....	124
ภาพที่ 5-4	แสดงสภาพโดยทั่วไปของย่านถนนสุขุมวิท.....	126
ภาพที่ 5-5	แสดงสภาพโดยทั่วไปของย่านสาทร- สีลม.....	128
ภาพที่ 5-6	แสดงสภาพโดยทั่วไปของย่านถนนรัชดาภิเษก.....	129
ภาพที่ 5-7	แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการ A.....	131
ภาพที่ 5-8	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าพลินจิต.....	131
ภาพที่ 5-9	แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการ B.....	133
ภาพที่ 5-10	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าสนาม.....	133
ภาพที่ 5-11	แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการ C.....	131
ภาพที่ 5-12	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าอโศก.....	131
ภาพที่ 5-13	แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการ.....	138
ภาพที่ 5-14	แสดงเส้นทางการเดินรถไฟฟ้า/รถฟ้ามหานคร.....	140
ภาพที่ 5-15	ทัศนียภาพบริเวณด้านหน้าที่ตั้งโครงการ.....	141
ภาพที่ 5-16	ทัศนียภาพบริเวณห้วมุมซอยสุขุมวิท 19.....	141
ภาพที่ 5-17	ทัศนียภาพจากบริเวณฝั่งตรงข้ามที่ตั้งโครงการ.....	141
ภาพที่ 5-18	ทัศนียภาพจากบริเวณสถานีรถไฟฟ้าอโศก.....	142
ภาพที่ 7-1	ภาพแสดงการจัดวางแนวแกนของอาคาร.....	156
ภาพที่ 7-2	ภาพแสดงการจัดวางกลุ่มของอาคาร.....	157
ภาพที่ 7-3	ภาพแสดงแนวความคิดการจัดวางกลุ่มอาคาร.....	159
ภาพที่ 7-4	ภาพแสดงรูปแบบของเฟชั่น.....	160
ภาพที่ 7-5	ภาพแสดงรูปแบบ Mass Develop.....	160
ภาพที่ 7-6	ภาพแสดงรูปแบบ Material Concept.....	161
ภาพที่ 7-7	ภาพแสดงระบบลิฟท์.....	162

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7-8	ภาพแสดงส่วนของบันไดหนีไฟ.....	163
ภาพที่ 7-9	ภาพแสดงระบบปรับอากาศ.....	164
ภาพที่ 8-1	ภาพแสดงแนวความคิดอาคาร.....	165
ภาพที่ 8-2	ภาพแสดงแนวความคิดอาคาร.....	166
ภาพที่ 8-3	ภาพแสดงแนวความคิดอาคาร.....	167
ภาพที่ 8-4	ภาพแสดงแนวความคิดอาคาร.....	168
ภาพที่ 8-5	ภาพแสดงการวางผังอาคาร.....	169
ภาพที่ 8-6	ภาพแสดงผังอาคารชั้น Ground Floor.....	170
ภาพที่ 8-7	ภาพแสดงผังอาคารชั้น 1.....	171
ภาพที่ 8-8	ภาพแสดงผังอาคารชั้น 2.....	172
ภาพที่ 8-9	ภาพแสดงผังอาคารชั้น 3.....	173
ภาพที่ 8-10	ภาพแสดงผังอาคารชั้น 4.....	174
ภาพที่ 8-11	ภาพแสดงรูปตัดอาคาร A-A.....	175
ภาพที่ 8-12	ภาพแสดงรูปตัดอาคาร B-B.....	176
ภาพที่ 8-13	ภาพแสดงรูปตัดอาคาร C-C.....	177
ภาพที่ 8-14	ภาพแสดงรูปตัดอาคาร D-D.....	178
ภาพที่ 8-15	ภาพแสดงรูปด้าน 01.....	179
ภาพที่ 8-16	ภาพแสดงรูปด้าน 02.....	180
ภาพที่ 8-17	ภาพแสดงรูปด้าน 03.....	181
ภาพที่ 8-18	ภาพแสดงรูปด้าน 04.....	182
ภาพที่ 8-19	ภาพแสดงทัศนียภาพโครงการ.....	183
ภาพที่ 8-20	ภาพแสดงทัศนียภาพโครงการ.....	184
ภาพที่ 8-21	ภาพแสดงทัศนียภาพโครงการ.....	185
ภาพที่ 8-22	ภาพแสดงแบบหุ่นจำลอง.....	186

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายที่จะมุ่งส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจแพชั่น ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศสูงจึงใช้กลยุทธ์นำในการพัฒนาอุตสาหกรรมแพชั่นทั้งระบบ โดยมีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับเพื่อต้องการจะผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแพชั่น ในภูมิภาคที่มีการส่งออกเพิ่มขึ้น ภายใต้โครงการกรุงเทพฯ เมืองแพชั่น ซึ่งได้ดำเนินงานสิ้นสุดลง แต่จากสถิติการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมแพชั่นไทย การส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยมีอัตราการส่งออกที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่องและพัฒนาเป็นที่น่าพอใจ รวมถึงกระแสตอบรับของแพชั่นไทยในต่างชาตินานาชาติไปในทางที่ดี อีกทั้งยังที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีเชื่อมโยงธุรกิจและผู้ประกอบการตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปลาย สามารถจ้างงานและสร้างรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศได้ปี เป็นจำนวนเงินมากกว่า 2 แสนล้าน

ตารางที่ 1.1 มูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย¹

รายการ	มูลค่าการส่งออก (หน่วย : ล้านบาทหรือดอลลาร์สหรัฐ)				อัตราการขยายตัว (%)		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	5,465	6,400	6,700	6,842	17.1	4.7	2.1
เสื้อผ้าสำเร็จรูป	2,760	3,093	3,151	3,205	12.0	1.9	1.7
ผ้าผืน	875	1,035	1,083	1,103	18.3	4.6	1.9
ผ้าฝ้ายและผ้าเส้นใยประดิษฐ์	540	680	765	718	25.9	11.2	-5.0
อื่นๆ	1,290	1,592	1,710	1,816	23.6	7.4	6.2

¹ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร , กรมศุลกากรสถานการณ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยศูนย์ข้อมูลสิ่งทอ, สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ดังนั้นจึงได้เล็งเห็นความสำคัญในการสานต่อโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น โดยได้มีการอนุมัติงบประมาณสนับสนุนและมอบหมายให้สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ² เป็นผู้สานต่อและดำเนินโครงการและเปิด ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม อีกทั้งทางด้านของเอกชนนั้นก็ได้มีการผนึกกำลังกันเพื่อสานต่อโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น³ อีกเช่นกันโดยห้างสรรพสินค้าใหญ่ใจกลางกรุง ภายใต้ความร่วมมือร่วมใจของ 4 ศูนย์การค้าใหญ่ใจกลางเมือง อย่าง สยามพารากอน, สยามเซ็นเตอร์, ดี เอ็ม โฟเรียม และสยามดิสคัฟเวอรีในฐานะผู้สร้างความสำเร็จให้กับ วงการแฟชั่นมานานกว่า 30 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็น จุดกำเนิดของนักร้องแบบไทย ที่มีมากกว่า 50 ล้านบาท จัดงาน " บางกอก อินเตอร์เนชั่นแนล แฟชั่น วีค 2007 หรือ BIFW " โชว์ผลงาน 13 แบรินด์ดังของไทย โดยได้จัดงานแถลงข่าวเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2550 ผ่านมา ณ สยามพารากอน เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมวงการแฟชั่นไทยให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นแห่งเอเชีย

ปัจจุบันองค์ความรู้มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญ ที่จะส่งผลต่อความเคลื่อนไหวของวงการแฟชั่นทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยเฉพาะในธุรกิจอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงต้องอาศัยความฉับไว และทันต่อสถานการณ์ การผลิตและการตลาดให้สอดคล้องกับสถานการณ์และรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงทุกฤดูกาล และยังสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน อีกทั้งบุคลากร ในอุตสาหกรรมแฟชั่นทั้งระดับบริหาร และระดับปฏิบัติการ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจแฟชั่น ทำให้ไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของแฟชั่น รวมถึงการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางแฟชั่นของโลกนั้นเป็นการสร้างเพื่อให้ทั่วโลกได้รับรู้ถึงศักยภาพของการเป็นศูนย์กลางแฟชั่นของไทย รวมถึงการยอมรับในคุณภาพสินค้าแฟชั่นของไทย และผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่เป็นส่วนหนึ่งในการผลิตที่เป็นมรดกล้ำค่าของไทย ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการส่งเสริมและสนับสนุน ในการประชาสัมพันธ์ที่ดี ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย จึงจะสามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้

ดังนั้นการจัดตั้งศูนย์แฟชั่น กรุงเทพฯ เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของแหล่งแฟชั่นที่สมบูรณ์แบบนี้ จะถือได้ว่าเป็นการเริ่มต้นก่อรากฐานที่มั่นคงและจุดประกายการพัฒนาต่อเนื่องสู่ผลสำเร็จในระยะยาวเพื่อที่จะสามารถนำตราสินค้าไทยเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้รวดเร็วและตรงกลุ่มที่สุด อีกทั้งเป็นการเผยแพร่ภาพลักษณ์ของการเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในภูมิภาคสู่ตลาดโลก สร้างศักยภาพของนักร้องแบบไทยรวมไปจนถึงภาพลักษณ์ของสินค้าแฟชั่นไทย ตลอดจนสร้างช่องทางการตลาด ให้

² ข้อมูลนโยบายของการก่อตั้งโครงการศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น , สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

³ หนังสือพิมพ์: ผู้จัดการออนไลน์ , เอกชนผนึกกำลัง สานต่อโครงการ "กรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น", 28 กุมภาพันธ์ 2550

กับสินค้าแฟชั่นไทยที่มีตราสินค้าของตนเองในระยะยาว เพื่อสานต่อและขยายตลาดให้กว้างขวางขึ้นได้ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางรองรับกิจกรรม กรุงเทพฯ เมืองแฟชั่นที่ได้มีการสานต่อ
2. เพื่อเป็นแหล่งให้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับแฟชั่นแก่บุคคลทั่วไปและผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. เพื่อเป็นแหล่งกิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออกทางด้านแฟชั่นและเผยแพร่ภาพลักษณ์ของการเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในภูมิภาคสู่ตลาดโลก
4. เพื่อเป็นการส่งเสริม เผยแพร่และพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอไทย รวมถึงศักยภาพแฟชั่นไทย
5. เพื่อยกระดับความรู้ในการศึกษาแฟชั่น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรด้านแฟชั่น และพัฒนาการออกแบบที่คุณภาพทัดเทียมต่างชาติ
6. เพื่อสร้างองค์ความรู้และกระจายข้อมูลความรู้เกี่ยวกับธุรกิจแฟชั่น การออกแบบ การวิจัย และการพัฒนาแฟชั่น แนวโน้มทิศทางของแฟชั่น
7. เพื่อเป็นสถานที่จัดแสดงผลงานของนักออกแบบแฟชั่นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
8. เป็นศูนย์รวมสินค้าแฟชั่นชั้นนำของเมืองไทย เพื่อส่งเสริมธุรกิจแฟชั่นให้แพร่หลาย

1.3 ประโยชน์ของโครงการ

1. ทำให้ทราบถึงการออกแบบอาคารสาธารณะกลางเมือง และศึกษาพฤติกรรมของประชาชนในเมือง
2. ทำให้ทราบถึงการจัดสรรอาคารที่มีองค์ประกอบแตกต่างกันและสามารถใช้สอยได้อย่างลงตัว
3. ทำให้ทราบถึงระบบโครงสร้างต่างๆที่เกี่ยวข้อง และสามารถใช้อย่างเหมาะสมผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างลงตัว ให้เหมาะกับการใช้งานของอาคารประเภทนี้ รวมไปถึงระบบอุปกรณ์ประกอบอาคาร ที่ส่งเสริมการใช้สอยอาคารให้มีความสมบูรณ์เหมาะสม

1.4 ขอบเขตและวิธีการศึกษาโครงการ

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ
2. ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศึกษาการออกแบบอาคารที่ผสมผสานกันของประโยชน์ใช้สอยและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบแต่ละชนิดในโครงการ ซึ่งมีความแตกต่างกัน
4. ศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้อาคารแต่ละประเภท
5. ศึกษาเกี่ยวกับงานระบบและเทคโนโลยีที่ใช้ในการออกแบบ รวมไปถึงในส่วนจัดแสดง
6. ศึกษาที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

1.5 องค์ประกอบโครงการ

ในการออกแบบโครงการศูนย์แฟชั่น กรุงเทพฯ มีองค์ประกอบพอสรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบหลัก

1. ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับแฟชั่น

1.1 ส่วนจัดแสดง (Multi-Purpose Hall) ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ การเดินแบบตลอดจนรูปแบบการแสดงกิจกรรมต่างๆ มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ เครื่องเสียงแสง ห้องแต่งตัว ห้องควบคุม และองค์ประกอบอื่นๆ ตามความสมบูรณ์แบบในการประกอบกิจกรรม ซึ่งจัดให้ทั้งแบบในร่ม (Indoor) และแบบกลางแจ้ง (Outdoor)

1.2 ส่วนการจัดแสดงนิทรรศการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน ดังนี้ คือ

1.2.1 ส่วนการจัดนิทรรศการชั่วคราว (Temporary Exhibition) ในส่วนของการจัดแสดง เผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับร่วมสมัยทั่วโลก รวมไปถึงผลงานแฟชั่นที่จะหมุนเวียนสลับเปลี่ยนไปตามฤดูกาลที่กำลังจะเข้ามา ทั้งแฟชั่นเสื้อผ้า รองเท้า เครื่องหนัง อัญมณี จากแบรนด์ชั้นนำต่างๆ รวมทั้งผลงานจากนักออกแบบรุ่นใหม่ที่น่าสนใจร่วมโชว์ผลงาน

1.2.2 ส่วนการจัดนิทรรศการถาวร (Permanent Exhibition) จะเน้นเพื่อเผยแพร่ศิลปะผ้าและสิ่งทอพื้นถิ่นของไทยรวมถึงการพัฒนาศักยภาพแฟชั่นไทย เพื่อเป็นการสนับสนุนทางนโยบายของโครงการ จะเน้นในเรื่องของภาพรวมมากกว่าเจาะลึก ซึ่งแบ่งเป็นส่วนๆ ดังนี้

1.2.2.1 ส่วนนิทรรศการสมเด็จพระบรมราชินีกับผ้าไทย ซึ่งเป็นนิทรรศการการสรรเสริญพระบรมราชินีนาถที่มีบทบาทต่อผ้าไทย โดยแสดงถึงประวัติความเป็นมาคร่าวๆ รวมถึงการแสดงผลงานและรวมถึงบริเวณพื้นที่สำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆจากโครงการและมูลนิธิส่วนพระองค์ รวมไปถึงจนถึงสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

1.2.2.2 ส่วนนิทรรศการผ้าทอวิถีชีวิตคนไทย เป็นการแสดงให้เห็นถึงบทบาทของผ้าที่มีต่อความเป็นอยู่อย่างไทย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไรบ้าง

1.2.2.3 ส่วนจัดแสดงเทคนิคในการผลิตและการออกแบบผ้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการทำงาน รวมถึงเทคนิคต่างๆในการทอ การย้อม การปัก และลวดลายต่างๆบนเนื้อผ้า เป็นต้น

1.2.2.4 ส่วนจัดแสดงผลงานตัวอย่าง และรูปแบบของแฟชั่นในแต่ละยุคสมัย ให้เห็นถึงการพัฒนาที่ต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1.3 ส่วนการจัดการประชุม สัมมนา การบรรยาย เกี่ยวกับข่าวสาร เรื่องราวต่างๆ ในวงการแฟชั่น ที่มีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

1.4 ส่วนซ่อมบำรุงและจัดเก็บอุปกรณ์

1.5 ส่วนห้องสมุด

1.5.1 ส่วนอ่านหนังสือ

1.5.2 ส่วนเก็บหนังสือ

1.5.3 ส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่ดูแล

1.5.4 ส่วนบริการคอมพิวเตอร์ และค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet)

1.5.5 ส่วนห้องประชุม พร้อมด้วยโสตทัศนูปกรณ์

1.5.5 ส่วนถ่ายเอกสาร

องค์ประกอบรอง

2. ส่วนสถาบันสอนออกแบบแฟชั่น เป็นสถาบันที่สอนเกี่ยวกับแฟชั่น โดยเฉพาะ โดยเปิดสอนในหลักสูตรสอนออกแบบการค้า การแต่งกาย การออกแบบแฟชั่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ ซึ่งในหลักสูตรของการเรียนการสอนนั้นจะมีการสอบวัดผลและสำหรับนักเรียนที่จบหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรจากทางสถาบัน ตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

2.1 ห้องเรียน

2.1.1 ห้องบรรยาย (Lecture Room)

2.1.2 ห้องเรียนมูวาจ สำหรับการตัดเรียนฉบับเย็บจากหุ่น

2.1.3 ห้องเรียนตัดเย็บและห้องปฏิบัติการ (Work Shop)

2.1.4 ห้องพักอาจารย์

2.2 ส่วนร้านขายอุปกรณ์การเรียน ตัดเย็บและอุปกรณ์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง

2.3 ห้องเก็บของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบสนับสนุนโครงการ

3. ส่วนศูนย์แฟชั่น (Fashion Center) มีลักษณะเป็นห้างสรรพสินค้า (Shopping Center) ที่กำหนดเป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นชั้นนำทั้งในประเทศโดยส่วนใหญ่ มีทั้งผลงานจากนักออกแบบหน้าใหม่ไปจนถึงระดับประเทศ

3.1 โถง (Hall)

3.2 ส่วนร้านค้าช้อย (Retail Shop)

3.3 ส่วนของศูนย์อาหาร (Cafeteria) อาหาร ที่มีลักษณะการให้บริการเป็นรูปแบบอาหารนานาชาติ (International Cuisine)

องค์ประกอบอื่นๆ

4. ส่วนสำนักงานกลางบริหารโครงการ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนสำนักงานที่ควบคุมบริหาร ในส่วนของศูนย์แฟชั่น กับ สำนักงานฝ่ายการศึกษาที่ดูแลควบคุมสถาบันการออกแบบ โดยทั้ง 2 ส่วน จะทำงานค่อนข้างแยกจากกันเพื่อบริหารแต่ละส่วนให้ได้มาตรฐานและคุณภาพ

4.1 โถงและส่วนพักคอย

4.2 ส่วนบริหาร

4.3 ส่วนธุรการ

4.4 ส่วนการตลาด

4.5 ส่วนบุคคล

5. ส่วนบริการ

5.1 ส่วนจุดพักของ (Loading Area)

5.2 ห้องพักผ่อนทำงาน

5.3 ห้องเก็บสินค้า

5.4 ห้องเครื่องต่างๆ

5.5 ส่วนรักษาความปลอดภัย

5.6 ที่จอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาข้อมูลประกอบโครงการ

เป็นส่วนของการศึกษาข้อมูล โดยเริ่มตั้งแต่ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโครงการ หน่วยงานที่สนับสนุนให้ก่อเกิดโครงการขึ้นได้ งบประมาณดำเนินการของโครงการ รวมไปถึงจนถึงข้อมูลเบื้องต้นต่างๆ ที่จะนำไปประยุกต์สู่การใช้ประกอบกับการวิเคราะห์ในส่วนอื่นๆของโครงการต่อไป

2.1 ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโครงการ

2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น (Bangkok Fashion Center) จัดตั้งขึ้นในลักษณะขององค์กรเพื่อสาธารณะประโยชน์ โดยได้รับการสนับสนุนและปัจจัยด้านต่างๆทั้งจากภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวงการ เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลข่าวสารของธุรกิจแฟชั่น แนวโน้มแฟชั่นกระจายข้อมูลความรู้เกี่ยวกับธุรกิจแฟชั่น การออกแบบ การวิจัย และการพัฒนา เพื่อยกระดับความรู้ในการศึกษาแฟชั่น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรด้านแฟชั่น และพัฒนาการ ออกแบบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของธุรกิจอุตสาหกรรมแฟชั่นเพื่อให้ธุรกิจอุตสาหกรรมแฟชั่นมีข้อมูลเชิงลึกที่ช่วย ในการวิเคราะห์สามารถปรับตัวได้ทันกับแนวโน้มของแฟชั่น และสร้างความเข้มแข็งธุรกิจแฟชั่นไทยเพื่อเป็น ผู้นำแฟชั่นได้ในระยะยาว เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมแฟชั่นไทยทั้งระบบ มีแฟชั่นเป็นของตัวเอง มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถสร้างการยอมรับได้ในระดับสากล พร้อมยกระดับประเทศสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่น ไทยได้ในที่สุด

2.1.2 เจ้าของโครงการและหน่วยงานที่สนับสนุน

โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่นที่ได้มีการสานต่อนั้น ทางภาคเอกชนจะรับมาเป็นผู้ดำเนินการจัดการเป็นหลัก เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน เพื่อดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ซึ่งแบบเดิมนั้น รัฐบาลเปิดให้เอกชนเข้ามาประมูลและประสานงานกันระหว่างภาครัฐและเอกชนนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกชนในการดูแล แต่เกิดปัญหาในเรื่องงบประมาณนั้นมืออยู่ว่า เมื่อเอกชนเข้าร่วมกับรัฐบาล โดยเฉพาะเรื่องการจัดซื้อ จัดจ้าง ที่ต้องอาศัยระเบียบของกระทรวงการคลัง ทางเอกชนไม่ได้ชำนาญในด้านนี้ จึงทำให้เบกงบประมาณช้า เพราะทุกอย่างที่ทำก็ต้องมีความชัดเจน ต้องมีแจกแจงให้ชัดเจนจึงทำให้โครงการไม่ประสบผลสำเร็จได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควรจะเป็น เพราะความไม่พร้อมของแต่ละฝ่าย รวมถึงขาดการประสานในแต่ละฝ่ายที่แตกย่อยไปในแต่ละโครงการ ซึ่งรูปแบบของการจัดการแบบใหม่นี้ รัฐบาลจะให้การสนับสนุนงบประมาณมาส่วนหนึ่งแก่ฝ่ายกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งจะเป็นผู้บริหารและประสานงานกันระหว่างฝ่ายเอกชนที่มีความตื่นตัวค่อนข้างมา รวมถึงความพร้อมอยู่แล้วด้วย ได้เข้าร่วมลงทุนและบริหาร โครงการ

2.1.3 งบประมาณการดำเนินการของโครงการ

งบประมาณการดำเนินการของโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. งบลงทุน (Capital Fund) ได้แก่ งบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในระยะแรก เพื่อสามารถจัดตั้งโครงการได้บรรลุเป้าหมาย เช่น ค่าอาคารสถานที่ ค่าออกแบบ ค่าก่อสร้าง ค่าออกแบบตกแต่งภายใน เป็นต้น

2. งบดำเนินการ (Operation Fund) ได้แก่ งบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในแขนงต่างๆ เพื่อการบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์ของ โครงการ เพื่อการบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์ของ โครงการ เช่น เงินเดือนเจ้าหน้าที่ต่างๆ ค่าใช้สอย ตลอดจนค่าจัดซื้ออุปกรณ์ และค่าบริการต่างๆซึ่งงบประมาณเหล่านี้ได้มาจาก

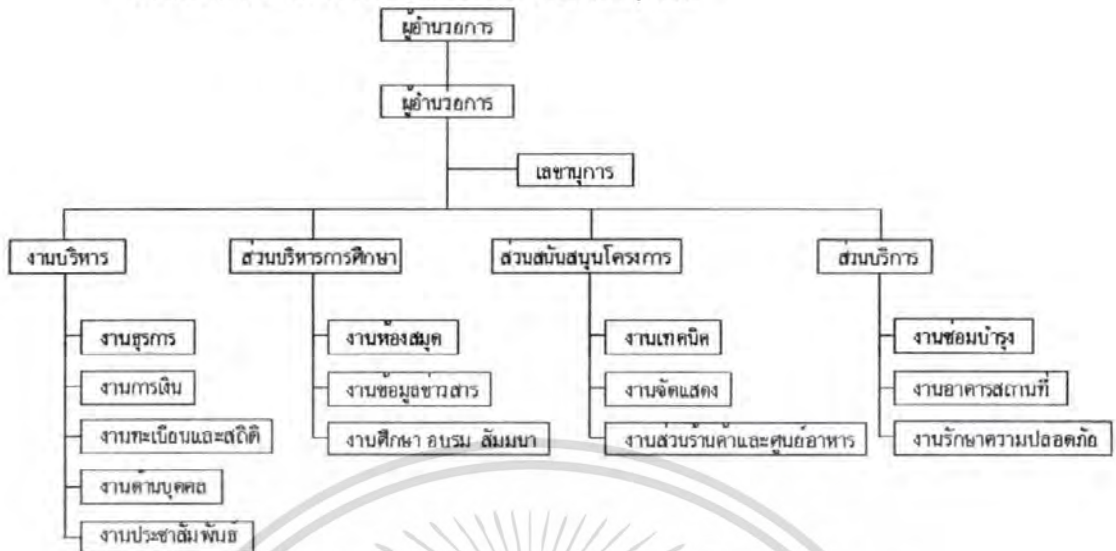
- ค่าธรรมเนียมการเข้าชมและการใช้บริการในส่วนจัดแสดงแฟชั่นโชว์ จัดนิทรรศการ
 - รายได้จาก การบำรุงต่างๆ เช่น ค่าสมาชิก โครงการ ค่าใช้บริการส่วนห้องสมุด ค่าบำรุงการศึกษา
 - ผลประโยชน์จากการค้า (Retail Shop) ได้แก่ รายได้จากร้านค้า ร้านอาหาร ส่วนของร้านขายของแบรนด์เนมต่างๆ อีกทั้งส่วนร้านขายหนังสือ ร้านขายอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น
3. งบประมาณสนับสนุน
- จากการช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศ
 - มูลนิธิต่าง ๆ โครงการในพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้า ฯ

2.2 โครงสร้างการบริหารงานของโครงการ

2.2.1 หน้าที่บริหารของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังโครงการสามารถแบ่งออกเป็น 4 ฝ่ายหลักๆ ดังนี้



ภาพที่ 2-1 แผนผังแสดงโครงสร้างการบริหารงานของโครงการ

2.2.2 อัตรากำลังในส่วนต่างๆของโครงการ

ในการจัดสรร แบ่งส่วนงานของ โครงการสารจัดแบ่งกลุ่มบุคลากรและเจ้าหน้าที่ภายในโครงการออกได้เป็น 4 ฝ่าย ดังนี้ คือ

1. ฝ่ายบริหาร
2. ฝ่ายวิชาการ
3. ฝ่ายจัดแสดง
4. ฝ่ายบริการ

1. ฝ่ายบริหาร

▪ เจ้าหน้าที่ระดับสูง

ทำหน้าที่ตรวจสอบ อนุมัติ ปรับปรุงโครงการภายในทั้งหมด ซึ่งประกอบไปด้วย

- ผู้อำนวยการ	ทำงานบริหาร โครงการให้เป็นไปตามนโยบาย รับผิดชอบในส่วนงานบริหารทั้งหมด	1 อัตรา
- รองผู้อำนวยการ	ทำหน้าที่บริหารและประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ ให้เป็นไปตามนโยบาย	1 อัตรา
- เลขานุการ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการศูนย์ รวบรวมและจัดการสถิติผลงาน จัดทำรายงานการประชุม	2 อัตรา

▪ ฝ่ายวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หัวหน้าฝ่ายบริหาร โครงการ 1 อัตรา
 - ผู้ช่วยฝ่ายบริหาร โครงการ 1 อัตรา
 - ฝ่ายธุรการ
 - หัวหน้าฝ่ายธุรการ ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
 - ผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ทำงานดูแลฝ่ายสถิติด้านทะเบียน 1 อัตรา
 - หัวหน้าฝ่ายบัญชี ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชี ตรวจสอบการเงินและบัญชีรายรับ-รายจ่าย 1 อัตรา
 - ฝ่ายการตลาด
 - หัวหน้าฝ่ายการตลาด ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
 - ผู้ช่วยฝ่ายการตลาด ทำงานดูแลฝ่ายการตลาด ดูแลกิจกรรมต่างๆ ประสานงานติดต่อกับหน่วยงานภายนอก 1 อัตรา
 - ฝ่ายบุคคล
 - หัวหน้าฝ่ายบุคคล ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
 - ผู้ช่วยฝ่ายบุคคล ทำงานดูแลฝ่ายการตลาด ดูแลกิจกรรมต่างๆ ประสานงานติดต่อกับหน่วยงานภายนอก 1 อัตรา
 - ฝ่ายประชาสัมพันธ์
 - หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ โครงการ 1 อัตรา
 - เจ้าหน้าที่ด้านนิเทศศิลป์ ดูแลงานสื่อประชาสัมพันธ์ 1 อัตรา
- 2. ฝ่ายวิชาการ**
- หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรา
 - อาจารย์ ทำหน้าที่ให้การศึกษา อบรมวิชาต่างๆ 10 อัตรา
 - เจ้าหน้าที่ห้องสมุด ดูแลและควบคุมภายในห้องสมุด 6 อัตรา
 - เจ้าหน้าที่แผนกเอกสาร จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอน 2 อัตรา
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตฯ ดูแลและเกี่ยวกับอุปกรณ์ประจำห้อง ห้องประชุมและห้องสัมมนาต่างๆ 2 อัตรา
 - เจ้าหน้าที่ร้านขายอุปกรณ์การเรียน 2 อัตรา

3. ฝ่ายจัดแสดง

■ ฝ่ายกิจกรรม

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรม ดูแลกิจกรรมต่างๆของ โครงการ การแสดงแฟชั่นโชว์ทั้งภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะที่ขอเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ 6 อัตรา

- ฝ่ายกิจกรรม
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรม คู่มือกิจกรรมต่างๆของโครงการ การแสดงแฟชั่นโชว์ทั้งภายในและบริเวณส่วนกลางแจ้ง 6 อัตรာ
 - ฝ่ายออกแบบ
 - หัวหน้าฝ่ายเทคนิค ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรာ
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายออกแบบ ออกแบบและจัดรูปแบบภาพรวมของงานให้เป็นตาม Concept (ส่วนนิทรรศการ) 2 อัตรာ
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายออกแบบ ออกแบบส่วนฉากและเวทีการแสดง (ส่วนฉาก) 2 อัตรာ
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายศิลป์ ออกแบบฉากและเวทีในการออกแบบโฆษณา 2 อัตรာ
 - ฝ่ายกำกับเวที
 - หัวหน้าฝ่ายกำกับเวที ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรာ
 - เจ้าหน้าที่กำกับเวที ควบคุมการแสดงบนเวทีให้เป็นไปตาม Concept 2 อัตรာ
 - ฝ่ายเทคนิค
 - หัวหน้าฝ่ายเทคนิค ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 2 อัตรာ
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิค เป็นผู้ช่วยควบคุมแสง สี เสียงบนเวทีการแสดง 2 อัตรာ
- 4. ฝ่ายบริการ**
- ฝ่ายบริการทั่วไป
 - หัวหน้าฝ่ายบริการทั่วไป ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรာ
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่ ควบคุมระบบต่างๆของฝ่ายอาคารสถานที่ 1 อัตรာ
 - หัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุง ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรာ
 - เจ้าหน้าที่ฝ่ายซ่อมบำรุง ดูแลความเรียบร้อยของระบบต่างๆ 2 อัตรာ
 - หัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัย ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน 1 อัตรာ
 - พนักงานฝ่ายรักษาความปลอดภัย ดูแลความเรียบร้อยในโครงการ 6 อัตรာ

สรุปจำนวนบุคลากรในโครงการศูนย์แฟชั่นกรุงเทพฯ ได้ดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร	13	คน
2. ฝ่ายวิชาการ	23	คน
3. ฝ่ายจัดแสดง	20	คน
4. ฝ่ายบริการ	12	คน
รวมบุคลากรในโครงการศูนย์แฟชั่นกรุงเทพฯ	68	คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 รายละเอียดข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น

2.3.1 คำจำกัดความความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น

การให้คำจำกัดความของคำที่เกี่ยวข้อง และที่ใช้ใน โครงการนั้นเป็นการทำให้เราไม่หลงทาง และหาความหมายที่แน่นอน ที่สามารถนำไปสู่การออกแบบได้ ในบางครั้งแนวคิดอาจมาจาก ประวัติ สิ่งที่อยู่รอบตัว หรือคำจำกัดความก็มีอยู่ไม่น้อย

แฟชั่น (Fashion)

1. วางรูปแบบ ทำแบบ แบบ สิ่งที่กำลังนิยมกัน ความนิยมของคน สมัยนิยม ถูกสมัยนิยมตาม สมัยนิยม乎¹
2. รูปแบบของเสื้อผ้าหรือสิ่งอื่นๆ ที่ประชาชนส่วนใหญ่นิยมชมชอบในห้วงเวลาหนึ่ง แนวทาง ในการทำบางสิ่งบางอย่าง²
3. พฤติกรรมในการแต่งกาย ซึ่งหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา ถ้าแต่งกายเหมือนกับคนส่วนใหญ่ ในช่วงนั้น เรียกว่า ทันสมัย (In fashion) ถ้าแต่งกายต่างจากคนส่วนมากในช่วงนั้น เรียกว่า ล้าสมัย (Out of fashion)³

ลักษณะของแฟชั่น (Fashion)

คนบางคนต้องการแต่งกายนำสมัยและทันสมัยอยู่เป็นนิจด้วยเหตุผลส่วนตัวบางประการซึ่งไม่ จำเป็นต้องเหมือนกัน อาจเป็นเพราะอุปนิสัยรักการแต่งกาย มีความสุขกับการได้เป็นจุดเด่น โดยใช้ เป็นส่วนเสริม หรืออาจจะเป็นเพราะหน้าที่การงานบังคับจำเป็นต้องชวนชวนขวยขามา จำเป็นต้องมีหู ตากว้างขวางทราบถึงแนวโน้มของสมัยนิยมที่กำลังจะถึงให้ทันทั่วๆ เพื่อจะได้สนองความต้องการ ของลูกค้าได้ทันใจ และนั่นย่อมแสดงถึงตัวเลขงามๆของผลกำไรด้วย เพื่อให้ได้ผลตามความต้องการ โดยได้รับประโยชน์มากที่สุดเราจะทำอย่างไร

คำว่าสมัยนิยมหรือ แฟชั่น (Fashion) นั้นขึ้นอยู่กับปริมาณการซื้อขายสินค้านั้นๆว่าจะเลือกซื้อ แบบใดมากที่สุด ถ้าสินค้าในแบบนั้นผลิตมาแล้วไม่มีผู้ซื้อก็ไม่เรียกว่าแฟชั่นเพราะชนกลุ่มใหญ่ไม่ ยอมรับ ฉะนั้นจึงไม่มีใครทราบได้อย่างแน่ชัดว่าแบบหรือทางใดจะกลายเป็นแฟชั่นที่กำลังจะมาถึง

¹ สอ เสถียร, พ.ศ. 2537, หน้า 261

² HOWKINS, ค.ศ. 1990, หน้า 143

นักออกแบบทุกคนมีสิทธิ์ที่จะใช้จินตนาการของตนเองออกแบบออกมาประกวดประชันกัน แบบใดที่คนนิยมมากเท่ากับเป็นความสำเร็จของนักออกแบบนั้นๆ ซึ่งไม่จำเป็นว่าทุกชิ้นงานของนักออกแบบทุกคน จะต้องประสบความสำเร็จ เช่นกันด้วยตามปกติแฟชั่นจะมีอายุประมาณ 7 ปี เริ่มจากการนำออกสู่สายตาประชาชน เพื่อให้คุ้นเคยกินเวลา 2 ปี เมื่อเป็นที่รู้จักแล้วคนเริ่มนิยมใช้เรื่อยไปกินเวลา 3 ปี หลังจากนั้นก็เริ่มจางลงจากความนิยมกินเวลา 2 ปี จึงล้าสมัย ดังนั้นถ้าเราสามารถเก่งแฟชั่นและรับซื้อหามาใช้เสียแต่ต้นของเวลาแฟชั่นแล้ว จะได้ใช้สินค้าให้คุ้มค่ากว่าใช้เมื่อแฟชั่นนั้นเริ่มล้าสมัย

ขึ้นชื่อว่าแฟชั่นย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เนื่องจากแฟชั่นแสดงออกทางศิลปะอย่างหนึ่งการเปลี่ยนแปลงด้านแฟชั่นเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ย่อมแสดงให้เห็นถึงชีวิตในสังคมช่วงนั้นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และจิตวิทยา

การเปลี่ยนแปลงของแฟชั่น

1. Trend จะเป็นลักษณะทิศทางเดียวกัน ใช้กับแฟชั่นที่ได้รับความนิยมติดต่อกันเป็นเวลานาน
2. A Cycles คำนี้มักจะใช้กับกิจการด้านแฟชั่น ซึ่งกินเวลาเป็นปีหรือเป็นฤดูกาล จึงใช้กับแฟชั่นที่ได้รับความนิยมติดต่อกันเป็นเวลานานเช่นกัน

โดยแฟชั่นจะเป็นไปตาม Fashion Cycle คือ

1. Introduction สินค้าที่ออกมาใหม่ มีจำนวนจำกัด เพื่อทดลองสไตล์ใหม่ๆ
2. Rise เมื่อสินค้าเริ่มที่คนสนใจ พวก Retailers ต่างก็ผลิตออกมาขายแข่ง หรือ เรียกว่า Line-for-line copies or Knockoffs
3. Culmination ฮิต เป็นที่นิยม ผู้คนต่างซื้อหา ใครไม่มีเรียกว่าเซย
4. Decline เริ่มลดความนิยม
5. Obsolescence เซย ไม่มีคนซื้อ

ในส่วนของ Fashion cycle สามารถแบ่งออกไปอีก 2 ประเภท คือ

1. Fad สิ่ง que เข้าสู่ความนิยมได้เร็ว แต่อยู่ได้ไม่นานก็เสื่อมลง นิยามเพียงสั้นๆว่ามาเร็วและไปเร็ว
2. Classic อยู่ยาวนานตลอดกาลไม่เคยล้าสมัย

Design หมายถึง

1. ออกแบบ แบบ ลวดลาย เค้า โครง

2. การวาดภาพซึ่งแสดงให้เห็นถึงวิธีการทำบางสิ่งบางอย่าง แนวทางการทำบางสิ่งบางอย่าง เส้น และรูปร่าง ซึ่งเป็นที่มาของการตกแต่งและแบบ การวาดภาพเพื่อออกแบบบางสิ่งบางอย่าง การออกแบบบางอย่างโดยมีจุดมุ่งหมายพิเศษเป็นการเฉพาะ⁵

Style หมายถึง

1. วิธีหรือแบบเฉพาะที่จะทำให้สินค้าชิ้นนั้นแตกต่างกับสินค้าตัวอื่นๆ

2.4 รายละเอียดโครงการส่วนจัดแสดงแฟชั่นในปัจจุบัน

2.4.1 ความเคลื่อนไหวของวงการแฟชั่นไทยในปัจจุบัน

ประเทศไทยมีบริษัทที่ผลิตเสื้อผ้าสินค้าแบรนด์เนม ได้แก่ ANR (Anurak Garment) , T-ra , Flynow , 27Friday , Senada , Kloset , Greyhound , Sretsis , Kai , Boudoir by Disaya , Yoswadee Flynow , PICHAJAK by Pichachaksana เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่ (Young Designer) โดยมีการจัดประกวดเพื่อให้เหล่านักศึกษาไฟแรง ได้มีโอกาสเข้าร่วมการประกวด ในเวทีต่างๆเพื่อก้าวเข้าสู่วงการมืออาชีพในไม่ช้า



ภาพที่ 2-2 งานบางกอก อินเตอร์เนชั่นแนล แฟชั่น วีค 2007

บางกอก อินเตอร์เนชั่นแนล แฟชั่น วีค 2007 (บาง Bangkok International Fashion Week 2007) ณ สยามพารากอน เมื่อศูนย์การค้าระดับโลกอย่าง สยามพารากอน สยามเซ็นเตอร์ ดี เอ็ม โฟ เรียม สยามดิสคัฟเวอร์เซ็นเตอร์ 4 ศูนย์การค้ายักษ์ใหญ่ใจกลางเมือง ผันกิ่งกำลังสร้างปรากฏการณ์

ครั้งสำคัญแห่งวงการแฟชั่นไทย พร้อมเป็นผู้นำสานต่อโครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่น ในฐานะผู้สร้างความสำเร็จให้กับ วงการแฟชั่นมานานกว่า 30 ปี ทุ่มงบประมาณการจัดงานกว่า 50 ล้านบาท โดยการร่วมพลังของ 13 แฟชั่นแบรนด์ชั้นนำ จากดีไซเนอร์ไทยที่มีศักยภาพ รังสรรค์ สุดยอดผลงานการออกแบบ ใหม่ล่าสุดจากแรงบันดาลใจ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมวงการแฟชั่นไทยสู่ระดับสากล



ภาพที่ 2-3 บรรยากาศในงาน Street Fashion Runway

Street Fashion Runway คือโครงการที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแฟชั่นค้าส่ง ในระดับ SMEs ที่เป็นแนวหน้าของเมืองไทย โดยได้รับการสนับสนุนรวมถึงการส่งเสริมอย่างเต็มที่ จากภาครัฐ โดยมีสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เป็นกำลังหลัก มีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพ และศักยภาพในการผลิต การออกแบบ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าแฟชั่นค้าส่ง เพื่อให้อุตสาหกรรมแฟชั่นค้าส่งของคนไทยได้มีศักยภาพเพิ่ม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากขึ้นและเติบโตอย่างมั่นคง สามารถส่งออกไปแข่งขันในเวทีโลกได้ โดยการผลักดันให้ผู้ประกอบการสามารถสร้างแบรนด์ของตนเอง ให้เป็นที่นิยม ในกลุ่มลูกค้าทั้งในและนอกประเทศ โครงการ Street Fashion Runway พร้อมทั้งส่งเสริมให้วงการแฟชั่นได้ก้าวไปให้ไกลกว่าเดิม

2.4.2 สถานที่จัดงานแฟชั่นโชว์ของไทยในปัจจุบัน

สถานที่สำหรับจัดงานแฟชั่นโชว์ของไทยในปัจจุบัน สามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้ ซึ่งเหตุผลของแต่ละสถานที่นั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบข้อมูลความถี่ของสถานที่จัดงานแฟชั่นโชว์⁶ (ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ. 2549 – มิถุนายน พ.ศ. 2550)

สถานที่	จำนวนครั้ง
ศูนย์การค้าเซนทรัลเวิลด์ (Central World)	26
ศูนย์การค้าสยามพารากอน (Siam Paragon)	22
ศูนย์การค้าเซนทรัลชิดลม (Central Chidlom)	8
ศูนย์การค้าสยามเซนเตอร์ (Siam Center)	7
ศูนย์การค้าสยามดิสคัฟเวอรีเซ็นเตอร์ (Siam Discovery)	6
ศูนย์การค้าเกษรพลาซ่า (Gaysorn Plaza)	2
ศูนย์การค้าดี เอ็มโพเรียม (The Emponium)	3
โรงแรมดุสิตธานี (Dusit Thani Hotel)	1
โรงแรมบันยันทรี (Banyantree Hotel)	1
โรงแรมเมโทร โพลีเทน (Metropolitan Hotel)	1
โรงแรมอลซีซั่นเพลส (All Season Place Hotel)	2
โรงแรมปาร์คนายเลิศ (Park Nai Lerd Hotel)	2
ศูนย์นิทรรศการ/การประชุมไบเทค	6
ศูนย์การประชุมแห่งชาติ สิริกิต์	14

1. ห้างสรรพสินค้า จะเน้นในส่วนของทางด้านการตลาดเป็นหลัก จึงมักจะเป็นแฟชั่นโชว์ที่จัดทำขึ้นเพื่อที่กระตุ้นยอดขายของห้าง ไม่ได้ทำเพื่อเสนอคอลเลกชัน (Collection) ใหม่ๆ โดยตรง

แต่จะเข้าถึงกลุ่มลูกค้าทั่วไปได้มากกว่า ได้แก่ CentralWorld , Siam Paragon , Siam Center , Siam Discovery , Central Chidlom , Gaysorn , Emporium

2. โรงแรมต่างๆ เป็นการนำเสนอเพียงเฉพาะกลุ่มบุคคล ที่ได้มีการจัดทำขึ้น โดยส่วนใหญ่จะเน้นที่บุคคลชนชั้นสูงเป็นหลัก ได้แก่ Dusit Thani Hotel , Banyantree Hotel , Metropolitan Bangkok Hotel , All Season Place , Grand Mercure Fortune Hotel , Shangrila Hotel , Millennium Hilton Hotel , Oriental Hotel , Park Nai Lerd Raffles International Hotel

ตารางที่ 2.2 เปรียบเทียบข้อมูลการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ประเภทโรงแรม⁷

	Park Nai Lerd Hotel	Dusit Thani Hotel	Oriental Hotel	Landmark Hotel
สถานที่	เลิควนาลัย	นภาลัย	Grand Balloom	Balloom
พื้นที่ (ตร.ม.)	625	978	533	1000.40
ขนาด (ม.)	22.5x29x5	33x34x5	17.25x30x6.4	24.4x41x5.7
ความจุคน	300	300	250-300	300
Backstage		มี/ค่อนข้างแคบ		มี/ค่อนข้างแคบ
พื้นที่ Foyer	300	356	250	250

3. ศูนย์ประชุมต่างๆ จะเป็นการแสดงที่เน้นการนำเสนอที่ต้องการให้เข้าสู่คนทั่วไป โดยจะเน้นที่บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับวงการเป็นหลัก ซึ่งส่วนใหญ่นั้นจะมีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการตลาดกับต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เนื่องจากการจัดตามศูนย์ประชุมนั้นจะมีพื้นที่สำหรับการกิจกรรมค่อนข้างมาก และผู้คนได้มากตามต้องการ อีกทั้งพื้นที่สำหรับการจัดนิทรรศการและบูธเพื่อกระตุ้นยอดขายอีกด้วย ได้แก่ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ , ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค

ตารางที่ 2.3 สถิติผู้เข้าชมงาน BIFF ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา⁸

Fair	BITEC (Exhibition Area)	Number of Visitor	Days	Average (P/D)
Bangkok International Fashion Fair 2006	20,000	30,433	5	6,086.6

⁷ สอภามข้อมูลรายละเอียด ของห้องจัดเลี้ยงของโรงแรมต่าง ; ดุสิต, ปร๊อค นชเชิส, แลนด์มาร์ค, โอเลินเต็ล

เอกสารนี้ศูนย์ข้อมูลสถิติ ของกรมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์ การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาข้อมูล หรืออ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Bangkok International Fashion Fair 2005	20,000	40,386	5	8,077.2
Bangkok International Fashion Fair 2004	20,000	67,780	5	13,556

จากผลของการดำเนินงานการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ นับเป็นก้าวสำคัญในการประชาสัมพันธ์การออกแบบของนักออกแบบสู่สายตาประชาชน หรือผู้คนในวงการการออกแบบ ซึ่งส่งผลให้ประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการเผยแพร่ เพื่อให้เป็นที่รู้จักและสนใจมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันนั้นรูปแบบของแฟชั่นโชว์ที่ได้มาตรฐานนั้นยังไม่มีเป็นที่เฉพาะเจาะจง ส่วนใหญ่ อีกทั้งยังการเช่าตามโรงแรมต่างนั้นๆ ไม่ได้ออกแบบเพื่อรองรับกิจกรรมนี้โดยตรง ซึ่งการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ที่ได้มาตรฐานนั้นส่วนใหญ่จะเป็นการจัดแสดงตามเต็นท์ (tent) แทน เพราะเนื่องจากต้นทุนเพราะธุรกิจทางด้านแฟชั่นของประเทศเรานั้นค่อนข้างเล็ก เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดของต่างประเทศ

2.4.3 รูปแบบการจัดแสดงแฟชั่นโชว์และการใช้พื้นที่

2.4.3.1 รูปแบบการนำเสนอแฟชั่นโชว์

การนำเสนองานแฟชั่นนั้น ในปัจจุบันไม่มีรูปแบบที่ตายตัว มีการคิดวิธีการนำเสนอรูปแบบใหม่ๆ มากขึ้น โดยมีการประยุกต์ศิลปะ เข้ามาใช้ในการนำเสนอด้วยไม่ว่าจะเป็นด้าน เวที แสง เสียง Media Effect ต่างๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวความคิดของนักออกแบบการนำเสนอแฟชั่นในปัจจุบันถือเป็นรูปแบบและพัฒนาการใหม่ที่ดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้เป็นอย่างดี

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการแสดงแฟชั่นโชว์ และการใช้พื้นที่

รูปแบบของแฟชั่นโชว์ แบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. House Show เป็นการจัดเดินแบบเป็นกลุ่มเล็กๆ เป้าหมายเพื่อการขายเป็นหลัก ซึ่งผู้ที่เข้ามาชมจะเป็นผู้ที่ต้องการซื้อส่วนตัวจนถึง Fashion Show Agency ฝ่ายจัดซื้อจากห้างสรรพสินค้า ฯลฯ นายแบบและนางแบบเดินในลักษณะช้าๆ เนิบๆ เพื่อโชว์สินค้าและมีเบอร์ติดอยู่ที่สินค้าพร้อมทั้งโบสั่งซื้อติดแจกให้ด้วย

2. Seminar ลักษณะคล้าย House Show แต่เป็นเพื่อการศึกษามากกว่าการค้า โดยจะมีดีไซเนอร์อยู่ในกลุ่มผู้ชมเพื่อคอยให้คำแนะนำแนวความคิดและเทคนิควิธี กลุ่มเป้าหมายจึงเป็นนักเรียน นักศึกษาผู้มีความสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Collection Show เมื่อนักออกแบบออกแบบสินค้ามาในแต่ละคอลเลกชัน (Collection) ก็จะทำาการเดินแบบครั้งหนึ่งและเชิญผู้สนใจเข้าร่วมชม

4. Show ปัจจุบันเป็นที่นิยมมากในต่างประเทศ การแสดงมีลักษณะคล้ายกับ Collection Show ในแต่ละครั้งจะต้องมีการแสดงประกอบด้วย เพื่อสร้างสีสันให้กับกาเดินแบบ และขณะเดียวกันก็ยังมีสะท้อนแนวความคิดของนักออกแบบให้ออกมามากยิ่งขึ้นด้วย⁹

ปัจจัยในการแสดงแฟชั่นที่ดี

1. ระยะเวลาการมองเห็นและการรับฟังที่ดี

ระยะเวลาการมองเห็นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการแสดงแฟชั่นโชว์ เพราะต้องเห็นรายละเอียดของชุดที่แสดงโดยปกติระยะไกลสุดสำหรับการมองเห็น คือ 75 ฟุต (22.85) และระยะไกลสุดสำหรับการรับฟังที่ดีโดยไม่ต้องใช้เครื่องขยายเสียง คือ 100-125 ฟุต (39.09)¹⁰

2. รูปแบบเวที

รูปแบบการจัดเวทีแฟชั่นโชว์นี้ไม่มีลักษณะตายตัวแน่นอน การออกแบบเวทีขึ้นอยู่กับ Concept ของโชว์ว่าต้องการสร้างความรู้สึกลับแบบใด

ในส่วนรูปแบบหลักของเวทีมีอยู่ 3 ลักษณะดังนี้



ภาพที่ 2-4 แสดงรูปแบบของเวที

ส่วนรูปแบบอื่นจะมีการออกแบบดัดแปลงไป 3 ลักษณะข้างต้น มีการตกแต่งเพิ่มเติมขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ในบางครั้งจะมีการใช้สื่อ (Media) เข้าร่วมด้วย เช่น สไลด์วีดีโอในต่างประเทศจะเป็นการจัดแสดงแบบ In House คือ เป็นการจัดแสดงเพื่อแสดงเสื้อผ้าจริงๆ เพียงอย่างเดียว ไม่เน้นการแสดงด้านอื่นๆ จึงทำให้รูปแบบเวทีเป็นรูปแบบง่ายๆ ไม่มีการตกแต่งประดับประดามาก เวทีที่นิยมในประเทศไทยจะเป็นแบบตัวที

Catwalk ที่ใช้ในการเดินแฟชั่นโชว์¹¹ ขนาดมาตรฐาน 2 ขนาด คือ 1.80x2.40 เมตร และ 1.20x2.40 เมตร โดยทั้งสองขนาดนี้ จะปรับความสูงได้ในระดับต่างๆกัน คือ 0.60 ม. 0.80 ม. 1.00 ม. และ 1.20 เมตร ส่วนที่นอกเหนือจากขนาดมาตรฐานนั้นมักจะเป็นการสั่งทำพิเศษจากแบบ

⁹ สัมภาษณ์ คุณสมชาย แก้วทอง จาก Kai Boutique พ.ศ. 2541

¹⁰ โครงการ สถาบันแฟชั่นนานาชาติแห่งประเทศไทย , วิทยาลัยนอร์ทอีสต์เทคโนโลยีการศึกษาด้านแฟชั่น

เวทีที่ออกแบบตามแนวความคิดของตัวสินค้า ซึ่งได้รูปแบบที่แปลกใหม่ แต่จะมีต้นทุนค่อนข้างสูง จากข้อมูลข้างต้น ทำให้สรุปความจุที่เหมาะสมกับโครงการ คือ 200-500 คน พื้นที่ควรมีความยืดหยุ่นตัวสูง สามารถกันแบ่งห้อง ปรับเปลี่ยนขนาดได้หลากหลายไปตามความเหมาะสมกับรูปแบบและวัตถุประสงค์การจัดแสดง การตกแต่งภายในควรสามารถปรับเปลี่ยนและตัดแปลงไปตามความต้องการและแนวคิดของสินค้าที่จัดแสดง มีการเตรียมการสำหรับติดตั้งไฟเพดานและเทคนิค ประกอบอื่นๆ เช่น Laser Projection ซึ่งมีจำนวนมาก มีการเตรียมพื้นที่สำหรับส่วนอื่นๆ เช่น การแสดงประกอบไม่ว่าจะเป็นละคร หรือดนตรี ในส่วนหลังเวทีต่างๆ เช่น ห้องแต่งตัว ห้องเจ้าหน้าที่ ส่วนเก็บของและห้องครัว บริการอาหารในกรณีที่มียานกาสาเดินเนอร์ด้วย อีกประมาณ 30% ของพื้นที่จัดแสดง



ภาพที่ 2-5 รูปแบบการจัดแฟชั่นโชว์ในปัจจุบัน

ลักษณะห้องจัดโชว์ที่ดี¹²

โดยจะเป็นห้องตกแต่งเรียบหลายๆ สามารถตกแต่งและเปลี่ยนไปมาได้ง่าย เพื่อให้เข้ากับอารมณ์ (Mood) ของเสื้อผ้าในแต่ละประเภท เพดานควรสูง และเป็นโครงถัก (Truss) เพื่อประโยชน์ในการแขวนอุปกรณ์ต่างๆ (Prop)

¹¹ โครงการ สถาบันแฟชั่นนานาชาติแห่งประเทศไทย , วิทยาลัยบัณฑิตสาขาศิลปะการแสดงและออกแบบ
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹² เอกสารนี้เว็บไซต์ของนิพนธ์ยังส่งเสริมการออกแบบแฟชั่น สาขาสถาปัตยกรรมภายใน, เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางในการจัดพื้นที่ส่วน โถงกิจกรรม

เป้าหมายหลักของการจัดพื้นที่ส่วน โถงกิจกรรม คือ การจัดงานเพื่อสนับสนุนการต่างๆ ประกอบกับการศึกษา และให้ประสบการณ์ทางด้านการออกแบบแฟชั่นของนักศึกษา และประชาชน ดังนี้

- การจัดงาน Promotion ต่างๆตลอดจน Exhibition ต่างๆ
- การจัดแสดงงานแฟชั่นโชว์ประจำปีของนักศึกษา
- การจัดแสดงงานแฟชั่นโชว์ของดีไซเนอร์รับเชิญ งานแสดงแฟชั่นตามฤดูกาล

การเช่าพื้นที่จัดงานกิจกรรมต่างๆจากบุคคลภายนอก

■ ข้อจำกัด

เป็นพื้นที่โล่ง แสดงเอกลักษณ์ของตัวอาคาร การออกแบบต้องคำนึงถึงภาพพจน์ที่ส่งเสริมลักษณะการเดิน

1. การจัดงานเป็นลักษณะของงานชั่วคราว มีการปรับเปลี่ยนเสมอ การใช้เฟอร์นิเจอร์ในลักษณะเบา เคลื่อนย้ายง่ายใช้เนื้อที่ในการเก็บน้อย
2. การจัดเวทีแสดง มีการปรับเปลี่ยนรูปทรงได้หลากหลาย โดยการใช้การนำกล่องเวทีที่มีขนาดมาตรฐาน (ตามขนาดไม้อัด) ต่อเข้ากันเป็นรูปทรงต่างๆ
3. นอกจากนี้ การจัดระบบแสดงแสง สี เสียง มีลักษณะเฉพาะตัว

■ ข้อเสนอแนะ

การจัดบรรยากาศของงานแสดงแฟชั่นโชว์ ทำได้ต่างๆกันขึ้นอยู่กับ Concept ของการจัดงานแต่ละครั้ง อีกทั้งสามารถเพิ่มบรรยากาศด้วยระบบแสดงแสง สี เสียง ที่ทันสมัย เช่น การควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์

การใช้งานในพื้นที่ส่วนโถงกิจกรรม

1. การเช่าพื้นที่เพื่อจัดงานเปิดตัว Promote สินค้าต่างๆ
2. งานของโครงการ เช่น การจัด Exhibition
3. งานแสดงแฟชั่นโชว์เพื่อ Promote โครงการ ยังสามารถแบ่งประเภทของการจัดงานแฟชั่นโชว์ออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

- 3.1 การจัดแฟชั่นโชว์แสดงผลงานนักศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวง
- 3.2 การจัดแฟชั่นโชว์ เพื่อการศึกษาจากดีไซเนอร์รับเชิญ
- 3.3 การเช่าพื้นที่เพื่อจัดงานแสดงแฟชั่นโชว์จากบุคคลภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการจัดเวที

1. Apena Shape

- ผู้ชมจำนวนมากได้ใกล้ชิดกับการแสดง
- ลดค่าใช้จ่ายในการจัดแสดง

2. Proscenium Shape

- ผู้ชมชมการแสดงได้ด้านเดียว
- ผู้ชมและผู้แสดงแยกจากกันเด็ดขาด

3. The Apron Shape

- ช่วยให้การแสดงของ Proscenium ได้ผลดียิ่งขึ้น

4. Open Trust Shape

- เป็นการนำรูปแบบ 1 และ 2 มาปรับใช้ร่วมกัน
- ลดปัญหาค่าใช้จ่าย
- ผู้ชมใกล้ชิดกับผู้แสดงมากขึ้น

2.4.3.2 รูปแบบการจัดแสดงและการใช้พื้นที่ในการจัดแสดงนิทรรศการ

วิธีการจัดแสดงนิทรรศการโดยทั่วไป

เป็นการศึกษารูปแบบการจัดนิทรรศการในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและแนวความคิดโดยรวมของการจัดแสดง

1. Systematic Displays การจัดนิทรรศการ โดยจัดวางชั้นงนตามเนื้อหา โดยเน้นการแสดงผลงาน เช่น พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ หอศิลป์กรุงเทพฯ

2. Space Creation การออกแบบที่ว่าง โดยอาศัยองค์ประกอบ (Element) เพื่อให้เกิดที่ว่างและอารมณ์ให้เป็นไปตามเนื้อหาที่จัดแสดง เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจถึงเนื้อหาของงานได้อย่างรวดเร็ว

3. Theatricalize เป็นการนำสื่อ Electronic และ Media ต่าง ๆ มาใช้ร่วมกันในการจัดแสดง เพื่อให้เกิด Movement และความน่าสนใจ

4. Theme Park ใช้กับการจัดนิทรรศการกลางแจ้งที่มีเนื้อหาในการจัดแสดง ซึ่งโครงการไม่มีส่วน นิทรรศการกลางแจ้ง จึงไม่ใช้วิธีนี้ในการจัดนิทรรศการ

- ระบบสัญจรและการมองเห็น

ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ

- ระบบการสัญจรของผู้เข้าชมนิทรรศการ

- ระบบการสัญจรของส่วนบริการและเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการจัดแสดง แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทสื่อ 2 มิติ

- บอร์ด(Board) เป็นการจัดแสดงที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนนัก การใช้ Board จำนวนมาก ๆ ต่อเนื่องกัน จะทำให้ผู้ชมรู้สึกเบื่อได้ง่าย สามารถใช้เป็นองค์ประกอบร่วมกับการจัดแสดงแบบอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่จัดแสดง

- บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Board) เป็นการจัดแสดงเนื้อหาที่ยังไม่ซับซ้อนมากนัก อาศัยสื่ออื่นๆ ช่วยกระตุ้นการรับรู้มากกว่าหนึ่งทาง เช่น แสงไฟ เสียง การสัมผัส

- คอมพิวเตอร์ (Computer) เป็นการแสดงในหัวข้อที่มีการจัดแสดงหลากหลาย เหมาะสำหรับการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับผู้สนใจ โดยสามารถพัฒนาข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ ได้ง่าย และสามารถนำไปเผยแพร่ต่อได้ง่าย

- เครื่องแสดงภาพยนตร์ (VDO Wall) เป็นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องราวได้ดี และมีความต่อเนื่อง สามารถสื่อสารให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจและกระตุ้นความสนใจได้ดี มีความยืดหยุ่นในการนำเสนอ แต่ควรใช้ในลักษณะที่มีผู้ชมจำนวนมากจึงจะคุ้มค่าในการเปิดเครื่องฉาย

- เครื่องฉายสไลด์ (Slide Project & Slide Multi Vision) เป็นการนำเสนอข้อมูลในลักษณะที่เป็นภาพนิ่งโปรเจกต์ โดยต้องจัดแสดงในห้องที่มีการควบคุมแสงสว่างให้มือพอสมควร เนื่องจากเป็นสื่อที่มีการเปลี่ยนแปลง สามารถฉายภาพย้อนไปมาได้ตามความต้องการของผู้ชม นอกจากนี้ยังสามารถชมเป็นหมู่คณะ ได้อีกด้วย



ภาพที่ 2-6 Display Board และ Electronic Board

2. ประเภท 3 มิติ

- อนันตรทัศน์ (Diorama) เป็นลักษณะการนำเอา Board เป็นฉากแล้วนำวัตถุจำลองมาแสดงประกอบกัน เพื่อให้เกิดความรู้สึกเหมือนจริงมากขึ้น ขนาดเล็กสุดประมาณ 0.60 เมตร และอาจใหญ่จนสามารถจัดเต็มห้องได้ซึ่งสามารถทำให้ผู้ชมเดินเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการจัดแสดง สร้างอารมณ์ และความรู้สึกเหมือนจริงมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบจำลอง (Object Model) เป็นการนำเอาวัตถุจริง หรือ สร้างแบบจำลองที่ผู้ชมสามารถมองเห็นได้โดยรอบ เป็นการอธิบายให้ผู้ชมสามารถเข้าใจโดยวัตถุที่สามารถสัมผัสจริงได้ สามารถอธิบายเนื้อหาที่ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น



ภาพที่ 2-7 Object Model การนำเอาวัตถุจริงโดยใช้หุ่นจำลอง

3. รูปแบบอื่นๆ

- Hologram เป็นเครื่องมือฉายภาพ 3 มิติ ซึ่งเกิดจากการแยกแสงเลเซอร์ที่ออกมาจากเครื่องกำเนิด มายังพื้นที่ที่จัดแสดง ซึ่งสามารถเรียกความสนใจจากผู้ชมได้เป็นอย่างดี
- Virtual Reality เป็นการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation Technique) เป็นการสร้างภาพขึ้นจากคอมพิวเตอร์ขนาดของอุปกรณ์ประเภทนี้ไม่ใหญ่มาก เนื้อหาสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ซึ่งกระตุ้นความสนใจจากผู้ชมได้มาก
- Learning Activity อาศัยอุปกรณ์ให้ทดลองและเล่น เป็นการเสริมสร้างความรู้ให้กับตนเอง
- Interactive Installation เป็นการออกแบบที่ว่างประสบการณ์ เช่น เครื่องมือ อุปกรณ์ประเภทอื่นตามหัวข้อที่จัดแสดงเพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยการกระตุ้นความรู้ทั้งหมด จนรู้สึกตัวตนเองเข้าสู่โลกของเนื้อหาจริงๆ ซึ่งการนำเสนอลักษณะนี้เป็นการกระตุ้นความรู้สึกของผู้ชมต่อเนื้อหาที่น่าสนใจได้ดีและน่าสนใจ

การออกแบบห้องจัดแสดง

ในการออกแบบห้องแสดงงาน มักมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องราว และแบบลักษณะของห้องแสดงอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงของห้องแสดงอยู่บ่อยๆ รวมทั้งวัตถุที่จัดแสดงนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นเตือนประชาชนให้อยากเข้ามาชมนิทรรศการมากยิ่งขึ้น เมื่อการจัดแสดงหมุนเวียนเรื่อยๆ เช่นนี้ผู้ออกแบบห้องแสดงจะต้องปล่อยให้ดูและห้องแสดงมีความอิสระ สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพภายในได้อย่างกว้างขวาง

ในการออกแบบห้องแสดง ไม่ว่าจะเป็นนิทรรศการประจำ หรือ นิทรรศการพิเศษก็ตาม สิ่งที่จะช่วยให้ห้องเปลี่ยนรูปร่างได้อย่างดีที่สุด นั่นคือ แผง (Panel) ซึ่งทำด้วยไม้อัด หรือวัสดุที่มีน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบา สามารถเคลื่อนย้ายได้ หรือแผงที่ทำด้วยโครงไม้บุด้วยผ้า และทาสีด้วยแบบต่าง ๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพความเหมาะสมของเรื่องราว

หลักสำคัญของการวางผังรูปห้องแสดงนั้น ก็ไม่จำกัดแบบลักษณะที่แน่นอนแต่อย่างใด หากแต่ มากน้อยตามเรื่องราวที่แสดงนั้นๆ โดยปกติแผงตอนหนึ่งจะใช้ไปในการจัดแสดงเรื่อง ราวเพียง ตอนเดียวเท่านั้น ไม่ควรจัดเรื่องราวหลายตอนไว้ในแผงเดียว เพราะจะทำให้ประชาชนเกิดความ สับสนในการชม แผงชั่วคราวอาจทำเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสเล็ก ๆ ซึ่งยึดเยื้องเป็นแบบต่างๆ หลายๆ รูป แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักสำคัญๆ เช่น

- การจัดตู้ หรือแผงในห้องแสดงประจำ หรือห้องแสดงชั่วคราวก็ตาม ไม่ควรปล่อยให้ห้อง โลงจนเกินไป จะเกิดความอึดอัด เพราะหากห้องแสดงโล่งแล้ว ก็จะเป็นการดึงประชาชนให้รีบ เดินผ่านไปอย่างรวดเร็ว โดยไม่ได้พิจารณาเรื่องราวและวัตถุต่างๆ มากเท่าที่ควร ท้ายที่สุดเมื่อเดิน ผ่านห้องแสดงแล้วจะไม่ได้อะไรจากการแสดงนั้นเลย แต่การวางแผงมากน้อยเพียงไรนั้น ต้อง พิจารณาในหัวข้อย่อยในเรื่องใหญ่มีมากน้อยเพียงไร และมีวัตถุอะไรบ้างที่ควรแยกออกจัดแสดง โดดเดี่ยวเพื่อเพิ่มความสว่าง

- การวางแผงเยื้องไปอย่างไรก็ตาม ควรจะได้เรียงลำดับเรื่องราวของเรื่องที่จะจัดแสดง ซึ่ง อยู่ในดุลยพินิจของภัณฑารักษ์และมัชฌานกร (ถ้ามมี) ว่าอะไรเป็นเรื่องที่ 1 อะไรเป็นเรื่องที่ 2 และที่ 3 ตามลำดับ จนสิ้นสุดการแสดงผล

- ขนาดของแผงตลอดจนสีที่ใช้ทาแผง จะมีความหนักเบามากน้อยเพียง ไรนั้นขึ้นอยู่กับความ เหมาะสมของห้องแสดง ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงสีของแผงต่าง ๆ บ้างตามความเหมาะสม แต่ วรรณะของสีไม่ควรฉูดฉาด ควรเป็นสีที่มองแล้วมีความเย็นตา สบายใจ และชวนแก่การมอง

- เนื้อที่ระหว่างแผงแต่ละตอน ไม่ควรน้อยจนผู้เข้าชมต้องเบียดเสียดชิดติดกันเดิน หากแต่ ควรมีช่องว่างให้ผู้ชมเคลื่อนไหวไปอย่างสะดวกและเคลื่อนไหวไปได้โดยรูปแบบของแผง โนม้นำ คนโดยอัตโนมัติ

- ผังของห้องแสดง แม้จะมีการยึดเยื้องเพื่อสร้างความสนใจของผู้ชมแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่ยึด เยื้องมากเกินไปจนทำให้รู้สึกเหมือนหลงทาง และไม่ทราบว่าตัวเองอยู่ส่วนไหนของอาคารและ ห้องแสดง เพราะหากผู้ชมเกิดความรู้สึกเช่นนั้นขึ้น จะขาดความตั้งใจในการชมวัตถุทันที การจัด Circulation ภายในห้องแสดง

ในทุกๆ พื้นที่การแสดงผลงาน จำเป็นต้องกำหนด Circulation ที่แน่นอนสำหรับเป็นแนวทางใน การเดินชมของผู้ชมส่วนใหญ่ ซึ่งการวางแผนทางจะเกิดจากความต้องการของผู้ชม 2 กลุ่ม คือ

- ความต้องการของผู้ชมส่วนใหญ่ คือ เส้นทางหลักภายในห้องแสดงผลงาน มีการจัดลำดับ และระเบียบของการแสดงอย่างเรียบร้อย พยายามลดความสับสนให้น้อยที่สุด

- ความต้องการของผู้ชมส่วนน้อย คือ เส้นทางเล็กเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ตอบสนองความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ หรือความสนใจเฉพาะอย่าง ซึ่งจะเกิดกับผู้ชมส่วนน้อย อาจจะถูกจัดเป็นลักษณะของ Orientation Space สำหรับอ่าน หรือทบทวนเรื่องราวที่น่าสนใจ ถ้าเป็นกรณีที่อาคารไม่มี Orientation Space การจัดแสดงเพื่อคนส่วนน้อยก็ควรจัดเอาไว้ด้านซ้ายของห้องแสดง ถ้าทางด้านขวาจะเป็นการ แสดงส่วนสำคัญที่ต่อเนื่องกับการแสดงส่วนใหญ่ ซึ่งการจัดแสดงแบบนี้จัดตามความเคยชินของผู้ชมส่วนใหญ่ จากการค้นคว้าของ Roison Nelson พบว่าพื้นและผนังทางด้านซ้ายของทุกๆ ห้องแสดง จะเป็นการแสดงของสิ่งที่มีความสำคัญน้อย

ดังนั้น การออกแบบห้องแสดง ควรมีการคำนึงถึงความเคยชินของผู้ชมแต่ต้องสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชมส่วนน้อยดังที่กล่าวไว้แล้ว นอกจากนี้ หากเราสามารถเปิดโอกาสให้ผู้ชมเลือกเส้นทางสำหรับชมงานได้มากขึ้น ก็จะเป็นการยืดหยุ่นให้แก่ห้องแสดงและไม่เกิดการ บังคับเส้นทางเกินไป

ระบบ Circulation ภายในห้องแสดงงาน เมื่อพิจารณาตามลักษณะแกนสัญจรหลัก (Access) สามารถแบ่งออกได้ 2 ระบบ คือ

1. Centralized System of Access

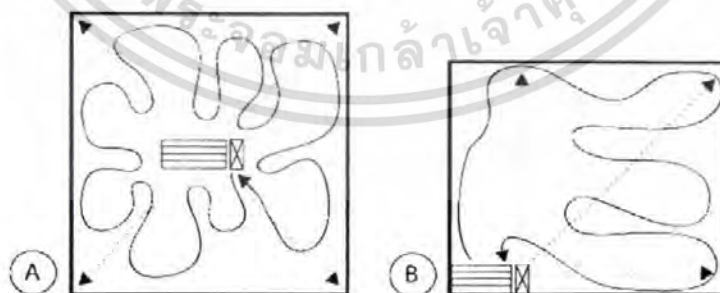
การวางผังจัดตามเส้นทางเคลื่อนไหลของผู้ชม ผู้ชมก็จะเดินตามเส้นทางสถาปัตยกรรม ไปตามแบบแผนที่ตายตัวจากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้าย แต่อาจหยุดดูเป็นช่วง ๆ ได้

■ ข้อได้เปรียบของระบบนี้ คือ

- สามารถควบคุมและรักษาความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ไม่เปลืองกำลังบุคลากรในการดูแล
- มีการกำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวของผู้ชมได้อย่างทั่วถึง

■ ข้อได้เสียเปรียบของระบบนี้ คือ

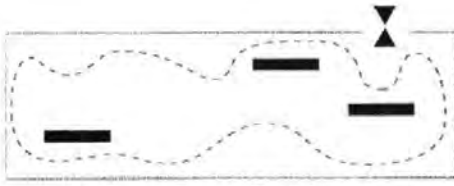
- ผู้ชมอาจรู้สึกว่าคุณบังคับในการชมการจัดแสดง ไม่สามารถเลือกชมสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ก่อน



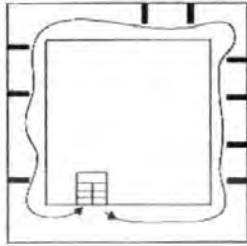
ภาพที่ 2-8 ลักษณะการจัดทางสัญจรแบบ Centralized System of Access

ระบบ Centralized system of Access สามารถแบ่งออกเป็นแบบย่อย ๆ ได้เป็น ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



1.1 A Rectilinear Circuit คือ การเคลื่อนที่ขมเป็นแนวตรง



1.2 A Twisting Circuit คือ เส้นทางเดินที่เป็นวงจรรอบรอบโถงกลางเข้าจากบันไดกลางซึ่งเชื่อมต่อระหว่างชั้น โดยเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้แสงธรรมชาติหรือมีหลายชั้น

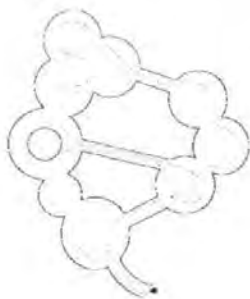


1.3 Waving Freely Layout เป็นผังรูปसानไปมาอย่างอิสระ ปกติมักใช้ทางลาดเข้าช่วยและใช้ช่องค้ำประกอบที่นำสนใจเข้าเป็นตัวชักนำ ผังแบบนี้ผู้ชมอาจจะหลงทางได้ถ้าลักษณะทางเรขาคณิตเป็นแบบต่อเนื่องกันหมด

1.4 Comb Type Layout เป็นการวางผังที่มีทางเดินกลางเป็นหลัก มีส่วนที่เลี้ยวขวามในเวลาเดียวกัน ทางเข้าอาจจะเป็นทางด้านซ้ายด้านใดด้านหนึ่งหรือมีทางเข้าอยู่ตรงกลาง



1.6 Fan Shape ทางเข้าจากด้านกลาง ผังรูปพัด การจัดแบบนี้ทำให้มีโอกาสมากในการเลือกชม แต่ผู้ชมต้องตัดสินใจในการชมเร็วและในทางจิตวิทยาผู้ชมจะไม่ชอบนักเพราะรู้สึกว่าเป็นการบังคับเกินไป และที่จุดรวมจะเป็นจุดที่วุ่นวาย

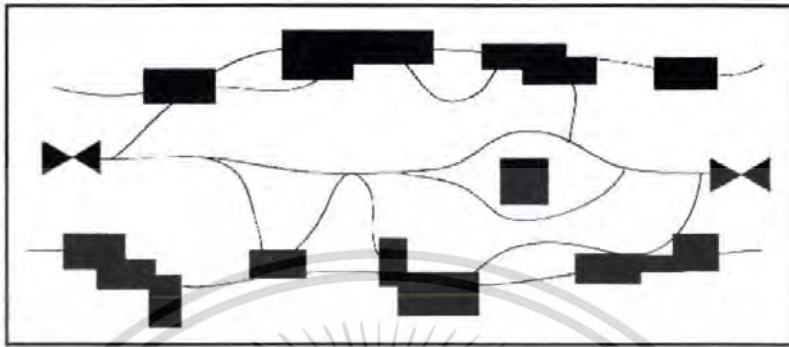


1.7 Star Shape การเข้าจากจุดศูนย์กลางจากผังรูปดาว มลักษณะคล้ายแบบหวี ซึ่งผู้ชมไม่สามารถที่จะเลื่อนไหลไปอย่างสะดวก และสามารถแยกออกต่างหากได้ ความสมดุลของการจัดแทนทำให้เกิดปัญหาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Decentralized System of Access

ระบบนี้มักจะจัดทางเข้าออก 2 ทาง ผู้ชมสามารถเดินชมได้อย่างอิสระ ลักษณะเป็นทางเดินใจกลางเมือง วิธีนี้อาจทำให้ผู้ชมไม่ได้ชมครบถ้วน หรือไม่เป็นลำดับ ควบคุมด้านความปลอดภัยทำได้ยาก เนื่องจากมีทางเข้าออกมากเกินไป



ภาพที่ 2-9 ลักษณะการจัดทางสัญจรแบบ Decentralized System of Access

ระบบทางสัญจร ที่มีทางเข้าออกมากกว่า 2 ทาง การแสดงงานมีความน่าสนใจหลายประเภทไม่ต่อเนื่องกัน จึงไม่มีประโยชน์ในการกำหนดแนวทางของผู้ชม แต่เป็นการให้อิสระในการชมงานซึ่งสิ่งสำคัญต้องมี Landmark เพื่อให้ผู้ชมสามารถรู้ทิศทาง และกำหนดตัวเองได้ว่าอยู่ตำแหน่งไหนของอาคาร

■ ข้อได้เปรียบของระบบนี้ คือ

- สามารถจัดการแสดงให้มีความน่าสนใจได้หลายจุดและมีความหลากหลายมากกว่า
- ผู้เข้าชมสามารถเลือกชมงานแสดงใดก่อนได้ตามความพอใจ
- ทำให้งานแสดงสามารถกระจายกลุ่มคนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ลดความหนาแน่นของกลุ่มคนที่ต้องถูกกำหนดให้เดินไปในทิศทางเดียวกัน

■ ข้อได้เสียเปรียบของระบบนี้ คือ

- ไม่สามารถกำหนดทิศทางในการเดินของผู้ชมงานแสดงได้ ทำให้เกิดความสับสนในการเดินชม
- ไม่สามารถควบคุมและรักษาความปลอดภัยได้อย่างทั่วถึง
- ต้องใช้บุคลากรมากกว่าในการดูแล

การกำหนดขนาดและปริมาตรของห้องแสดง

การกำหนดขนาดความกว้าง ยาวของห้องแสดง ไม่สามารถกำหนดให้แน่นอนได้ตามหลักการแล้ว ขนาดของห้องจะขึ้นอยู่กับปริมาณของวัตถุแสดง ขนาด และลักษณะการจัดแสดง ซึ่งต้องมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุแสดงเพื่อหาค่ากลางมาเป็นตัวกำหนดขนาด แต่ในปัจจุบันการออกแบบเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องแสดงมักจะใช้วิธีการออกแบบ Space ให้สามารถยืดหยุ่นได้มาก มีการออกแบบผนังสำเร็จรูปเพื่อการจัดแสดง สามารถประกอบเป็นฉากที่มีขนาดตามความต้องการได้ ส่วนใหญ่จะเริ่มต้นจากรบบกริด (Grid System) ซึ่งยึดเอาขนาดของวัสดุเป็นเกณฑ์

นอกจากนี้การกำหนดขนาดของห้องแสดงยังจำเป็นต้องคำนึงถึงความรู้สึกต่อผู้ชมที่มีต่อพื้นที่นี้ด้วย เพราะ Space ที่มีขนาดใหญ่หรือเล็กเกินไป ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีแก่ผู้ชม ทั้งนี้การกำหนดขนาดจึงขึ้นกับความรู้สึกทางความงามด้วย (Sense of Beauty)

ขนาดความสูงของห้องมีผลต่อสัดส่วนของห้องแสดงงานมาก ระดับฝ้าเพดานอาจจะเป็นตัวกำหนดว่า Space ใด เหมาะสำหรับการจัดแสดงวัตถุชนิดใด ประเภทไหน นอกจากนี้ความสำคัญของฝ้าเพดานยังปรากฏออกมาในรูปของการกำหนดบรรยากาศห้องแสดงงานด้วย แสงสว่างต่าง ๆ สำหรับห้องแสดงมักจะใช้ฝ้าเพดานเป็นแหล่งกำเนิดแสงสว่าง ทั้งระบบแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ ทั้งนี้เพราะเป็นตำแหน่งการให้แสงที่ดี และไม่รบกวนแก่วัตถุที่แสดง

ความสูงของฝ้าเพดานสำหรับห้องแสดง ไม่มีกำหนดที่แน่นอนเพราะต้องขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของวัตถุ แต่มาตรฐานต่ำสุดที่ใช้ทั่วไปคือประมาณ 3.00 เมตร ฝ้าเพดานนอกจากจะใช้สำหรับบัง ซ่อน และกันแสงเหนือหัวแล้วยังสามารถใช้พื้นที่ภายในฝ้าเพดาน ได้อีกด้วย สำหรับใช้เป็นส่วนบริการต่างๆ ดังนี้

- ทางเดินของท่อเครื่องปรับอากาศ
- ทางเดินสายไฟฟ้า
- ติดตั้งระบบดับเพลิง
- ช่องอากาศสำหรับระบายอากาศ
- ติดตั้งไฟแบบ Lighting Traffer ซึ่งเหมาะสำหรับการออกแบบห้องที่แสดงที่ Flexibility และการแสดงชั่วคราว
- ช่วยเก็บเสียงสะท้อนและเสียงรบกวนจากภายนอก
- ติดตั้งกล้องทีวี สำหรับระบบรักษาความปลอดภัย

สรุป การกำหนดขนาดและปริมาตรของห้องแสดงนิทรรศการ ก็เหมือนกับให้แสงในอาคารอื่นๆ เว้นแต่ส่วนแสดงงานเท่านั้นที่ต้องการลักษณะพิเศษ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงให้มาก โดยจะต้องจัดให้มีความเหมาะสมเพื่อการมองเห็นได้ชัดเจน ตลอดจนการได้รับบรรยากาศของสิ่งที่แสดง นอกจากนี้ การเลือกใช้ชนิดของพลังแสงยังมีความจำเป็นมาก เพื่อไม่ให้เป็นการทำลายสายตาของผู้เข้าชมงานแสดง และไม่ทำความเสียหายให้แก่สิ่งแสดงด้วย

การให้แสงในส่วนแสดงงานยังไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ในการเลือกใช้แสงแต่ละประเภทและยังเป็นปัญหาที่ขบคิดกัน มีการคัดค้านกันอยู่มากเพราะการให้แสงโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่เสมอ แสงธรรมชาติเป็นแสงที่ยากต่อการควบคุม และเป็นไปไม่ได้ตลอดเวลาเนื่อง

จากแสงธรรมชาติจะเปลี่ยนแปลงไปตามวันและฤดู ส่วนแสงวิทยาศาสตร์เราสามารถควบคุมได้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น เมื่อนุญตนาเขาไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามความต้องการ ซึ่งก็ยังไม่แรงเท่าแสงธรรมชาติ และทำให้นัยน์ตาเหนื่อยง่ายเพราะไปกระตุ้นเรตินา แต่ถ้าใช้ให้เหมาะสมและถูกต้องแล้ว จะทำให้ได้บรรยากาศและควบคุมได้ผล

2.4.3. จิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทางจิตวิทยาเพื่อพิจารณาถึงพฤติกรรม และการรับรู้ของบุคคลในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ และการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ ดังนั้นจึงพิจารณาเพียงบางส่วนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

การจัดที่ว่างและจังหวะเวลา (Space and Time)

เวลาเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการพิจารณา Space ของการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ โดยต้องพิจารณาร่วมไปกับแนวความคิดในการจัดวงจรการเดินทางชมการแสดง ในการประเมินค่าที่เกิดขึ้นทางกายภาพของผู้ชม ดูเหมือนว่าเวลาจะเข้ามามีบทบาทในการรับรู้ข้อมูลต่างๆ

การจำลองสภาพการยอมรับเรื่องราวเฉพาะอย่างแล้ว พบว่าข้อมูลที่มนุษย์สนใจ และสามารถรับรู้ได้อยู่ระหว่าง 16 รายการ/วินาที โดยทั้ง 16 รายการนี้ จะมีเพียง 30% เท่านั้นที่มนุษย์จะจดจำไปได้

จากความเป็นจริงที่ว่าจำนวนความจุของการยอมรับข้อมูลของมนุษย์มีค่าเกือบคงตัว ดังนั้นสิ่งที่จะพิจารณาอันมีความสำคัญต่อการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์ได้ มีดังนี้

- ความต้องการเวลา และ Space เป็นสิ่งที่พิจารณาในเบื้องต้นที่แสดงวัตถุ
- Space ทางสถาปัตยกรรมอาจทำให้ง่ายได้ โดยพิจารณากับสภาวะการรับรู้
- จำนวนการยอมรับของมนุษย์ต่อช่วงเวลาหนึ่งๆ มีค่าเกือบคงที่ที่จะนำมาใช้ประกอบการพิจารณา การจัดแสดงที่เหมาะสม ไม่มากเกินไปจนจำอะไรสำส่น หรือจำไม่ได้เลย และไม่น้อยเกินไปจนดูเหมือนไม่มีสาระในการจัดแสดงนั้น
- ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องราวที่จัดแสดง กับการใช้เวลาในการชมมีข้อพิจารณา คือ วงจรที่รวดเร็วแค่ครอบคลุมที่เรื่องราวที่เหมาะสมพอดี อาจจะทำให้ข้อมูลพอกๆ กับเวลา
- จากข้อมูลมนุษย์จะสามารถรับรู้ข้อมูลที่เป็นภาพได้ง่ายกว่าที่เป็นข้อมูล และสามารถจดจำและเข้าใจได้ดีถ้าได้ทำการทดลองเอง

การผ่อนคลาย (Relaxation)

เป็นความจริงที่ว่า ผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์มักเกิดความล้าทางกายภาพขึ้นได้ หลังจากการเดินทางชมภายในพิพิธภัณฑ์ช่วงเวลาหนึ่ง ความสมดุลทางร่างกายและการรับรู้จะลดน้อยลง ซึ่งระบบประสาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาจะถูกใช้งานจนเกิดความล้าจึงควรเปิดโอกาสให้สายตาได้เคลื่อนที่ในลักษณะที่พักผ่อน เช่น พักผ่อนสายตาจากสื่อดิจิทัลด้วยสิ่งที่เย็นลง จากที่สว่างไปที่แคบ ฯลฯ

การผ่อนคลายของระบบประสาท ควรมีการจัดเตรียมพื้นที่สำหรับกิจกรรมพิเศษ เช่น จัดให้มี บริเวณพักผ่อน และร้านอาหาร การพักผ่อนนี้อาจจะนำผู้ชมไปสัมผัสกับธรรมชาติ

จิตวิทยาในการใช้สี

สีเป็นสิ่งเร้า และมีอิทธิพลต่ออารมณ์ของมนุษย์มากกว่าลักษณะรูปร่างของสิ่ง แต่โดยทั่วไปแล้ว สีจะมีอิทธิพลต่ออารมณ์กับบุคคลในทิวทัศน์

โดยหลักของจิตวิทยาแล้วเป็นที่ยอมรับกันว่า เรื่องสีเป็นเรื่องที่สำคัญที่สมควรที่จะได้รับความสนใจอีกเรื่องหนึ่ง เพราะสีมีส่วนเกี่ยวข้องกับอารมณ์ของมนุษย์มากไม่เว้นแม้แต่เด็ก ซึ่งสีนั้นยังเป็นผลในการกำหนดพฤติกรรมบางอย่าง เป็นเครื่องบ่งบอกทางจิตใจ อารมณ์ และรสนิยมของบุคคลได้

ส่วนในเรื่องของการมองเห็น และการรับรู้ถึงสีนั้น สันนิษฐานว่ามีความสำคัญมากเพราะเป็นสิ่งที่กระตุ้นความรู้สึก และภาวะต่างๆ ของจิตใจ ดังนั้นการให้สีของตัวอาคารก็เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถกระตุ้นความรู้สึกของมนุษย์ได้ โดยเฉพาะแม่สี คือ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน ส่วนสีที่เติมไปด้วยความสดชื่น เช่น สีเหลือง สีน้ำตาลอ่อน สีชมพู จะช่วยกระตุ้นอารมณ์ให้มีความรับรู้ทางด้านอารมณ์ที่อ่อนโยน มีชีวิตชีวา ความรู้สึกในเรื่องสีของมนุษย์นั้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของโทนสีที่แตกต่างกัน รู้สึกถึงอารมณ์ต่างๆ ที่สีนั้นมีอิทธิพลต่อจิต

จิตวิทยาของสี

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า สีเป็นสิ่งเร้าและมีอิทธิพลต่ออารมณ์ ทำให้มนุษย์เกิดการตอบสนองได้ โดยแต่ละสีให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

สีแดงแก่	ทำให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจ
สีแดงอ่อน	แสดงถึงความประณีต สวยงาม เยือกเย็น หวาน
สีแดงเข้ม	มีอุดมคติสูง ยิ่งใหญ่ สมบูรณ์
สีชมพู	ความรัก หนุ่มสาว
สีน้ำเงิน	เชื่อมั่น หนักแน่น
สีฟ้าอ่อน	ราบรื่น ร่มเย็น
สีเหลือง	สว่างสดใส ร่าเริง
สีแสด	ตื่นตัว เร้าใจ สนุกสนาน

สีม่วง ผิดหวัง เศร้า ไม่แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี่เขียวอ่อน	สคไล ร่ำเริง เบิกบาน
สี่เขียวแก่	เสร์รา ชรา เชื่อหน่าย
สี่ดำ	ทูกซ์ เสียใจ
สีน้ำตาล	อับทืบ โบราณ
สีเทา	เงียบสงัด ผู้ดี ขริม สุภาพ

2.5 การศึกษาและวิเคราะห์ผู้เข้าใช้โครงการ

2.5.1 ประเภทของผู้เข้าใช้โครงการ

ได้มาจากการวิเคราะห์ประเภทผู้ใช้อาคารและพฤติกรรมผู้ใช้โครงการในโครงการศูนย์แฟชั่น กรุงเทพฯ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของผู้ใช้โครงการได้ เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ผู้รับบริการ ตามการคาดคะเนกลุ่มเป้าหมายของโครงการ จะสามารถแบ่งกลุ่มผู้เข้าชมได้เป็น 4 ประเภท คือ

1.1 ผู้มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ (Contact Office)

1.2 ลูกค้าโครงการส่วนแฟชั่น (Customer) ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่สนใจ และนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

1.3 นักเรียน นักศึกษาของสถาบันออกแบบ (Student)

1.4 บุคคลที่มีความสนใจด้านแฟชั่น

2. ผู้ให้บริการ

2.1 ครู อาจารย์ส่วนสถาบันการออกแบบ (Teacher)

2.2 พนักงานและเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน (Staff) ปฏิบัติงานภายในโครงการ และกิจกรรมอื่นๆ

2.3 เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงาน โดยทำหน้าที่บริหารงานโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2.4 เจ้าหน้าที่ส่วนบริการต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย , พนักงานทำความสะอาด (Service)

2.5 อาจารย์และวิทยากรพิเศษของทางสถาบันการออกแบบ

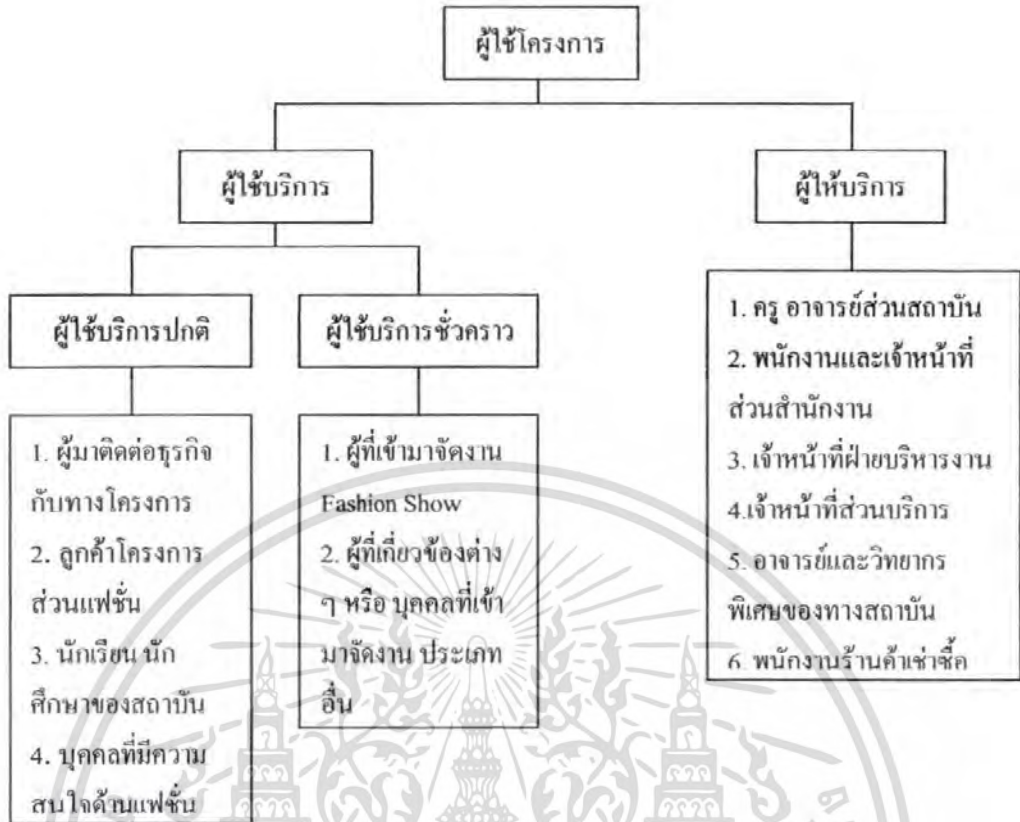
2.6 พนักงานร้านค้าเช่าซื้อ (Retail Staff)

3. ผู้เข้ามาใช้บริการชั่วคราว

3.1 ผู้ที่เข้ามาจัดงาน Fashion Show

3.2 ผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ หรือ บุคคลที่เข้ามาจัดงาน ประเภทอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ตารางที่ 2.4 แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของการแบ่งประเภทผู้ใช้โครงการ

2.5.2 การคาดคะเนประมาณของผู้เข้าใช้โครงการ

แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1) เป็นนักอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกันกับสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่

- สมาคมอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยสังเคราะห์
- สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
- สมาคมอุตสาหกรรมทอผ้าไทย
- สมาคมอุตสาหกรรมสหพ้อค้าไทย
- สมาคมอุตสาหกรรมฟอกย้อมพิมพ์และตกแต่งสิ่งทอ
- สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย
- สมาคมอุตสาหกรรมชาว ไบเบี
- สมาคมไหมไทย
- สมาคมผู้ผลิตและออกแบบแฟชั่นเครื่องแต่งกาย FDTA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กลุ่มชมรมผู้ประกอบการเสื้อผ้าแบรนด์เนม Bangkok Fashion Society
- ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าและเครื่องนุ่งห่ม
- นักออกแบบผลิตภัณฑ์แฟชั่น

2) เป็นสถาบันการศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่

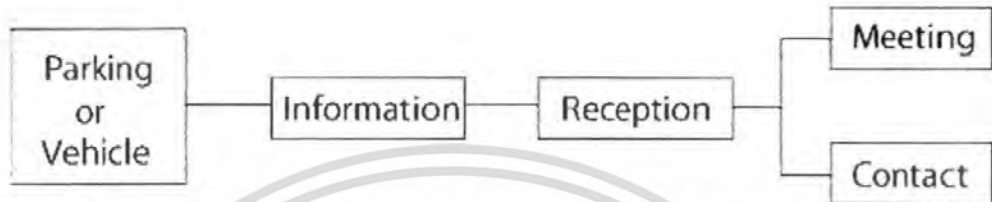
- มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยศิลปากร
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มหาวิทยาลัยรังสิต
- มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพญาไท
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิครุงเทพ
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตโชนวณิช
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยบูรพา
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- สถาบันบุนกะแฟชั่น (Bunka Fashion Academy)
- สถาบันสอนออกแบบนานาชาติราฟเฟิลส์ (Raffles Design Institute)
- สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานนานาชาติ CIDI (Chanapatana International Institute)
- สถาบัน Accademia Italiana

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3 พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการ

1 ผู้รับบริการ

1.1 ผู้มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ (Contact Office)

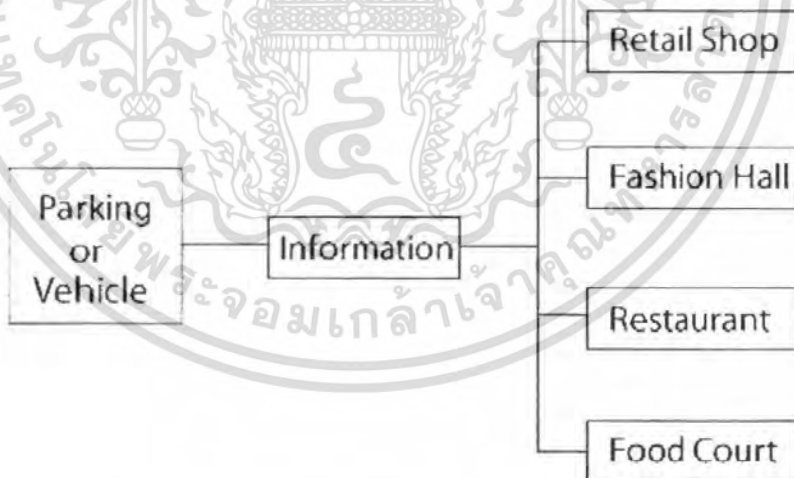


ภาพที่ 2-10 แสดงความสัมพันธ์ของผู้มาติดต่อธุรกิจกับทางโครงการ

▪ พฤติกรรม

เมื่อเดินทางเข้ามาในโครงการจะทำการติดต่อกับส่วน Information Counter ก่อน จากนั้นก็เข้าไปยังส่วนสำนักงาน เพื่อทำการติดต่อกับ Reception แล้วทำการประสานงานกับส่วนต่าง ๆ ต่อไป

1.2 ลูกค้าโครงการส่วนแฟชั่น (Customer)



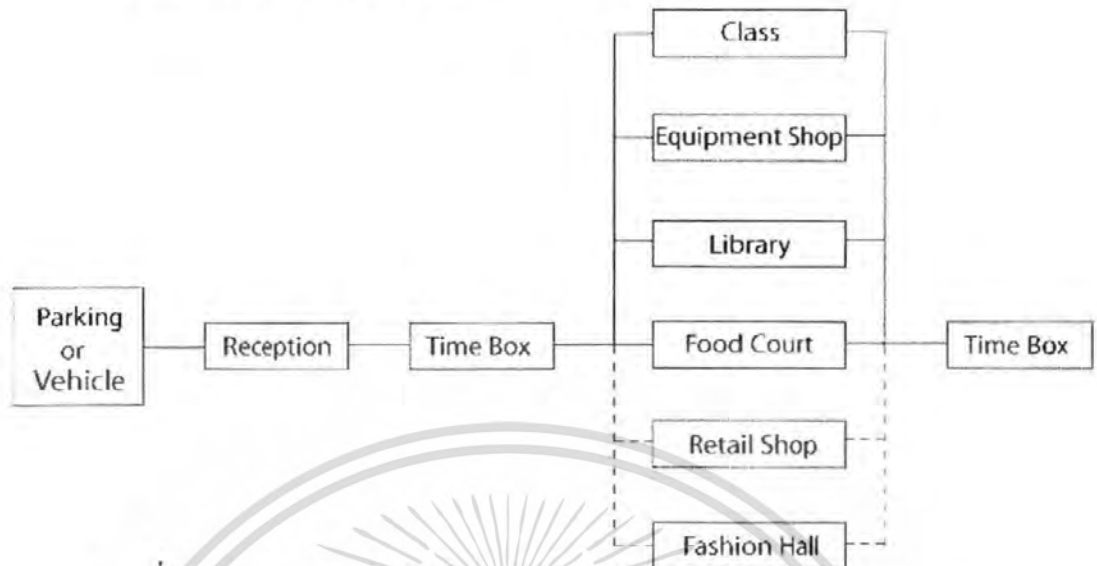
ภาพที่ 2-11 แสดงความสัมพันธ์ของลูกค้าโครงการส่วนแฟชั่น

▪ พฤติกรรม

โดยเมื่อลูกค้ากลุ่มนี้เข้ามาถึงโครงการจะสามารถใช้บริการในส่วนต่างๆของแฟชั่นได้ทั้งหมด เช่น การเดินช้อปปิ้ง รับประทานอาหาร รวมถึงการดูในส่วนของ Fashion Show หรือ Exhibition ต่าง ๆ ที่ทางโครงการได้จัดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 นักเรียน นักศึกษาของสถาบันการออกแบบ (Student)

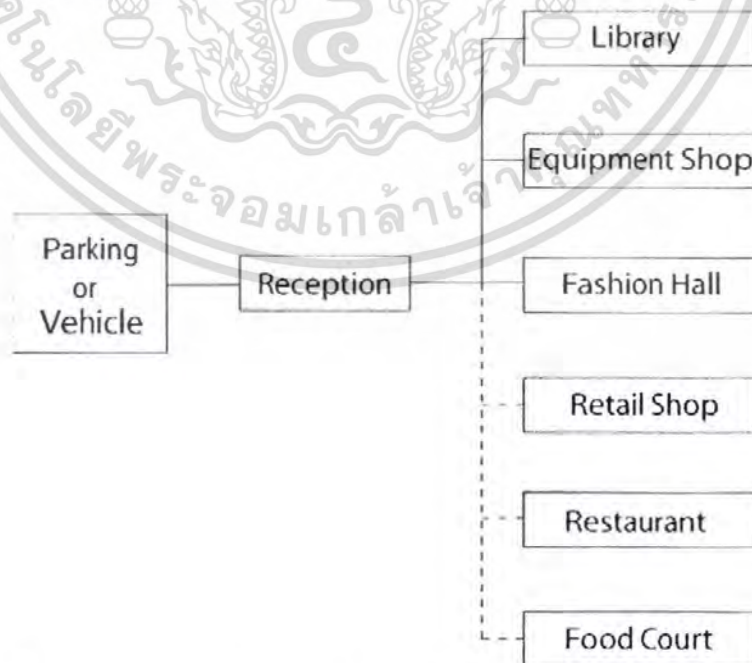


ภาพที่ 2-12 แสดงความสัมพันธ์ของ นักเรียน นักศึกษาของสถาบันการออกแบบ

▪ พฤติกรรม

ก่อนที่จะเข้าเรียนต้องทำการสมัครและลงทะเบียนเรียนที่บริเวณจุด Reception ก่อน จากนั้นจะได้รับบัตรประจำ ตัวเพื่อใช้ในการเช็คเวลาเรียน (ระบบเดียวกับพนักงาน) ก่อนเข้าเรียนวิชาต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังสามารถใช้บริการต่าง ๆ ในโครงการได้อีกด้วย

1.4 บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจด้านแฟชั่น



ภาพที่ 2-13 แสดงความสัมพันธ์ของบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจด้านแฟชั่น

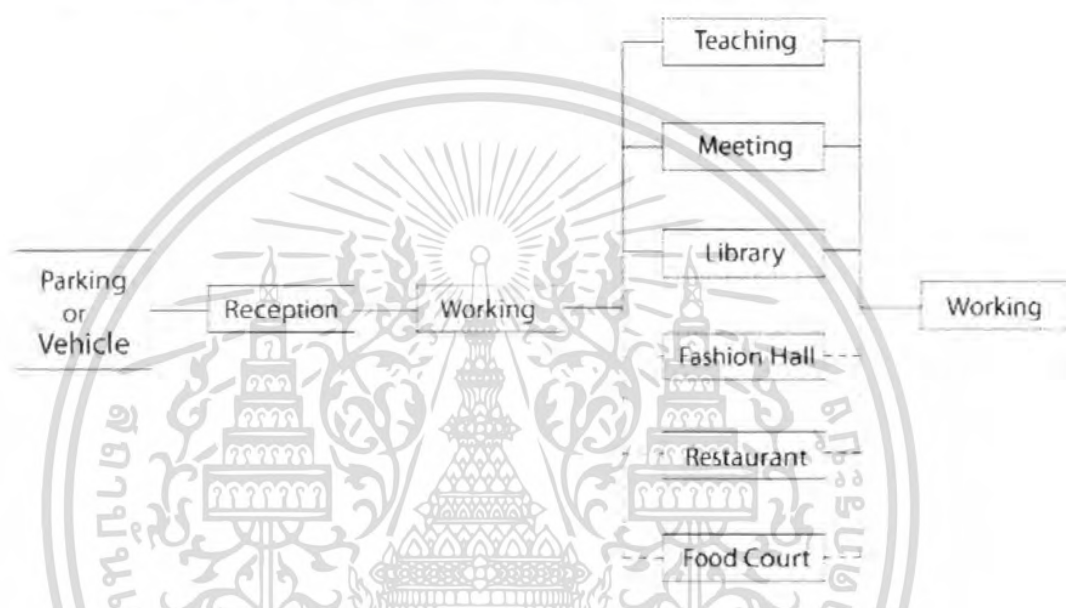
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

▪ พฤติกรรม

เมื่อเข้ามาถึงตัวโครงการและได้ทำการติดต่อกับส่วน Information แล้วจากนั้นก็เข้ามายังส่วนของสถาบันการศึกษา โดยสามารถเข้าใช้บริการในส่วน Library, Equipment Shop ตลอดจนเข้าชมการเรียนการสอนได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้บริการของศูนย์ฯ เฟ้นอื่นๆ ได้อีกด้วย

2 ผู้ให้บริการ

2.1 อาจารย์ประจำสถาบันการออกแบบ (Teacher)



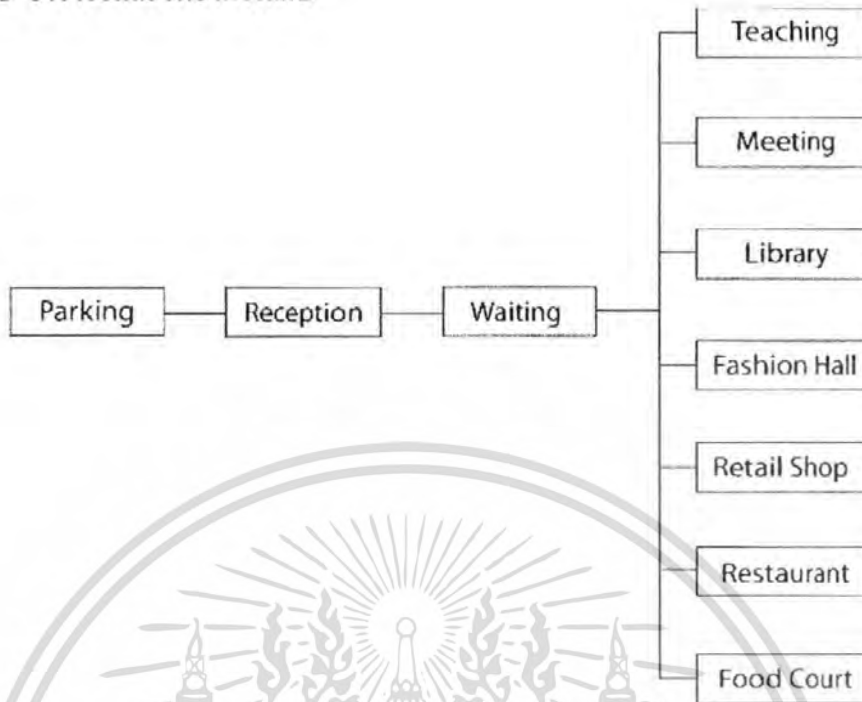
ภาพที่ 2-14 แสดงความสัมพันธ์ของอาจารย์ประจำสถาบันการออกแบบ

▪ พฤติกรรม

เมื่อเดินทางมาถึงสถาบันการออกแบบ เข้าสู่ในส่วนของสำนักงาน เมื่อทำการเช็คเวลาแล้วจากนั้นก็แยกย้ายไปทำงานต่างๆ ของตน เช่น การสอนที่โต๊ะทำงาน หรือ อาจเข้าห้องสมุดทำการค้นคว้า เมื่อถึงเวลาพักก็จะออกไปรับประทานอาหารที่ตู้ศูนย์อาหาร หรือร้าน Coffee Shop ร้านอาหารทั่วไป จากนั้นก็กลับมาทำงานต่อจนเลิกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อาจารย์และวิทยากรพิเศษ

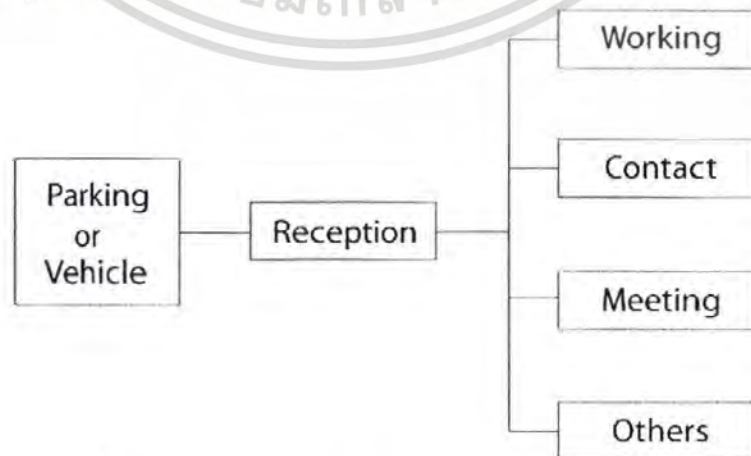


ภาพที่ 2-15 แสดงความสัมพันธ์ของอาจารย์และวิทยากรพิเศษ

▪ พฤติกรรม

เมื่อเดินทางมาถึงสถาบันการออกแบบ จะเข้าทำการติดต่อกับส่วน Reception จากนั้นจึงไปยัง ส่วนของห้องพักรับรอง เพื่อรอและเตรียมตัวในการสอน หรือการประชุม นอกจากนี้อาจจะเข้าใช้ บริการในส่วนอื่นของโครงการอีกด้วย ในส่วนอาจารย์และวิทยากรพิเศษนี้จะไม่ใช้พนักงานประจำ ทางสถาบันจะเชิญมาสอนเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งอาจจะเป็นดีไซเนอร์หรือบุคคลพิเศษอื่นๆก็ได้

2.3 รองผู้จัดการฝ่ายวิชาการ (อาจารย์ใหญ่สถาบันการศึกษา)



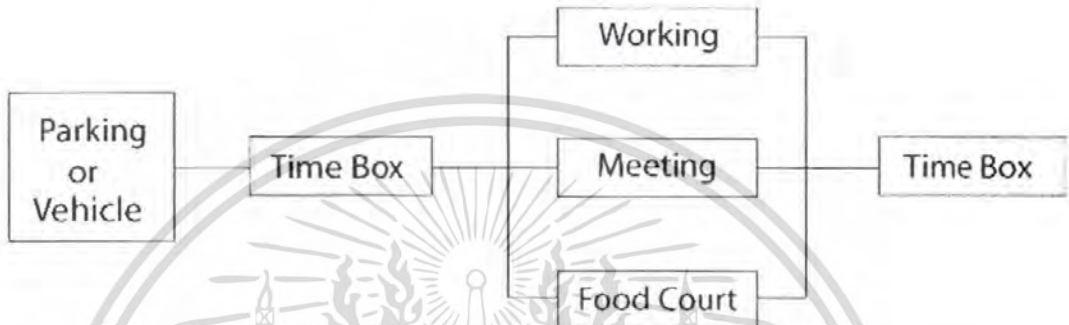
ภาพที่ 2-16 แสดงความสัมพันธ์ของรองผู้จัดการฝ่ายวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

▪ พฤติกรรม

เมื่อเดินทางมาถึงก็จะทำการติดต่อกับ Reception เรื่องงานแล้วก็เข้าทำงานในห้อง เช่น เช่น เอกสาร ติดต่อกานต่าง ๆ หรือเข้าประชุม นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่น เช่น ดู Fashion Show ฯลฯ อีกด้วย

2.4 พนักงานและเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน (Office Staff)

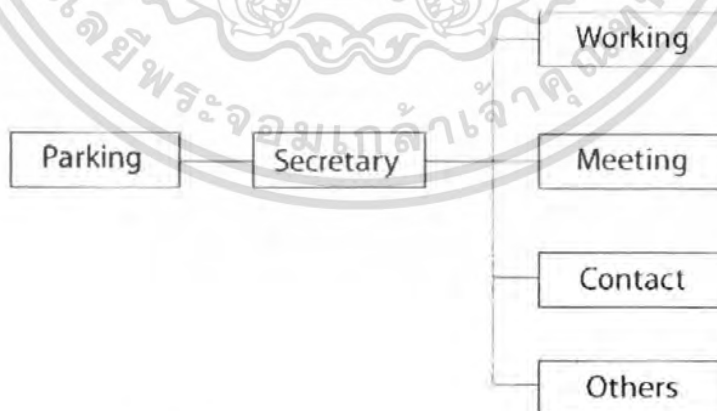


ภาพที่ 2-17 แสดงความสัมพันธ์ของพนักงานและเจ้าหน้าที่ส่วนสำนักงาน

▪ พฤติกรรม

เมื่อมาถึงสำนักงานต้องทำการเช็คเวลา จากนั้นจึงแยกย้ายไปทำงานตามส่วนต่าง ๆ และเมื่อพอดังเวลาพักกลางวัน จึงออกไปรับประทานอาหาร จากนั้นก็กลับมาทำงานต่อจนเลิกแล้วจึงกลับ

2.5 กรรมการผู้จัดการ



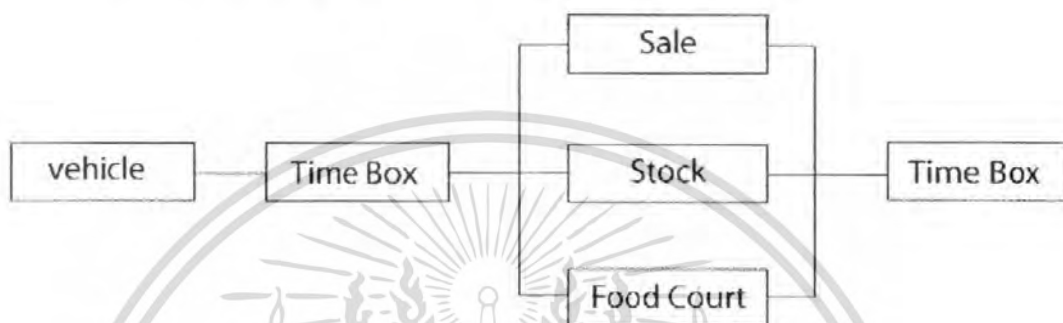
ภาพที่ 2-18 แสดงความสัมพันธ์ของกรรมการผู้จัดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

▪ พฤติกรรม

เมื่อมาถึงยังส่วนสำนักงานจะติดต่อกับเลขานุการ แล้วจึงเข้าทำงานที่ห้อง เช่น เซ็นเอกสาร หรือทำการประชุม รวมทั้งการติดต่อประสานงานต่างๆ และอาจจะมีกิจกรรมอื่นๆ อีกนอกเหนือจากนี้ อีกด้วย

2.6 พนักงานร้านค้า เช่าซื้อ (Retail Staff)

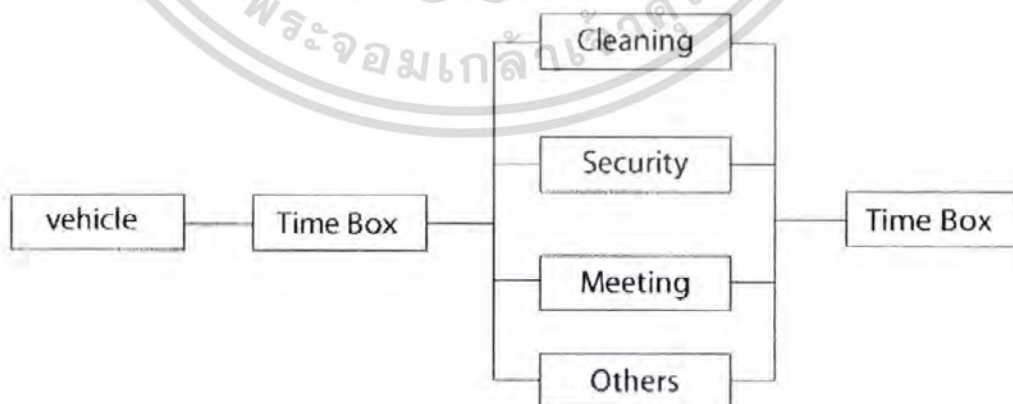


ภาพที่ 2-19 แสดงความสัมพันธ์ของพนักงานร้านค้า เช่าซื้อ

▪ พฤติกรรม

เมื่อเดินทางมาถึงจะเข้าสู่โครงการ โดย Service Entrance ซึ่งจะอยู่ทางด้านหลัง จากนั้นก็จะทำการเช็คเวลาแล้วจึงทำงานในหน้าที่ของตน เช่น ขายของ ทำสต็อก ฯลฯ เมื่อเลิกงานจึงเช็คเวลากลับ

2.7 พนักงานบริการ (Service Staff)



ภาพที่ 2-20 แสดงความสัมพันธ์ของพนักงานบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

▪ พฤติกรรม

เมื่อมาถึงโครงการจะเข้าสู่ภายในตัวโครงการโดยใช้ทาง Service Entrance ซึ่งจะอยู่ทางด้านหลัง จากนั้นเช็คเวลาทำงานแล้วจึงแยกย้ายเข้าทำงานตามหน้าที่ เช่น ส่วนรักษาความปลอดภัย ส่วนรักษาความสะอาด ฯลฯ เมื่อเลิกงานจึงเช็คเวลากลับ

3 ผู้ใช้อาคารชั่วคราว

ส่วน Activity Hall มีการเข้าใช้ของกลุ่มผู้จัดงาน Fashion Show และผู้แสดงแบบ อาจจะมาโดยรถส่วนตัว หรือ รถประจำทาง และพฤติกรรมตามลำดับดังนี้

1. การนำอุปกรณ์ประกอบการเข้ามา โดยทางเข้าด้านหลังของอาคารทางด้านห้องเก็บเสื้อผ้า ได้แก่ กระเป๋า สัมภาระเครื่องแต่งกาย เครื่องดนตรี ฯลฯ
2. ผู้แสดงแบบเข้าห้องพักนักแสดง แต่งหน้า ทำผม โดยช่างและนั่งพักผ่อน
3. Back Stage และเจ้าหน้าที่ Set เสื้อผ้า เครื่องประดับ จัดคิวการแสดงแบบ
4. ผู้แสดงแบบเช็ทชุดของตนเอง ทำการซ้อมใหญ่ในบริเวณการแสดง
5. ผู้แสดงแบบเข้าห้องแต่งตัว เตรียมพร้อมสำหรับการแสดง
6. ระหว่างการแสดงแบบ มีการผลัดเปลี่ยนชุดในห้องแต่งตัว ซึ่งจะมี Back Stage คอยช่วยแต่งตัวและคุมคิวการแสดง ซึ่งต้องกระทำด้วยความรวดเร็วเพียงประมาณ 1-2 นาที ต่อการเปลี่ยนชุด 1 ชุด
7. ด้านหลังเวที (Back Stage) เช็ทชุดเครื่องประดับ นำชุดไปยังห้องเก็บเสื้อผ้า เพื่อเตรียมส่งคืนดีไซน์เนอร์
8. ผู้แสดงแบบกลับมารวมกันอีกที่ห้องพักนักแสดง เพื่อสรุปผลการแสดง และรอรับค่าจ้างก่อนเดินทางกลับ

การเตรียมสถานที่และฉาก

ต้องมีการเตรียมสถานที่และฉากก่อนการแสดงแบบ เข้าติดต่อเสร็จเรียบร้อยก่อนการแสดงแบบจริง 1 วัน มีการนัดซื้อผู้แสดงแบบ 1 ครั้งเพื่อเตรียมตัว จัดคิว และรายละเอียดต่าง ๆ ให้ลงตัวโดย โดยด้านหลังเวที (Back Stage) ที่ทำหน้าที่คุมการแสดงทั้งหมด การจัดแสดงงานแฟชั่นโชว์แต่ละครั้งกำหนดให้มีงานในช่วงเวลา 14.00 – 22.00 น. เพื่อสะดวกต่อการควบคุมและบริการ โดยเจ้าหน้าที่สถาบัน

จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ทำให้สามารถทราบถึงจำนวนผู้เข้าร่วมไปจนถึงพฤติกรรมของผู้ที่มาใช้โครงการ ทำให้สามารถรู้ถึงความสัมพันธ์ในพื้นที่ส่วนต่างๆ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ต่อในส่วนของการคำนวณหาพื้นที่การใช้งานในแต่ละส่วนของโครงการ รวมไปถึงการจัดวางตำแหน่ง และองค์ประกอบในส่วนต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

กรณีศึกษาอาคารตัวอย่าง

จากโครงการศูนย์แฟชั่นกรุงเทพฯ ได้ทำการศึกษาอาคารตัวอย่างที่มีลักษณะการใช้งานและคุณลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เพื่อนำข้อมูลมาทำกรออกแบบโครงการ โดยเปรียบเทียบประเภทโครงการจากอาคารตัวอย่างต่างๆดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงการเปรียบเทียบประเภทโครงการจากอาคารตัวอย่าง

ประเภท	อาคารตัวอย่างที่นำมาพิจารณา
ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้	- ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (Fashion Knowledge Creation Center - FKCC) - ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (Thailand Creative & Design Center – TCDC)
ศูนย์การค้า	- ศูนย์การค้า The Esplanade ศูนย์บันเทิงเชิงศิลป์แห่งแรกของไทย
งานแสดงแฟชั่น โชว์	- งานแสดงสินค้าแฟชั่นและงานแสดงเครื่องหนัง BIFF&BIL 2007
สถาบันการศึกษา	- School of fashion and Graphic Design , Utrecht , The Netherlands
อาคารจัดการประชุมและนิทรรศการ	- ศูนย์ประชุมและจัดแสดงสินค้า BITEC - Tokyo International Forum , Japan

▪ อาคารตัวอย่างภายในประเทศที่ทำการศึกษา มีดังนี้

1. ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (Fashion Knowledge Creation Center - FKCC)
2. ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (Thailand Creative & Design Center – TCDC)
3. ศูนย์การค้า The Esplanade ศูนย์บันเทิงเชิงศิลป์แห่งแรกของไทย
4. งานแสดงสินค้าแฟชั่นและงานแสดงเครื่องหนัง BIFF&BIL 2007 ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC

▪ อาคารตัวอย่างในต่างประเทศที่ทำการศึกษา มีดังนี้

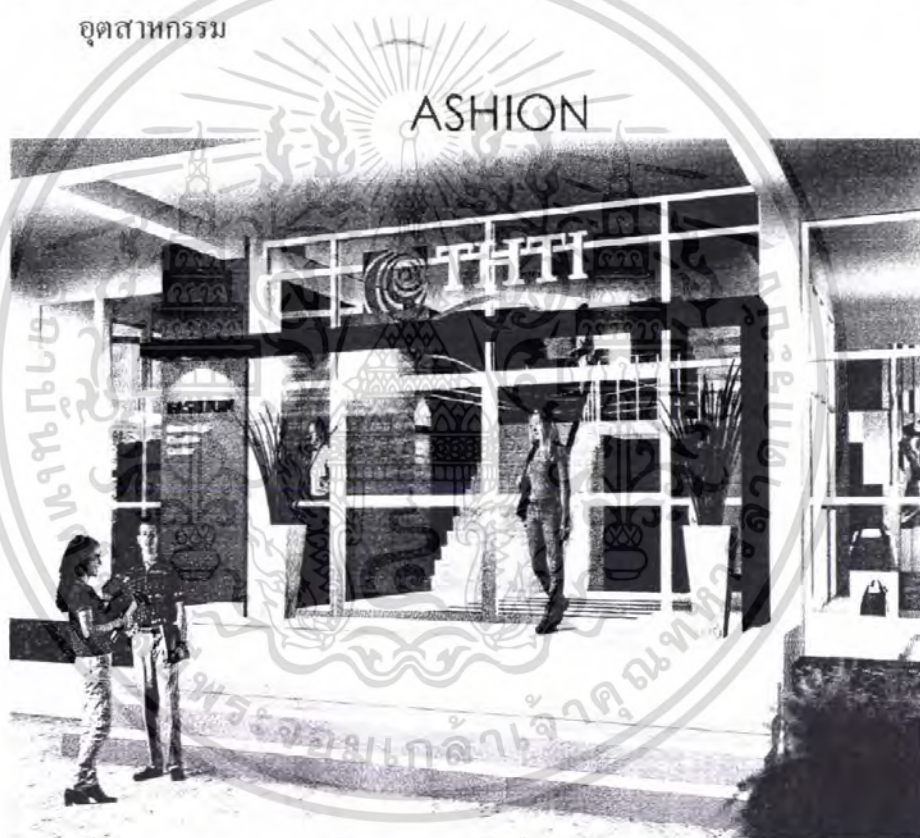
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. School of fashion and Graphic Design , Utrecht , The Netherlands
2. Tokyo International Forum , Japan

3.1 อาคารตัวอย่างภายในประเทศ

3.1.1. ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (Fashion Knowledge Creation Center - FKCC)

- ที่ตั้ง อาคาร Thai Textile Product Center สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ถนนพระราม4 กรุงเทพฯ
- เจ้าของ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรม



ภาพที่ 3-1 ทางเข้าด้านหน้า โครงการศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น

อุตสาหกรรมแฟชั่นเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีเชื่อมโยงธุรกิจและผู้ประกอบการ สามารถจ้างงานและสร้างรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศได้ปี เป็นจำนวนเงินมากกว่า 2 แสนล้านบาท เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้เล็งเห็นความต่อเนื่องในการพัฒนาองค์ความรู้ ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของด้านแฟชั่น ให้มีโอกาสดำเนินการ และได้ใช้ประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อผู้เอาต์เห็นใบเซตบระเซงนด้านกรการค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ได้ดำเนินงานสิ้นสุดลง จึงอนุมัติงบประมาณสนับสนุนและมอบให้สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นผู้สานต่อและดำเนินโครงการและเปิด ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น โดยใช้งบประมาณปี 2550 จำนวน 7 ล้านบาทผ่านสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางที่ 3.2 แผนภูมิการเชื่อมโยงศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น¹

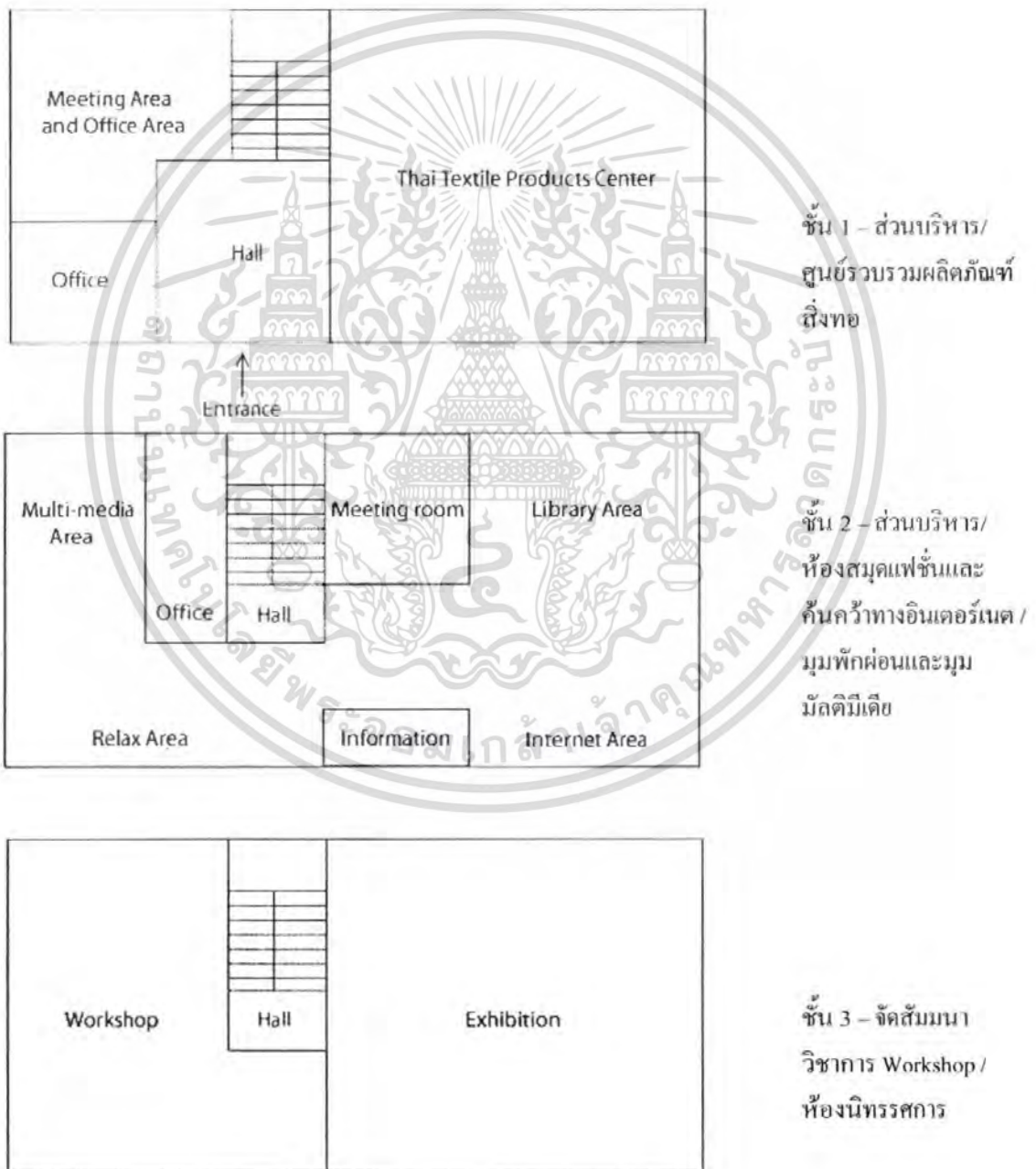
INTEGRATED SERVICE MODEL



ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (Fashion Knowledge Creation Center - FKCC) เป็นศูนย์สร้างสรรค์เฉพาะทาง เน้นองค์ความรู้ด้านแฟชั่น เป็นศูนย์แฟชั่นที่ครบวงจร ถือเป็นโครงการระดับประเทศ เป็นศูนย์กลางที่จัดตั้งขึ้นเพื่อกระจายความรู้ ที่ถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าทำให้ผู้คนได้รู้ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การที่ศูนย์รวมสิ่งทอและศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น อยู่ภายใต้อาคารอันเดียวกัน ก็เป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะนักออกแบบจะได้มีโอกาสเข้าถึงนวัตกรรมผ้าชนิดใหม่ ช่วยลดความได้เปรียบเสียเปรียบของนักออกแบบรุ่นเก่าและนักออกแบบรุ่นใหม่ ผนวกกับการฝึกอบรมให้เข้าใจของที่มาของการกำหนดแนวโน้มแฟชั่นต่าง ๆ สามารถถอดรหัส เข้าใจการกำหนด Themes หรือ ความสัมพันธ์กันก็ช่วยให้การออกแบบสามารถนำมาผลิตเชิงพาณิชย์ได้ สถาบันฯ ยังจัดหลักสูตรอบรมอีกมากกว่าปีละ 50 หลักสูตร สามารถต่อยอดความรู้ได้ทั้งเส้นใย ผ้า ผืน เครื่องนุ่งห่มตลอดจนถึงผลิตภัณฑ์แฟชั่น ช่วยสานฝัน สร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ได้อย่างเป็นรูปธรรม เหล่านี้ล้วนเป็นสิทธิประโยชน์ที่ศูนย์มีให้

เอกสารนี้เป็นข้อมูลสิ่งทอ: สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- องค์ความรู้แฟชั่น ภายในศูนย์ประกอบด้วยภารกิจกรรมแบ่งได้ 3 ส่วนใหญ่ ๆ ด้วยกัน ได้แก่
1. ศูนย์รวบรวมผลิตภัณฑ์สิ่งทอ (Thai Textile Products Center) มีพื้นที่ 300 ตรม.
 2. ห้องสมุดแฟชั่น ที่มีทั้งหนังสือแนวโน้มน้ำแฟชั่น นิตยสาร รายงาน ตำราข้อมูลเชิงลึก และมุมมัลติมีเดียที่แสดงภาพเคลื่อนไหว จากห้องสมุดของสถาบันฯ และศูนย์รวบรวมแนวโน้มน้ำแฟชั่นที่ย้ายมารวมบนพื้นที่ 400 ตรม.
 3. ห้องนิทรรศการ มีพื้นที่ 300 ตรม ไว้หมุนเวียนการจัดแสดงผลงานการออกแบบผ้าและเครื่องนุ่งห่ม จัดสัมมนาวิชาการ การทำ Workshop ด้านแฟชั่น อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้นักออกแบบรุ่นใหม่ได้ใช้เวที นี้นำเสนอผลงานให้เป็นที่รู้จัก

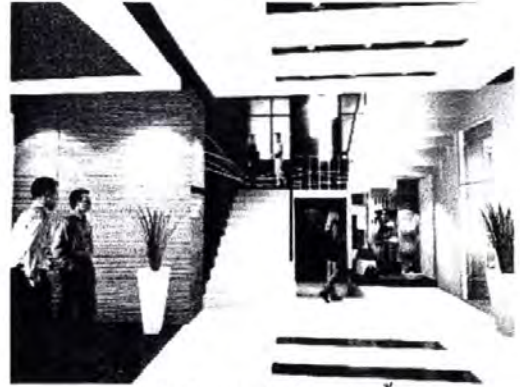


ภาพที่ 3-2 แสดงผังอาคารทั้ง 3 ชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



โถงทางเข้าด้านหน้า ชั้นล่าง



โถงบันไดทางเข้าด้านหน้า ชั้นล่าง



ห้องประชุม ชั้น 2



บริเวณส่วนประชาสัมพันธ์ ชั้น 2



ห้องสมุด และค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต ชั้น 2



ส่วนพักผ่อน และบิลด์มิมิเคีย ชั้น 2



โถงแสดงนิทรรศการและจัดงาน ชั้น 3



โถงแสดงนิทรรศการและจัดงาน ชั้น 3

ภาพที่ 3-3 ทศนิยาม โครงการศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แพ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญาติเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (Fashion Knowledge Creation Center - FKCC) เป็นศูนย์สร้างสรรค์เฉพาะทาง สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับ โครงการได้หลายส่วน อาทิเช่น ส่วนจัดแสดง จัดนิทรรศการ ส่วนห้องสมุดเฉพาะทาง ห้องประชุม ห้องบรรยายต่างๆ แต่เนื่องจากพื้นที่อาจมีขนาดเล็กกว่าเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ โครงการศูนย์แฟชั่นฯ เนื่องจากการรองรับผู้ใช้ที่แตกต่างกัน เพราะส่วนใหญ่แล้วศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่นนี้ จะเน้นที่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะแค่บางส่วนเท่านั้น



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2. ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (Thailand Creative & Design Center – TCDC)



ที่ตั้ง The Emporium Shopping Complex ชั้น 6 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ
 เจ้าของ เอกชน ในเครือเดอะมอลล์กรุ๊ป
 สถาปนิก บริษัท ดวงฤทธิ์ บุนนาค จำกัด (Duangrit Bunnag Architect Limited – DBALP)



ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (Thailand Creative & Design Center - TCDC) เป็นหน่วยงานเฉพาะด้านภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (Office of Knowledge Management and Development - OKMD)

TCDC ต้องการสร้างโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึง “ ความรู้ ” เพื่อที่จะเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สัมผัส และสนุกกับการดักดวงประสบการณ์จากผลงาน และความสำเร็จของนักคิด นักออกแบบจากทั่ว เพื่อสนับสนุนให้คนไทยได้ตระหนักถึงคุณค่าของการนำดีไซน์มาใช้ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ ตลอดจนส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานดีไซน์ของนักออกแบบไทยให้เป็นที่รู้จักทั้งภายใน และต่างประเทศ

บริการของ TCDC

แหล่งกระตุ้นจินตนาการสร้างแรงบันดาลใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นิทรรศการ พื้นที่แสดงนิทรรศการขนาดพื้นที่กว่า 800 ตารางเมตร สร้างขึ้นตามมาตรฐานของพิพิธภัณฑ์ระดับโลก แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 นิทรรศการถาวร บนพื้นที่ขนาด 300 ตารางเมตร นำเสนอเรื่องราวที่หลากหลาย ทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความคิดสร้างสรรค์ของ 10 ประเทศผู้นำในการออกแบบ

1.2 นิทรรศการหมุนเวียน บนพื้นที่ขนาด 500 ตารางเมตร จัดแสดงนิทรรศการทั่วโลกและที่จัดทำขึ้น โดย TCDC มีวัตถุประสงค์เพื่อเติมเต็มพื้นฐานความรู้ด้านการออกแบบและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ชม ด้วยผลงานการออกแบบที่มีชื่อเสียงระดับโลก พร้อมคำอธิบายถึงปรัชญาแนวคิด และที่มาของงานออกแบบ



ภาพที่ 3-5 ห้องนิทรรศการ 1 ส่วนนิทรรศการถาวร



ภาพที่ 3-6 ห้องนิทรรศการ 2 ส่วนนิทรรศการชั่วคราว

แหล่งค้นคว้าเพื่อต่อยอดความคิดสร้างสรรค์

2. TCDC Resource Center ห้องสมุดเฉพาะด้านการออกแบบที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชีย ซึ่งรวบรวมหนังสือและวารสารด้านการออกแบบกว่า 15,000 รายการ พร้อมข้อมูลข่าวสารสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง อันเป็นปัจจัยแวดล้อมที่หล่อหลอมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังมีบริการเสริม เช่น ห้องอ่านหนังสือ ห้องชมภาพยนตร์ ฐานข้อมูลออนไลน์ และการแสดงดนตรีแจ๊ซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3-7 ที่สมัยภาพบริเวณส่วน TCDC Resource Center

3. Material Connexion® Bangkok ห้องสมุดวัสดุเพื่อการออกแบบแห่งแรกของเอเชีย เป็นแหล่งข้อมูลระดับโลกที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและกระบวนการผลิตใหม่ๆ โดยรวบรวมวัสดุที่ใช้ในการผลิตเพื่อการออกแบบกว่า 3,000 รายการ



ภาพที่ 3-8 ส่วนห้องสมุดวัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น กรุณาอย่านำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. MINI TCDC เป็นชั้นหนังสือด้านการออกแบบ 200 เล่ม ที่หมุนเวียนไปตามสถาบัน นอกจากนี้ยังจัดให้มีส่วนบริการเครือข่ายฐานข้อมูลออนไลน์ กิจกรรม อบรม สัมมนา ในพื้นที่ส่วนภูมิภาค หรือถ่ายทอดสดกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยตรงจากสำนักงานศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบเพื่อใช้ประกอบการเรียนและทำการวิจัย

แหล่งบันเทิง

5. The Shop@TCDC ร้านจำหน่ายสินค้าดีไซน์หลากหลายประเภทจากทั่วทุกมุมโลกที่สื่อถึงความคิดสร้างสรรค์ เทคนิค ประโยชน์ใช้สอย เปรียบเสมือนประตูสู่โลกของการออกแบบ



ภาพที่ 3-9 ทรรศนียภาพ The Shop@TCDC

6. Bharabi@TCDC ร้านกรณี เจ้าตำหรับความอร่อยแบบโฮมเมด มีเมนูหลากหลายตั้งแต่อาหารไทยไปจนอาหารนานาชาติ



ภาพที่ 3-10 ทรรศนียภาพ Bharabi@TCDC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.Doitung@TCDC ร้านคอตุง เป็นร้านค้าที่บริหารงานโดยโครงการพัฒนาคอตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อเป็นช่องทางในการจำหน่ายกาแฟสตอราบี 100% ที่ปลูกและดูแลคุณภาพโดยชาวบ้านที่เคยปลูกฝิ่นเป็นรายได้หลัก

ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (Thailand Creative & Design Center – TCDC) นี้ สนใจในส่วนของห้องสมุดเฉพาะทางเพื่อการออกแบบที่ค่อนข้างจะคล้ายคลึงกับ โครงการ เพราะมีกลุ่มเป้าหมายที่ใกล้เคียง รวมถึงครอบคลุมในส่วนห้องห้องประชุม ห้องบรรยาย ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน อีกทั้งยังมีส่วนสนับสนุนอื่นๆอีก เช่น ส่วนของห้องจัดนิทรรศการ ส่วนของร้านค้า ร้านอาหารต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในโครงการศูนย์แพชั่น กรุงเทพฯ ได้เป็นอย่างดี



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

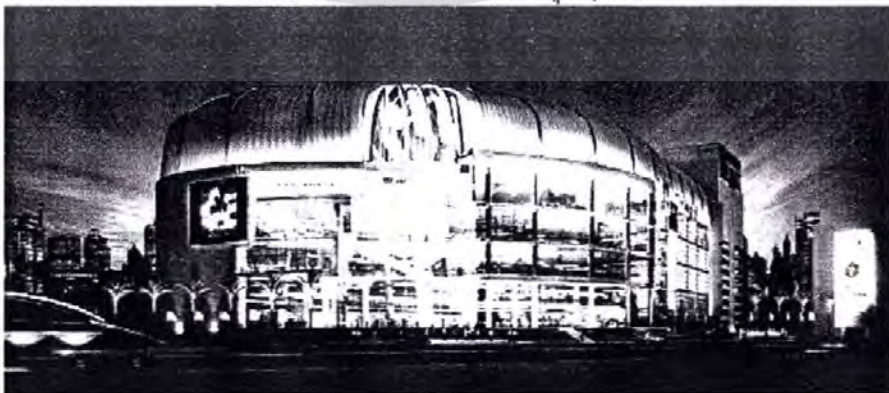
3.1.3. ศูนย์การค้า The Esplanade ศูนย์บันเทิงเชิงศิลปะแห่งแรกของไทย

ที่ตั้ง	ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพฯ
เจ้าของ	เอกชน บริษัท สยามฟิวเจอร์ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
สถาปนิก	บริษัท สำนักงานสถาปนิกกรุงเทพ จำกัด และบริษัท คอนทัวร์ จำกัด
วิศวกร โครงสร้าง	บริษัท ไมนฮาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด
แนวคิด	ศิลปะทั้ง 7 ศูนย์กลางการผสมผสานระหว่าง “ ศิลปะ ” และ “ ความบันเทิง ” ไม่ว่าจะเป็นศิลปะเกี่ยวกับ ดนตรี , ประติมากรรม , จิตรกรรม , บทกวี , ศิลปะการแสดง , ภาพยนตร์ และรวมไปถึง สถาปัตยกรรม

ตารางที่ 3.3 แผนภูมิแนวความคิดของศูนย์การค้า The Esplanade



“ เชื่อว่าถ้าผสมผสานความเพลิดเพลินและการพักผ่อนเข้ามาในชีวิตประจำวัน ชีวิตเราก็จะมีชีวิตชีวามากขึ้น” ความหมายง่ายๆของไลฟ์สไตล์ คือ วิธีการดำเนินชีวิต ความแตกต่างของการดำเนินชีวิตมาจากความต่างของบุคลิก สะท้อนถึงวัฒนธรรม The Esplanade เป็นสถานที่สำหรับผู้ที่แสวงหาความเป็นตัวเอง สถานที่แวะเวียนมา ใช้เวลากับบรรยากาศที่ดึงดูดใจ พบปะผู้คนมากมายหลากหลายจากหลายๆที่ ซึ่งต่างล้วนรู้ถึงความต้องการของตนเอง โดยให้ความรู้สึกของร้านค้าที่พิเศษตรงที่เป็นการรวมศิลปะและความบันเทิงเข้าด้วยกันทุกอย่างชั้นตอน



ภาพที่ 3-11 ทิวทัศน์ภาพศูนย์การค้า The Esplanade

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์การค้า The Esplanade ศูนย์บันเทิงเชิงศิลป์แห่งแรกของไทย ฟังก์ชันภายใน ได้ออกแบบไว้รองรับต่อไลฟ์สไตล์อย่างครบครันภายในพื้นที่ใช้สอย 100,000 ตารางเมตร แบ่งเป็นส่วนๆ ดังนี้

1. ส่วนร้านค้า รวมพื้นที่กว่า 60,000 ตารางเมตร หรือประมาณ 120 ร้าน สามารถรองรับลูกค้าได้กว่า 14,000 คน

2. ร้านอาหาร

3. ซูเปอร์มาร์เก็ต

4. ศูนย์ฟิตเนส

5. ส่วนโรงภาพยนตร์ บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่บนพื้นที่กว่า 15,000 ตารางเมตร ของชั้น 2-5 ประกอบด้วย

5.1 โรงภาพยนตร์ 12 โรง

5.2 ลานโบว์ลิ่ง บูล โอคิลิปแพชั่น โบว์ลิ่ง บูทิลโบว์ลิ่ง พร้อม Cosmic Bowl 22 เลน ที่สมบูรณ์แบบระดับโลก

5.3 คาราโอเกะสุดหรู 17 ห้อง เครื่องเสียงชั้นนำ จอ LCD 42 นิ้ว และระบบ Touch Screen ที่สุดทันสมัย และบริการพิเศษ เครื่องเล่น Percussion พร้อมโซนพักผ่อนท่ามกลางบรรยากาศธรรมชาติอันบริสุทธิ์ภายใน Relaxing Zone หรือจะเลือกห้อง Platinum เพื่อความเป็นส่วนตัวภายใต้บรรยากาศหรูล้ำสไตล์

5.4 ลานสเก็ตน้ำแข็ง



ภาพที่ 3-12 ทรรศนียภาพส่วน โรงภาพยนตร์

8. โรงละครไทย โรงละครเวทีรัชดาลัย ซึ่งถือเป็น Musical Theater มาตรฐานสากลมีพื้นที่ใช้สอยรวมทั้งสิ้น 6,500 ตารางเมตร โดยส่วนของ Auditorium สามารถจุได้ถึง 1,500 ที่นั่ง



เอกสารนี้เป็น

ข

รค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



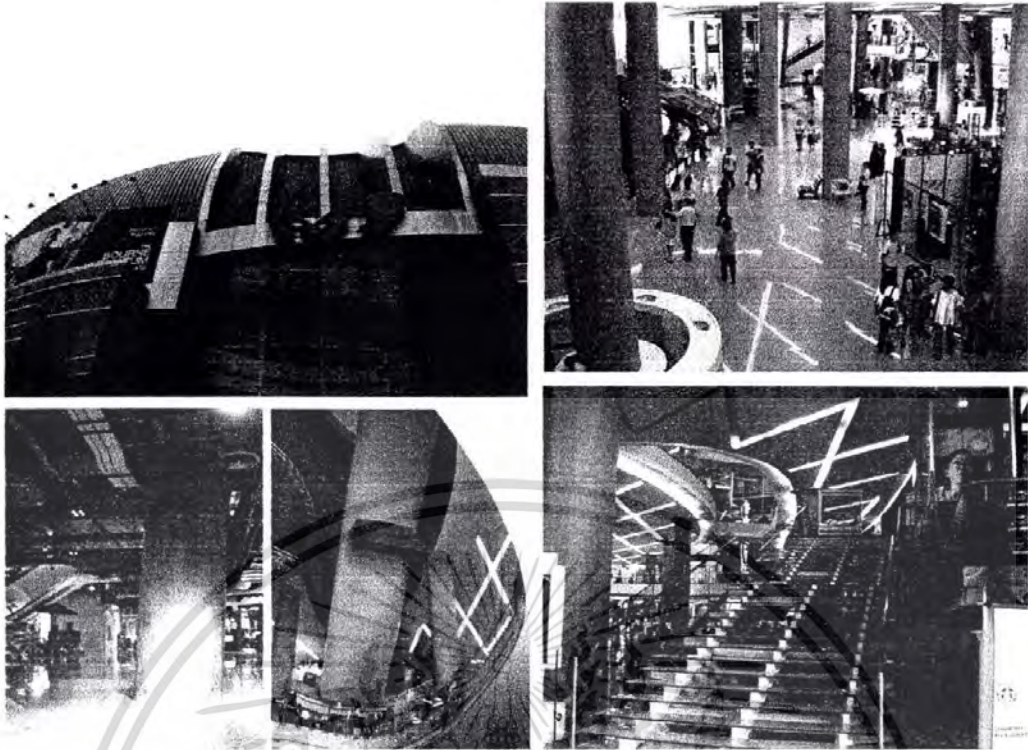
ภาพที่ 3-13 ทักษะถ่ายภาพส่วน โรงละครเวทีรัชดาภิเษก

ด้วยแนวความคิดของศิลปะทำให้งานศิลปะในทิวทัศน์ในทุกพื้นที่แสดงออกมาให้เห็นในเชิงการรับรู้ทางอารมณ์และความรู้สึก ตั้งแต่ภายนอกถึงภายใน เริ่มด้วย Facade รูปแบบของสถาปัตยกรรมมีลักษณะของการผสมผสานระหว่างความเรียบโล่งที่ดูทันสมัยกับความโค้งมนของรูปฟอร์มและด้วยความพิเศษของหลังคา “Suntect Metal Sheet” สามารถดัดโค้งได้แบบอิสระ จึงช่วยสร้างรูปลักษณ์ให้กับอาคารดูแปลกใหม่ แม้แต่แปลนของอาคารก็จำลองมาจากงานศิลปะของศิลปิน ถูกตกแต่งด้วยอารมณ์ต้นตอแล้วมีความเคลื่อนไหว รวมถึงเสาจริงที่มีพื้นผิวปูนเปลือยสูงไปมาคนละทิศละทาง ซึ่งเสาเอียงนี้ทำหน้าที่เป็น โครงสร้างหลักไว้รับโดงช่องเปิดในแต่ละชั้นมีความโค้งเว้าไม่เหมือนกัน การใช้วัสดุภายในสัมผัสได้ถึงความขัดแย้งที่มาอยู่ในพื้นที่เดียวกันด้วยการออกแบบที่ใช้วัสดุปูนเปลือยและ โทนสีเทา (Warm Grey) มาผสมผสานเข้ากับวัสดุไม้ทามว ทำให้อาคารดูมีความเท่ เข้ากับกลุ่มเป้าหมาย สิ่งที่ดีถือว่าเป็นลูกเล่นทางการออกแบบที่สร้างความตื่นต้ออารมณ์ผู้ใช้งาน นั่นก็คือ บันไดเลื่อนที่มีความยาวมาก ๆ พาดกัน ไปมา หรือจะเป็นบันไดเวียนสูงตั้งแต่ ชั้น G ถึงชั้น 3 ตรงบริเวณ Secondary Atrium ฝั่งทางเข้ารอง รวมถึงบันไดกระโจมขนาดใหญ่บริเวณทางเข้าหลัก

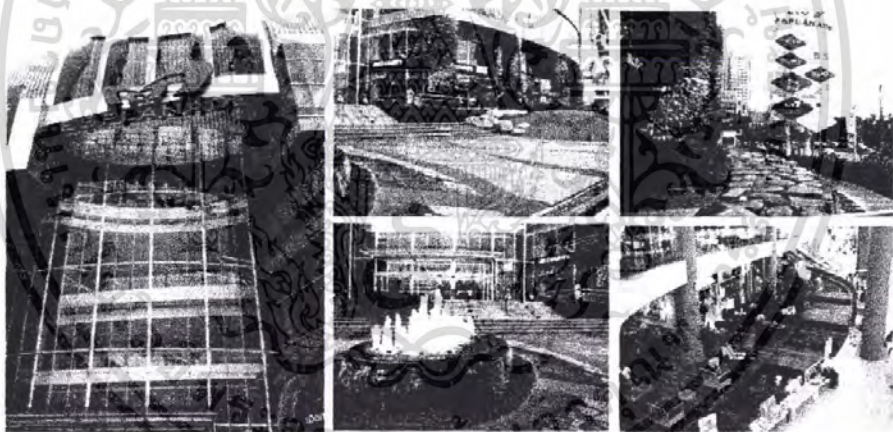


ภาพที่ 3-14 ทักษะถ่ายภาพส่วน โถงบันไดภายในอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

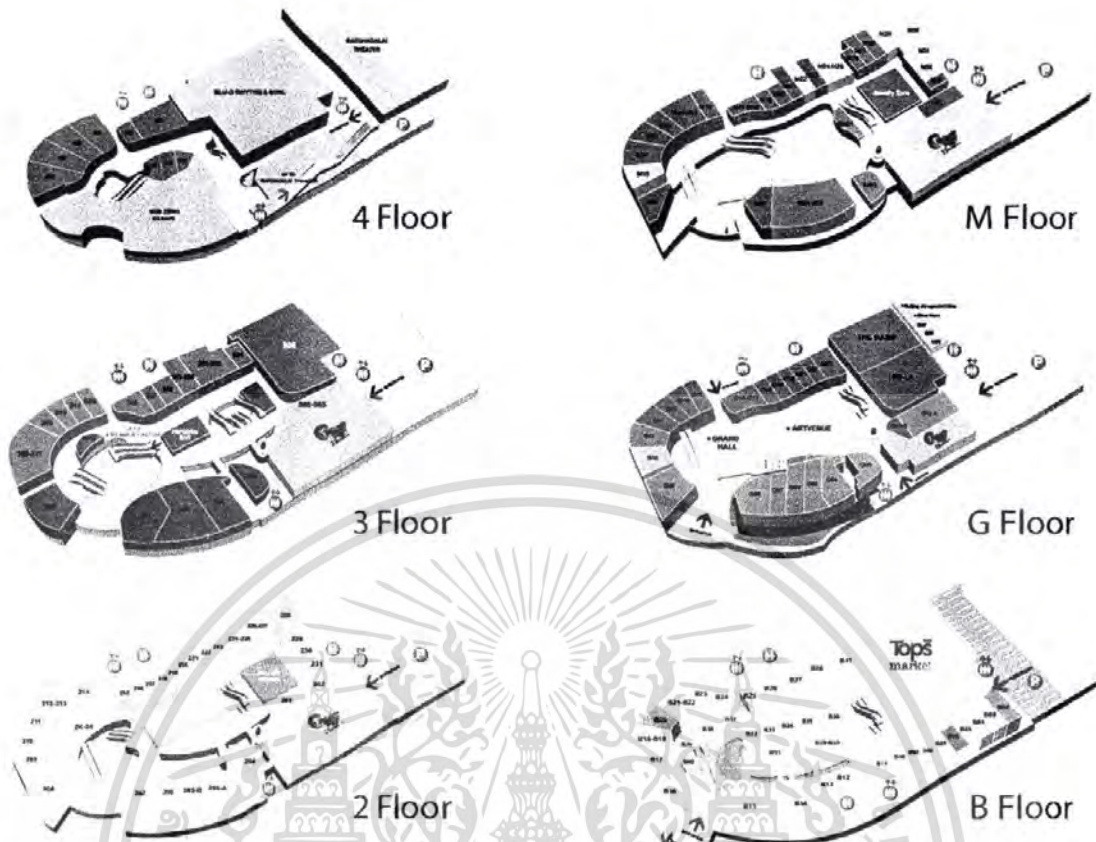


ภาพที่ 3-15 ทักษณียภาพศูนย์การค้า The Esplanade



ภาพที่ 3-16 ทักษณียภาพส่วน Landscape ศูนย์การค้า The Esplanade

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3-17 แสดงผังอาคารทั้ง 6 ชั้น

Landscape ถือเป็นจุดหนึ่งที่อาคารสมัยใหม่ให้ความน่าสนใจเพราะมันดึงดูดสายตาตั้งแต่แรกเห็น โดยมีการเว้นพื้นที่ตลอดแนวยาวทางด้านหน้าอาคารให้เป็นพื้นที่สีเขียวเพื่อช่วยให้ภูมิทัศน์ริมถนน รัชดาฯ ดูสวยงามมากขึ้น สร้างความแตกต่างจากอาคารรอบข้างที่เน้นการประชิดริมถนนให้มากที่สุด บรรยากาศภายนอกถูกออกแบบได้แนวความคิดไลฟ์สไตล์แบบง่าย ๆ ร่วมกับธรรมชาติ รองรับการจัดกิจกรรมต่างๆ เพิ่มความรื่นรมย์ด้วยสระน้ำเดินกับน้ำตกบริเวณด้านหน้า ยังดึงเอาธรรมชาติเข้ามาในอาคารด้วยการให้กระจกหน้าอาคารเว้าเข้าไปภายในตรงบริเวณทางเข้าหลัก เพื่อนำแสงพร้อมกับสร้างสระน้ำยาวต่อเนื่องจากด้านนอกเข้ามาในอาคารบริเวณชั้น B1 และชั้น G

ทางเลือกในการเข้าสู่ตัวอาคาร รองรับลูกค้าไว้หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการสร้างทางยาว 25 เมตร เชื่อมต่อกับรถไฟฟ้าได้เดินเข้าสู่ตัวห้าง ที่บริเวณชั้นใต้ดิน ทั้งยังมีการจัดวางผังบริเวณให้มีความลงตัว การสร้างถนนขนาดใหญ่รอบโครงการ กำหนดจุดรับบัตรเข้า-ออกไม่ประชิดถนนใหญ่จนเกินไป เพื่อไม่ให้เกิดการกระจุกตัวของรถบริเวณหน้าโครงการจนเกินไป นอกจากนี้อาคารจอดรถสามารถรองรับได้ถึง 800 คัน จำนวน 10 ชั้นด้วยกัน

ศูนย์การค้า The Esplanade นั้น สนใจในส่วนของการจัดวางร้านค้า อีกทั้งการแบ่งส่วนของพื้นที่จัดกิจกรรมที่อยู่ภายใน ส่วนกลางของโครงการ ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ใช้โครงการได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเปิดมุมมองให้กับผู้ใช้ สามารถมองมายังจุดจัดแสดงกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น มิใช่เอกสารเชิงพาณิชย์ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4. งานแสดงสินค้าแฟชั่นและงานแสดงเครื่องหนัง BIFF&BIL 2007 ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC

สถานที่จัดงาน ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC

พื้นที่ส่วนจัดงาน ส่วน Even Hall บริเวณ EH 101-105

ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC โครงการนี้เป็นโครงการขนาดใหญ่ สามารถรองรับผู้มาใช้โครงการ ได้เป็นจำนวนมาก มีการแบ่งองค์ประกอบหลักได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ส่วน Even Hall

ใช้สำหรับการจัดแสดงงานต่างๆ ในส่วนนี้จะมีพื้นที่ใช้สอยรวม 32,750 ตารางเมตร ซึ่งมีความกว้างขวาง อีกทั้งยังสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบผังได้หลายแบบ องค์ประกอบย่อยของส่วนนี้ประกอบไปด้วย

1.1 ส่วน Even Hall (EH 101-104)

1.2 ส่วน Even Hall (EH 105)

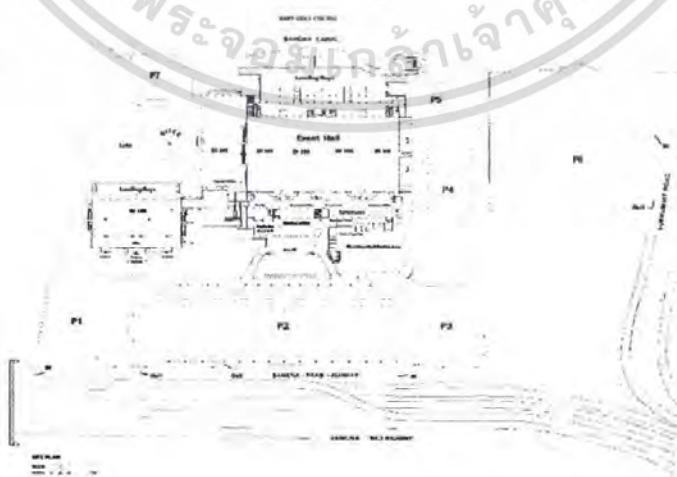
1.3 ส่วน Even Hall (EH 106)

2. ส่วน Grand Hall

เป็นส่วนที่ใช้สำหรับจัดงานนอกประสงค์ จัดประชุม จัดเลี้ยงรับรองต่างๆ รวมพื้นที่ใช้สอยในส่วนนี้มีพื้นที่ 1,780 ตารางเมตร ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนการใช้สอยได้อีกด้วย สามารถแบ่งย่อยออกเป็นห้องๆ (GH 201-203) ซึ่งมีพื้นที่ 540 , 555 , 565 ตารางเมตร ตามลำดับ

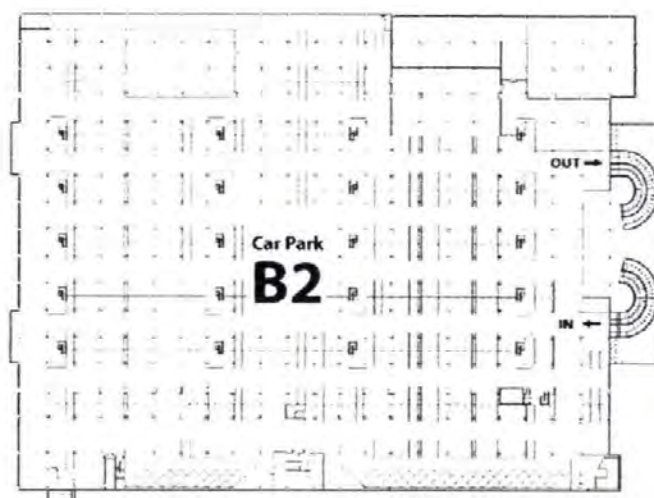
3. ส่วน Meeting Room

เป็นส่วนที่ใช้สำหรับจัดการประชุม ประกอบไปด้วยห้องประชุมหลากหลายขนาด (MR 201 – 225 , MR B02 , MR B04) ให้เลือกตามการใช้งาน มีขนาดพื้นที่ต่อห้องตั้งแต่ 82-192 ตารางเมตร



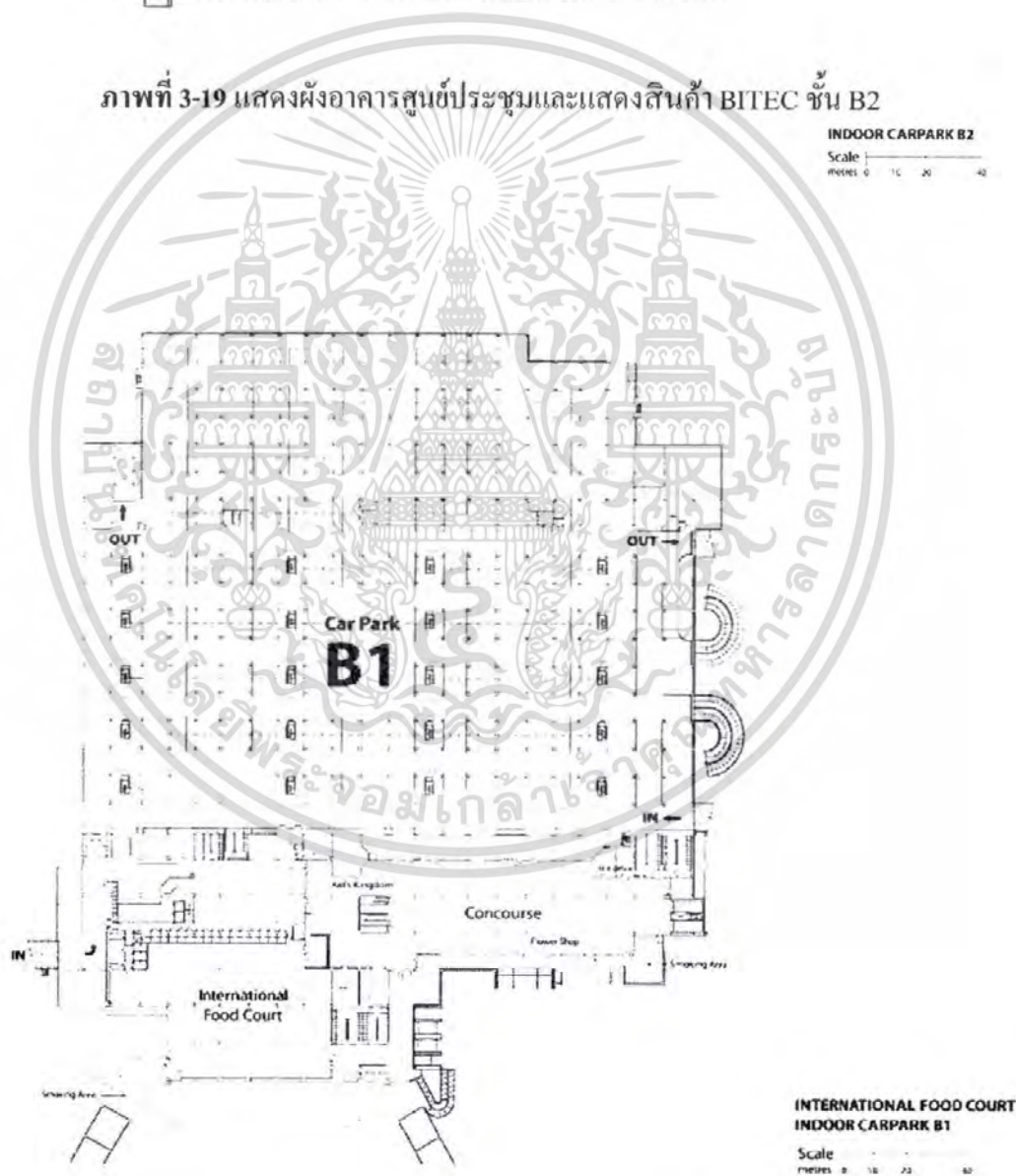
ภาพที่ 3-18 แผนผังบริเวณของศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3-19 แสดงผังอาคารศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC ชั้น B2

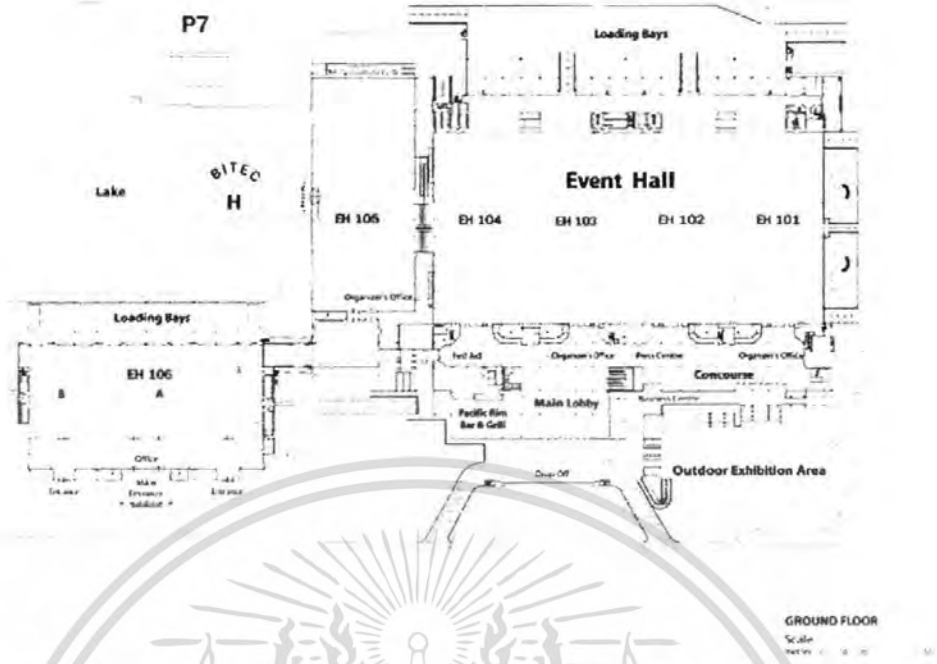
INDOOR CARPARK B2
Scale
metres 0 10 20 40



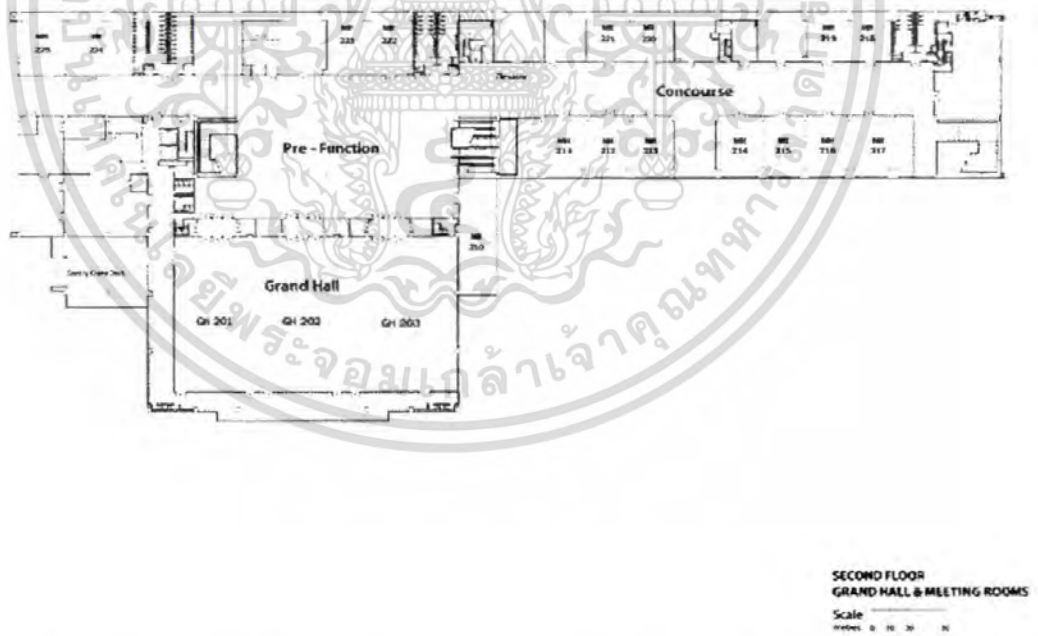
INTERNATIONAL FOOD COURT
INDOOR CARPARK B1
Scale
metres 0 10 20 40

ภาพที่ 3-20 แสดงผังอาคารศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC ชั้น B1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3-21 แสดงผังอาคารศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC ชั้น Ground Floor



ภาพที่ 3-22 แสดงผังอาคารศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า BITEC ชั้น Second Floor

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3-23 ส่วนจัดแสดงสินค้าของร้านค้าให้เข้าไปในบริเวณส่วน Even Hall บริเวณ EH 101-104

ในส่วนของงาน BIFF&BIH 2007 เป็นงานแสดงสินค้าแฟชั่นระดับนานาชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน เพราะรวมเอาผลิตภัณฑ์ด้านแฟชั่นและเครื่องหนัง ตลอดจนสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องจากผู้ผลิตที่มีชื่อเสียงจากหลากหลายประเทศ มาจัดแสดงไว้ในวาระเดียวกัน ปีนี้จัดขึ้นภายใต้แนวคิดหลัก “Selected Fashion in Bangkok” มุ่งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพตลอดจนความร่วมมือของอุตสาหกรรมแฟชั่นในประเทศไทยและกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งด้านการค้า การผลิตและการออกแบบสร้างสรรค์ อันเป็นการตอบสนองต่อกลยุทธ์ “ASEAN One” ซึ่งจะสร้างความแข็งแกร่งให้แก่อุตสาหกรรมแฟชั่นของประเทศกลุ่มอาเซียน ให้เกิดเอกภาพและขยายสู่ตลาดแฟชั่นระดับโลก

นอกจากนี้ยังมีส่วนของแฟชั่นโชว์ของงาน ได้มีการจัดขึ้นไว้ด้วยกัน 2 ประเภท ดังนี้คือ

1. แฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีหลัก ซึ่งจัดขึ้นบริเวณ Even Hall (EH 105)

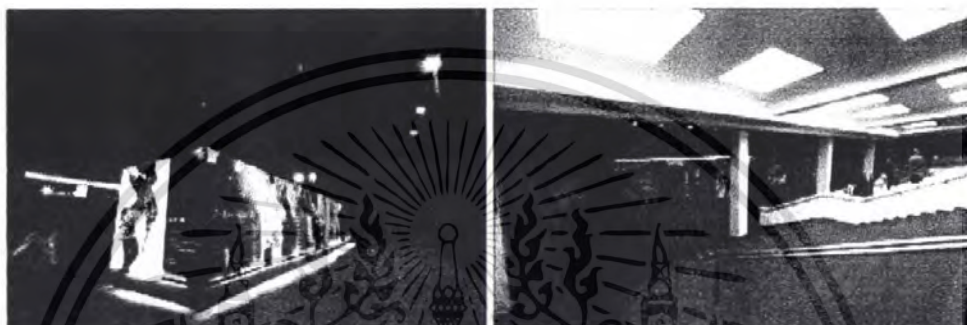
เป็นการจัดแสดงโชว์ของเหล่าบรรดาดีไซเนอร์ไทยชื่อดังในระดับภูมิภาคเอเชีย และรวมถึงดีไซเนอร์รุ่นใหม่ไฟแรงอันดับต้นๆ ของวงการแฟชั่นยุคใหม่ รวมไปถึงโชว์ผลงานของผู้เข้ารอบ 10 คนสุดท้าย ของรางวัล Thailand Fashion Designer Award

การแสดงโชว์ของแต่ละชุด จะใช้เวลาประมาณ 30 นาที ซึ่งในระหว่างก่อนการเริ่มแสดง จะมีการเล่นในเรื่องของระบบแสง สี เสียง เข้ามาช่วยในระหว่างรอมการแสดง โดยจะมีส่วนของภาพสไลด์ฉายอยู่รอบๆ ของผนังบริเวณพื้นที่ระหว่างการจัดแสดงโชว์ โดยมีนางแบบร่วมเดินแบบ 20 คน ซึ่งจะเดินวนสลับกันเป็นชุดๆ ในแต่ละชุดย่อยของการแสดงนั้นๆ รูปแบบของเวทีในส่วนการแสดงแฟชั่นโชว์เวทีหลักนี้ มีลักษณะการจัดวางเป็นแนวตรง โดยการเดินของ นางแบบนั้นจะเดินวนเป็นลำดับ ตามระดับความสูงของเวทีเป็นขั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนทางผู้ชมจะนั่งล้อมรอบเวที และที่นั่งด้านหน้าสุดจะกันพื้นที่ไว้สำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องเท่านั้น บุคคลทั่วไปจะนั่งบริเวณแถวด้านหลังถัดๆไป ซึ่งถ้าหากว่าที่นั่งที่จัดเตรียมไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ก็จะมีพื้นที่ว่างด้านข้างสำหรับให้ผู้ชมยืนดูอยู่บริเวณรอบๆด้านหลังได้อีกด้วย

ส่วนในเรื่องของจุดควบคุมการแสงทางด้านแสง สี เสียง จะควบคุมอยู่บริเวณด้านหน้าเวทีการแสดง โดยด้านหน้าของมุนีจะกันพื้นที่ไว้สำหรับให้เจ้าหน้าที่ ช่างภาพต่างๆ ได้บันทึกภาพการแสดงเอาไว้ด้วย



ภาพที่ 3-24 บริเวณโถงทางเข้าชมแฟนโชว์ในส่วนเวทีหลักบริเวณ Even Hall (EH 105)



ภาพที่ 3-25 รูปแบบของเวทีการจัดแสดงแฟนโชว์ในส่วนเวทีหลักบริเวณ Even Hall (EH 105)



ภาพที่ 3-26 รูปแบบของการเล่นแสงบนเวทีระหว่างรอมแฟนโชว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

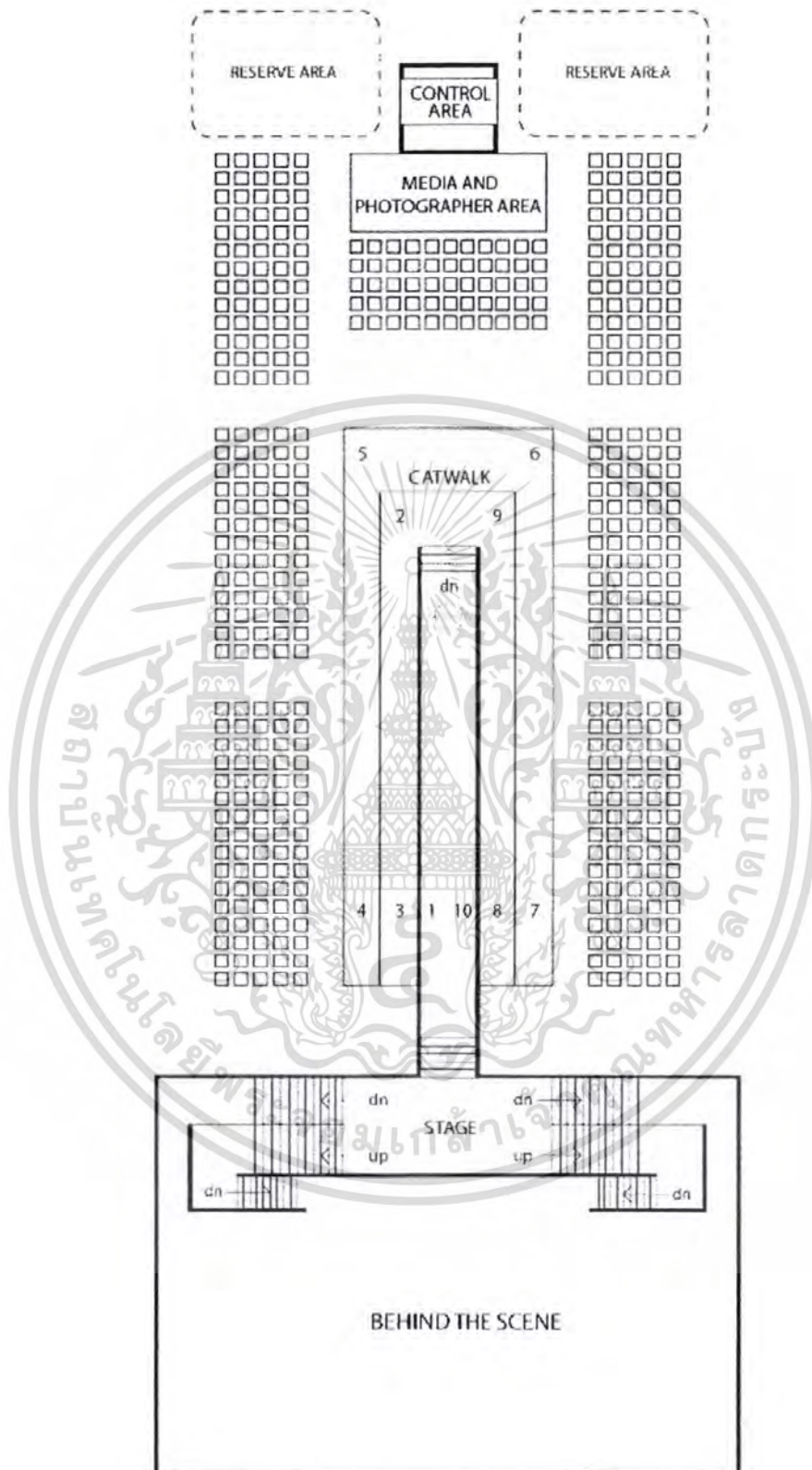


ภาพที่ 3-27 แสดงงานระบบแสงบริเวณด้านบน โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างหลังคา



ภาพที่ 3-28 งานแสดงแฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3-29 แสดงผังเวทีการเดินทาง โซนในส่วนเวทีหลักบริเวณ Even Hall (EH 105) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

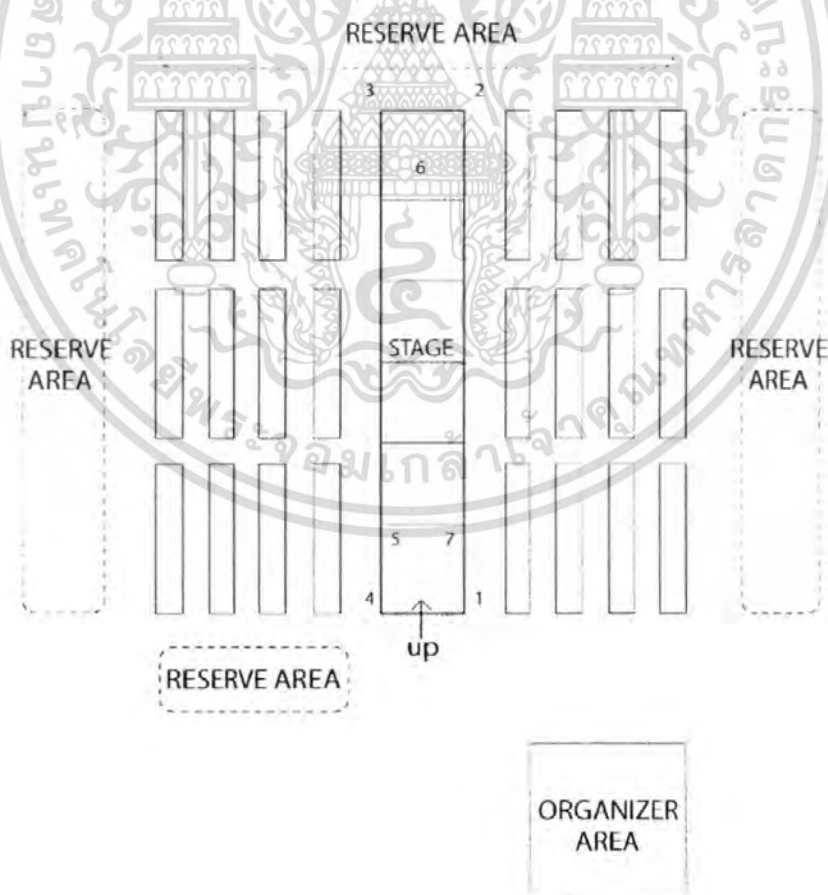
2. แฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีย่อย ซึ่งจัดขึ้นบริเวณ Even Hall (EH 102)

เป็นการจัดแสดงโชว์ของเหล่าบรรดาดีไซเนอร์รุ่นใหม่ ของวงการแฟชั่นไทย Street Fashion Runway และรวมถึงผลงานการออกแบบเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เครื่องประดับต่างๆ ตลอดจนสินค้าสำหรับเด็ก

การแสดงโชว์เวทีนี้จะใช้เวลาไม่นาน ประมาณ 10-15 นาที โดยมีนางแบบ นายแบบร่วมเดินแบบ 10 คน ซึ่งจะเดินออกมาทั้งหมดทีละชุด และเดินโชว์แต่ละคน ซึ่งผิดกับการแสดงโชว์แบบแรก จะเป็นการเดินโชว์ทีละคนก่อน

รูปแบบของเวทีในส่วนการแสดงแฟชั่นโชว์เวทีย่อยนี้ มีลักษณะการจัดวางเป็นแนวตรง โดยการเดินวนรอบเวที จากนั้นจึงเดินขึ้นเวทีเป็นลำดับขั้น ส่วนทางผู้ชมจะนั่งล้อมรอบเวที และมีพื้นที่ว่างด้านข้างโดยรอบสำหรับผู้ชมยืนดูอยู่บริเวณรอบๆ ด้านหลังได้อีกด้วย

ส่วนในเรื่องของจุดควบคุมการแสดงทางด้านแสง สี เสียง จะควบคุมอยู่ภายในห้องด้านหลัง ส่วนพื้นที่ไว้สำหรับให้เจ้าหน้าที่ช่างภาพต่างๆ ได้บันทึกภาพการแสดงนั้น ไม่มีจุดตายตัวสามารถยืนได้ทุกจุดตามที่ต้องการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเวทีนี้ค่อนข้างจะมีความเรียบง่ายมากกว่าตัวเวทีแรกค่อนข้างมาก



ภาพที่ 3-30 แสดงผังเวทีการเดินแฟชั่นโชว์ในส่วนเวทีย่อย ซึ่งจัดขึ้นบริเวณ Even Hall (EH 102) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 อาคารตัวอย่างในต่างประเทศ

3.2.1. School of fashion and Graphic Design , Utrecht , The Netherlands

สถาปนิก Erick Van Egeraat
 พื้นที่ 15,000 ตารางเมตร
 ที่ตั้ง : Utrecht , The Netherlands
 ปีก่อสร้าง : 1996-1997



ภาพที่ 3-33 แสดงทัศนียภาพของอาคาร School of fashion and Graphic Design , Utrecht , The Netherlands

การวางผังของอาคารหลังนี้เป็นส่วนหนึ่งของ Utrecht technical college ที่ประกอบด้วยอาคารอื่น ๆ อีก 3 หลัง ตัวอาคารเกิดจากการบิดของรูปทรงสี่เหลี่ยม 3 ก้อนปิดล้อมที่วางทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เพื่อทำเป็นบริเวณที่จอดรถ และสนามอเนกประสงค์ ส่วนของพื้นที่จัดแสดงหันออกสู่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณเมืองภายนอกพื้นที่การศึกษา เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวโรงเรียนและเมืองภายนอก

อาคารนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของ Montessori School และส่วนของ Fashion and Graphic Design School โดยมีการเชื่อมกันตรงบริเวณ Auditorium อาคารในส่วนของ Montessori หลัก ๆ จะประกอบด้วยห้องเรียน ยิมเนเซียม บริเวณจอดรถจักรยาน และส่วนโรงอาหาร ส่วนของอาคารเรียน Fashion and Graphic จะประกอบด้วย ห้องเรียนที่เรียงตัวขนานกันไปตลอดทั้งอาคาร การเชื่อมต่อกันระหว่างอาคารจะกระทำในที่ว่างตรงกลางของอาคารที่มีขนาดกว้างใหญ่พอเพียงที่จะทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล (Social Space)

จากอาคารมีรูปทรงสี่เหลี่ยมหลายมุม เกิดจากการต่อเนื่องและบิดของรูปทรงสี่เหลี่ยม 3 ก้อน สถาปนิกได้ออกแบบให้ตรงมุมที่เกิดแตกตัวของรูปทรงอาคารเพื่อออกแบบให้เป็นพื้นที่จัดแสดงงาน (ในชั้นที่ 1) และจัดวาง Auditorium เหนือส่วนพื้นที่จัดแสดงงาน การออกแบบในลักษณะนี้ทำให้เกิดความน่าสนใจในลักษณะที่เกิดการขัดแย้งระหว่างความโปร่งใส เบบางของส่วน Auditorium และความทึบตันของคอนกรีตของผนังอาคารเรียนที่อยู่ข้างเคียง ทำให้เกิดความสนใจและดึงดูดให้เข้าสู่ที่ว่างภายในของส่วนจัดแสดง



ภาพที่ 3-34 แสดง โถงภายในอาคาร School of fashion and Graphic Design , Utrecht , The Netherlands

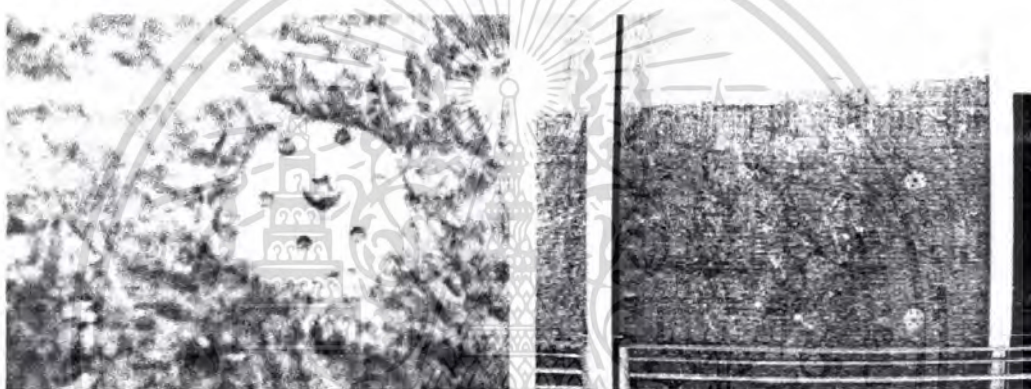
ทางด้านการออกแบบอาคารส่วนเรียนนั้น สถาปนิกได้ออกแบบผนัง 2 ชั้น โดยผนังชั้นนอกเป็นกระจกหนา 8 mm สูง 12 m คั่นด้วย Aluminium Frame เป็นระยะ ๆ แต่ไม่เป็นจังหวะที่แน่ชัด ส่วนผนังภายในเกิดจากการซ้อนกันของวัสดุ 2 ชนิดทำให้เกิดพื้นผิวที่หยาบ ขัดแย้งกับความโปร่งใสของผนังด้านนอก ประกอบกับการซ้อนทับกันจังหวะของ Aluminium Frame กับช่องเปิดของผนังภายใน จากลักษณะที่เกิดขึ้นนี้ทำให้รูปด้านที่เกิดขึ้นมีความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหว สนุกสนาน และเบา (ด้วยความตั้งใจที่จะขจัดความรู้สึกที่หนักอึ้งของคอนกรีตภายในออกไป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาปนิกได้เปรียบเทียบการออกแบบผนังกับผ้าโปร่งบางที่ปกคลุมร่างกายที่ในบางครั้งก็ดูปกปิด แต่ในขณะที่เดียวกันก็ดูเปิดเผย เปรียบเปรยเสมือนกับการยั่วยวนที่เกิดขึ้นใน Fashion

ระบบที่สำคัญในอาคารหลังนี้ คือ ระบบแสงสว่างที่ถูกออกแบบในส่วนของ Auditorium กล่าวคือ ผนังโดยรอบของห้องเป็นการประสานกันของ 2 ชั้นวัสดุ (ด้านนอกเป็นแผ่น Fiberglass โปร่งแสง ส่วนด้านในเป็นแผ่นไม้อัด) ผลที่ได้ออกมา คือ แสงที่กระจายผ่านผนังและให้แสงสว่างแก่ที่ว่างภายในของ Auditorium

อีกระบบหนึ่งที่สถาปนิกได้ออกแบบไว้ คือ ระบบการป้องกันความร้อนด้วยฉนวน การออกแบบผนังทั้งหมดของอาคารเป็นการซ้อนทับกันของผนัง 2 ชั้น โดยที่ด้านนอกเป็นผนังกระจกหนา 8 มม. ส่วนผนังด้านในเป็นการซ้อนทับของวัสดุ 2 ชนิด คือ แผ่นไม้อัด กับ ฉนวนกันความร้อน ผลที่ได้ คือ ระบบผนังที่สามารถต้านทานความร้อนที่เกิดระหว่างผนังทั้ง 2 ชั้น



ภาพที่ 3-35 แสดงานระบบประกอบอาคาร การซ้อนทับกันของผนังกระจกและแผ่นไม้อัด

3.2.2. Tokyo International Forum , Japan

สถาปนิก	Rafael Vinoly
งบประมาณ	1600 Million US
สร้างเสร็จในปี	คศ. 1996



ภาพที่ 3-36 แสดงทัศนียภาพของอาคาร Tokyo International Forum , Japan

อาคารหลังนี้เป็นอาคารที่ใช้ในการจัดการประชุม การแสดงต่างๆ การจัดนิทรรศการ รวมไปถึงงานจัดงานต่างๆ รูปลักษณะที่มีลักษณะเด่น ได้แก่ การก่อสร้างกระจกขนาดใหญ่ โดยมีลักษณะรูปทรงที่คล้ายกับเรือ มีความยาว 207 เมตร และมีความสูงถึง 60 เมตร โดยโถงนี้ใช้สำหรับเป็นตัวแจกไปในส่วนต่างๆของอาคาร โดยเป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างสถานีรถไฟ และสถานีรถไฟใต้ดินกับตัวอาคาร

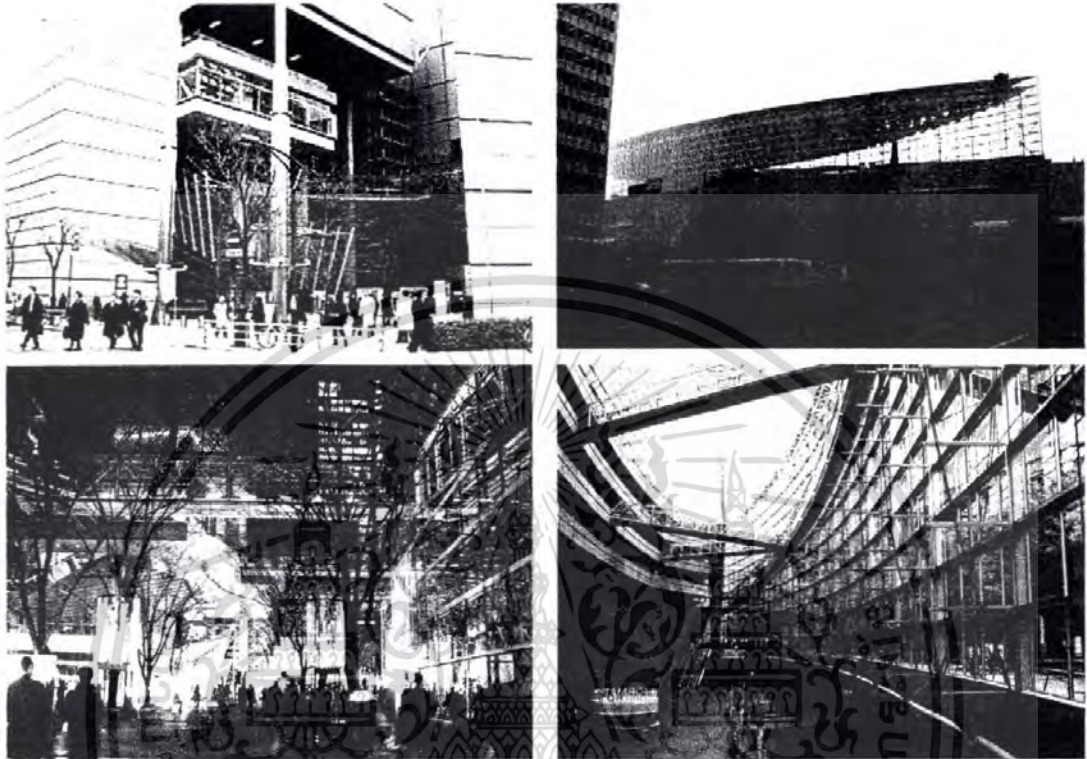
องค์ประกอบของอาคารประกอบไปด้วย ห้องประชุม 4 แบบ ได้แก่

1. Hall A – เป็นห้องประชุมขนาดใหญ่ มีขนาด 5,012 ที่นั่ง เป็นที่นั่งแบบ 2 ชั้น
2. Hall B – เป็นส่วนที่ใช้ในการจัดนิทรรศการ มีพื้นที่ 5,000 ตารางเมตร และประกอบไปด้วย ห้องประชุมขนาดเล็ก 34 ห้อง และห้องประชุมย่อย มีที่นั่งตั้งแต่ 26-285 ที่นั่ง
3. Hall C – เป็นห้องประชุมขนาด 1,502 ที่นั่ง แบบ 3 ชั้น ใช้สำหรับจัดการแสดงคอนเสิร์ตต่างๆ
4. Hall D – เป็นห้องประชุมขนาด 600 ที่นั่ง มีพื้นที่ 340 ตารางเมตร มีการออกแบบให้ใช้

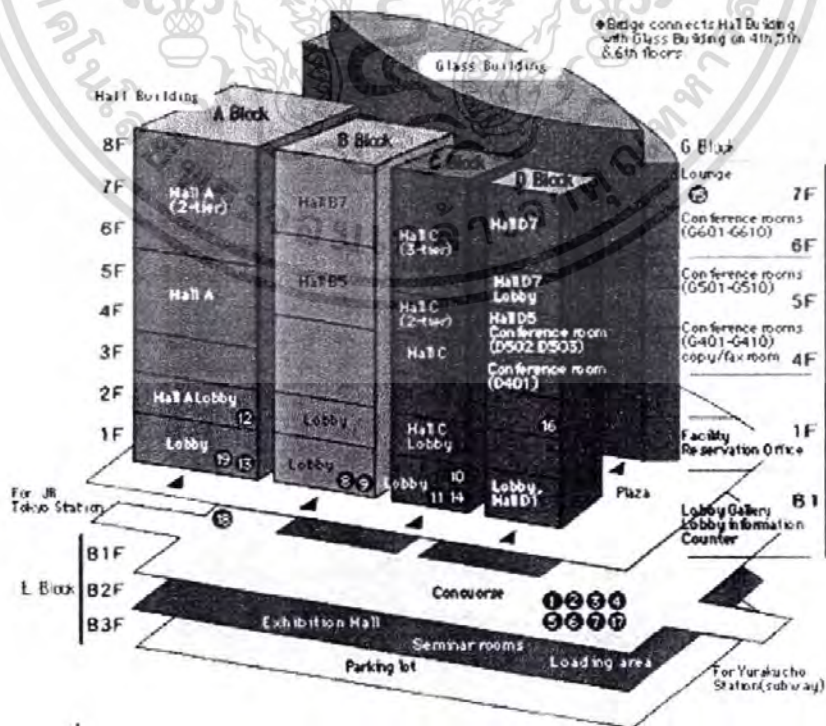
สำหรับการประชุมและเป็นโรงภาพยนตร์อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยในการออกแบบห้องประชุมนั้น โดยอาศัยเทคนิคแบบ “Box in Box” มีการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการทะลุทะลวงของเสียง และการสั่นสะเทือน ในแต่ละห้องประชุมมีระบบการแปลภาษารวม 9 ภาษาด้วยกัน มีระบบแสง เสียงที่มีความทันสมัย

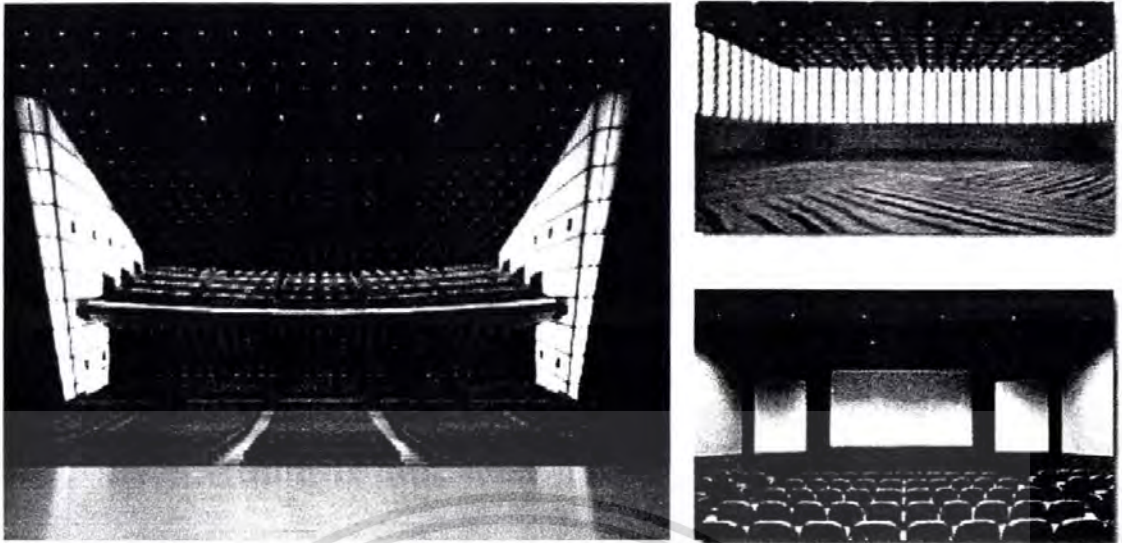


ภาพที่ 3-37 แสดงทัศนียภาพโดยรวมของอาคาร Tokyo International Forum , Japan



ภาพที่ 3-38 แสดงรูปแบบผังของอาคาร Tokyo International Forum , Japan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3-39 แสดงทัศนภาพของห้องประชุมรูปแบบต่างๆ

รูปแบบของอาคารหลังนี้ มีความน่าสนใจมากในส่วนของการจัดวางพื้นที่สำหรับในส่วนจัดนิทรรศการ และส่วนของห้องบรรยายที่มีความน่าสนใจ สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับโครงการได้เป็นอย่างดี รวมถึงจัดวางรูปแบบพื้นที่โถงกลางของอาคารที่ใช้เป็นตัวเชื่อมของแต่ละส่วนของโครงการให้มีความสัมพันธ์กัน

จากการที่ศึกษาอาคารตัวอย่างที่มีลักษณะการใช้งานและคุณลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำการออกแบบโครงการ อีกทั้งรวมไปถึงการกำหนดพื้นที่ใช้สอยของโครงการต่างๆ โดยเปรียบเทียบประเภทโครงการจากอาคารตัวอย่างต่างๆ ที่ได้ทำการวิเคราะห์มา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ

4.1 การกำหนดและศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ

การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ สามารถแบ่งประเด็นที่จะศึกษาได้ ดังนี้

- การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ
- การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการจัดแสดงนิทรรศการ
- การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ
- สรุปพื้นที่ใช้สอยองค์ประกอบโครงการ

4.1.1 การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ

ในการกำหนดองค์ประกอบของอาคาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของโครงการ จะสามารถวิเคราะห์ได้จากข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ พฤติกรรม (Behavior) และกิจกรรม (Activity) ของผู้ใช้อาคาร อ้างอิงจากอาคารตัวอย่าง ตัวอย่างวิทยานิพนธ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพฯ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้ คือ

1. องค์ประกอบที่จำเป็นต้องมีในโครงการ เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากการแบ่งส่วนงาน อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ และผู้ใช้บริการ ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีภายในโครงการเป็นเบื้องต้น เช่น ส่วนดำเนินงานบริหาร ส่วนบริการด้านการศึกษา และส่วนบริการต่างๆ เป็นต้น
2. องค์ประกอบที่มีขึ้นเพื่อเสริมให้โครงการมีความสมบูรณ์ เป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นตามพฤติกรรม และกิจกรรมของผู้ใช้โครงการ เช่น โถงทางเข้า ร้านขายของ ส่วนจัดการแสดง เป็นต้น

จากความต้องการดังกล่าว สามารถนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบของโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพฯ โดยแบ่งออกได้เป็นส่วนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก

1. ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับแฟชั่น

1.1 ส่วนจัดแสดง (Multi-Purpose Hall) ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ การเดินแบบตลอดจนรูปแบบการแสดงกิจกรรมต่างๆ มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ เครื่องเสียงแสง ห้องแต่งตัว ห้องควบคุม และองค์ประกอบอื่นๆ ตามความสมบูรณ์แบบในการประกอบกิจกรรม ซึ่งจัดให้มีทั้งแบบในร่ม (Indoor) และแบบกลางแจ้ง (Outdoor)

1.2 ส่วนการจัดแสดงนิทรรศการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ คือ

1.2.1 ส่วนการจัดนิทรรศการชั่วคราว (Temporary Exhibition) ในส่วนของการจัดแสดง เผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับร่วมสมัยทั่วโลก รวมไปถึงผลงานแฟชั่นที่จะหมุนเวียนสับเปลี่ยนไปตามฤดูกาลที่กำลังจะเข้ามา ทั้งแฟชั่น เสื้อผ้า รองเท้า เครื่องหนัง อัญมณี จากแบรนด์ชั้นนำต่างๆ รวมทั้งผลงานจากนักออกแบบรุ่นใหม่ที่น่าสนใจร่วมโชว์ผลงาน

1.2.2 ส่วนการจัดนิทรรศการถาวร (Permanent Exhibition) จะเน้นเพื่อเผยแพร่ศิลปะผ้าและสิ่งทอพื้นถิ่นของไทยรวมถึงการพัฒนาศักยภาพแฟชั่นไทย เพื่อเป็นการสนับสนุนทางนโยบายของโครงการ จะเน้นในเรื่องของภาพรวมมากกว่าเจาะลึก ซึ่งแบ่งเป็นส่วนๆ ดังนี้

1.2.2.1 ส่วนนิทรรศการสมเด็จพระบรมราชินีกับผ้าไทย ซึ่งเป็นนิทรรศการการสรรเสริญพระบรมราชินีนาถที่มีบทบาทต่อผ้าไทยรวมทั้งเป็นการแสดงผลงานและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆจากโครงการและมูลนิธิส่วนพระองค์ รวมไปถึงสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

1.2.2.2 ส่วนนิทรรศการผ้ากับวิถีชีวิตคนไทย เป็นการแสดงให้เห็นถึงบทบาทของผ้าที่มีต่อความเป็นอยู่อย่างไทย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไรบ้าง

1.2.2.3 ส่วนจัดแสดงเทคนิคในการผลิตและการออกแบบผ้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการทำงาน รวมถึงเทคนิคต่างๆในการทอ การย้อม การปัก และลวดลายต่างๆบนเนื้อผ้า เป็นต้น

1.3 ส่วนการจัดการประชุม สัมมนา การบรรยาย เกี่ยวกับข่าวสาร เรื่องราวต่างๆ ในวงการแฟชั่น ที่มีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

1.4 ส่วนซ่อมบำรุงและจัดเก็บอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ส่วนห้องสมุด

1.5.1 ส่วนอ่านหนังสือ

1.5.2 ส่วนเก็บหนังสือ

1.5.3 ส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่ดูแล

1.5.4 ส่วนบริการคอมพิวเตอร์ และค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
(Internet)

1.5.5 ส่วนห้องประชุม พร้อมด้วย โสตทัศนูปกรณ์

1.5.5 ส่วนถ่ายเอกสาร

องค์ประกอบรอง

2. ส่วนสถาบันสอนออกแบบแฟชั่น เป็นสถาบันที่สอนเกี่ยวกับแฟชั่น โดยเฉพาะ โดยเปิดสอนในหลักสูตรสอนออกแบบการตัด การแต่งกาย การออกแบบแฟชั่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ ซึ่งในหลักสูตรของการเรียนการสอนนั้นจะมีการสอบวัดผลและสำหรับนักเรียนที่จบหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรจากทางสถาบัน ตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนระยะสั้น

ซึ่งสามารถแบ่งผู้มาเรียนในส่วน Fashion Design Course ซึ่งมีทั้งหมด 4 คอร์ส คือ

- การตัดเสื้อชั้นสูง (Haute Couture Pattern) จำนวน 40 คน
- การตัดเสื้อบนหุ่น มูราจ 40 คน
- หลักสูตรการออกแบบแฟชั่นทั่วไป (Fashion Design Course) จำนวน 40 คน
- หลักสูตรคอมพิวเตอร์และแฟชั่น (Computer & Fashion) จำนวน 40 คน

ซึ่งผู้ที่ยังไม่เคยเรียนนั้นจะต้องมาติดต่อสมัครลงทะเบียนในส่วนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษา ก่อน (อยู่ในส่วนบริเวณฝ่ายประชาสัมพันธ์ของส่วนการเรียน)

- การตัดเสื้อชั้นสูง (Haute Couture Pattern) (ห้องละ 40 คน)

- วันพุธและศุกร์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.

แบ่งเป็น 2 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (33 ชั่วโมง)

ค่าเล่าเรียนเทอมละ 4,600 บาท

- วันเสาร์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.

แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)

ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท

- วันอาทิตย์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท
- วันพฤหัสบดี เวลา 17.00 – 20.00 น.
 แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท
 - การตัดเสื้อบนหุ่น มูราจ (Moulage) (ห้องละ 40 คน)
 - วันพุธและศุกร์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
 แบ่งเป็น 2 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (33 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 4,600 บาท
 - วันเสาร์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
 แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท
 - วันอาทิตย์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
 แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท
 - วันพฤหัสบดี เวลา 17.00 – 20.00 น.
 แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท
 - หลักสูตรการออกแบบแฟชั่นทั่วไป (Fashion Design Course) (ห้องละ 40 คน)
 - วันพุธและศุกร์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
 แบ่งเป็น 2 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (33 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,600 บาท
 - วันเสาร์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
 แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 2,400 บาท
 - วันอาทิตย์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
 แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 2,400 บาท
 - วันพฤหัสบดี เวลา 17.00 – 20.00 น.
 แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
 ค่าเล่าเรียนเทอมละ 2,400 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หลักสูตรคอมพิวเตอร์และแฟชั่น (Computer & Fashion) (ห้องละ 40 คน)
 - วันพุธและศุกร์ เวลา เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
แบ่งเป็น 2 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (33 ชั่วโมง)
ค่าเล่าเรียนเทอมละ 4,600 บาท
 - วันเสาร์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท
 - วันอาทิตย์ เวลา 9.00 – 12.00 หรือ 13.00 – 16.00 น.
แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท
 - วันพฤหัสบดี เวลา 17.00 – 20.00 น.
แบ่งเป็น 3 เทอม ๆ ละ 11 สัปดาห์ (66 ชั่วโมง)
ค่าเล่าเรียนเทอมละ 3,400 บาท

2.1 ห้องเรียน

- 2.1.1 ห้องบรรยาย (Lecture Room)
- 2.1.2 ห้องเรียนนุราช สำหรับการตัดเรียนตัดเย็บจากหุ่น
- 2.1.3 ห้องเรียนตัดเย็บและห้องปฏิบัติการ (Work Shop)
- 2.1.4 ห้องพักอาจารย์
- 2.2 ส่วนร้านขายอุปกรณ์การเรียน ตัดเย็บและอุปกรณ์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 ห้องเก็บของ

องค์ประกอบสนับสนุนโครงการ

3. ส่วนศูนย์แฟชั่น (Fashion Center) มีลักษณะเป็นห้างสรรพสินค้า (Shopping Center) ที่กำหนดเป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นชั้นนำทั้งในประเทศโดยส่วนใหญ่ มีทั้งผลงานจากนักออกแบบหน้าใหม่ไปจนถึงระดับประเทศ

3.1 โถง (Hall)

3.2 ส่วนร้านค้าย่อย (Retail Shop)

3.3 ส่วนของศูนย์อาหาร (Cafeteria) อาหาร ที่มีลักษณะการให้บริการเป็นรูปแบบอาหารนานาชาติ (International Cuisine)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบอื่นๆ

4. ส่วนสำนักงานกลางบริหารโครงการ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนสำนักงานที่ควบคุมบริหาร ในส่วนของศูนย์แพชชั่น กับ สำนักงานฝ่ายการศึกษาที่ดูแลควบคุมสถาบันการออกแบบ โดยทั้ง 2 ส่วน จะทำงานค่อนข้างแยกจากกันเพื่อบริหารแต่ละส่วนให้ได้มาตรฐานและคุณภาพ

4.1 โถงและส่วนพักคอย

4.2 ส่วนบริหาร

4.3 ส่วนธุรการ

4.4 ส่วนการตลาด

4.5 ส่วนบุคคล

5. ส่วนบริการ

5.1 ส่วนจุดพักของ (Loading Area)

5.2 ห้องพักผ่อนทำงาน

5.3 ห้องเก็บสินค้า

5.4 ห้องเครื่องต่างๆ

5.5 ส่วนรักษาความปลอดภัย

5.6 ที่จอดรถ

4.1.2 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ

จากการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของโครงการ สามารถนำมาศึกษารายละเอียดของส่วนต่างๆของโครงการ ได้ดังต่อไปนี้

1. ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับแพชชั่น

เป็นองค์ประกอบอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อโครงการ เนื่องจากเป็นส่วนที่ใช้บริการอีกกลุ่มหนึ่ง ใช้เพื่อค้นหาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น นักเรียน นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกาออกแบบ การออกแบบเสื้อผ้า ดีไซน์เนอร์ เป็นต้น นอกจากนี้จะเป็นที่สำหรับผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ศูนย์ ได้ทำการศึกษาค้นหา เพื่อประกอบการทำงาน และจัดแสดงแล้ว ยังเป็นแหล่งสำหรับเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ รวมถึงการออกแบบตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายต่างๆ รวมถึงเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกสามารถเข้ามาใช้บริการหาข้อมูลได้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ห้องสมุด (Library)

โดยมีลักษณะเป็นแบบห้องสมุดเฉพาะเรื่อง คือ ห้องสมุดที่จัดตั้งโดย
หน่วยงาน หรือสถาบัน หรือองค์กรต่าง ๆ มีหน้าที่รวบรวมหนังสือ เอกสาร และ
วัสดุการศึกษา ให้บริการแก่บุคคลเฉพาะกลุ่มเป็นหลัก แต่ประชาชนภายนอกใช้ได้ โดย
ผ่านชั้นคอน ของทางผู้เป็นเจ้าของ

วัตถุประสงค์ของห้องสมุดเฉพาะ มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ หรือสถาบัน องค์กรต่าง ๆ ได้ศึกษาหา
ความรู้ในด้านวิชาการเฉพาะ หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ เพิ่มเติมอยู่
ซึ่งจะทำให้การทำงานของเขามีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เพื่อเป็นแหล่งที่เก็บและรวบรวมหนังสือ เอกสารทางวิชาการต่าง ๆ ไว้
วิชา หรือวิชาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการและสนใจของสถาบันนั้น ๆ
3. เพื่อให้เป็นแหล่งที่สามารถให้บริการตอบคำถามและค้นคว้าหาวัสดุอ้างอิง
อย่างรวดเร็ว

หน้าที่ของห้องสมุดเฉพาะ มีดังต่อไปนี้

1. ห้องสมุดประเภทนี้ต้องจัดหาหนังสือ วารสาร และวัสดุอื่น ๆ ซึ่ง
เกี่ยวข้องใน วิชาการนั้น ๆ โดยเฉพาะ ขณะเดียวกันก็ต้องจัดหาหนังสือประเภท
อื่น ๆ ด้วย เพื่อ ช่วยให้ได้รับความรู้กว้างขวาง
2. นอกจากจะจัดหาหนังสือ วารสารให้แก่ห้องสมุดแล้ว ยังต้องจัดเตรียมคู่มือ
สำหรับค้นเอกสารไว้ให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดไว้ใช้ด้วย คู่มือเหล่านี้ ได้แก่
ย่อ (Abstract Journals) บรรณานุกรม (Bibliographics) วรรณคดีเรื่อง
คู่มือเหล่านี้มีราคาแพง แต่ก็มีคามจำเป็นที่จะต้องจัดหาไว้
3. ควรมีการแนะนำวิธีใช้ห้องสมุดให้แก่ผู้ฟังมาใช้ห้องสมุด ทั้งนี้เพื่อให้
สะดวกแก่ผู้ที่จะทำการค้นคว้าได้คุ้นเคยกับวิธีการจัดห้องสมุด และรู้จักใช้
บรรณานุกรม
4. ควรจัดส่งรายชื่อหนังสือใหม่ที่ได้รับไปให้ผู้ใช้ห้องสมุดเพื่อความสะดวก
ยิ่งขึ้น
5. ควรมีการติดต่อกับห้องสมุดอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากห้องสมุดมีประเภทของหนังสือที่หลากหลายและจำนวนมาก ดังนั้นการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยห้องสมุดอย่างแรกจึงต้องมีการจัดหมวดหนังสือห้องสมุดสำหรับศูนย์แพชชั่นกรุงเทพฯ ได้ดังนี้

1.) Dewey Decimal Classification (DC, DDC)

คิดโดย : Melvil Dewey ชาวอเมริกันขณะเป็นนักศึกษาและผู้ช่วยบรรณารักษ์ Amherst College รัฐแมสซาชูเซตส์เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทซึ่งเป็นที่ยอมรับ และ พิมพ์เผยแพร่เมื่อปี 1876 (พ.ศ.2419)

ลักษณะของห้องสมุดที่จัดระบบแบบ DC

- เป็นห้องสมุดขนาดเล็กถึงขนาดกลางเช่น ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย
- เป็นห้องสมุดที่ไม่เน้นทรัพยากรสารสนเทศเฉพาะด้าน (มีหนังสือหลากหลาย ประเภท)

สัญลักษณ์ที่ใช้

- ใช้เลขอารบิก 3 หลักคือ 000 – 900
- มีจุดเลขทศนิยมไม่จำกัดตำแหน่งเช่น 543.56

สามารถแบ่งหมวดหมู่ดังนี้

- | | |
|-----|---|
| 000 | เบ็ดเตล็ด ความรู้ทั่วไป (Generalities) |
| 100 | ปรัชญาและจิตวิทยา (Philosophy & psychology) |
| 200 | ศาสนา (Religion) |
| 300 | สังคมศาสตร์ (Social sciences) |
| 400 | ภาษา (Language) |
| 500 | วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและคณิตศาสตร์ (Natural sciences & mathematics) |
| 600 | เทคโนโลยี (วิทยาศาสตร์ประยุกต์) (Technology (Applied sciences)) |
| 700 | ศิลปะ (The arts) |
| 800 | วรรณคดีและวาทศิลป์ (Literature & rhetoric) |
| 900 | ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ (Geography & history) |

2.) Library of Congress Classification (LC)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นระบบการจัดหมวดหนังสือของหอสมุดรัฐสภาอเมริกันและเป็นที่ยอมรับ
ของห้องสมุดทั่วโลก

ลักษณะของห้องสมุดที่จัดระบบแบบ LC

- เหมาะกับห้องสมุดขนาดใหญ่ ที่มีหนังสือมาก
- เหมาะกับห้องสมุดเฉพาะ ที่มีหนังสือเฉพาะด้าน และให้บริการเฉพาะสมาชิก

สัญลักษณ์ที่ใช้

- อักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ A-Z ยกเว้น I O W X Y
- เลขอารบิกตั้งแต่ 1-9999 เช่น HE9881

สามารถแบ่งหมวดหมู่ดังนี้

- | | |
|------|--|
| A | ความรู้ทั่วไป (General Works) |
| B | ปรัชญา จิตวิทยาและ ศาสนา
(Philosophy, Psychology, Religion) |
| C | ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์
(Auxiliary Sciences of History) |
| D | ประวัติศาสตร์ : เรื่องทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า
(History, General and Old World) |
| E, F | ประวัติศาสตร์ : อเมริกา (History of America) |
| G | ภูมิศาสตร์ แผนที่ มานุษยวิทยา นันทนาการ
(Geography, Anthropology, Recreation) |
| H | สังคมศาสตร์ (Social Sciences) |
| J | รัฐศาสตร์ (Political science) |
| K | กฎหมาย (Law) |
| L | การศึกษา (Education) |
| M | ดนตรี (Music) |
| N | ศิลปกรรม (Fine Arts) |
| P | ภาษาและวรรณคดี (Language and Literature) |
| Q | วิทยาศาสตร์ (Science) |
| R | แพทยศาสตร์ (Medicine) |
| S | เกษตรศาสตร์ (Agriculture) |
| T | เทคโนโลยี (Technology) |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- U วิชาทหาร (Military science)
 V นาวิกศาสตร์ (Naval science)
 Z บรรณานุกรม บรรณารักษศาสตร์
 (Bibliography, Library science, Information resources)

3.) U.S. National Library of Medicine Classification : NLM

ลักษณะของห้องสมุดที่จัดระบบแบบ NLM

- ใช้จัดหมู่ทรัพยากรสารสนเทศ ด้านวิชาแพทย์ และสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น พยาบาลศาสตร์ เทคนิคการแพทย์
- โดยมีหลักการแบ่งหมวดหมู่ เช่นเดียวกับ ระบบหอสมุดรัฐสภา

อเมริกัน

สัญลักษณ์ที่ใช้

- ใช้ตัวอักษรโรมันตัวใหญ่ และตัวเลขอารบิก
- อักษรที่ใช้คือ Q และ W
- ส่วนตัวเลขที่ใช้สำหรับแบ่งย่อย ใช้ตัวเลขอารบิก 1 – 999
- ตัวอย่าง เลขหมู่หนังสือ Clinical medicine : a textbook for medical students and doctors คือ WB 100

สามารถแบ่งหมวดหมู่ดังนี้

Q	Preclinical Science :		
QS	Human Anatomy	QW	Microbiology and Immunology
QT	Physiology	QX	Parasitology
QU	Biochemistry	QY	Clinical Pathology
QV	Pharmacology	QZ	Pathology

จากการวิเคราะห์ห้องสมุดของศูนย์แพชชั่นกรุงเทพฯ ควรมีจัดเป็นระบบหนังสือแบบ Library of Congress (LC) เนื่องจากเหมาะสมกับประเภทของสมุดที่เป็นห้องสมุดเฉพาะทางซึ่งจะมีหนังสือด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับแพชชั่น ดังนี้

A คือ หนังสือทั่วไป (General Works)

N ศิลปกรรม (Fine Arts)

ส่วนสิ่งพิมพ์บางประเภท เช่นวิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย ใช้อักษรนำหน้า

เลขเรียกหนังสือ เพื่อบ่งบอกประเภทของสิ่งพิมพ์ เช่น TH, Thesis, Res. report

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของห้องสมุดที่ดี ควรจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ให้ประโยชน์ในการใช้สอยเพื่อสะดวกแก่ผู้ใช้ห้องสมุด และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดในการปฏิบัติงาน

2. ลักษณะแบบอาคารต้องไม่ให้เสียเนื้อที่โดยไม่จำเป็นมากนัก Floor Areas (Per 1,000 Inhabitants) suggested by IFI

10,000 – 20,000 inhabitants allow 42 m. (450 ft)

20,000 – 35,000 inhabitants allow 39 m. (420 ft)

35,000 – 60,000 inhabitants allow 35 m. (375 ft)

60,000 – 100,000 inhabitants allow 31 m. (335 ft)

Over 100,000 inhabitants allow 28 m. (300ft)

3. สามารถปรับปรุงขยายต่อไปภายหน้าได้ สำหรับห้องสมุดประชาชนจะมีการเพิ่มหนังสือขึ้นปีละ 10% และมีการเปลี่ยนแปลงภายในได้ง่าย เพื่อความยืดหยุ่นในการใช้สอยอาคาร โดยพิจารณาส่วนที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงการจัดพื้นที่อยู่เสมอ

4. ลักษณะภายในอาคารมีการติดต่อถึงกันได้สะดวก ไม่ควรมีฝาผนังกัน

5. รูปร่างลักษณะเข้ากับสิ่งแวดล้อมหรืออาคารอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงได้ดี

6. ไม่สิ้นเปลืองในการระงับรักษาและทำความสะอาดได้ง่าย

7. ใช้วัสดุก่อสร้างที่เหมาะสม ชนิดดี และคงทนถาวร ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุที่มีราคาแพงมากเกินไป

8. มีความหนาและแข็งแรง โดยปกติพื้นที่ของห้องสมุดจะต้องรับน้ำหนัก ทั้งหนังสือครุภัณฑ์ และผู้ใช้บริการ จะมีความทนทานแข็งแรงเป็นพิเศษ พื้นห้องควรรับน้ำหนักได้ 1.0 ปอนด์/ตารางฟุต (0.40 กิโลกรัม)

9. ให้ความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ เช่น บันไดไม่สูงเกินไป มีทางฉุกเฉินเมื่อเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

10. ให้ความสะดวกสบายโดยมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

10.1 เนื้อที่ มีเนื้อที่เพียงพอสำหรับกิจการห้องสมุดทุกด้าน เช่น เนื้อที่สำหรับผู้ใช้บริการ เจ้าหน้าที่เก็บของ ชั้นหนังสือ และสวัสดิการ

10.2 แสงสว่าง มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่สว่างจนเกินไป หากแสงสว่างจากธรรมชาติมากเกินไปอาจจะใช้ที่กรองแสงนอกหน้าต่าง หากแสงสว่างไม่เพียงพอจะต้องใช้แสงสว่างจากไฟฟ้ามาช่วย โดยปกติจะใช้แสงสว่างจากฟลูออเรสเซนต์ โดยเฉลี่ยควรมีแสงสว่าง 50 แรงเทียน

10.3 เสียง ไม่มีเสียงรบกวนในการใช้ห้องสมุด ผู้ใช้ต้องการมีสมาธิในการอ่านหนังสือมาก ดังนั้นอุปกรณ์ห้องสมุดที่จะต้องใช้เสียง เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดสำเนา ควรจัดแยกห้องให้ไกลจากห้องอ่านหนังสือ หรือเสียงที่มาจากภายนอก เช่น โรงอาหาร อาจจะใช้วัสดุที่เก็บเสียง บนพื้นอาจจะปูพรม หรือกระเบื้องยาง แต่การปูพรมสำหรับประเทศไทยอาจจะทำให้สกปรกง่าย และรู้สึกค่อนข้างชุ่มชื้น

10.4 ลักษณะของอาคาร นอกจากจะให้ประโยชน์ในการใช้สอย ให้ความสะดวกสบายแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์ของอาคาร เป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจและเชิญชวนเข้าไปใช้ห้องสมุดอีกด้วย สีของอาคารก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยให้อาคารงดงาม การทาสีควรใช้สีที่ทำให้เบิกบานและเย็นตา ถ้าใช้หลากสีก็ควรให้สีกลมกลืนกัน การทาสีภายในห้องอ่านหนังสือ นอกจากสวยงามแล้วยังจะช่วยให้แสงสว่างในการอ่านหนังสืออีกด้วย โดยมากใช้สีอ่อน เช่น สีเหลือง เขียวนวลอ่อน ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการตกแต่งอาคารด้วยต้นไม้ ดอกไม้ ภาพ เพื่อให้มองดูสวยงามอีกด้วย

10.5 การปรับอากาศ การระบายอากาศภายในห้องสมุด เป็นสิ่งที่เราจะละเลยไม่ได้เลย ความสบายและอากาศที่เหมาะสม (Suitable Climate) ย่อมเป็นสิ่งที่ต้องการ หากว่าอากาศภายในห้องสมุดอบอ้าวหรือหนาวเกินไป จะเป็นสิ่งที่รบกวนผู้ใช้ห้องสมุด ก่อให้เกิดการรำคาญและหงุดหงิด การใช้ห้องสมุดผู้ใช้นี้มีความต้องการสมาธิอ่านหนังสือ หากว่าห้องสมุดมีอากาศที่สบายพอเหมาะแล้ว จะทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าไปอยู่ในอาคารได้นานๆ การระบายอากาศสามารถทำได้ 2 วิธีด้วยกัน

- วิธีธรรมชาติ การระบายอากาศด้วยวิธีธรรมชาติเป็นสิ่งที่ดี แต่เนื่องจากเราไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิของอากาศให้ได้ระดับสม่ำเสมอได้ตลอด จึงเป็นการยากมากที่จะทำ
- ใช้เครื่องปรับอากาศ เป็นวิธีที่เปลืองมาก แต่ได้ผลที่คุ้มค่า สมควรที่จะนำมาใช้ภายในห้องสมุด

2.3 ห้องประชุมสัมมนา (Seminar Room)

เป็นห้องประชุมอเนกประสงค์ สามารถปรับแต่งเพื่อการใช้งานได้หลากหลาย ลักษณะในการประชุมประเภทต่างๆ การจัดสัมมนา สามารถปรับแต่ง

ปริมาณของห้องและแผงสะท้อนเสียงที่สามารถปรับแต่งให้สอดคล้องกับปริมาณของห้องและการใช้สอย

รูปแบบของห้องประชุม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

- แบบที่มี Balcony

- แบบที่ไม่มี Balcony

แบบที่ไม่มี Balcony เป็นแบบที่มีความเหมาะสมที่สุด เพราะผู้ฟังสามารถได้ยินเสียงได้ทั่วถึง ถึงแม้ว่าแบบมี Balcony จะสามารถจุคนได้มากกว่า แต่ไม่ดีในเรื่องระบบเสียง เพราะเสียงจากบริเวณ Balcony จะสะท้อนเข้าไปในบริเวณที่นั่งได้ ทำให้ผู้ฟังอาจได้ยินไม่ชัดเจน

ข้อพิจารณาของการจัดห้องบรรยายที่มีลักษณะลาดเอียง

1.) ลักษณะของการจัดที่นั่งแถว แบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ

- Common on Bank

เป็นการจัดแบบที่มีที่นั่งแถวเดียว มีทางเดิน 2 ข้าง ซึ่งมีความกว้างไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร (ตามเทศบัญญัติ) เหมาะสำหรับอาคารหอประชุมเล็กๆ แบ่งการจัดออกเป็น 2 ชนิด คือ

- Straight Row เป็นแบบแถวตรงตลอด แบบนี้ไม่เหมาะสม เพราะผู้ที่นั่งอยู่ทางด้านริมของแถว จะต้องเอียงคอมองลงมายังเวที

- Curve Row เป็นแบบแถวโค้ง โดยมีรัศมีความโค้งอย่างน้อย 20 องศา ดีกว่าแบบแรก เพราะผู้ชมจะได้รับความสบายในการมองเห็นเหมือนกันทุกคน แต่การจัดแถวแบบนี้ต้องคำนึงถึงพื้นด้วย พื้นควรเป็นแบบพื้นเรียบ(Level Floor) หรือเป็นแบบขั้นบันได(Stepped Floor) ถ้าเป็นพื้นเอียงลาดจะขากลำบากในการวางเก้าอี้

การจัดแถวแบบ Common on Bank นี้ ถ้าหากว่าเป็นห้องกว้างๆแล้วไม่เหมาะสม เพราะที่นั่งแต่ละแถวยาวมาก ลำบากต่อการเข้าออกของผู้ชมที่อยู่ตอนกลางๆ ดังนั้นในระหว่างแถว ควรมีความกว้างอย่างน้อย 80 เซนติเมตร แต่ทางเดินสองข้างของเก้าอี้ต้องมีความกว้างพอให้ผู้ชมสามารถเดินสวนกันได้สบาย ดังนั้นแบบนี้จึงมีความเหมาะสมกับห้องประชุมที่มีขนาดเล็กๆ แต่ละแถวมีที่นั่ง

ไม่เกิน 20 ที่นั่ง(ตามสัดส่วนขนาดร่างกายของคนไทย) และ 14 ที่นั่ง (ต่างประเทศ)

- Two Bank Row

เป็นแบบการจัดที่นั่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีช่องทางเดินผ่านกลาง และมีทางเดินสองข้าง แก้อัปเดตคริมหนังด้วย ให้มีการเสียบเนื้อที่ไปบ้างเล็กน้อย แต่กลับบรรจุที่นั่งได้มากกว่า แบบนี้ทำให้ผู้ชมได้รับความสะดวกสบายกว่าแบบอื่น เป็นที่นิยมในประเทศไทย แบ่งการจัดออกเป็น 2 ชนิดคือ

- Straight Row มีข้อเสียคือ ผู้ชมในแถวริมต้องเอียงคอมอง แต่บรรจุผู้ชมได้มากกว่า แต่ละแถวมี 2 ตอน ตอนหนึ่งมีเก้าอี้ไม่เกิน 13 ที่นั่ง

- Curve Row ดีกว่าแบบ Straight Row เพราะผู้ชมไม่ต้องเอียงคอมองจากหลัง

- Three Bank Row

เป็นแบบที่แบ่งที่นั่งในแต่ละแถวเป็น 3 ตอน และมีทางเดิน 2 ทาง ขนาบที่นั่งแถวกลาง เพราะที่นั่งแถวริมวางชิดผนัง เพื่อเป็นการประหยัดเนื้อที่ของห้อง การจัดแบบนี้เหมาะกับห้องที่มีขนาดใหญ่ ทางเดินต้องกว้างอย่างน้อย 1.50 เมตร แบ่งการจัดเป็น 3 วิธี

- Straight Row ไม่ค่อยดีนัก

- Straight,Conted Side-bank แบบนี้ไม่ค่อยดีเช่นเดียวกับแบบแรก

- Curve Row เป็นแบบที่ดีที่สุด เพราะผู้ชมจะได้รับความสะดวกสบายทั่วกัน

3. ส่วนจัดการแสดง (Multi-Purpose Hall)

เป็นสถานที่จัด FASHION SHOW การเดินแบบตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ เครื่องเสียงแสง ห้องแต่งตัว ห้องควบคุม และองค์ประกอบอื่นๆ ตามความสมบูรณ์แบบในการประกอบกิจกรรม และมีส่วนของการจัดนิทรรศการ

ชนิดของการจัดนิทรรศการ มีแบบอย่างที่เป็นหลักสำคัญอยู่ 3 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 การจัดนิทรรศการประจำ (Permanent Exhibition) เป็นการจัด

นิทรรศการในห้องใดห้องหนึ่งอย่างถาวร ไม่มีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลง ซึ่งโดยปกติแล้ว นานหลายปีก็จะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเรื่องราวภายใน

โดยในส่วนนี้จะเป็นการจัดแสดง เผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับร่วมสมัยทั่วโลก รวมไปถึงผลงานแฟชั่นที่จะหมุนเวียนสับเปลี่ยนไปตามฤดูกาลที่กำลังจะเข้ามา ทั้งแฟชั่น เสื้อผ้า รองเท้า เครื่องหนัง อัญมณี จากแบรนด์ชั้นนำต่างๆ รวมทั้งผลงานจากนักออกแบบรุ่นใหม่ที่น่าสนใจร่วมโชว์ผลงาน

ประเภทที่ 2 การจัดนิทรรศการชั่วคราว หรือนิทรรศการพิเศษ (Temporary Exhibition) ในปัจจุบันประชาชนมีเรื่องต้องการศึกษาหาความรู้และความเพลิดเพลินจากสื่อมวลชนต่าง ๆ มากมายทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นการจัดนิทรรศการจึงจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหว มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เร้าความสนใจและอำนวยความสะดวกในการศึกษาและเพิ่มพูนความรู้ของประชาชนด้วย

จะเน้นเพื่อเผยแพร่ศิลปะผ้าและสิ่งทอพื้นถิ่นของไทยรวมถึงการพัฒนาศักยภาพแฟชั่นไทย เพื่อเป็นการสนับสนุนทางนโยบายของโครงการ จะเน้นในเรื่องของภาพรวมมากกว่าเจาะลึก ซึ่งแบ่งเป็นส่วนๆ ดังนี้

1. ส่วนนิทรรศการสมเด็จพระบรมราชินีกับผ้าไทย ซึ่งเป็นนิทรรศการสรรเสริญพระบรมราชินีนาถที่มีบทบาทต่อผ้าไทย โดยแสดงเป็นประวัติความเป็นมาคร่าวๆ รวมทั้งเป็นการแสดงผลงานและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ จากโครงการและมูลนิธิส่วนพระองค์ รวมถึงสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
2. ส่วนนิทรรศการผ้ากับวิถีชีวิตคนไทย เป็นการแสดงให้เห็นถึงบทบาทของผ้าที่มีต่อความเป็นอยู่อย่างไทย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไรบ้าง
3. ส่วนจัดแสดงเทคนิคในการผลิตและการออกแบบผ้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการทำงาน รวมถึงเทคนิคต่างๆ ในการทอ การย้อม การปัก และลวดลายต่างๆบนเนื้อผ้า เป็นต้น
4. ส่วนจัดแสดงผลงานตัวอย่าง และรูปแบบของแฟชั่นในแต่ละยุคสมัย ให้เห็นถึงการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

บรรยากาศของห้องแสดง (Gallery's Atmosphere)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการจัดนิทรรศการประเภทหนึ่งประเภทใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่ต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง คือ บรรยากาศของห้องแสดง จะต้องเป็นไปและสัมพันธ์กับความนิยมชมชอบของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งหมายถึงรสนิยมของประชาชนที่เข้าชม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ

1. ผู้เข้าชมต้องการความเพลิดเพลิน
2. ผู้เข้าชมต้องการหาความงาม
3. ผู้เข้าชมต้องการศึกษาค้นคว้า

จากลักษณะความต้องการที่ไม่เหมือนกันของผู้เข้าชมนี้ การจัดแสดงที่ดีจะต้องรักษาบรรยากาศของห้องแสดง เพื่อสนองความต้องการของคนทั้ง 3 กลุ่ม กล่าวคือ ห้องแสดงจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. **เร้าความสนใจในด้านความงาม (Aesthetics)** ความงามของวัตถุและความงามในการจัดแสดงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น ในการจัดแสดงวัตถุต่าง ๆ จะต้องถือว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ ห้องแสดงที่แห้งแล้งไม่เร้าความสนใจแล้ว ห้องแสดงนั้นไม่ตื่นเต้นและเป็นที่น่าสนใจของคนมากนัก

2. **เร้าใจให้เพลิดเพลิน (Romantic)** ความเพลิดเพลินในห้องแสดงเป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งของห้องแสดงต่าง ๆ เพราะเพียงความงามของวัตถุและการจัดแสดงอย่างเดียวจะทำให้ประชาชน เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากจะชมนานเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ห้องแสดงนอกจากเน้นความงามแล้ว จะต้องเร้าความเพลิดเพลินด้วย

3. **เร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นอยากรู้ (Intellectual)** ความอยากรู้อยากเห็นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเป้าหมายของห้องแสดงที่สำคัญที่สุด คือ การให้ความรู้เรื่องต่าง ๆ แก่ประชาชนที่ชม หากห้องแสดงมีแต่ความงามและความเพลิดเพลินเพียงสองอย่างเท่านั้น ยังประสบความสำเร็จไม่ได้ เพราะประชาชนจะไม่ได้ความรู้เพิ่มขึ้น

การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องแสดงนิทรรศการ

ลักษณะของการจัดห้องแสดงนิทรรศการจะเชื้อเชิญและจูงใจผู้มาชมให้มาใช้บริการนั้นขึ้น อยู่กับการจัดแสดงและการควบคุมสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องของประสิทธิภาพของผู้ออกแบบ การจัดแสดงรวมทั้งการตกแต่งสภาพแวดล้อมภายใน ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. สภาพแวดล้อมใกล้ตัว (Immediate Environment) ได้แก่ สถานภาพรอบตัวผู้ใช้บริการ เช่น ระดับเสียงแสงสว่าง อุณหภูมิ การระบายอากาศ ความชื้น ฯลฯ

2. สภาพแวดล้อมไกลตัว (Remote Environment) ซึ่งจะเกี่ยวกับเรื่องปริมาณเนื้อที่ สถานที่ตั้ง เวลาและระยะทาง ฯลฯ อันมีผลส่งเสริมหรือต่อต้านการบรรลุถึงเป้าหมายของการบริการ

2.1 สถานที่ตั้งและการเข้าถึง (Location & Addressibility) สถานที่ตั้งของห้องแสดงนิทรรศการที่เหมาะสมและประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นเบื้องต้นของการดึงดูดและเพิ่มจำนวนผู้ชมได้ดี

2.2 ความสนใจในการบริการ (Attraction) ความสนใจในการบริการที่สามารถเสนอแก่ผู้ชม คือ การสร้างความสนใจของผู้ชมให้เกิดขึ้นต่อการบริการ ผู้ชมที่ใช้บริการแล้วหนหนึ่ง และรู้สึกว่าเป็นการบริการที่น่าสนใจมาก

2. ส่วนสถาบันสอนออกแบบแฟชั่น

2.1 ห้องบรรยาย (Lecture Room)

ห้องบรรยาย มีลักษณะคล้ายกับห้องเรียนเพื่อการศึกษา ให้ความรู้ต่อเนื่องกับองค์ ประกอบอื่นๆ ของโครงการ กล่าวคือ ห้องสมุด และรายละเอียดเกี่ยวกับนิทรรศการต่างๆ

โดยกลุ่มผู้ใช้จะประกอบไปด้วย นักวิชาการหรือสมาชิกของสมาคมต่างๆ ที่มาใช้ในลักษณะของการสัมมนาที่มีความเป็นส่วนตัวสูงกว่าห้องประชุม นักเรียนนักศึกษาที่มีศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม โดยทางสถาบันการศึกษาต้องการการบรรยายโดยวิทยากรของทางศูนย์ หรือการบรรยายโดยนักวิชาการอื่นๆ

สิ่งที่นำมาพิจารณาสำหรับการจัดห้องบรรยาย ซึ่งจะทำให้การออกแบบห้องบรรยายสามารถที่จะใช้งานได้อย่างเต็มที่ และมีความเหมาะสมสะดวกต่อผู้ใช้บริการต่างๆ ดังนี้

1.) การมองเห็น

ตัวหนังสือบนกระดานปกติสูง 3.5-4 ซม. สามารถมองเห็นได้ไกลประมาณ 15-17 เมตร ระยะที่อาจวางเก้าอี้ในแนวระดับเดียวกันไม่เกิน 8.00 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะห่างจากกระดานของคนริมสุด ทั้งสองด้านของแถวหน้าควรทำมุมกับขอบกระดานไม่น้อยกว่า 40 องศา มุมเงยจากระดับสายตาของคนที่นั่งแถวหน้า ทำกับขอบกระดานค่าไม่ควรเกิน 35 องศาของกระดานค่าโดยทั่วไปของห้องบรรยายมี 3 ชนิด คือ

- ชนิดติดตายกับฝาผนัง
- ชนิดเลื่อนทางแนวนอน เหมาะสำหรับห้องที่จัดแถวที่นั่งกว้าง
- ชนิดเลื่อนขึ้น-ลงตามแนวตั้ง เหมาะสำหรับห้องที่จัดแถวที่นั่งลึกมาก ทำให้ผู้ที่นั่งแถวหลังสามารถมองเห็นได้สะดวกขึ้น
- ปกติกระดานค่าส่วนล่างจะสูงจากพื้นห้องเรียนอย่างน้อย 24"-32" และไม่ควรตั้งกระดานค่าไว้ชิดประตูหรือหน้าต่าง ที่แสงสว่างจากภายนอกเข้ามาทางด้านข้างของกระดาน ซึ่งอาจทำให้เกิดแสงสะท้อนรบกวน

2.) แสงสว่าง

- ควรเป็นแสงธรรมชาติของแสงเหนือ
- ควรจัดให้แสงเข้าทางด้านซ้ายมือของผู้รับฟังการบรรยาย
- การเปิดช่องแสงเพื่อรับแสงสว่างธรรมชาติไม่ควรน้อยกว่า 20 % ของพื้นที่ห้อง
- ถ้าเป็นไปได้ควรเปิดให้แสงเข้าทางด้านอื่น เพื่อลดปริมาณแสงจ้าที่เข้ามาด้านเดียว
- ปริมาณแสงสว่างที่เหมาะสมกับห้องบรรยาย คือ 30 แรงเทียน
- การให้แสงไฟฟ้าควรเป็นแบบ Indirect Light

3.) กระแสลมและการระบายอากาศ

- ลมประจำปี คือ ลมตะวันออกและลมตะวันตก
- ช่องเปิดรับ ควรให้กระแสลมผ่านที่ระดับศีรษะในเวลาหนึ่ง ประมาณ 1.20 เมตร จากพื้นห้อง

4.) เสียง

- สัดส่วนของห้องที่ทำให้ได้ยินเสียงชัดเจน คือ สูง 2 เมตร กว้าง 3 เมตร ยาว 5 เมตร
- ห้องที่จะได้ยินเสียงได้ชัดเจน ควรมีอัตราส่วน กว้าง 1 เมตร ยาว 1.2 เมตร
- ระยะของเสียงจะต้องลดลงตามระยะจากจุดกำเนิดเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เสียงธรรมชาติจากผู้พูด ประมาณ 75 DBA และผู้ฟังแถวสุดท้ายควรจะได้ยินเสียงไม่ต่ำกว่า 62 DBA ซึ่งจะมีค่าแตกต่างเท่ากับ 13 DBA
- ระดับเสียงที่ 87 DBA จะลดลงเหลือประมาณ 74 DBA ซึ่งจะมีค่าแตกต่างเท่ากับ 13 DBA เมื่อห่างจากจุดกำเนิดเสียงเป็นระยะทาง 20 เมตร

จากที่ได้กล่าวมา สามารถมองหาระยะไกลสุดของห้องเรียนที่ผู้ฟังสุดท้ายสามารถได้ยินเสียงธรรมชาติ โดยตรงจากจุดกำเนิดเสียงคิดเป็นระยะทางไม่เกิน 12.50 เมตร

5.) การฉายภาพยนตร์ - สไลด์

เกณฑ์กำหนด(Criteria) ที่เป็นการมองเห็นที่ดีจากหนังสือ Building for Education Culture + Science กำหนดไว้ว่า

- มุมมองในแนว ไม่ควรเกิน 30 องศา
- มุมมองในแนวตั้ง ไม่ควรเกิน 35 องศา
- มุมการฉายของเครื่องฉาย ประมาณ 12 องศา
- ระยะของการมองเห็น ไม่ควรเกิน 6 เท่า ของความกว้างของจอ
- ระยะแนวหน้ามุดของแถวที่นั่ง ควรห่างจากจอไม่น้อยกว่า 2 เท่าของความกว้างของจอ

2.2 ห้องปฏิบัติการ (Studio Work Shop)

เป็นห้องที่มีลักษณะเป็น Studio เพื่อบริการส่วนการศึกษา ที่สามารถประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับการการออกแบบ โดยให้บริการแก่กลุ่มนักเรียน นอกจากนี้ยังเป็นส่วนซึ่งต้องเป็นสตูดิโอที่มีเครื่องมือพร้อมจะปฏิบัติงาน

- ห้องทำงาน ทำหน้าที่ควบคุม ดูแล และให้บริการ
- ห้องที่เป็นส่วนใช้ในการปฏิบัติ และออกแบบให้มีเครื่องมือในการปฏิบัติงาน
- ห้องเก็บของอุปกรณ์เครื่องมือ (Equipment Shop)
- ห้องพักอาจารย์
- ห้องคอมพิวเตอร์

2.3 ส่วนของร้านขายอุปกรณ์

เป็นส่วนให้บริการ จำหน่ายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านการเรียน อุปกรณ์ต่างๆรวมถึงหนังสือ และสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ส่วนศูนย์แฟชัน

3.1 ส่วนของร้านค้าให้เช่า (Retail Shop)

มีลักษณะเป็นห้างสรรพสินค้า (Shopping Center) ที่กำหนดเป็นผลิตภัณฑ์ แฟชั่นชั้นนำทั้งในประเทศโดยส่วนใหญ่ มีทั้งผลงานจากนักออกแบบหน้าใหม่ไปจนถึงระดับประเทศ

3.2 ร้านอาหาร

เป็นส่วนขายอาหาร เครื่องดื่ม มีการจัดระบบการใช้บริการดังนี้

3.2.1 จัดแบบร้านอาหาร คือ การจัดแบ่งบริเวณจำหน่ายอาหาร ภายในห้องอาหารออกเป็นร้าน ๆ แต่ละร้านจะมีบริเวณประกอบอาหารและบริเวณขายอาหารของตนเอง การให้บริการอาหาร โดยวิธีสั่งอาหารแล้วจะมีคนบริการจัดส่งอาหารให้ถึงที่

ข้อดี

1. สามารถเลือกสั่งอาหาร ได้โดยไม่ต้องรอคิว
2. บริการส่งถึงโต๊ะ
3. การชำระเงินครั้งเดียว บริการจะนำเงินไปจ่ายตามร้านที่สั่งให้
4. แต่ละร้านจะรับผิดชอบความสะอาดของโต๊ะอาหารในบริเวณของตน
5. มีการแข่งขันในด้านการบริการและคุณภาพ

ข้อเสีย

1. ลำบากในการสั่งอาหาร
2. เลือกที่นั่งลำบาก
3. ยุ่งยากในการสั่งอาหาร
4. การชำระเงินยุ่งยาก เพราะคนคิดเงินอาจจะไม่ทราบราคาอาหารในร้านอื่นที่ไม่ใช่ของตนเอง
5. การบริการไม่สะดวก อาจช้าและมีการหลงลืม
6. ยุ่งยากในการเก็บภาชนะ
7. แย่งกันจำหน่ายอาหาร
8. ต้องใช้บริการจำนวนมาก

สรุป การบริการ โดยวิธีนี้จะสะดวกเมื่อมีจำนวนร้านน้อย และ ผู้ใช้บริการน้อย

3.2.2 จัดแบบขายเป็นช่อง คือ การจัดแบ่งเป็นบริเวณจำหน่ายอาหาร ภายในห้องอาหารออกเป็นช่อง ๆ อาหารที่จำหน่ายเป็นอาหารสำเร็จรูป เรียบร้อยแล้วอาจจะมีที่ประกอบอาหารเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ก๋วยเตี๋ยว หรือ สำหรับอุ่นอาหารและมีบริเวณที่ล้างจานอยู่ด้านหลังของช่องจำหน่ายอาหาร การใช้บริการระบบนี้นักศึกษาจะต้องช่วยตัวเอง คือ เดินซื้ออาหารและชำระ เงินเรียบร้อยในแต่ละช่อง

- ข้อดี**
1. เลือกเดินซื้อได้ตามต้องการ
 2. ชำระเงินได้ทันที
 3. เลือกที่นั่งได้ตามต้องการ
 4. ทุกท่านรับผิดชอบเรื่องความสะอาดบริเวณที่รับประทาน อาหาร
 5. ไม่มีการแย่งกันให้บริการอาหาร
 6. ไม่มีการแข่งขันเรื่องคุณภาพและราคา
 7. ประหยัดคนบริการส่งอาหาร
 8. ไม่เสียเวลาเข้าแถวซื้ออาหาร

- ข้อเสีย**
1. ต้องเดินหลายช่องกว่าจะได้ครบตามต้องการ
 2. ต้องชำระเงินหลายคน
 3. เกิดความวุ่นวายเมื่อมีผู้ใช้บริการเดินเลือกซื้ออาหาร
 4. ลำบากในการถืออาหารหลาย ๆ อย่าง
 5. ยุ่งยากในการจัดเก็บภาชนะ

สรุป วิธีนี้เหมาะสำหรับคนจำนวนมาก ๆ และมีความต้องการอาหารที่ แตกต่างกัน ไม่วุ่นวายเวลาเข้าแถว และมีความสะดวกในการหาที่นั่ง ผู้ จำหน่ายแต่ละช่องจะแข่งขันในด้านคุณภาพ ปริมาณ และราคา

3.2.3 จัดแบบคาเฟ่เทรีย เป็นระบบบริการอาหาร โดยผู้รับบริการทุกคนช่วยตนเอง เป็นเคาน์เตอร์จำหน่ายอาหาร ผู้ใช้บริการจะต้องเข้าแถวเดิน ไปรับอาหารจากคอนตันเคาน์เตอร์และเดินไปจนสุดปลายเคาน์เตอร์เพื่อชำระ เงิน ในคาเฟ่เทรียจะมีเคาน์เตอร์สำหรับเสิร์ฟอาหาร ซึ่งจะเป็นเครื่องกั้น ระหว่างครัวกับส่วนรับประทานอาหาร การบริการอาหารเป็นแบบผูกขาดในการบริการอาหารทุกอย่าง ดังนั้นการจัดครัวจึงต้องขนาดใหญ่พอที่จะ ประกอบอาหารทุกชนิด การให้บริการเริ่มต้นด้วยผู้ใช้บริการหยิบถาดใส่

อาหารไปตามช่องอาหารแต่ละชนิดที่ต้องการ ชำระเงินที่แคชเชียร์แล้วจึงยกไปยังโต๊ะที่มีเครื่องปรุง รับช้อน-ส้อม แก้วน้ำ เลือกหาที่นั่งรับประทานอาหาร เมื่อรับประทานเสร็จแล้วต้องนำภาชนะและเครื่องใช้ไปวางไว้ยังที่ที่กำหนด

- ข้อดี**
1. ไม่เปลืองแรงงาน ใช้คนเสิร์ฟอาหารเพียง 2-3 คน
 2. เป็นการเตรียมอาหารไว้ล่วงหน้า
 3. ให้ผู้ใช้บริการช่วยตนเอง
 4. เป็นมารยาทในสังคม
 5. ประหยัดเวลา

6. บริการอาหารได้ที่ละมาก ๆ
7. สะดวกในการชำระเงิน
8. เลือกที่นั่งได้ตามชอบใจ
9. ไม่มีความวุ่นวายในการเลือกซื้อ

- ข้อเสีย**
1. คุณภาพอาหาร เพราะเป็นการผูกมัด
 2. ด้านราคาอาหาร
 3. เสียเวลาเข้าคิว
 4. ผู้บริการต้องตักอาหารให้ทัน และชำนาญ ไม่เช่นนั้นจะเสียเวลา
 5. คนคิดเงินจะต้องชำนาญ ไม่เช่นนั้นจะเสียเวลา

สรุป ระบบบริการแบบคาเฟ่เทรีย เป็นการประหยัดเวลา แรงงาน สะดวกสบายแก่ทุกฝ่าย โต๊ะอาหารไม่เกะกะนอกจากโต๊ะวางภาชนะเครื่องปรุง เป็นวิธีที่เหมาะสมในห้องอาหาร เพื่อบริการโครงการรวมทั้งเจ้าหน้าที่ของโครงการ

3.2.4 จัดแบบ Canteen การบริการอาหารแบบ Canteen ไม่มีการจำหน่ายอาหารหนักและเป็นเวลา แต่เป็นอาหารว่างจำหน่ายได้ตลอดวัน จะมีที่ขายอาหารที่เก็บของ เช่น น้ำอัดลม มีอุปกรณ์ที่สามารถปรุงอาหารง่าย ๆ

- บริเวณจัดแบบ Canteen**
- มุมหนึ่งของห้องอาหาร
 - ตามจุดต่าง ๆ ของสถานที่
 - ตามจุดพักผ่อนของผู้ใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดโต๊ะ

- อาจใช้โต๊ะที่สามารถเก็บพับได้ วางไว้เป็นจุด ๆ อาจมีรั้วไว้บังแดด

- ข้อดี**
1. สามารถบริการอาหาร ได้ตลอดทั้งวัน
 2. ผู้ใช้บริการได้รับความสะดวกในการสั่งอาหารมารับประทาน ไม่ต้องเสียเวลาขึ้นคอย
 3. สามารถตั้งหน่วยบริการ ได้ทั้งภายใน และภายนอกอาคาร

- ข้อเสีย**
1. ไม่มีการแข่งขันในด้านบริการ เพราะในสถานที่หนึ่ง ๆ เจ้าของบริการมีเจ้าของคนเดียวเป็นเอกเทศ อาจทำให้ราคาอาหารสูงกว่าปกติ
 2. ผู้ใช้บริการมีจำนวนมาก อาจทำให้ผู้บริการบริการแก่ผู้ให้บริการไม่ทัน และอาจเกิดความวุ่นวายขึ้นได้
 3. ประเภทของอาหารมีจำนวนให้เลือกน้อย

สรุป การบริการแบบ Canteen เหมาะกับสถานที่ที่บุคลากรมีเวลาพักไม่พร้อมกัน เช่น สถานที่ หรือโรงเรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งนักศึกษาในระดับนี้มีเวลาพักไม่เป็นเวลา และเลิกเรียนก็ไม่พร้อมกัน เมื่อนักศึกษามีเวลาว่างต้องรับประทานอาหารก็สามารถสั่งอาหารรับประทานได้จากตัวอย่างการจัดระบบการบริการในโภชนาการทั้ง 4 แบบ ที่ได้กล่าวมาแล้ว

เมื่อได้ศึกษาถึงข้อเท็จจริงของจำนวนผู้ใช้ร้านอาหาร และระยะเวลาของผู้ใช้ เราสามารถจะเลือกระบบการจัดบริการที่สามารถสนองความต้องการได้ดีที่สุดคือ การจัดระบบคาเฟ่เทเรีย โดยมีเหตุผลดังนี้

1. เพื่อบริการอาหารได้ที่ละมาก ๆ เนื่องจากมีผู้ใช้จำนวนมาก
2. เป็นระบบที่ประหยัดเวลา และสะดวกในการใช้บริการ
3. มีความเหมาะสมสำหรับโครงการนี้มาก เพราะผู้ใช้บริการของโครงการอื่นได้แก่ ผู้ที่สนใจในกิจกรรมของโครงการและเจ้าหน้าที่ของโครงการ

การจัดส่วนต่าง ๆ

1. ส่วนเคาน์เตอร์บริการ ควรจัดให้มีความสัมพันธ์กับทางเดิน ไม่ควรให้เกิดความพลุกพล่านบริเวณทางเข้า
2. การจัดโต๊ะ ควรจัดให้ใช้เนื้อที่น้อยที่สุด แต่ผู้คนได้มากและสะดวกห้องครัวควรอยู่ติดกับเคาน์เตอร์บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ห้องเก็บของ (Storage) ควรเข้าจากห้องครัวได้ และใกล้กันกับทางติดต่อกับทางจอดรถจ่ายของ (Service Drive Way)

ตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสมของร้านอาหาร

ตำแหน่งของร้านอาหารไม่จำเป็นจะต้องอยู่ศูนย์กลางแต่ควรอยู่ในตำแหน่งที่ทุกคนสามารถไปถึงได้อย่างสะดวก ทั้งจากส่วนบริหาร จากห้องแสดงนิทรรศการห้องสมุด ห้องบรรยาย ส่วนร้านอาหารนี้จะต้องอยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการรับประทานอาหาร และพักผ่อนคลายความตึงเครียด และต้องจัดให้มีทางบริการได้อย่างสะดวก

สำหรับหลักในการพิจารณาเลือกที่ตั้งของร้านอาหาร เราอาจแยกพิจารณาได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ข้อพิจารณาในการเลือกสถานที่ตั้งของครัว

1.1 ควรตั้งในที่ไกลจากบริเวณที่ผู้ชมส่วนใหญ่ผ่านไปมา และไกลจากบริเวณห้องแสดงนิทรรศการ เพื่อป้องกันไม่ให้เสียงของการทำงานและกลิ่นอาหารกระจายไปรบกวนการชมงานนิทรรศการ

2. ข้อพิจารณาในการเลือกสถานที่ตั้งของบริเวณห้องอาหาร

2.1 การตั้งอยู่ในบริเวณที่ผู้ชมส่วนใหญ่จะไปถึงได้ง่าย

2.2 เป็นบริเวณที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ แม้บริเวณของส่วนนิทรรศการจะปิด

3. ข้อพิจารณาในการเลือกทิศทางวางผังร้านอาหาร

3.1 ทิศทางลม ทั้งครัวและร้านอาหาร ควรสร้างให้ด้านยาววางทางลมที่พัดเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี คือ ตะวันตกเฉียงใต้ จะทำให้ครัวและร้านอาหารไม่ร้อนเป็นที่พอใจของพนักงานและผู้บริโภค

3.2 ทิศทางแดด จะต้องไม่รับแดดจนเกินไป เพราะจะทำให้เกิดความร้อนและอบอ้าวควรให้ด้านกว้างรับแดดน้อยกว่าด้านแคบ อาคารควรมีชายคาพอสมควรเพื่อกันแดดและฝน

4. ส่วนสำนักงานกลางบริหารโครงการ (Administration)

การจัดส่วนสำนักงานในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ระบบจัดแบ่งเป็นห้องโดยเฉพาะ (The Individual Room System) นิยมกันในยุโรป คือ การกำหนดให้ติดต่อเข้าถึงห้องต่าง ๆ โดยลักษณะนี้

ข้อดี ความเป็นสัดส่วน (Privacy) และมีความสบายเจ้าของห้อง

ข้อเสีย เป็นการจัดที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง

4.2 ระบบการจัดแบบเปิดตลอด (The Open Layout System) ในระบบนี้จะไม่คำนึงถึงการใช้ทางเดินติดต่อภายในห้อง และสามารถใช้เนื้อที่ทั้งหมดในห้องอย่างเต็มที่สำหรับที่จะทำงานต่าง ๆ โดยไม่ต้องใช้ผนัง ทำให้ราคาถูกลงกว่าแบบแรกมาก แต่ต้องมีระบบปรับอากาศที่มีคุณภาพ และต้องคำนึงถึงการให้แสงไฟฟ้าซึ่งนำมาใช้ทดแทนแสงธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่

ในการจัดแบบเปิดตลอด (Open) ในการวางแปลนมักจะขึ้นอยู่กับสัดส่วนเนื้อที่ภายในที่แบ่งเอาไว้ (Grid) โดยคำนึงถึงการใช้พื้นที่ต่อคน แล้วจึงวางแนว Grid Line กำหนดเนื้อที่ในส่วนต่าง ๆ โดยต้องแน่ใจว่าในการใช้พื้นที่นั้นเพียงพอต่อความต้องการ ของส่วนนั้นหรือไม่ เพราะถ้าเกิดความผิดพลาดอาจต้องจัดส่วนนั้นใหม่ทั้งหมด

ลักษณะของการจัดแบบ Open นี้ไม่ต้องการทางเดินภายในกว้างมากนัก ในระบบนี้การให้แสงสว่างและการรับอากาศต้องดีพอ แต่ก็มีห้องของผู้บริหารที่ใหญ่ ๆ แบ่งเป็นห้องส่วนตัว โดยการมีผนังบังตาหรือการจัดแบ่งเป็นห้อง การจัดห้องแบบนี้จึงเหมาะสมในการจัดแบบประหยัดในด้านราคา และการใช้เนื้อที่ การจัดผนังจะทำแบบเคลื่อนที่ได้สะดวกในการควบคุมการทำงาน แต่ก็มีข้อเสียเกี่ยวกับเรื่องเสียง เพราะเป็นสำนักงานที่โล่งตลอด ปัญหานี้อาจแก้ไขได้โดยการออกแบบฝ้าเพดานและผนังบังตา แต่ก็ช่วยไม่ได้ทั้งหมด

การจัดแบบนี้ก่อนให้เกิดปัญหาว่าจะทำให้งานนี้มีประสิทธิภาพดีหรือไม่ นั่นก็อาจ บอกได้ว่าขึ้นอยู่กับความเคยชินของพนักงาน

5. ส่วนบริการ (Service)

5.1 ส่วนเครื่องกล (Mechanical Room)

เป็นหน่วยที่ควบคุมระบบ Mechanical ต่างๆ ของอาคาร ประกอบด้วย ระบบปรับอากาศ ระบบไฟฟ้า และงานระบบอื่นของโครงการ ส่วนของเครื่องกลนี้ จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องพักผ่อน (Staff Lounge)
- ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ (Technical Room)
- ห้องเครื่องปั๊มน้ำ (Pump Room)
- ห้องเครื่องทำความเย็น (A/C Machine Room)
- ห้องเครื่องไฟฟ้า (Electrical Room)
- ห้องแปลงกระแสไฟฟ้า (Transformer Room)

5.2 ส่วนดูแลความสะอาด (House Keeping)

เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับดูแล รักษาความสะอาดส่วนต่างๆ ของอาคาร รวมถึงการดูแลบริเวณรอบอาคารให้เกิดความสวยงาม เช่น ดูแลต้นไม้ สระน้ำ และกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

ห้อง	ช่วง เวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			
		ประเภท	จำนวน (คน)	พท./ คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย	พท. รวม
1. ฝ่ายดำเนินงานบริหาร							
1.1 เจ้าหน้าที่ระดับสูง							
ห้องผู้อำนวยการศูนย์	8.00- 17.00	ผู้อำนวยการ	1	20	1	20	20
ห้องรองผู้อำนวยการศูนย์	8.00- 17.00	รอง ผู้อำนวยการ	1	16	1	16	16
ส่วนเลขานุการ	8.00- 17.00	หัวหน้าฝ่าย/ ผู้มาติดต่อ	2	12	1	24	24
ห้องประชุม	8.00- 17.00	พนักงานฝ่าย	20	2	1	40	40
ส่วนพักคอย	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	10	1.5	1	15	15
1.2 ส่วนฝ่ายบริหาร							
ห้องหัวหน้าฝ่ายบริหารโครงการ	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	1	12	1	12	12
ห้องรองฝ่ายบริหารโครงการ	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	1	8	1	8	8
1.3 ส่วนฝ่ายธุรการ							
ห้องหัวหน้าฝ่ายธุรการ	8.00- 17.00	พนักงาน	1	12	1	12	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ (ต่อ)

ห้อง	ช่วง เวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			
		ประเภท	จำนวน (คน)	พท./ คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย	พท. รวม
ห้องผู้ช่วยฝ่ายธุรการ	8.00- 17.00	พนักงาน	1	8	1	8	8
ห้องหัวหน้าฝ่ายบัญชี	8.00- 17.00	พนักงาน	1	12	1	12	12
ห้องผู้ช่วยฝ่ายบัญชี	8.00- 17.00	พนักงาน	1	8	1	8	8
1.4 ฝ่ายการตลาด							
ห้องหัวหน้าฝ่าย การตลาด	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	1	12	1	12	12
ห้องผู้ช่วยฝ่าย การตลาด	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	1	8	1	8	8
1.5 ฝ่ายบุคคล							
ห้องหัวหน้าฝ่าย บุคคล	8.00- 17.00	พนักงาน	1	12	1	12	12
ห้องผู้ช่วยฝ่ายบุคคล	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	1	8	1	8	8
1.6 ฝ่ายประชาสัมพันธ์							
ห้องหัวหน้าฝ่าย ประชาสัมพันธ์	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	1	12	1	12	12
ห้องผู้ช่วยฝ่าย ประชาสัมพันธ์	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	1	8	1	8	8
เจ้าหน้าที่ด้านนิเทศน์ ศิลป์	8.00- 17.00	พนักงาน/ผู้ มาติดต่อ	1	8	1	8	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ (ต่อ)

ห้อง	ช่วง เวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			
		ประเภท	จำนวน (คน)	พท./ คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย	พท. รวม
1.7 อื่นๆ							
ห้องพักพนักงาน	8.00- 17.00	พนักงาน	10	2	1	40	40
ห้องเก็บของ	8.00- 17.00	พนักงาน	-	-	1	12	12
ห้องน้ำ ชาย/หญิง	8.00- 17.00	พนักงาน	-	-	2	20	40
ห้องนักรการ	8.00- 17.00	พนักงาน	-	-	1	6	6
รวมพื้นที่						341.00 ตารางเมตร	
รวมพื้นที่ + Circulation Area						ตารางเมตร	
ห้อง	ช่วง เวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			
		ประเภท	จำนวน (คน)	พท./ คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย	พท. รวม
2. ฝ่ายการศึกษาและวิชาการ							
ห้องหัวหน้าฝ่าย วิชาการ	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	1	16	1	16	16
ห้องพักอาจารย์	8.00- 17.00	นักเรียน/ นักศึกษา/ อาจารย์	10	8	1	80	80
ห้องพักวิทยากร	8.00- 17.00	วิทยากร	3	8	1	24	24
ห้องบรรยาย	8.00- 17.00	นักเรียน/ นักศึกษา/ บุคคลทั่วไป	40	2	40	80	320

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้เฉพาะที่ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ (ต่อ)

ห้อง	ช่วง เวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			
		ประเภท	จำนวน (คน)	พท./ คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย	พท. รวม
ห้องสัมมนา (200 ที่นั่ง)	8.00- 17.00	นักเรียน/ นักศึกษา/ บุคคลทั่วไป	200	1.5	1	300	300
ห้อง Studio Workshop	8.00- 17.00	นักเรียน/ นักศึกษา/ อาจารย์	40	2.5	4	100	400
ห้องเก็บอุปกรณ์	8.00- 17.00	-	160	1	1	160	160
ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่าย โสตฯ	8.00- 17.00	พนักงาน	2	8	1	8	16
ห้องนำชาย/หญิง	8.00- 17.00	พนักงาน	-	-	4	14	56
รวมพื้นที่				1,372.00 ตารางเมตร			
รวมพื้นที่ + Circulation Area				ตารางเมตร			
ห้อง	ช่วง เวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			
		ประเภท	จำนวน (คน)	พท./ คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย	พท. รวม
3. ส่วนจัดการแสดง (Multi-Purpose Hall)							
ส่วนจัดการแสดง	10.00- 21.00	นักเรียน/ นักศึกษา/ บุคคลทั่วไป	400	1.2	1	480	480
ส่วนประชาสัมพันธ์/ ขายบัตร	10.00- 21.00	พนักงาน	4	5	1	20	20
ห้องพักนักแสดง	10.00- 21.00	นักแสดง/ ช่างแต่งหน้า	30	2	1	60	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ ระบุชื่อผู้จัดทำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ (ต่อ)

ห้องแต่งหน้าทำผม	10.00- 21.00	นักแสดง/ ช่างแต่งหน้า	30	2	1	60	60
ห้องพักเจ้าหน้าที่	10.00- 21.00	พนักงาน	12	2	1	24	24
ห้องเก็บอุปกรณ์	10.00- 21.00	พนักงาน	-	-	1	30	30
ส่วนจัดแสดง นิทรรศการ (ชั่วคราว)	10.00- 21.00	นักเรียน/ นักศึกษา/ บุคคลทั่วไป	-	-	1	500	500
ส่วนจัดแสดง นิทรรศการ (ถาวร)	10.00- 21.00	นักเรียน/ นักศึกษา/ บุคคลทั่วไป	-	-	1	300	300
รวมพื้นที่						1,474.00 ตารางเมตร	
รวมพื้นที่ + Circulation Area						ตารางเมตร	
ห้อง	ช่วง เวลา	ผู้ใช้	พื้นที่				
			ประเภท	จำนวน (คน)	พท./ คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย
4. ส่วนศูนย์การค้า (Shopping Center)							
ร้านค้าให้เช่า (Retail Shop)	10.00- 21.00	บุคคลทั่วไป	-	-	30	1,500	1,500
ศูนย์อาหาร	10.00- 21.00	บุคคลทั่วไป	180	2	1	360	360
ห้องครัว	10.00- 21.00	พนักงาน ครัว	-	-	1	90	90
ห้องเก็บอาหาร	10.00- 21.00	-	-	-	1	36	36
ห้องน้ำชาย/หญิง	10.00- 21.00	บุคคลทั่วไป	15	-	4	30	120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ (ต่อ)

ลานกิจกรรม กลางแจ้ง	10.00- 21.00	นักเรียน/ นักศึกษา/ บุคคลทั่วไป	500	1.5	1	750	750
ส่วนบริการลูกค้า (Customer Service)	10.00- 21.00	บุคคลทั่วไป/ พนักงาน	-	-	1	72	72
ห้องเก็บอุปกรณ์	10.00- 21.00	พนักงาน	-	-	1	30	30
โถง	10.00- 21.00	บุคคลทั่วไป	100	1	1	100	100
รวมพื้นที่						3,058.00 ตารางเมตร	
รวมพื้นที่ + Circulation Area						ตารางเมตร	
ห้อง	ช่วง เวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			
		ประเภท	จำนวน (คน)	พท./ คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย	พท. รวม
5. ส่วนบริการ (Service)							
ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่าง	8.00- 17.00	พนักงานช่าง	4	8	1	32	32
ห้องเครื่องงานระบบ ไฟฟ้า	00.00- 24.00	พนักงานช่าง	-	-	-	250	250
ห้องเครื่องงานระบบ สุขาภิบาล	00.00- 24.00	พนักงานช่าง	-	-	-	100	100
ห้องเครื่องงานระบบ ปรับอากาศ	00.00- 24.00	พนักงานช่าง	-	-	-	100	100
ส่วนซ่อมบำรุง	8.00- 17.00	พนักงานช่าง	5	-	1	100	100
โรงอาหาร	06.30- 17.30	พนักงาน	60	2	1	120	120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องครัว	10.00- 21.00	พนักงาน ครัว	10	-	1	40	40
----------	-----------------	-----------------	----	---	---	----	----

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ (ต่อ)

ห้องนำชาย/หญิง	00.00- 24.00	พนักงาน	15	2	2	30	60	
จุดพักของ (Loading Area)	00.00- 24.00	-	-	-	1	40	40	
ห้องน้กการ	07.30- 17.30	พนักงานทำ ความสะอาด	10	3	2	30	60	
ห้องพักผ่อน	00.00- 24.00	ยาม	6	4	1	24	24	
ห้องพักขยะ	00.00- 24.00	พนักงาน	-	-	1	100	100	
รวมพื้นที่							1,474.00 ตารางเมตร	
รวมพื้นที่ + Circulation Area								ตารางเมตร

สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการ

1. ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration) 509 ตร.ม.
2. ส่วนการศึกษาและวิชาการ 2282 ตร.ม.
3. ส่วนการจัดแสดง (Multi-Purpose Hall) 1982 ตร.ม.
4. ส่วนศูนย์การค้าและร้านอาหาร (Shopping Center) 3968 ตร.ม.
5. ส่วนบริการ (Service) 1659 ตร.ม.
6. ที่จอดรถ 5997 ตร.ม.

รวมพื้นที่ทั้งโครงการ 16,397 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 วิธีคิดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ¹

4.3.1 ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration)

1) ห้องผู้อำนวยการ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 20 ตร.ม.

2) ห้องรองผู้อำนวยการ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตร.ม.

3) ห้องเลขานุการ

พื้นที่ต่อคน 12 ตร.ม. จำนวน 2 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตร.ม.

4) ห้องประชุมย่อยขนาด 200 ที่นั่ง

กำหนดให้พื้นที่ห้องประชุมต่อคน ประมาณ 2 ตร.ม.

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตร.ม.

5) ส่วนพักคอย

พื้นที่ต่อคน 1.5 ตร.ม. จำนวนมากที่สุด 10 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 15 ตร.ม.

4.3.2 ส่วนฝ่ายบริหาร

1) ห้องหัวหน้าฝ่ายบริหารโครงการ

พื้นที่ต่อคน 12 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตร.ม.

2) ห้องผู้ช่วยฝ่ายบริหารโครงการ

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตร.ม.

¹ เอกสารนี้ Ernest Neufert Architect's Data, London: Dorling Dindersley Book, 1995. ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 ส่วนธุรการ

1) ห้องหัวหน้าฝ่ายธุรการ

พื้นที่ต่อคน 12 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตร.ม.

2) ห้องผู้ช่วยฝ่ายธุรการ

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตร.ม.

3) ห้องหัวหน้าฝ่ายบัญชี

พื้นที่ต่อคน 12 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตร.ม.

4) ห้องผู้ช่วยฝ่ายบัญชี

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 2 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตร.ม.

4.3.4 ส่วนการตลาด

1) ห้องหัวหน้าฝ่ายการตลาด

พื้นที่ต่อคน 12 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตร.ม.

2) ห้องผู้ช่วยฝ่ายการตลาด

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตร.ม.

4.3.5 ส่วนฝ่ายบุคคล

1) ห้องหัวหน้าฝ่ายบุคคล

พื้นที่ต่อคน 12 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ห้องผู้ช่วยฝ่ายบุคคล

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตร.ม.

4.3.6 ส่วนฝ่ายประชาสัมพันธ์

1) ห้องหัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์

พื้นที่ต่อคน 12 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตร.ม.

2) ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 2 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตร.ม.

3) ห้องเจ้าหน้าที่ด้านนิเทศศิลป์

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตร.ม.

4.3.7 ส่วนอื่นๆ

1) ห้องประชุม

พื้นที่ต่อคน 2 ตร.ม. จำนวน 20 คน
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตร.ม.

2) ห้องพักผ่อน

พื้นที่ต่อคน 3 ตร.ม. จำนวน 10 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 30 ตร.ม.

3) ห้องเก็บของ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตร.ม.

4) ห้องนำชาย/หญิง²

ห้องนำดำเนินส่วนบริหาร ประกอบด้วย

จำนวนเจ้าหน้าที่ และผู้ใช้งานส่วนดำเนินงานบริหาร โครงการประมาณ 40 คน

ห้องนำชาย กำหนดให้มี WC - 2 , U - 2 , L - 1

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตร.ม.

ห้องนำหญิง กำหนดให้มี WC - 2 , L - 1

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 6 ตร.ม.

5) ห้องนักรการ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 6 ตร.ม.

คิดรวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดในส่วนดำเนินการบริหาร 341.00 ตร.ม.

รวมพื้นที่สัญจร (30%) 102.30 ตร.ม.

รวมเป็นพื้นที่ส่วนดำเนินงานบริหารทั้งหมด 443.30 ตร.ม.

4.3.2 ส่วนฝ่ายวิชาการ

1) ห้องหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

พื้นที่ต่อคน 16 ตร.ม. จำนวน 1 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตร.ม.

2) ห้องพักอาจารย์

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 10 คนต่อห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 80 ตร.ม.

3) ห้องพักวิทยากร

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 3 คนต่อห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตร.ม.

4) ห้องบรรยาย

พื้นที่ต่อคน 2 ตร.ม. จำนวน 40 คนต่อห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 4 ห้อง 320 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) ห้องสัมมนา 200 ที่นั่ง

พื้นที่ต่อคน 1.5 ตร.ม. จำนวน 200 คนต่อห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 300 ตร.ม.

6) ห้อง Studio Workshop



ขนาดโต๊ะปฏิบัติการ $1.20 \times 0.42 = 0.50$ ตร.ม.

โต๊ะสร้างแบบตัด Pattern 1 ตัว ขนาด $1.50 \times 0.80 = 1.20$

เก้าอี้ ขนาด $0.45 \times 0.45 = 0.20$ ตร.ม. พื้นที่ในการปฏิบัติ 0.60 ตร.ม.

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2.5 ตร.ม. จำนวน 40 คนต่อห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 4 ห้อง 400 ตร.ม.

7) ห้องเก็บอุปกรณ์

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตร.ม.

8) ห้องสมุด (Library)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลมาตรฐานห้องสมุด³

ขนาด	พื้นที่ (ตร.ม.)	จำนวนผู้ใช้ (คน)	จำนวนหนังสือ (เล่ม)
ใหญ่	400	90	6000
กลาง	300	60	4000
เล็ก	200	40	2000

การหาจำนวนผู้ใช้ห้องสมุด คิดจาก 60% ของจำนวนนักเรียนที่ อาจารย์และวิทยากร
ที่มาใช้โครงการ

ดังนั้นจะได้จำนวนผู้ใช้ $106 + 10 + 3 = 119/0.60 = 72$ คน

ห้องสมุดเปิดให้บริการ 8.00น.-18.00น. คิดเป็น 10 ชั่วโมง

ผู้ใช้ห้องสมุดโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง ดังนั้นแบ่งได้เป็น 5 ช่วง

แสดงว่ามีผู้ใช้ห้องสมุด $72/5 = 15$ คนต่อ 1 ช่วงเวลา

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2.5 ตร.ม. ของผู้มาใช้โครงการ 15 คน

ต้องการพื้นที่ทั้งหมด 37.5 ตร.ม.

พื้นที่สำหรับเก็บหนังสือจำนวน 4000 เล่ม

กำหนดให้ตู้หนังสือตู้ละ 800 เล่ม ดังนั้นต้องใช้ตู้ $4000/800 = 5$ ตู้

โดยตู้หนึ่งใบใช้พื้นที่ $0.60 \times 2.50 = 1.5$ ตร.ม.

³ ข้อมูลมาตรฐานการออกแบบห้องสมุด, โครงการสถาปนิกส่งเสริมออกแบบ, วิทยาลัยบัณฑิตศึกษา สาขา

ดังนั้นคิดเป็นพื้นที่ $1.5 \times 5 = 7.5$ ตร.ม.

ส่วนรับฝากของ จำนวนคนใช้ 21 คนต่อ 1 ช่วงเวลา

ชั้นวางของมี 4 ชั้น จะต้องการช่องจำนวน $21/4 = 5$ แถว

ความยาวของที่ฝากของยาว $5 \times 0.40 = 2$ ตร.ม.

ดังนั้นจะได้พื้นที่ 4 ตร.ม.

ห้องประชุมเล็ก

พื้นที่ต่อคน 2 ตร.ม. จำนวน 10 คน

ห้องประชุมเล็ก

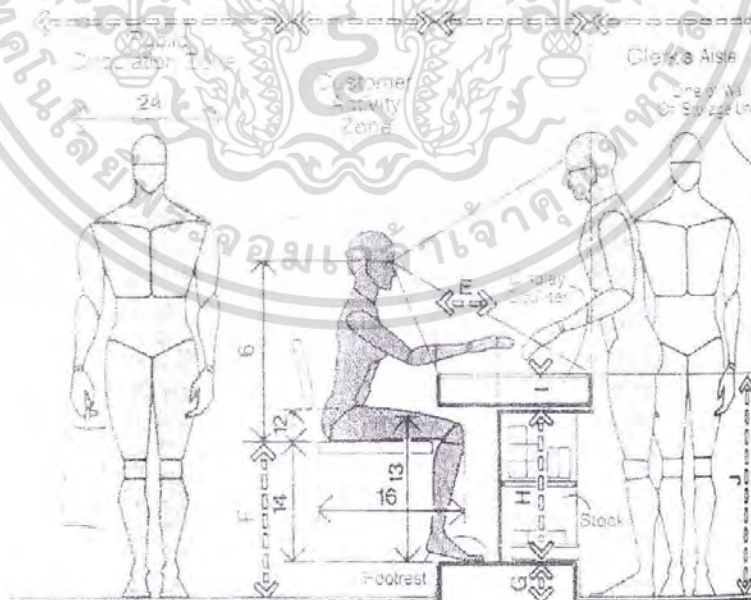
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 2 ห้อง 40 ตร.ม.

คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้าข้อมูล กำหนดให้ 25 คน ต่อเครื่อง

ดังนั้นมี 5 เครื่อง ใช้พื้นที่ 1.5 ตร.ม. ต่อเครื่อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 7.5 ตร.ม.

9) ร้านขายอุปกรณ์



คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตร.ม.

10) ห้องเจ้าหน้าที่เอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 2 คนต่อห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตร.ม.

10) ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตฯ

พื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 2 คนต่อห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตร.ม.

11) ห้องนำสาธิต⁴

อาคารเรียนต่อนักเรียน 50 คน

จำนวนเจ้าหน้าที่ และผู้ใช้บริการส่วนห้องสมุดประมาณ 110 คน

ห้องน้ำชาย กำหนดให้มี WC-2 , U-2 , L-1

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตร.ม.

ห้องน้ำหญิง กำหนดให้มี WC-2 , L-1

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 6 ตร.ม.

รวมมีพื้นที่ 14 ตร.ม. มีผู้มาใช้มากที่สุด 200 คน

ดังนั้นต้องการพื้นที่ $14 \times 4 = 56$ ตร.ม.

คิดรวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดในส่วนฝ่ายวิชาการ 1372.00 ตร.ม.

รวมพื้นที่สัญญา (30%) 414.60 ตร.ม.

รวมเป็นพื้นที่ส่วนฝ่ายวิชาการ ทั้งหมด 1786.60 ตร.ม.

4.3.3 ส่วนฝ่ายจัดการแสดง (Multi-purpose Hall)

1) ส่วนจัดการแสดง (Multi-purpose Hall)

การวิเคราะห์ส่วนแสดงแพชชั่น โชว์ในโครงการ กำหนดให้โครงการสามารถ
รับผู้ชมได้โดยพิจารณาจาก Case Study ที่มีลักษณะผู้ชมใกล้เคียง ได้แก่ จำนวนผู้ชมที่
อยู่ในช่วง 300-400 คน จึงเลือกจำนวนมากที่สุด คือ

400 คน พื้นที่ต่อคน 1.2 ตร.ม.

ดังนั้นจะได้พื้นที่ชมการแสดง 480 ตร.ม.

โดยห้องสามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานร่วมกันได้โดยใช้ผนังที่เลื่อนเก็บได้

2) ประชาสัมพันธ์ และขายบัตร

พื้นที่ต่อคน 5 ตร.ม. จำนวน 4 คนต่อห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 20 ตร.ม.

3) ห้องพัก Model

จากการวิเคราะห์ส่วนแสดงแฟชั่นโชว์ จำนวน Model อยู่ที่ประมาณ 15-40 คน
จึงสรุปได้ว่ามีจำนวน Model ประมาณ 30 คน คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2 ตร.ม.
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 60 ตร.ม.

4) ห้องพักรับแขก

คิดเป็น 10% ของจำนวน Model
พื้นที่ต่อคน 3 ตร.ม.
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 30 ตร.ม.

5) ห้องแต่งหน้า

พื้นที่ต่อคน 2 ตร.ม. จำนวน 30 คนต่อห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 60 ตร.ม.

6) ห้องพักเจ้าหน้าที่ และ Locker

พื้นที่ต่อคน 2 ตร.ม. จำนวน 12 คนต่อห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตร.ม.

7) ห้องเก็บอุปกรณ์ ส่วน Back Stage

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 30 ตร.ม.

8) ส่วนแสดงนิทรรศการชั่วคราว

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 30% ของส่วนจัดแสดง 320 ตร.ม.

8) ส่วนแสดงนิทรรศการถาวร

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 500 ตร.ม.

(พื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ อ้างอิงจาก Case Study)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดรวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดในส่วนฝ่ายจัดการแสดง	1474.00 ตร.ม.
รวมพื้นที่สัญจร (30%)	442.20 ตร.ม.
รวมเป็นพื้นที่ส่วนฝ่ายจัดการแสดง ทั้งหมด	1916.20 ตร.ม.

4.3.4 ส่วนศูนย์การค้า (Shopping Center)



1) ส่วนร้านค้าให้เช่า (Retail Shop)

คิดเป็นพื้นที่ต่อร้าน 50 ตร.ม. จำนวน 25 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 1250 ตร.ม.

2) ศูนย์อาหาร

จำนวนผู้มาติดต่อในการใช้บริการร้านอาหาร จะอยู่ในช่วงเวลารับประทานอาหาร ซึ่ง อยู่ระหว่าง 11.00น.-14.00น. (ประมาณ 3 ชั่วโมง) โดยผู้ให้บริการในแต่ละช่วงจะประกอบด้วย

- จำนวนผู้ที่เข้าชมแพชั่น โชว์
โดยคิดประมาณว่าจะมีผู้มาใช้บริการมากที่สุด 400 คน
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 20 ตร.ม.
- เจ้าหน้าที่ต่างๆ ภายในโครงการ 50 คน
- ผู้มาใช้บริการในส่วนบริการด้านการศึกษา คิด 10% 16 คน
- ในกรณีที่มีการจัดการประชุมสัมมนาของสมาคมต่างๆ 200 คน

ดังนั้นเฉลี่ยมีผู้มาใช้บริการร้านอาหารชั่วโมงละ $676/3 = 225$ คน

⁵ Joseph De Chiara , Hohn Hancock Callender. 'Time Saver Standard for Building Types. New York : Mc Graw – hill Book

ส่วนรับประทานอาหาร

กำหนดให้พื้นที่รับประทานอาหารต่อคน 2 ตร.ม.

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 360 ตร.ม.

ส่วนห้องครัว

กำหนดให้ห้องครัวมีพื้นที่ขนาด 25% ของพื้นที่สำหรับรับประทานอาหาร

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 90 ตร.ม.

ส่วนเก็บอาหาร

กำหนดให้ส่วนเก็บอาหารมีพื้นที่ขนาด 10% ของพื้นที่ห้องครัว

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 36 ตร.ม.

ส่วน Counter Service

กำหนดให้พื้นที่ Counter Service มีขนาด 20% ของพื้นที่รับประทานอาหาร

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 72 ตร.ม.

ส่วนห้องน้ำสาธารณะ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 120 ตร.ม.

3) โถงทางเข้า

จำนวนผู้ใช้โครงการ และจำนวนผู้ที่เข้าชมแพชชั่นโชว์ คิดประมาณว่าจะมีผู้มาใช้
บริการมากที่สุด 400 คน

- เจ้าหน้าที่ต่างๆ ภายในโครงการ 50-60 คน
 - ผู้มาใช้บริการในส่วนบริการด้านการศึกษา คิด 10% 16 คน
 - ในกรณีที่มีการจัดการประชุมสัมมนา สมาคมต่างๆ 200 คน
- ดังนั้นมีผู้ใช้โครงการ ประมาณ 676 คน

โครงการเปิดให้บริการตั้งแต่ 10.00น.-21.00น. เป็นเวลา 11 ชั่วโมง

ใน 1 ชั่วโมง จะมีผู้เข้าชมโครงการ ประมาณ 676 คน

ใน 1 ชั่วโมง จะมีผู้เข้าชมโครงการ $676/11 = 61$ คน

เฉลี่ยใน 1 ชั่วโมง ใช้เวลาอยู่ในโถงประมาณ 15 นาที คือ $1/4$ ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นใน 1 ชั่วโมง จะมีคนใช้พื้นที่ ประมาณ $61 \times 1/4 = 15$ คน
 สำหรับผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะมากที่สุด 90 คน
 รวมมีคนใช้ช่องทางเข้าประมาณ 105 คน
 คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 1 ตร.ม.
 คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 105 ตร.ม.

คิดรวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดในส่วนศูนย์การค้า	2808.00 ตร.ม.
รวมพื้นที่สัญญา (30%)	842.40 ตร.ม.
รวมเป็นพื้นที่ส่วนศูนย์การค้าทั้งหมด	3,650.40 ตร.ม.

4.3.5 ส่วนบริการ (Service)

- 1) ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่าง
 ห้องทำงานฝ่ายปฏิบัติการ
 คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 8 ตร.ม. จำนวน 4 คนต่อห้อง
 คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 32 ตร.ม.
- 2) ห้องเครื่องระบบไฟฟ้า
 คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 250 ตร.ม.
- 3) ห้องเครื่องระบบสุขภิบาล
 คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 100 ตร.ม.
- 4) ห้องเครื่องระบบปรับอากาศ
 คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 250 ตร.ม.
- 5) ส่วนซ่อมบำรุง
 คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 40 ตร.ม. จำนวน 5 คนต่อห้อง
 คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 200 ตร.ม.
- 6) ห้องพนักงานทำความสะอาด
 คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 3 ตร.ม. จำนวน 10 คนต่อห้อง 2 ห้อง
 คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 60 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7) ห้องพักยาม

คิดจากจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 6 คน แง่ได้เป็นผลัด ผลัดละ 2 คน
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตร.ม.

8) Loading Area

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตร.ม.

9) ห้องพักขยะ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 100 ตร.ม.

คิดรวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดในส่วนบริการ	1474.00 ตร.ม.
รวมพื้นที่สัญจร (30%)	442.20 ตร.ม.
รวมเป็นพื้นที่ส่วนบริหารทั้งหมด	1,658.80 ตร.ม.

4.3.6 ส่วนที่จอดรถ

1) ส่วนดำเนินงานบริหาร + ส่วนบริการ

ส่วนดำเนินงานบริหาร 443.30 ตร.ม.

ส่วนบริการ 1783.60 ตร.ม.

รวมเป็นพื้นที่ 2229.90 ตร.ม.

คิดจำนวนพื้นที่จอดรถยนต์ โดย 1 คัน/พื้นที่อาคาร 80 ตร.ม.

ดังนั้นได้จำนวน $2229.90/80 = 28$ คัน

2) ส่วนการจัดแสดง (Multi-Purpose Hall)

คิดจำนวนพื้นที่จอดรถยนต์ โดย 1 คัน/คนดู 10 ที่นั่ง

จำนวนพื้นที่จัดแสดงที่มีที่นั่งมากที่สุด 400 ที่นั่ง

ดังนั้นได้จำนวน $400/10 = 40$ คัน

3) ส่วนวิชาการ

รวมเป็นพื้นที่ 1783.60 ตร.ม.

คิดจำนวนพื้นที่จอดรถยนต์ โดย 1 คัน/พื้นที่อาคาร 240 ตร.ม.

ดังนั้นได้จำนวน $1783.60/240 = 8$ คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ส่วนศูนย์การค้า (Shopping Center)

รวมเป็นพื้นที่ 1,350.00 ตร.ม.

คิดจำนวนพื้นที่จอดรถยนต์ โดย 1 คัน/พื้นที่อาคาร 20 ตร.ม.

ดังนั้นได้จำนวน $1,350.00/20 = 68$ คัน

5) ส่วนร้านอาหาร

คิดจากพื้นที่ที่ตั้งโต๊ะ ให้มีพื้นที่ตั้งโต๊ะ 150 ตร.ม. แรก ต้องมีพื้นที่จอดรถ 10 คัน ส่วนที่เกินให้มีพื้นที่ 20 ตร.ม.

ดังนั้นพื้นที่รับประทานอาหารทั้งหมด 360 ตร.ม.

จึงต้องมีที่จอดรถอย่างน้อย $10+8 = 18$ คัน

ดังนั้นรวมทั้งโครงการ ต้องมีพื้นที่จอดรถ $28 + 40 + 8 + 68 + 18 = 162$ คัน

ใช้พื้นที่ 30 ตร.ม./ที่จอดรถ 1 คัน(รวม Circulation)

ดังนั้นจึงใช้พื้นที่ $162 \times 30 = 4,860$ ตร.ม.

และที่จอดรถจักรยานยนต์(30% ของจำนวนรถยนต์) $162 \times 0.30 = 49$ คัน

รถจักรยานยนต์ ใช้พื้นที่คันละ 3 ตร.ม. ดังนั้น 59 คัน

จึงใช้พื้นที่ $53 \times 3 = 147$ ตร.ม.

ดังนั้นทั้งโครงการใช้ที่จอดรถรวมทั้งหมด 5997.00 ตร.ม.

4.4 สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการ

ตารางที่ 4.4 สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการภายในโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ (ตารางเมตร)
1. ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration)	508.30
2. ส่วนการศึกษาและวิชาการ	2,281.50
3. ส่วนการจัดแสดง (Multi-Purpose Hall)	1,981.12
4. ส่วนศูนย์การค้าและร้านอาหาร (Shopping Center)	3,967.60
5. ส่วนบริการ (Service)	1,658.80
6. ที่จอดรถ (Parking)	5997.00
รวมพื้นที่ทั้งหมดของโครงการ	16,394.32

ในการวิเคราะห์หาพื้นที่ใช้สอยองค์ประกอบโครงการ เพื่อนำข้อมูลจากการศึกษาไปสู่กระบวนการออกแบบของโครงการ และเพื่อศึกษาขนาดและที่ตั้งโครงการ ที่จะถ้าวในบทต่อไป

การวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ

การศึกษาแนวทางในการพิจารณาเลือกที่ตั้งของโครงการจะศึกษาจากการพิจารณาเลือกที่ตั้งในระดับมหภาคไปสู่ระดับระดับจุลภาค ทั้งนี้จะต้องอาศัยเกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการที่สอดคล้องกับประเภทของโครงการ การวิเคราะห์รายละเอียดต่างๆ ลักษณะการดำเนินงาน พฤติกรรมของโครงการ และรายละเอียดต่างๆ เพื่อการได้มาของที่ตั้งของโครงการที่เหมาะสมกับโครงการศูนย์แพทย์กรุงเทพ

5.1 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ

ขั้นตอนในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. พิจารณาเขตการใช้ที่ดิน (Zoning Analysis) หรือ ทำเลที่ตั้ง (Location Analysis)
2. กำหนดลักษณะเกณฑ์การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ (Ideal Site Criteria)
3. การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ (Site Selection Analysis)

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาที่ตั้งโครงการ (Site Selection Criteria)

1. พิจารณาเขตการใช้ที่ดิน (Zoning Analysis) หรือ ทำเลที่ตั้ง (Location Analysis)
2. กำหนดลักษณะเกณฑ์การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ (Ideal Site Criteria)

การกำหนดเกณฑ์ (Factor) ในการพิจารณาที่ตั้งโครงการเพื่อให้ได้ที่ตั้งที่เหมาะสม อีกทั้ง ยังต้องมีความสะดวกและสามารถลดปัญหาต่างๆ ซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามรูปแบบของ โครงการ เกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งได้ดังนี้ คือ

2.1 ราคาที่ดินที่เหมาะสม (Minimal land cost & Site development)

ราคาที่ดินถือเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งนอกจากควรจะมีราคาต่ำกว่าพื้นที่อื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ค่าพัฒนาพื้นที่ เช่น ค่าถมที่ ค่ารั้วชายสังกก่อสร้างเคม ต้นไม้ และสาธารณูปโภคต่างๆ (น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ระบบระบายน้ำ เป็นต้น)

2.2 ที่ตั้งสัมพันธ์กับพื้นที่ให้บริการ (Location relative to service area & Community)

มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายทั้งในบริเวณ โดยรอบและย่านต่างๆของเมืองที่เชื่อมต่อกัน

2.3 การเข้าถึงที่ตั้ง (Accessibility)

โครงการที่มีการเข้าถึงที่สะดวก สามารถเข้าถึงได้หลายเส้นทางย่อมมีโอกาสดีกว่า เช่น อยู่ใกล้ระบบขนส่งมวลชน ถนนกว้างเพียงพอต่อปริมาณจราจร และสามารถเชื่อมต่อกับย่านต่างๆของเมือง

2.4 ขนาดและรูปร่างที่ดิน โครงการ (Site size & Shape)

รูปร่างที่ดินที่เป็นทรงสี่เหลี่ยมเรียบง่าย จะช่วยให้การจัดวางอาคารและใช้พื้นที่ได้เหมาะสม ไม่เสียพื้นที่ที่ไม่จำเป็นเนื่องจากไม่เข้ากับรูปร่างอาคาร นอกจากนี้ยังมีผลต่อการออกแบบวางอาคารให้สัมพันธ์กับ ทิศทางแดดลม (Orientation)

2.5 แนวโน้มที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม (Potential of Environment Pollution)

ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะเกิดกับชุมชน ค่าใช้จ่ายในการลดผลกระทบต่างๆ ถือเป็นต้นทุนของโครงการทั้งสิ้น จึงควรหลีกเลี่ยงการเลือกที่ตั้งที่มีความอ่อนไหวต่อสิ่งแวดล้อม

3. ปัจจัยทั่วไป (Desirable Criteria) ประกอบด้วย

- 3.1 ความสะดวกในการจัดวางอาคาร ให้เหมาะกับทิศทางแดดลม (Ease of Orientation)
- 3.2 พื้นที่ดินมีความเหมาะสมในการจัดทำโครงการ (More Appropriate Alternative Uses)
- 3.3 มีสาธารณูปโภคพร้อม (Existing Facilities Capable of Use)
- 3.4 สามารถจัดหาได้ในเวลาที่เหมาะสม (Timely Availability of Land)
- 3.5 ควรตั้งอยู่ในย่านที่มีลักษณะการใช้ที่ดินที่ส่งเสริมกันหรือมีลักษณะเดียวกันทั้งในปัจจุบันและในอนาคต (Compatibility with Present and Future Surrounding Land Uses)

5.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ ได้คำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องระหว่างรูปแบบอาคารของโครงการ และขนาดของโครงการ ซึ่งมีความสอดคล้องของทั้ง 2 ส่วนนี้ ซึ่งเกณฑ์ในการเลือกที่ตั้งโครงการ โดยมีการคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ที่ตั้งโครงการเป็นสำคัญอีกด้วย ซึ่งมีรายละเอียดและปัจจัยอื่นๆ ดังต่อไปนี้

การพิจารณาเลือกที่ตั้งของโครงการ ศูนย์แพชชั่นกรุงเทพฯ แบ่งข้อพิจารณาได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

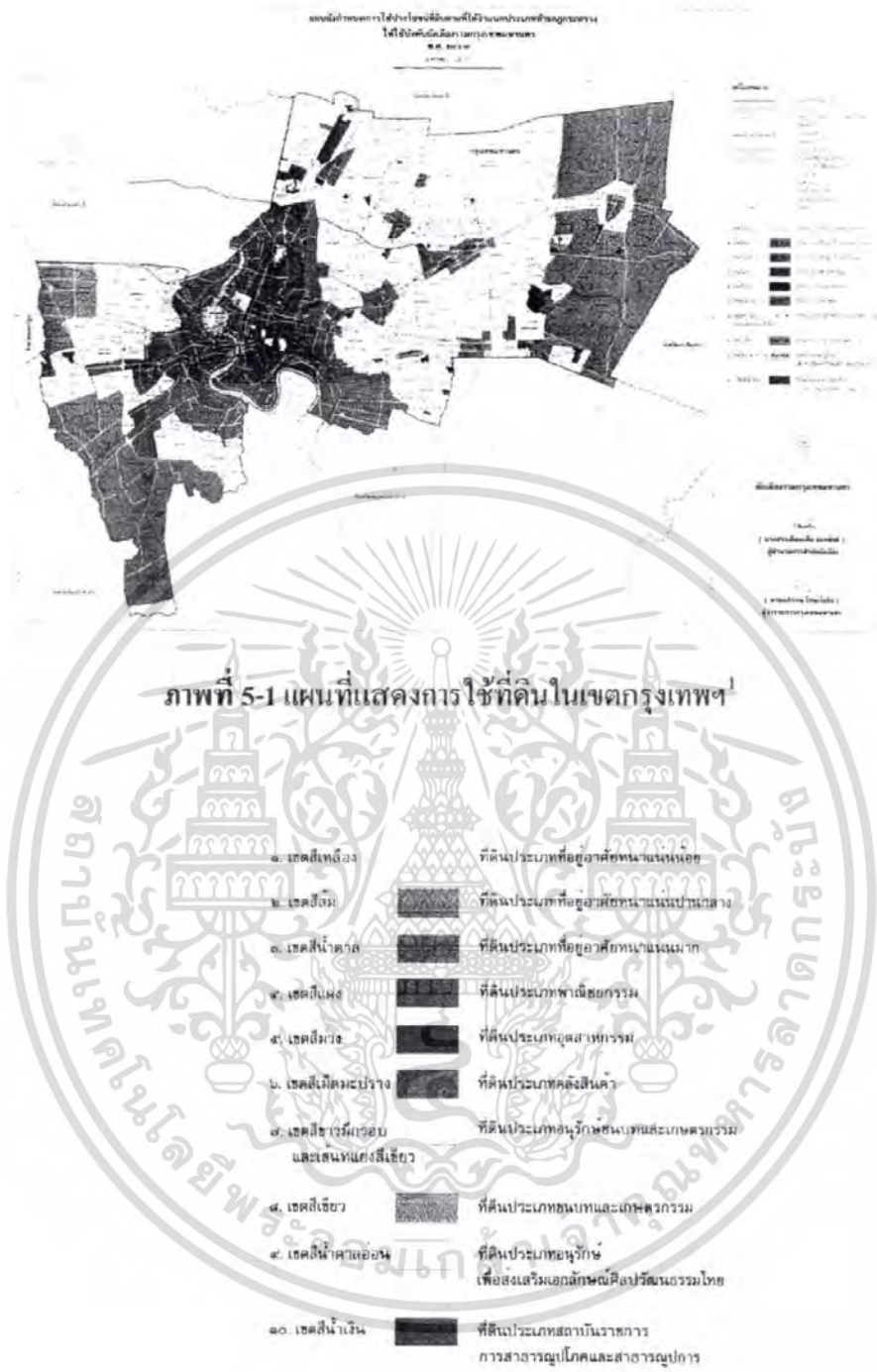
- 5.2.1 การพิจารณาเลือกที่ตั้งระดับจังหวัด
- 5.2.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งระดับย่านที่ตั้ง
- 5.2.3 การพิจารณาเลือกสถานที่ตั้งโครงการ

5.2.1 การพิจารณาเลือกที่ตั้งระดับจังหวัด

ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการอย่างกว้างๆ (Macro Site Survey) จะสามารถกำหนดได้ว่ากรุงเทพฯ และปริมณฑลเป็นแหล่งที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุด จากข้อมูลสนับสนุนต่างๆ ดังนี้

1. กรุงเทพฯ ถือเป็นแหล่งที่ตั้งของหน่วยงาน องค์กร และสถาบันสำคัญของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งสามารถให้ความสนับสนุนโครงการได้สะดวก
2. กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางการปกครอง รวมถึงความเจริญต่างๆ รวมไปถึงจนถึงด้านการศึกษา ซึ่งสามารถแพร่กระจายออกส่วนภูมิภาคได้อย่างทั่วถึง
3. กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของสถาบันการศึกษาทุกระดับ และมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นเป้าหมายของโครงการ
4. กรุงเทพฯ มีสาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่ครบครัน และปัจจัยการสนับสนุนพร้อมต่อการดำเนินการของโครงการมากที่สุด
5. กรุงเทพฯ มีระบบขนส่งมวลชนที่หลากหลาย ทั้งทางรถยนต์ ทางเรือ ทางรถไฟ และยังมีรถไฟฟ้าซึ่งเป็นระบบขนส่งมวลชนที่ทันสมัยและรวดเร็วที่สุดในปัจจุบัน ซึ่งสามารถรองรับผู้คนที่เข้ามาใช้บริการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว
6. กรุงเทพฯ มีการคมนาคมขนส่งที่ติดต่อได้อย่างสะดวกจากทุกภูมิภาค มีทางด่วนที่สามารถเชื่อมต่อกับต่างจังหวัด ได้ทั่วภูมิภาค ซึ่งสามารถรองรับผู้คนที่มาจากต่างจังหวัดได้สะดวก

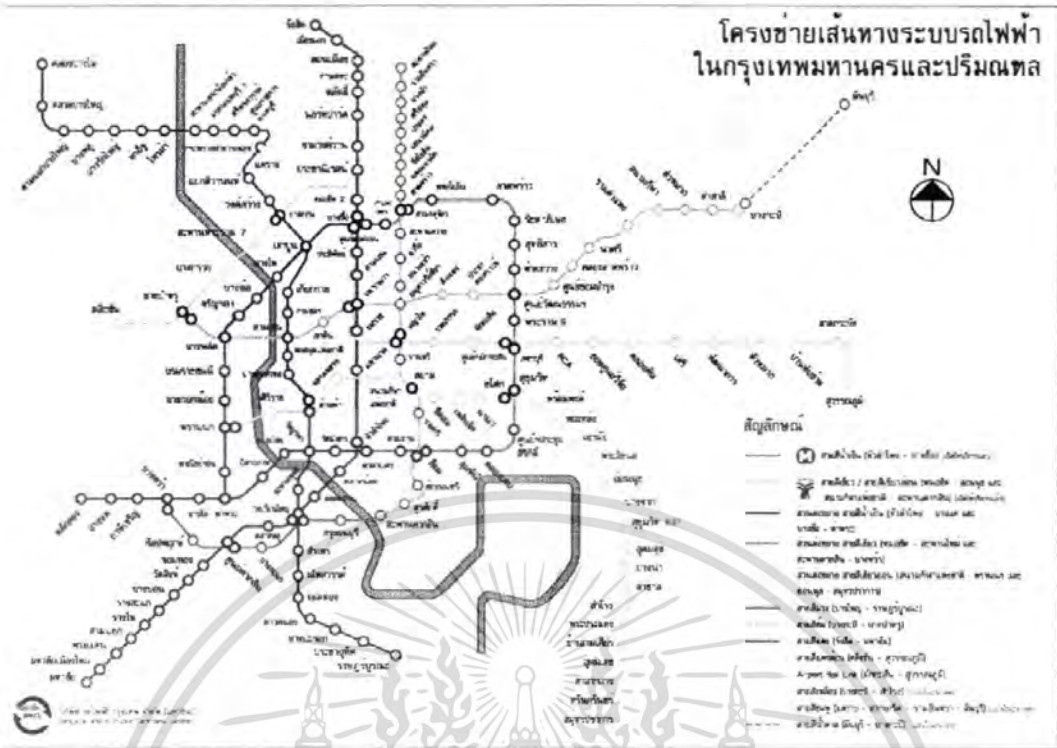
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5-2 แสดงความหมายของสีการใช้ที่ดินกรุงเทพมหานคร²

¹ กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย , <http://www.dpt.go.th/>

² กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย , <http://www.dpt.go.th/> ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5-3 แสดงเส้นทางเดินรถไฟฟ้าและรถไฟฟ้าใต้ดินบนเมืองรวมกรุงเทพมหานคร³

จากการพิจารณาเส้นทางการเดินทางโดยรถไฟฟ้าและรถไฟฟ้าใต้ดิน สามารถรองรับการเดินทางที่มีความสะดวกและความรวดเร็วของการคมนาคมในเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเส้นทางของรถไฟฟ้าและรถไฟฟ้าใต้ดินจะผ่านในย่านสำคัญของกรุงเทพมหานครจึงมีความเหมาะสมที่จะเลือกตามเส้นทางรถไฟฟ้าและรถไฟฟ้าใต้ดิน ประกอบการพิจารณาหาพื้นที่ตั้งโครงการ

5.2.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งระดับย่านที่ตั้ง

ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับย่านที่ตั้งนั้น ได้มองในเขตที่มีความเป็นย่านของธุรกิจ การค้า การพาณิชย์รวมถึงสถาบันต่างๆ มีที่พักอาศัยหนาแน่น มีโครงข่ายของการคมนาคมที่สะดวก สามารถเชื่อมต่อการคมนาคมที่หลากหลาย ระบบสาธารณูปโภคที่ครบ จึงได้เลือกย่านที่ตั้งที่สอดคล้องกับโครงการกรุงเทพฯเมืองแฟชั่น จึงได้พื้นที่ที่คาดว่าเหมาะสมสำหรับเป็นที่ตั้งย่านที่ตั้งโครงการไว้ดังนี้

³ เอกสารนี้เส้นทางเดินรถไฟฟ้าในอนาคตรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัดศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Location A – ย่านถนนรัชดาภิเษก

1. ความสัมพันธ์กับสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

- ใกล้แหล่งสถานที่สนับสนุนโครงการ ได้แก่ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก , ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย รวมถึงศูนย์การค้าต่างๆ

2. การคมนาคม

- การคมนาคมในย่านนี้ค่อนข้างสะดวก เพราะมีเส้นทางการคมนาคมหลัก 4 ทาง ได้แก่ ถนนรัชดาภิเษก , ถนนพระรามเก้า , ทางด่วนชั้นที่ 2 และรถไฟฟ้าใต้ดิน MRTA

3. ภาพลักษณ์ของย่าน

- เป็นย่านธุรกิจใจกลางเมือง (Central Business Districts)
- เป็นย่านที่มีความหลากหลาย มีทั้งบรรยากาศที่ส่งเสริมการออกแบบโดยตรงและสถานที่ที่ไม่ส่งเสริมการออกแบบ เนื่องจากวิถีชีวิตของผู้คนบริเวณนี้ส่วนใหญ่จะเป็นช่วงวัยคนทำงานที่ทำงานตามสำนักงานต่างๆ ซึ่งจะทำงานเป็นเวลาที่แน่นอน ทำให้ช่วงเวลาทำงานจะเป็นช่วงที่เงียบเหงาไม่ค่อยคึกคัก
- ถนนรัชดาภิเษกช่วงถนนเทียนร่วมมิตรขึ้นไปจนถึงถนนประชาชื่นมาเพื่อส่วนใหญ่จะเป็นสถานบันเทิงยามค่ำคืน ซึ่งเป็นภาพที่ไม่เข้ากับการออกแบบอย่างยิ่ง
- เป็นย่านที่รายล้อมด้วยที่ว่างและอาคารขนาดต่างๆ ทั้งอาคารขนาดเล็กความสูง 1-2 ชั้น , ห้องแถว , อาคารสูง , อาคารขนาดใหญ่กระจายตัวปะปนกันทั้งใหม่และเก่า

4. ความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ใช้

- ความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ใช้ในย่านนี้ค่อนข้างดี เนื่องจากอยู่ใกล้กับแหล่งสนับสนุนโครงการโดยตรง ได้แก่ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก , Thailand Expo Mart

5. การขยายตัวในอนาคต

- โอกาสในการขยายตัวมีมาก เนื่องจากที่ดินยังมีที่ว่างเหลืออยู่มาก
- พื้นที่โดยรอบมีแนวโน้มว่าจะเป็นอาคารสูงและอาคารขนาดใหญ่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากแนวโน้มในการใช้ที่ดินในกรุงเทพฯ ที่จำเป็นต้องใช้งานให้คุ้มค่าที่สุด

6. ราคาที่ดินและการครอบครอง

- เนื่องจากเป็นย่านธุรกิจที่สำคัญ ที่ดินจึงมีราคาสูงมาก (ราคาประเมินที่ดิน⁴ ปี พ.ศ. 2547 – ถึงปี พ.ศ. 2550 อยู่ในช่วง 100,000 - 250,000 บาทต่อตารางวา)

⁴ สรุปบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ กรมธนารักษ์
เอกสารนี้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5-4 แสดงสภาพ โดยทั่วไปของย่านถนนรัชดาภิเษก

Location B – ย่านถนนสุขุมวิท

1. ความสัมพันธ์กับสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

- เป็นย่านที่มีความหนาแน่นของคนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสูงมากที่สุด จะสังเกตได้จากจุดที่มีความหนาแน่นมาก
- ใกล้แหล่งสนับสนุนโครงการ อันได้แก่ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ , ศูนย์การค้าตลอดทั้งเส้นทางของถนนสุขุมวิท

2. การคมนาคม

- การคมนาคมในย่านนี้ค่อนข้างสะดวก เพราะมีเส้นทางคมนาคมหลัก 3 ทาง ได้แก่ ถนน , รถไฟฟ้า BTS , รถไฟฟ้า MRTA

3. ภาพลักษณ์ของย่าน

- เป็นย่านที่มีความหลากหลาย มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการออกแบบที่ดี
- เป็นย่านที่รายล้อมด้วยอาคารขนาดต่างๆ ทั้งตึกแถวและตึกสูง ทั้งใหม่และเก่าปะปน

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Location C – ย่านสาทร สีลม

1. ความสัมพันธ์กับสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

- เป็นย่านที่มีความหนาแน่นของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นสาขาเครื่องประดับและอัญมณีและผลิตภัณฑ์อื่นๆประปราย อีกทั้งยังใกล้กับแหล่งสนับสนุนโครงการ ได้แก่ สถาบันการศึกษา ศูนย์การค้า

2. การคมนาคม

- การคมนาคมในย่านนี้ค่อนข้างสะดวก เพราะมีเส้นทางคมนาคมหลัก 3 ทาง ได้แก่ ถนน , รถไฟฟ้า BTS , รถไฟใต้ดิน MRTA

3. ภาพลักษณ์ของย่าน

- เป็นย่านธุรกิจใจกลางเมือง (Central Business Districts)
- เป็นย่านที่มีความหลากหลาย ทั้งชาวไทยที่อยู่ในวัยทำงานและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีบรรยากาศที่ส่งเสริมการออกแบบพอสมควร ส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์สาขาเครื่องประดับและอัญมณี
- บริเวณ 2 ข้างทางของถนนสีลมมีการวางผังลอยขายผลิตภัณฑ์พื้นเมืองและสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
- มีแผงขายสินค้าเป็นจำนวนมากที่วางขายผลิตภัณฑ์ลอกเลียนแบบตราสินค้า รวมทั้งแผงลอยขายอาหาร และยังมีสถานเริงรมย์บริเวณพัฒนา ซึ่งเป็นที่ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีอย่างยิ่ง
- บริเวณสาทรมีอาคารสำนักงานให้เช่าเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาคารสูงและมีความหนาแน่นมาก
- เป็นย่านที่ถูกล้อมด้วยอาคารขนาดต่างๆ โคนริมถนนสีลมจะมีทั้งตึกแถวและตึกสูงทั้งเก่าและใหม่ปะปนกัน ส่วนถนนสาทรจะเป็นอาคารสูง

4. ความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ใช้

- ความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ใช้ในย่านนี้ค่อนข้างดี เนื่องจากภาพลักษณ์ของย่านที่ดึงดูดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักธุรกิจ กลุ่มลูกค้าที่สนใจสินค้ามีการออกแบบดีและมีกำลังซื้อสูง และอยู่ใกล้กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

5. การขยายตัวในอนาคต

- โอกาสในการขยายตัวค่อนข้างมีน้อย เนื่องจากที่ดินบริเวณนี้ถูกจับจองและก่อสร้างไปเกือบหมดแล้ว
- พื้นที่โดยรอบมีแนวโน้มว่าจะเป็นอาคารสูง

6. ราคาที่ดินและการครอบครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ใช้ในย่านนี้ค่อนข้างดี เนื่องจากเป็นย่านที่คิดคูดกลุ่มเป้าหมายของโครงการซึ่งเป็นผู้ที่สนใจการออกแบบ กลุ่มลูกค้าที่สนใจในสินค้าที่มีการออกแบบและอยู่ใกล้กลุ่มเป้าหมายของโครงการ ในย่านสยามสแควร์และบริเวณใกล้เคียง

5. การขยายตัวในอนาคต

- โอกาสในการขยายตัวค่อนข้างมีน้อย เนื่องจากที่ดินบริเวณนี้ถูกจับจองและก่อสร้างไปเกือบหมดแล้ว
- พื้นที่โดยรอบมีแนวโน้มว่าจะเป็นอาคารสูง

6. ราคาที่ดินและการครอบครอง

- เนื่องจากเป็นย่านธุรกิจที่สำคัญ ที่ดินจึงมีราคาสูงมาก (ราคาประเมินที่ดินปี พศ.

2547 –

สิ้นปี พศ. 2550 อยู่ในช่วง 250,000-300,000 บาทต่อตารางวา)



ภาพที่ 5-5 แสดงสภาพโดยทั่วไปของย่านถนนสุขุมวิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เนื่องจากเป็นย่านธุรกิจที่สำคัญ ที่ดินจึงมีราคาสูงมาก (ราคาประเมินที่ดิน⁶ ปี พศ. 2547 –สิ้นปี พศ. 2550 ถนนสีลม อยู่ในช่วง 340,000 - 600,000 บาทต่อตารางวา ส่วน ถนนสาทรอยู่ในช่วง 170,000 – 300,000 บาทต่อตารางวา)



ภาพที่ 5-6 แสดงสภาพโดยทั่วไปของย่านสาทร- สีลม

⁶ สรุปรายราคาประเมินที่ดินที่กรมธนารักษ์นำเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นเมื่อใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ โดยเน้นถึงพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรับรองทางการศึกษา และสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของโครงการศูนย์แพชชั่น กรุงเทพฯ ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีรายละเอียดของที่ตั้ง ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งโครงการ โดยมีหลักเกณฑ์ของการให้คะแนนดังต่อไปนี้

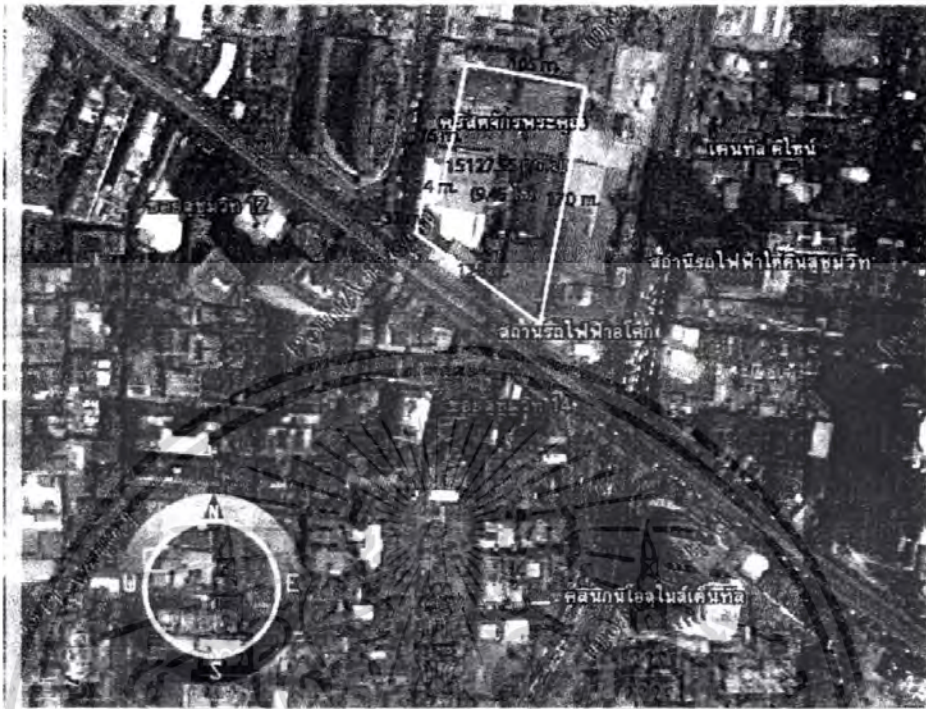
- 4 หมายความว่า มีความเหมาะสมดีมาก
- 3 หมายความว่า มีความเหมาะสมดี
- 2 หมายความว่า มีความเหมาะสมปานกลาง
- 1 หมายความว่า มีความเหมาะสมพอใช้

ตารางที่ 5.1 แสดงการให้คะแนนการเลือกย่าน

Criteria	Credit	A-รัชดาภิเษก		B-ย่านสุขุมวิท		C-ย่านสาทร/ สีลม	
		คะแนน	รวม	คะแนน	รวม	คะแนน	รวม
1. ความสัมพันธ์กับสถานที่ที่เกี่ยวข้อง	3	4	9	4	12	2	6
2. การคมนาคม	2	4	8	4	8	4	8
3. ภาพลักษณ์ของย่าน	2	3	6	4	8	3	6
4. ความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ใช้	1	3	3	4	4	1	1
5. การขยายตัวในอนาคต	1	2	2	3	3	3	3
6. ราคาที่ดินและกรรมสิทธิ์	1	3	3	1	1	1	1
รวมคะแนน			31		36		25

จากตารางให้ค่าคะแนนข้างต้น ย่านถนนสุขุมวิทมีคะแนนสูงสุด ประกอบกับย่านที่มีความน่าสนใจ มีแนวโน้มในการพัฒนาต่อไปได้สูงสุด จึงเลือกย่านดังกล่าวเพื่อนำไปสู่การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการศูนย์แพชชั่น กรุงเทพฯ ในขั้นตอนต่อไป

5.3 การวิเคราะห์รายละเอียดและข้อมูลทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ
ที่ตั้งโครงการ A



ภาพที่ 5-7 แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการ A

Site A

ที่ตั้ง	พื้นที่บริเวณระหว่างมุมซอยสุขุมวิท 19 กับสี่แยก โสภณนครี
อาณาเขต	ทิศเหนือ บ้านพักอาศัย
ทิศใต้	ถนนสุขุมวิท , สถานีรถไฟฟ้ามหานคร
ทิศตะวันออก	บ้านพักอาศัย , สถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท
ทิศตะวันตก	ซอยสุขุมวิท 19 , โรงแรม WESTIN , โรบินสัน
ขนาดที่ดิน	9.45 ไร่
กรรมสิทธิ์ที่ดิน	เอกชน
ราคาประเมิน	150,000-250,000 บาท/ตารางวา



ภาพที่ 5-8 ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้ามหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะโครงการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์ในการพิจารณาที่ตั้งโครงการ

1. ราคาที่ดินที่เหมาะสม (Minimal land cost & Site development)

เป็นที่ดินของเอกชน มีราคาไม่สูงมากนัก จึงมีแนวโน้มความเป็นไปได้ที่จะใช้ที่ดินส่วนนี้ มาพัฒนาเป็นที่ตั้งโครงการ

2. ที่ตั้งสัมพันธ์กับพื้นที่ให้บริการ (Location relative to service area & Community)

มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายโดยรอบ ไม่ว่าจะเป็น สถาบันการศึกษาต่างๆ แหล่งกิจกรรมนันทนาการ รวมไปถึงแหล่งกิจกรรมที่สนับสนุนโครงการอีกด้วย อาทิเช่น ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ สวนเบญจสิริ ศูนย์การค้าอย่าง เอ็มโพเรียม เป็นต้น

3. การเข้าถึงที่ตั้ง (Accessibility)

มีการเข้าถึงโครงการที่สะดวก สามารถเข้าถึงได้หลายเส้นทาง สามารถเชื่อมต่อกับย่านต่างๆของเมืองได้อย่างสะดวก อีกทั้งจุดขึ้นลงของระบบขนส่ง , รถไฟฟ้า , รถไฟใต้ดินก็ใกล้กับที่ตั้งโครงการสามารถเดินเข้าถึงได้

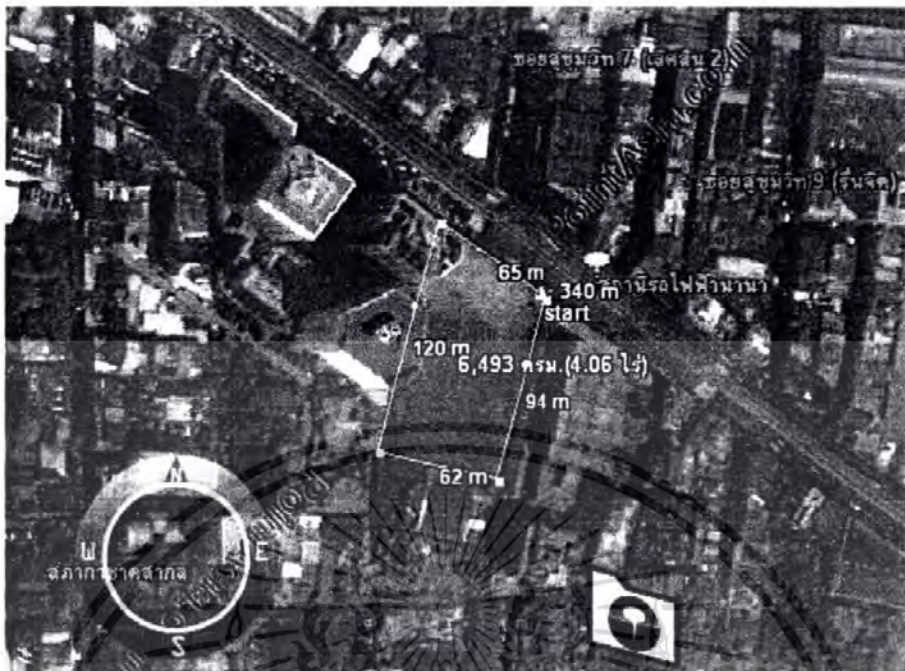
4. ขนาดและรูปร่างที่ดิน โครงการ (Site size & Shape)

ขนาดรูปร่างของที่ดิน มีลักษณะเกือบจะเป็นทรงสี่เหลี่ยม ขนาดที่ดินมีขนาดเหมาะสมกับพื้นที่อาคาร สามารถรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในอนาคตได้พอสมควร เนื่องจากยังมีพื้นที่ว่างโดยรอบเพียงพอ

5. แนวโน้มที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม (Potential of Environment Pollution)

ที่ดินมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่โล่ง คั้นไม้ใหญ่ประปราย มีน้ำท่วมขังอยู่บางจุด ซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นพาณิชยกรรม ได้รับผลกระทบจากอาคารสูงบ้างแต่เพียงเล็กน้อย

ที่ตั้งโครงการ B



ภาพที่ 5-9 แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการ B

Site B

ที่ตั้ง	พื้นที่บริเวณติดกับสถานีรถไฟฟ้านานา ติดซอยสุขุมวิท 6	
กรุงเทพมหานคร		
อาณาเขต	ทิศเหนือ	ถนนสุขุมวิท, สถานีรถไฟฟ้านานา
	ทิศใต้	บ้านพักอาศัย, คริสตจักรใจสมาน
	ทิศตะวันออก	ซอยสุขุมวิท 6, อาคารพาณิชย์ (หยุดการก่อสร้าง)
	ทิศตะวันตก	บ้านพักอาศัย, อาคารสำนักงานให้เช่า
ขนาดที่ดิน	4.06 ไร่	
กรรมสิทธิ์ที่ดิน	เอกชน	
ราคาประเมิน	130,000-300,000 บาท/ตารางวา	



ภาพที่ 5-10 ทศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้านานา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์ในการพิจารณาที่ตั้ง โครงการ

1. ราคาที่ดินที่เหมาะสม (Minimal land cost & Site development)

เป็นที่ดินของเอกชน มีราคาไม่สูงมากนัก จึงมีแนวโน้มความเป็นไปได้ที่จะใช้ที่ดินส่วนนี้ มาพัฒนาเป็นที่ตั้ง โครงการ

2. ที่ตั้งสัมพันธ์กับพื้นที่ให้บริการ (Location relative to service area & community)

มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายโดยรอบ ไม่ว่าจะเป็น สถาบันการศึกษาต่างๆ แหล่งกิจกรรมนันทนาการ รวมไปถึงแหล่งกิจกรรมที่สนับสนุนโครงการอีกด้วย อาทิเช่น สวน ลุมพินี ศูนย์การค้าอย่าง โรบินสัน เป็นต้น

3. การเข้าถึงที่ตั้ง (Accessibility)

มีการเข้าถึงโครงการที่สะดวก สามารถเข้าถึงได้หลายเส้นทาง สามารถเชื่อมต่อกับย่านต่างๆ ของเมืองได้อย่างสะดวก อีกทั้งจุดขึ้นลงของระบบขนส่งและรถไฟฟ้าก็ใกล้กับที่ตั้งโครงการ สามารถเดินเข้าถึงได้

4. ขนาดและรูปร่างที่ดินโครงการ (Site size & shape)

ขนาดรูปร่างของที่ดิน มีลักษณะเกือบจะเป็นทรงสี่เหลี่ยม ขนาดที่ดินมีขนาดเหมาะสมกับพื้นที่อาคารในการทำกิจกรรมได้เพียงเล็กน้อย ความยืดหยุ่นในการกำหนดขนาดรูปร่างที่ดินไม่มากนัก

5. แนวโน้มที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม (Potential of environment pollution)

ที่ดินมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่โล่ง ดินไม้ใหญ่ประปรายเพียงบางส่วน ซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นพณิชยกรรม อาจได้รับผลกระทบจากอาคารสูงและอาคารพาณิชย์ร้างบ้างเล็กน้อย

ที่ตั้งโครงการ C



ภาพที่ 5-11 แผนที่แสดงที่ตั้ง โครงการ C

Site C

ที่ตั้ง	พื้นที่บริเวณ โกลด์มูวี่แอสกเพลินจิต ถนนเพลินจิต กรุงเทพมหานคร	
อาณาเขต	ทิศเหนือ	บ้านพักอาศัย
	ทิศใต้	ถนนเพลินจิต , สถานีรถไฟฟ้าเพลินจิต
	ทิศตะวันออก	บ้านพักอาศัย , ซอยนายเลิศ , ปั่นน้ำมัน
	ทิศตะวันตก	อาคาร Wave Place
ขนาดที่ดิน	6.12 ไร่	
กรรมสิทธิ์ที่ดิน	เอกชน	
ราคาประเมิน	170,000-320,000 บาท/ตารางวา	



ภาพที่ 5-12 ทศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าเพลินจิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์ในการพิจารณาที่ตั้ง โครงการ

1. ราคาที่ดินที่เหมาะสม (Minimal land cost & Site development)

เป็นที่ดินของเอกชน มีราคาไม่สูงมากนัก จึงมีแนวโน้มความเป็นไปได้ที่จะใช้ที่ดินส่วนนี้ มาพัฒนาเป็นที่ตั้ง โครงการ

2. ที่ตั้งสัมพันธ์กับพื้นที่ให้บริการ (Location relative to service area & community)

มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายโดยรอบ ไม่ว่าจะเป็น สถาบันการศึกษาต่างๆ แหล่ง กิจกรรมนันทนาการ รวมไปถึงแหล่งกิจกรรมที่สนับสนุนโครงการอีกด้วย อาทิเช่น สวน ลุมพินี ศูนย์การค้าอย่าง เซ็นทรัลชิดลม เกสรพลาซ่า สยาม เป็นต้น

3. การเข้าถึงที่ตั้ง (Accessibility)

มีการเข้าถึง โครงการที่สะดวก สามารถเข้าถึงได้หลายเส้นทาง สามารถเชื่อมต่อกับย่าน ต่างๆของเมืองได้อย่างสะดวก อีกทั้งจุดขึ้นลงของระบบขนส่งและรถไฟฟ้าก็ใกล้กับที่ตั้ง โครงการ สามารถเดินเข้าถึง ได้

4. ขนาดและรูปร่างที่ดิน โครงการ (Site size & shape)

ขนาดรูปร่างของที่ดิน มีลักษณะเกือบจะเป็นทรงสี่เหลี่ยม ขนาดที่ดินมีขนาดเหมาะสมกับ พื้นที่อาคาร สามารถรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในอนาคตได้พอสมควร เนื่องจากยังมีพื้นที่ว่าง โดยรอบเพียงพอ

5. แนวโน้มที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม (Potential of environment pollution)

ที่ดินมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่โล่ง ดินไม่ใหญ่ประมาณเพียงบางส่วน ซึ่งอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นพาณิชยกรรม ได้รับผลกระทบจากอาคารสูงเพียงเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถมาให้คะแนนได้ดังนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงผลการวิเคราะห์การเลือกที่ตั้งโครงการ

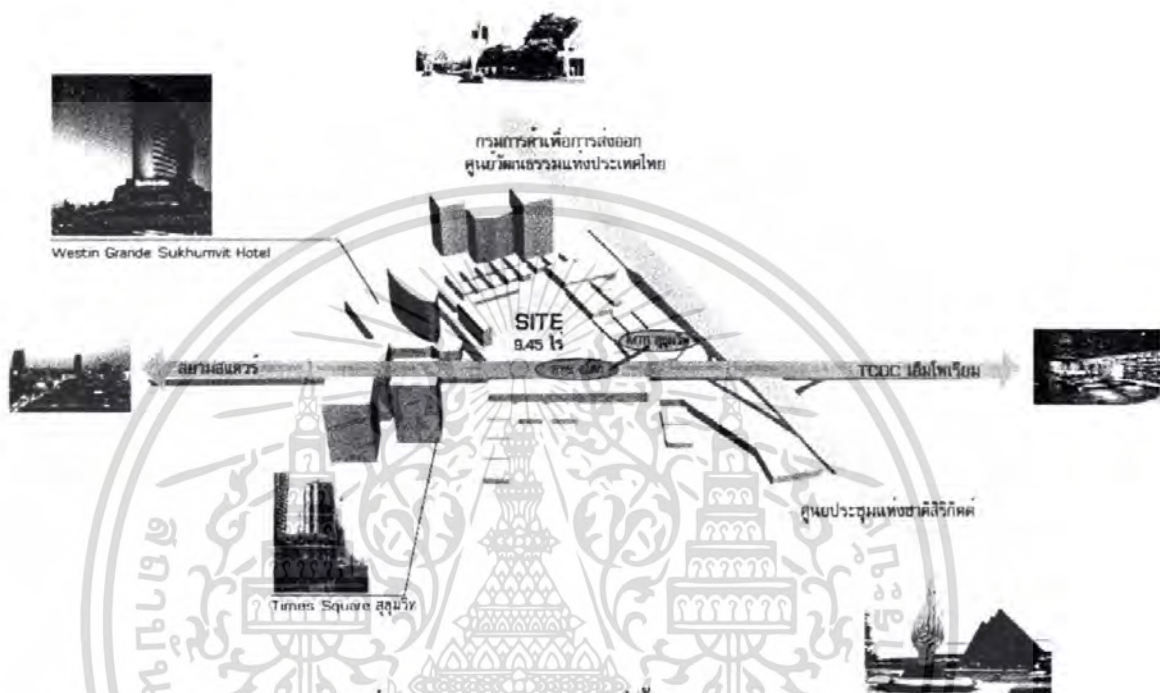
Criteria	Credit	A		B		C	
		คะแนน	รวม	คะแนน	รวม	คะแนน	รวม
1. สภาพการจราจรและการเข้าถึงโครงการ	4	4	16	3	12	3	12
2. องค์กรประกอบที่ส่งเสริมโครงการ	4	4	16	4	6	4	16
3. ความเหมาะสมกับราคาที่ดิน	3	3	9	3	9	3	9
	3	3	9	2	6	1	9
4. สภาพแวดล้อมและมุมมอง	2	3	6	3	6	2	6
5. ระบบสาธารณูปโภคและมุมมอง							
รวมคะแนน			56		49		45

จากเกณฑ์ในการพิจารณาการเลือกที่ตั้งสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อเลือกที่ตั้งโครงการที่เป็นที่ตั้งที่เหมาะสมและย่านที่ตั้งสนับสนุนให้จัดตั้งโครงการได้เป็นอย่างดี

โดยสรุปจาก 3 ที่ตั้งที่ได้นำมาพิจารณาแล้วพบว่า ที่ตั้ง A นั้นมีความเหมาะสมที่สุดในการจัดตั้งให้เป็นโครงการศูนย์แฟชั่น กรุงเทพฯ

5.4 สรุปรายละเอียดของที่ตั้งโครงการ

ในการศึกษารายละเอียด และข้อมูลทางกายภาพของที่ตั้งโครงการที่ได้ทำการวิเคราะห์มาแล้วนั้น สามารถนำมาสรุปเป็นหัวข้อต่างๆ ได้ดังนี้



ภาพที่ 5-13 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการ

- | | |
|------------------------|--|
| 1. ที่ตั้ง
สุขุมวิท | พื้นที่บริเวณระหว่างหัวมุมสี่แยกอโศก กับซอยสุขุมวิท 19 ถนน
กรุงเทพฯ |
| 2. อาณาเขต | ทิศเหนือ บ้านพักอาศัย
ทิศใต้ ถนนสุขุมวิท, สถานีรถไฟอโศก
ทิศตะวันออก บ้านพักอาศัย, สถานีรถไฟใต้ดินสุขุมวิท
ทิศตะวันตก ซอยสุขุมวิท 19, โรงแรม THE WESTIN,
ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน |
| 3. ขนาดที่ตั้ง | 9.45 ไร่ |
| 4. สภาพที่ดินปัจจุบัน | เป็นที่รกร้างว่างเปล่า ปราศจากการใช้งาน มีการถมและปรับระดับ
เรียบร้อยแล้ว บางส่วนเป็นอาคารพาณิชย์ร้าง |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ระบบสาธารณูปโภค มีครบครัน สะดวกสบาย โดยได้รับการบริการไฟฟ้าจากสถานีการไฟฟ้าอ้อยประสานมิตร กระจ่างปานครหลวง และชุมสายโทรศัพท์ สุขุมวิท

การเข้าถึงโครงการและการคมนาคมโดยรอบ

บริเวณที่ตั้งโครงการนับว่าเป็นจุดที่มีความสำคัญทางการคมนาคมแห่งหนึ่ง เนื่องจากอยู่ใกล้กับถนนสายสำคัญสองสาย คือ ถนนสุขุมวิท และถนนรัชดาภิเษก (ที่ถือเป็นถนนวงแหวนรอบใน) เป็นจุดที่ผู้ที่พักอาศัยในเขตเมืองชั้นนอก เช่น บางกะปิ รามคำแหง ฯลฯ เดินทางผ่านเพื่อเข้าสู่เมือง จึงทำให้การจราจรบริเวณที่ตั้งโครงการคับคั่งไปด้วยขบวนพาหนะเกือบตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะในช่วงเวลาเร่งด่วน

1. ถนน โดยถนนที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโครงการมี 2 สาย ซึ่งเป็นถนนที่มีความสำคัญ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ถนนสุขุมวิท - สามารถเชื่อมต่อกับถนนสายอื่นๆ ได้หลายสาย เช่น ถนนพหลโยธิน พระราม 4 อ่อนนุช บางนา-ตราด ฯลฯ ลักษณะเป็นถนนคอนกรีต กว้าง 6 ช่องทาง

1.2 ถนนรัชดาภิเษก - เป็นถนนวงแหวนรอบในกรุงเทพฯ สร้างขึ้นเพื่อระบายจราจรที่คับคั่งในเมืองชั้นใน สามารถเชื่อมโยงกับถนนลาดพร้าว พหลโยธิน วิภาวดีรังสิต ฯลฯ ลักษณะเป็นถนนคอนกรีต กว้าง 6 ช่องทาง มีเกาะกลาง กว้าง 3 เมตร แบ่งการจราจรเป็น 2 ทางไปกลับ ความกว้างประมาณ 30 เมตร มีทางเดินเท้าสองข้างทาง กว้างด้านละ 4.5 เมตร

2. รถโดยสารประจำทาง⁷ รถโดยสารประจำทางที่ทำการเดินทางผ่านบริเวณที่ตั้งโครงการสามารถแบ่งตามเส้นทางถนน ได้ดังนี้

2.1 จากถนนสุขุมวิท - มีรถประจำทางผ่าน ได้แก่

รถโดยสารธรรมดา 2 , 23 , 25 , 38 , 40 , 48 , 98

รถโดยสารปรับอากาศ 1 , 2 , 11 , 12 , 25 , 38

2.2 จากถนนรัชดาภิเษก - มีรถประจำทางผ่าน ได้แก่

รถโดยสารธรรมดา 38 , 98 , 136 , 185

รถโดยสารปรับอากาศ 136 , 185

⁷ ข้อมูลสายรถประจำทาง : ขสมก.(BMTA) องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ , <http://www.bmta.co.th>
เอกสารนี้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการอ้างอิงข้อมูลเท่านั้น ไม่ใช่ว่ากรมที่ดินไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ทัศนียภาพมุมมองจากจุดต่างๆ จากสภาพปัจจุบัน

ทิศเหนือ	เป็นบริเวณที่ติดกับบ้านพักอาศัย
ทิศใต้	เป็นบริเวณติดถนนสุขุมวิทใกล้แยกอโศก และสถานีรถไฟฟ้าอโศก ซึ่งเป็นด้านหน้าของโครงการ
ทิศตะวันออก	เป็นบริเวณที่ติดกับบ้านพักอาศัย และสถานีรถไฟฟ้าใต้ดินสุขุมวิท ซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปยังเส้นทางต่าง รวมทั้งใกล้กับถนนรัชดาภิเษก
ทิศตะวันตก	เป็นบริเวณที่ติดซอยสุขุมวิท 19 และ โรงแรม THE WESTIN สามารถมองเห็นโครงการ ได้ชัดเจนเมื่ออยู่บนเส้นถนนสุขุมวิท



ภาพที่ 5-15 ทัศนียภาพบริเวณด้านหน้าที่ตั้งโครงการ



ภาพที่ 5-16 ทัศนียภาพบริเวณห้วมุมซอยสุขุมวิท 19



ภาพที่ 5-17 ทัศนียภาพจากบริเวณฝั่งตรงข้ามที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้เห็นเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5-18 ทศนิยมภาพจากบริเวณสถานีรถไฟฟ้าอโศก

การดึงดูดเข้าสู่ที่ตั้ง

- อยู่ในเขตศูนย์กลางชุมชน ใกล้กับย่านธุรกิจและสถานที่ราชการต่างๆ ที่สะดวกสบาย
- เป็นแหล่งศูนย์รวมการท่องเที่ยวสำหรับชาวไทยและชาวต่างประเทศ เช่น

ห้างสรรพสินค้า

โรบินสัน , ดี เอ็ม โฟร์ริชม , เซนทรัล ซิดลม , เมเจอร์ ซินีเพลส และสามารถเดินทางติดต่อกับย่านสยามสแควร์ได้สะดวก

- การเดินทางที่สะดวกสบาย สามารถเข้าถึงโครงการ ได้หลายเส้นทาง เช่น ทางรถยนต์ รถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน เป็นต้น

โดยรอบๆบริเวณที่ตั้ง โครงการ มีสถานที่รองรับ และสนับสนุนให้กับโครงการ ดังนี้

สถานศึกษา

1. ระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 1 แห่ง – มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาธน์
2. ระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 11 แห่ง
3. ระดับประถมศึกษา มีจำนวน 18 แห่ง

สถานพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ซอยสุขุมวิท 3 (นานาเหนือ)
 2. โรงพยาบาลพร้อมมิตร ซอยสุขุมวิท 49
 3. โรงพยาบาลสมิติเวช ซอยสุขุมวิท 49
 4. โรงพยาบาลคามิลเลียน ซอยสุขุมวิท 55 (ซอยทองหล่อ)
 5. โรงพยาบาลสุขุมวิท ถนนสุขุมวิท
- ศูนย์สาธารณสุขสุข มีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่
1. ศูนย์สาธารณสุข 21
 2. คลินิกยาเสพติด

สถานีตำรวจและสถานีดับเพลิง

สถานีตำรวจในเขตพื้นที่ มีจำนวน 4 แห่ง ได้แก่

1. สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง
2. สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ
3. สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี
4. สถานีตำรวจนครบาลคลองตัน

หน่วยบรรเทาสาธารณภัย และแหล่งน้ำดับเพลิง

มีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่

1. หน่วยอาสาบรรเทาภัยศิรินคร
2. หน่วยอาสาบรรเทาสาธารณภัยสุขุมชนสุขุหรับบ้านดอน

สวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

1. สวนสาธารณะ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย นอกจากจะเป็นปอดให้กับชาวสุขุมวิทแล้ว ยังเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจยามว่าง อีกทั้งยังเป็นสวนพฤกษศาสตร์ที่ให้ความรู้ด้านพันธุ์ไม้อีกด้วย
2. สวนสาธารณะ โรงงานชาสุบ มีลักษณะเป็นบึงน้ำขนาดใหญ่ และมีพื้นที่สีเขียวอยู่บริเวณรอบๆ
3. สวนเบญจศิริ
4. สวนลุมพินี
5. สวนสาธารณะ มหาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกแบบ

อิทธิพลที่มีผลต่อการออกแบบ

6.1 ศึกษาระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยมีหัวข้อดังนี้

- 1) ระบบวิศวกรรม โครงสร้าง
- 2) ระบบปรับอากาศ
- 3) ระบบไฟฟ้าและการให้แสงสว่างภายในอาคาร
- 4) ระบบป้องกันเสียงรบกวน
- 5) ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย
- 6) ระบบป้องกันอัคคีภัย
- 7) ระบบรักษาความปลอดภัย
- 8) ระบบกำจัดขยะ
- 9) ระบบสื่อสาร
- 10) ระบบการขนส่งในอาคาร

6.1.1 ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง

การเลือกใช้ระบบโครงสร้างอาคาร ต้องคำนึงถึงความต้องการขององค์ประกอบซึ่งในแต่ละส่วนมีลักษณะการใช้งานแตกต่างกัน ดังนั้นต้องการศึกษาสภาพโครงสร้างที่เหมาะสมกับองค์ประกอบในแต่ละส่วน โดยไม่ขัดแย้งกับสภาพทั่วไปและคุณสมบัติแต่ละชนิดสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ระบบอาคารพาดช่วงสั้น (Short Span)

ระบบอาคารพาดช่วงสั้น เลือกใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก พื้นระบบ Post Tension มีระยะพาดช่วงที่เหมาะสมอยู่ที่ประมาณ 8-12 เมตร เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในเขตร้อนชื้นและสามารถลดความสูงในแต่ละชั้นได้ดีกว่าระบบหล่อในที่ ข้อดีของระบบนี้ก็คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาคารสามารถเปิดโล่งได้ เพื่อการระบายอากาศหรือต้องการแสงสว่าง หรือ ปิดทึบตามความเหมาะสมในการใช้งาน ซึ่งสามารถเลือกใช้ระบบผนังได้หลากหลาย
- มีความยืดหยุ่นในการกั้นผนัง สามารถปรับเปลี่ยนตำแหน่งได้ง่าย
- สามารถต่อเติมขยายอาคารได้
- การก่อสร้างทำได้อย่างรวดเร็ว

2. ระบบอาคารพาดช่วงยาว (Long Span)

ระบบโครงสร้างพาดช่วงยาว ใช้กับบริเวณที่ต้องการพื้นที่ภายในกว้าง โดยที่ไม่มีเสา เช่น บริเวณโรงจัดแสดงนิทรรศการ ห้องประชุม ห้องบรรยาย เป็นต้น

- โครงสร้าง Truss เหมาะสำหรับ Long Span ในโครงการเพราะมีน้ำหนักเบา มีความสะดวกในการก่อสร้าง ช่วงในประเทศไทยมีความชำนาญ และราคาเหมาะสมกับชนิดของโครงสร้างนี้มากที่สุด
- Truss เป็น โครงสร้างที่ประกอบจากชิ้นส่วนของวัสดุขนาดสั้น ๆ สามารถคลุมพื้นที่ให้กว้าง 24 - 35 เมตร มีน้ำหนักเบาต่อการคำนวณและก่อสร้าง
- Space Frame เป็น โครงสร้างที่พัฒนามาจาก Truss โดยการยึดกันของ Truss สองทาง ให้เป็นลักษณะสามมิติ ซึ่งทำให้ โครงสร้างเสมือนเป็นเนื้อเดียวกัน ทำหน้าที่ค้ำยันซึ่งกันและกัน เมื่อเป็น โครงสร้างที่รับน้ำหนักมาก ๆ จะมีความลึกของโครงสร้าง $1/6 - 1/12$ ของช่วงเสา หากไม่รับน้ำหนัก (เช่น เป็น โครงสร้างหลังคา) จะมีความลึก $1/12 - 1/24$ ของช่วงเสา

ข้อดีในการก่อสร้าง Space Frame

- สามารถลดความลึกของ โครงสร้างได้มากกว่าโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กและ Truss
- วัสดุ โครงสร้าง ทำให้ประหยัด
- ใช้ชิ้นส่วนที่เหมือนกัน ทำให้ผลิตจากโรงงานได้ การก่อสร้างจึงทำได้รวดเร็วขึ้น
- Take Span ได้กว้างมาก ทำให้ไม่มีเสามาเกาะ

ข้อจำกัดของ Space Frame การออกแบบโครงสร้างทำได้ยากขึ้น ส่วน โครงสร้างทุกชั้นต้องละเอียด การต่อชิ้นส่วนเข้าด้วยกันต้องแม่นยำ และมีความแข็งแรงป้องกันการพังทลาย จะเห็นว่าการเทคนิคในการสร้างสูงกว่าการก่อสร้างธรรมดา

6.1.2 ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่เหมาะสมกับโครงการซึ่งเป็นอาคารขนาดใหญ่ควรใช้ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central System)

เครื่องปรับอากาศแบบนี้มีขนาดใหญ่มาก ใช้สำหรับสำนักงาน หรืออาคารใหญ่ ๆ ส่วนประกอบต่าง ๆ แต่ละอย่างจะตั้งอยู่โดด ๆ มีท่อต่อถึงกัน และอากาศที่ใช้ในการนำความเย็นจะถูกส่งออกทางท่อไปยังส่วนต่าง ๆ ของสถานที่ ตามระบบที่สั่งจ่ายการปรับอากาศด้วยระบบчилเลอร์ (Water Cooled Chilled System)

การติดตั้งเครื่อง

จัดให้มีห้องโดยเฉพาะและตั้งอยู่ประมาณส่วนกลางของอาคาร ห้องที่ใช้ระบบปรับอากาศต้องมีปริมาณที่เหมาะสม ไม่ควรมีที่ว่างมากเกินไปเกินความต้องการเพื่อความประหยัดและสะดวกในการจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคารอีกด้วย ระบบการถ่ายเทอากาศในห้อง ลมเย็นจะไปตาม Supply Air Duct ไปช่วยระบายความร้อนภายในห้อง และอากาศเสียบกับลมร้อนจะถูกดูดกลับมาจาก Air Return Duct และที่นั่นจะมีฟิลเตอร์กรองอากาศเสีย ปล่อยแต่ลมเย็นประมาณ 75% ผสมกับอากาศบริสุทธิ์จากภายนอกอีก 25% ผ่านไปยังความเย็นที่เกิดจากน้ำกลายเป็นลมเย็นต่อไป

ระบบчилเลอร์อาศัยการทำน้ำให้เย็นก่อน แล้วจึงส่งน้ำนี้ไปเข้าเครื่องเป่าลม เป่าลมให้ผ่านน้ำเย็นก็จะ ได้ลมเย็น โดยเครื่องเป่าลมนั้นเรียกว่า แฟนคอยล์ยูนิต หรือแอร์แฮนด์ดิงยูนิต มีระบบการทำงานง่าย คือ มีเครื่องทำน้ำเย็นเก็บในห้องเครื่อง (อาจเป็นที่ใต้ดินตึก) แล้วต่อท่อน้ำเย็นจากห้องเครื่องไปยังเครื่องเป่าลม (ติดตั้งตามชั้นต่าง ๆ ของตึก) มีห้องเครื่องเป่าลมเย็น อาจมีท่อลมต่อจากเครื่องเป่าลมแจกจ่ายตามจุดต่าง ๆ

6.1.3 ระบบไฟฟ้าและการให้แสงสว่างภายในอาคาร

สายไฟฟ้าแรงสูงที่ต่อจากสายหลักของการไฟฟ้านครหลวงเข้าอาคาร ใช้สายเคเบิลร้อยในท่อ Rigid Stet Conduct ฝังในดินต่อเข้าในห้อง Voltage Transformer ฝังติดตั้งในห้องเครื่องไฟฟ้า โดยมี High Voltage Transformer 2 ตัว ตัวหนึ่งใช้กับเครื่องปรับอากาศ อีกตัวหนึ่งใช้กับไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าแสงสว่าง และตู้ควบคุมการจ่ายกระแสไฟฟ้าสำหรับчилเลอร์

1. ไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบ 300 โวลต์ 3 เฟส 4 สาย สำหรับใช้เดินเครื่องอุปกรณ์ปรับอากาศ
2. ไฟฟ้าแสงสว่างและกำลัง เป็นระบบ 200 โวลต์ 1 เฟส สำหรับใช้กับไฟฟ้าแสงสว่าง 1 ตัวเสียบและเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ไฟฟ้าฉุกเฉิน ติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้า มีขนาดเพียงพอจะใช้กับแสงสว่างของอาคารเพื่อการทำงานอัตโนมัติ รวมทั้งอุปกรณ์ป้องกันและระบบสัญญาณกันภัยต่าง ๆ ซึ่งสามารถจะแบ่งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินเป็น 2 แบบ คือ

- เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากลาง (Generator Set) จะจ่ายไฟฟ้าไปยังส่วนกิจกรรมที่มีผู้ใช้มาก และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินกิจกรรมต่อไปโดยไม่ขาดตอน คือ ส่วนการจัดแสดงบน ส่วนโถง Auditorium และส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ส่วนรักษาความปลอดภัย เป็นต้น
- เครื่องกำเนิดแสงสว่างฉุกเฉิน (Emergency Lighting) จะเป็นเครื่องให้แสงสว่างเป็นจุด เพื่อป้องกันอันตรายจากการโจรกรรมที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่ระบบไฟฟ้าขัดข้อง

ลักษณะโคมไฟแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดแสดงงาน

ลักษณะโคมไฟแบบต่าง ๆ

1. ไฟ Par 64 (Parabolar)

เส้นผ่าศูนย์กลาง 8 นิ้ว เมืองไทยไม่นิยม ใช้ไฟกำลังนี้มากที่สุดเพราะราคาถูก หน่อย หลอดไฟที่นิยมใช้ทั่วไปมีกำลัง 1000 วัตต์ โคมไฟที่ใส่สลับกับหลอดไฟ Par เรียกว่า โคม Par แต่การใช้ไฟชนิดนี้ต้องมีการจัดวางระยะคอคันให้เคอให้ต่อกันเป็นจั่ว ๆ

ไฟ Par Adjustment สามารถปรับ Tube ขึ้นลงได้ มีคำว่า Beam Shade หมายความว่า แสงจะออกมาเป็นวงรี ถ้ามีการหมุนหลอดทั้งหลอดวงรีจะหมุนตามไปด้วยเรียกว่าการปรับ Beam Shade

ไฟ ETC 4 Par เป็นไฟ Par รุ่นใหม่ของยี่ห้อ ETC ใช้กำลังไฟต่ำกว่า คือ 575 วัตต์ แต่ให้แสงพอ ๆ กับหลอดไฟ 1000 วัตต์ รูปทรงทันสมัย แบ่งเป็น VNSP (Very Narrow Spot) แสงจะแคบที่สุด, NSP (Narrow Spot), MFL (Medium Flood Light), WFL (Wide Flood Light) แสงบานที่สุด

2. Beam Projector หรือ Beam Light

ภายในจะมีแผ่นสะท้อนแสง แสงจะออกมาเป็นลำ ประเภทนี้จะปรับความกว้าง ความแคบของวงไม่ได้

3. Fresnel

มีชิ้นส่วนของเลนส์ Fresnel เข้ามาประกอบ เลนส์สามารถเลื่อนเข้าเลื่อนออกได้ เพื่อปรับระยะระหว่างหลอดไฟ จะทำให้บานมากบานน้อย แต่ไฟชนิดนี้ไม่ค่อยนิยม เนื่องจากราคาแพงกว่าไฟ Par 4 เท่า และอายุการทำงานสั้นกว่า

4. PC Spotlight

คล้าย Fresnel มาก แต่ใช้เลนส์ PC ซึ่งหมุนเกลี้ยง ทำให้แสงที่ออกมาคมชัดกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Profile Spot

ปรับวงได้ ขอบคมชัดกว่า PC Spotlight ใช้ฉายรูปแบบหลอดต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผ่นโลหะเจาะรู เรียกว่า Gobo

6. Follow Spot

เปรียบได้กับ Profile ขนาดใหญ่ ไฟวิ่งตามได้ ขอบคมชัด มีช่องใส่ฟิลเตอร์ได้อีกหลายปุ่มสี มีปุ่มไว้เฟลคอินเฟลคเอาท์แสง (ถ่อย ๆ สว่างขึ้นหรือมืดลง) มี Iris สำหรับโฟกัสแสงให้คมได้

7. Flood Light หรือ Strip Light

แสงจะบานมาก ๆ ทำหน้าที่ย้อมสีผนังที่เป็นฉากหลัง ทั้งยังสามารถเอาไฟมาต่อกัน

4 อัน อาจใช้หลายสี แล้วควบคุมการปิดเปิดเอา

4) ระบบป้องกันเสียงรบกวน

การควบคุมเสียงภายในอาคาร

1. ที่ตั้งของห้อง แยกห้องที่ต้องการความเงียบ ไปบริเวณที่ไม่มีเสียงรบกวน

2. วัสดุที่ควบคุมเสียง Design Sound Lock ทำให้เสียงเกิดการเบี่ยงเบน เพราะจะทำให้พลังงานของเสียงลดลง

3. ฝ้าเพดานที่มีความหนาอย่างน้อย 6 มม. ไม่สามารถป้องกันเสียงได้

4. ทำลายแหล่งกำเนิดเสียง ควบคุมแหล่งกำเนิดเสียงที่คิดว่าเป็นมลพิษ เช่น การลด

การสั่นสะเทือนของเครื่องจักร

5. เอาแหล่งกำเนิดเสียง ไปจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ

การป้องกันเสียงจากด้านบน

1. ทำหลังคา 2 ชั้น ทำให้เกิดสุญญากาศซึ่งเสียงผ่านไม่ได้ การทำหลังคา 2 ชั้นลด

ความดังได้ 20 – 50 เดซิเบล

2. การใช้ฉนวนดูดซับเสียง มี 2 ลักษณะ

- ฉนวนที่สอดตรงกลาง

- ฉนวนที่พันตามหลังคา

เสียงที่เกิดขึ้นกับอาคาร

เสียงที่เกิดขึ้นกับอาคาร เกิดจากต้นเสียง (SOURCES OF NOISE) มีอยู่ 2 ชนิด

ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เสียงภายนอก ได้แก่ เสียงรถยนต์ เสียงเครื่องยนต์จากโรงงาน เป็นต้น เราได้ขยับเสียงได้โดยมีอากาศเป็นสื่อวิธีแก้ปัญหา ดังนี้

- การวางผังอาคาร ควรตั้งอยู่ลึกเข้าไป ให้ห่างจากแหล่งกำเนิดเสียงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แยกเขตของอาคาร อาคารที่อยู่ในเขตจอแจเปิดกระจก 2 ชั้น แล้วใช้เครื่องปรับอากาศ

- ฝาโครงสร้างที่มั่นคงแต่ยืดหยุ่นได้ เช่น ผนังอิฐ คอนกรีต
- ทำสนามหญ้า ปลูกต้นไม้เป็นกลุ่มเป็นแถว (GREEN BELT) เพื่อช่วยดูดซับ
- ทำ SCREEN กัน หรือทำเป็น BUNGER กัน กันให้ถนอมอยู่ต่ำกว่า

2. เสียงภายใน คือ เสียงรบกวนที่เกิดขึ้นภายในอาคาร ซึ่งอาจมาจากห้องเหล่านี้คือ ห้องลิฟต์ ห้องทำงานที่ใช้เครื่องจักร เครื่องมือต่างๆ มีวิธีแก้ปัญหา ดังนี้

- ที่ตั้งของห้อง แยกห้องที่ต้องการความเงียบ ให้ห่างจากห้องที่มีเสียงรบกวนสำหรับห้องที่เกิดเสียง และความสั่นสะเทือน อาจอยู่ BASEMENT, บนหลังคา หรือแยกออกไปใช้แทนยางไม้ก้อกรองรับเครื่อง เพื่อลดความสั่นสะเทือน

- วัสดุซับเสียง ทำหน้าข้างกระจก 2 ชั้น ป้องกันเสียงที่แทรกผ่านตรงรอยต่อช่องประตู และรูฉนวน โดยใช้วัสดุพวกสักหลาด ขาง

- โครงสร้างของพื้น เช่น การปูพื้นไม้บนพื้นคอนกรีต และกระทำบนพื้นคอนกรีต เช่น กระเบื้องยาง พรม

- ควรทำฝ้า เพดาน ฝ้าเพดานชนิดแขวน ควรให้มีจุดแนวรอย และยืดหยุ่นได้

- ทำ SOUND LOCK ที่ประตูเพื่อลดความเสียงดังในขณะที่เปิดประตู

- ห้องกันเสียงทางหลังคา โดยหลังคาให้สูงมี AIR SPACE ตรงกลางระหว่างหลังคา และฝ้าเพดาน หรือหลังคา 2 ชั้น หลังคาคอนกรีตสามารถป้องกันเสียงได้ 45-50 เดซิเบล มุมหลังคากระเบื้อง และฝ้าเพดานป้องกันเสียงได้ 25-40 เดซิเบล กระเบื้องแผ่นเล็กกันเสียงได้ดีกว่ากระเบื้องแผ่นโต

เสียงเดินทางไปถึงผู้ฟังใน 2 ลักษณะ คือ เสียงทางตรง และเสียงที่สะท้อนมา

การป้องกันเสียงสะท้อน

การป้องกันเสียงสะท้อนจัดว่ามีความสำคัญต่ออาคารและ โครงสร้างที่ติดเทียมกับการออกแบบ ตกแต่งอาคาร และระบบการจัดตั้งสภาวะแวดล้อมต่างๆ การวางผังที่สมบูรณ์จะต้องไม่ละเลยในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาคารประเภทห้องประชุม โรงแรม โรงเรียน คนตรี และสถานที่ ที่ต้องคำนึงถึงระบบการป้องกันเสียงสะท้อนเป็นสำคัญ

อาคารที่ออกแบบป้องกันเสียงสะท้อนได้อย่างสมบูรณ์ จะต้องใช้สถาปนิก และวิศวกรที่ชำนาญ ประกอบกับวิทยาการทางเทคนิค ถ้าหากสร้างอาคารขึ้นมาแล้วเกิดปัญหาทางด้านเสียง เนื่องจากสถาปนิกไม่ได้คำนึงมาก่อน ก็เป็นการยากที่จะมาแก้ไขใหม่ ซึ่งสิ้นเปลืองมากทั้งยังอาจไม่สามารถควบคุมระบบเสียงสะท้อนได้ดี เท่ากับอาคารที่วางแผนป้องกันเสียงสะท้อนได้ดี เช่น ซี โลเท็กซ์ พรอม เฟอร์นิเจอร์บุผนัง ผ้าม่านต่างๆ แอคูสติคบอร์ด แผ่นไม้ก๊อก ฯลฯ ส่วนวัสดุเครื่องกันเสียงเป็นพวกผนังต่างๆ เช่น กำแพงอิฐ ฝ้าไม้ กระจก ฯลฯ ส่วนเหล่านี้จะต้องให้ช่วงรอยต่อต่างๆ มีน้อยที่สุด เพราะคุณภาพในการกันเสียงจะมีมากที่สุด วัสดุกันเสียงย่อมขึ้นตรงกับน้ำหนักของวัสดุนั้น สำหรับวัสดุที่บาง เช่น ไม้อัด กระจก ถ้ากันเป็นสองชั้น โดยมีช่องอากาศระหว่างกลาง ก็จะมีคุณภาพดีกว่าชั้นเดียวมาก

การป้องกันเสียงสะท้อนในทางสถาปัตยกรรมนั้น มีความต้องการ 2 ประการ

- เพื่อที่จะให้วัตถุประสงคในสิ่งแวดล้อม ในการป้องกันเสียงสะท้อน ได้ผลดี
- เพื่อในสภาวะการรับฟังเสียงชัดเจนขึ้น

สิ่งแวดล้อมในการป้องกันเสียงสะท้อน

- ความเข้มและลักษณะต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกห้อง
- วัตถุที่เสียงต่างๆ จะกระจายไปยังจุดต่างๆ มาถึงห้อง

ภาวะการฟังเสียงในห้อง จะได้รับผลเป็นที่พอใจนั้น ต้องการส่วนต่างๆ เหล่านี้

- เสียงเบื้องหลัง จะต้องมึระดับต่ำพอ

- ที่ตัดเสียงสะท้อนกลับ ซึ่งต่อเนื่องกันหลายครั้งหลายหน

- จัดการกระจายเสียง ไปทั่วที่ว่างในห้องให้เหมาะสม

- ให้เสียงไปถึงผู้ฟังชัดเจน และคงพอ

- เสียงเบื้องหลัง เกิดขึ้นมาจากเสียงลอดเข้ามาในห้องจากภายนอก รวมทั้งเสียงที่เกิดจากภายในห้องด้วย จำเป็นจะต้องคัดทางให้น้อยที่สุด เพื่อจะให้การฟังดีขึ้น

- เสียงสะท้อนกลับ ซึ่งต่อเนื่องกันหลายครั้งหลายหน ก็จำเป็นจะต้องมีหลักการ

สกัดเท่าที่จะทำได้ สำหรับห้องโดยทั่วไป ต้องจัดเสียงให้กระจายไปในที่ว่างต่างๆ ในห้องอย่างเหมาะสม ขจัดจุดที่มีเสียงก้อง และเสียงรวมให้มีน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรืออาจต้องการระบบขยายเสียง เช่น ในห้องประชุมใหญ่

- การกระจายเสียงที่ต้องปราศจากจุดเสียงสะท้อน และจุดรวมเสียง ซึ่งทำให้เกิดเสียงรบกวนขึ้นได้ ยิ่งถ้าเป็นในห้องใหญ่ด้วยแล้ว การจัดเสียงกระจายไปทั่วห้อง ซึ่งถือเป็นปัญหาที่สำคัญมาก จึงจำเป็นต้องให้เครื่องขยายเสียงช่วย จะต้องจุดกระจายเสียงที่ดี เพื่อให้เสียงนั้นมีคุณภาพ

- การควบคุมเสียงสะท้อนต่อเนื่อง ได้แก่ การกันเสียงให้จางไป แม้ว่าจุดที่เปล่งเสียงจะหยุดแล้วก็ตาม ก็จะมีเสียงสะท้อนต่อเพิ่มอีกช่วงหนึ่ง เรียกว่า “เวลาของเสียงสะท้อนต่อเนื่อง” ได้แก่ เวลาที่เป็นวินาทีที่ซึ่งเสียงสะท้อนต่อเนื่องจะจางลงถึง 1 ล้านของความเข้มของเสียงเดิม สำหรับขนาดของห้องและภาวะการใช้สำหรับห้องหนึ่งๆ จะมีระยะเวลาของเสียงสะท้อนที่ได้ผลที่สุดระยะหนึ่ง โดยทั่วไปแล้ว ห้องที่มีขนาดใหญ่ ย่อมต้องการเวลาของเสียงสะท้อนต่อเนื่องนานกว่าเสียงสั้น

สิ่งแวดล้อมของการป้องกันเสียงสะท้อนนั้น ต้องประกอบด้วยเวลาของเสียงสะท้อนต่อเนื่อง โดยให้เวลาของเสียงสะท้อนต่อเนื่องราวๆ เดียวกับการฟังเสียงพูดห้องนี้ จะมีสภาพที่เหมาะสมที่สุด

ในกรณีส่วนมากห้องที่ใช้เวลาสะท้อนเสียงต่อเนื่องมากกว่าเวลาที่กล่าวแล้ว 3 เท่าการป้องกันเสียงสะท้อนจะได้ผลดี เนื่องจากห้องจะมีเสียงก้อง และพร่าไปหมด สำหรับห้องที่ต้องการความเงียบมาก เช่น ห้องสมุด หรือห้องรับแขก เวลาของเสียงสะท้อนต่อเนื่องไม่ควรเกิน ½ เท่า ของเวลาสูงสุดของเสียงพูด

การกันเสียงของฝ้าฉนวน

จุดประสงค์ของการใช้ฝ้าฉนวน เพื่อใช้แบ่งเขต หรือใช้รับน้ำหนัก ถ้ามีน้ำหนักบรรทุกอยู่ข้างบนกำแพงหรือผนังแบบนี้ มักเป็นมวลแข็งแรง ทั้งมีคุณสมบัติกันเสียงได้ดี แต่ในโครงสร้างเหล็ก หรือคอนกรีตเสริมเหล็ก การใช้ฉนวนรับน้ำหนักไม่จำเป็นนัก จึงใช้แบบพาร์ติชันเบาๆ เพื่อประหยัด ทำให้คุณสมบัติกันเสียงลดลง ข้อบกพร่องของผนังกันเสียง อากาศจะผ่านผนังที่เบาๆ ออกมาด้วยการสั่นโดยวิธีอื่นๆ โดยรอบผนัง จึงควรออกแบบให้ผนังกันเสียงได้ดีพอสมควร

ประเภทของผนังที่ใช้กันเสียง มีดังนี้

- SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION เป็นผนังชั้นเดียว ใช้วัสดุเป็นขนาดประหยัด คือ ใช้ก่ออิฐหนา 22.5 เซนติเมตร หรือคอนกรีตหนา 1.5 เซนติเมตร

- SINGLE INHOMOGENEOUS PARTITION เป็นผนังที่ใช้วัสดุเป็นโพรง ซึ่งมีช่องอากาศอยู่ภายในทั่วไป ผนังแบบนี้เบากว่าแบบแรก แต่คุณสมบัติคล้ายกัน

- DOUBLE PARTITION เป็นผนังหนาๆ ที่ทำให้กันเสียงได้ดีขึ้น โดยการแยกออกเป็นผนังเบาๆ 2 ชั้น แต่เว้นไว้ให้มีช่องอากาศระหว่างกลาง เช่น ผนังที่ทำด้วยวัสดุอย่างหนึ่งมีคุณสมบัติในทางเป็นฉนวน การยึดระหว่างผนังทั้ง 2 ชั้น ถ้าห่างมากความมั่นคงจะลดลง สำหรับผนังหนักๆ อาจทำให้ห่างกัน และไม่ต้องการช่องอากาศมากนัก เช่น ผนังที่มีน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมาณ 20 ปอนด์/ตารางฟุต ควรวางให้ห่างกันอย่างน้อย $2\frac{1}{2}$ นิ้ว แต่ผนังที่เบาต้องการให้ห่างกันมาก เช่น ผนังต่างกระจก 2 ชั้น ขนาดกระจก 2 นิ้ว จะต้องวางห่างกันอย่างน้อย 15 เซนติเมตร การป้องกันเสียงความถี่ต่ำ ที่รอยต่อของผนังกับผนังพื้นกับเพดาน ควรรองด้วยวัสดุที่ยืดหยุ่นได้ อาจใช้วัสดุที่เป็นเส้นใย เช่น เส้นใยพลาสติกหรือวัสดุที่มีลักษณะซุน แล้วใช้พลาสติกปิด

- COMPLEX PARTITION เป็นผนังแบบที่มีโครงแข็งแรง มีช่องอากาศระหว่าง 4 นิ้ว ผนังใช้วัสดุที่เรียบ เช่น แผ่นไม้ขัดตะ หรือระแนงฉาบปูนพลาสติกหรือไฟเบอร์ ปิดโครงแข็งแรงเป็นผนังที่ช่วยให้แข็งแรงขึ้น และมีคุณสมบัติในการป้องกันเสียง ที่มีความถี่สูงได้ดีมาก การติดตั้งใช้ตะปูตอกยึดกับโครงแข็งแรง ถ้าต้องการให้ผนังทั้งสองห่างกันมาก ต้องใช้โครงยึดระหว่างโครงแข็งแรง และใช้วัสดุเสียงอื่นๆ ใส่ไปในระหว่างแผ่นผนังทั้งสองนี้

ตารางที่ 6.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและผนังกันเสียง

องค์ประกอบ	ประเภทของผนังที่ใช้กันเสียง
ส่วนโครงสร้าง	SINGLE INHOMOGENEOUS PARTITION
ส่วนห้องจัดแสดง	COMPLEX PARTITION
ส่วนแสดงนิทรรศการ	DOUBLE PARTITION
ส่วนห้องสมุด	SINGLE INHOMOGENEOUS PARTITION
ส่วนสำนักงาน	SINGLE HOMOGENEOUS PARTITION

6.1.5 ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย

ระบบสุขาภิบาล

สำหรับโครงการนี้ใช้ระบบจ่ายน้ำแบบจ่ายขึ้น (Up Feed System) ใช้หลักการนำแรงดันน้ำจากข้างล่างดันน้ำขึ้นสู่ชั้นบน โดยอาศัยปั้มน้ำเนื่องจากเป็นอาคารที่มีความสูงไม่มากนัก

ระบบบำบัดน้ำเสีย

โดยทางโครงการเลือกใช้การบำบัดโดยวิธีชีวะ โดยแบคทีเรียที่ใช้ออกซิเจน (Aerobic Bacteria) เนื่องจากมีประสิทธิภาพในการทำงานค่อนข้างสูง ใช้เนื้อที่ในการก่อสร้างค่อนข้างน้อย ควบคุมการทำงานง่าย ใช้ทำงานน้อย

การบำบัดโดยวิธีเคมี คือ การใช้สารเคมีฆ่าเชื้อโรคที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ที่เหลืออยู่

ให้หมดไปก่อนที่จะทิ้งออกสู่ท่าสาธารณะ สารเคมีที่นิยมใช้ คือ คลอรีน ไอโอไดนและ โอโซน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยใช้ สารเคมีเหล่านี้ผสมกับน้ำที่ผ่านจากบ่อน้ำบาดาลทางชีวะในถังฆ่าเชื้อ โรคเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 75 นาทีและให้มีความเข้มข้นของสารเคมีอิสระเหลืออยู่ในน้ำออก เพื่อให้แน่ใจว่าเชื้อโรค ได้ถูกฆ่าตายเป็นส่วนใหญ่

สรุปกระบวนการระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการ

1. น้ำโสโครกจากโถส้วม และ โถปัสสาวะจะค่อเข้า Septic Tank
2. น้ำเสียจากอ่างล้างมือ ห้องน้ำ ห้องครัว จะค่อเข้าบ่อคักไขมัน
3. นำน้ำที่ได้จากข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ไปบำบัดโดยวิธีทางชีวะ โดยแบคทีเรียที่ใช้

ออกซิเจน

4. เติมนคลอรีนลงในถังฆ่าเชื้อที่บรรจุน้ำที่ได้จากข้อที่ 3.
5. สูบออกสู่ท่อสาธารณะ

6.1.6 ระบบป้องกันอัคคีภัย

ในการศึกษาเรื่องการป้องกันอัคคีภัยสามารถแบ่งเนื้อหาออกได้เป็น

1. การป้องกันอัคคีภัย

การป้องกันอัคคีภัย โดยติดตั้งระบบเตือนภัยแบบระบบเตือนควัน (Smoke Detector) ภายในห้องที่มีความจำเป็น โดยเฉพาะส่วนสำนักงานที่อยู่ชั้นบนของอาคาร และห้องที่มีสารไวไฟ เมื่อมีควันเกิดขึ้น ระบบจะมีสัญญาณเตือนที่ Central Board ว่าเกิดขึ้นที่จุดใด ชั้นใด เพื่อหาทางป้องกัน ได้ถูกต้อง

2. ระบบการหนีไฟ

ในอาคารแห่งนี้มีระบบการหนีไฟด้วยบันไดหนีไฟ โดยในกรณีที่เกิดไฟไหม้ การหนีไฟจะไม่ใช้ลิฟต์ ทั้งนี้เพราะจำนวนความจุของลิฟต์จุน้อย และจะมีปัญหาค่านไฟฟ้า ชดช้องเมื่อเกิดเพลิงไหม้ ทำให้ลิฟต์ไม่ทำงาน และตัวห้องลิฟต์เองก็ยังมีป้องกันความร้อน ได้ต่ำมาก

3. ระบบการดับเพลิง

โดยในการดับเพลิง อาคารจะติดตั้งระบบหัวฉีดอัตโนมัติ (Sprinkler) และติดตั้งตู้ อุปกรณ์ (Fire Hose Cabinet) ซึ่งจะมียู่ทั่ว ๆ บริเวณอาคาร แต่ละตู้จะมีสายฉีดดับเพลิง ซึ่งมีความยาว 30 เมตรและสามารถต่อเชื่อมกันได้ทุกสาย

6.1.7 ระบบรักษาความปลอดภัย

การป้องกันโจรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้สัญลักษณ์แจ้งภัย โดยประกอบการทำงานของขามรักษาการณ์ที่ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งจะเผชิญกับสถานการณ์ สัญญาณแจ้งภัยระบบใดก็ตามที่ติดตั้งจะต้องสามารถแจ้งสัญญาณตรงไปที่ขาม และสามารถส่งสัญญาณไปที่สถานีตำรวจใกล้เคียง เสียงสัญญาณไซเรนจะต้องดังไปทั่วบริเวณ เพื่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือได้ทันทั่วทั้ง เฉพาะห้องขามควรมีเครื่องหมายให้ทราบสาเหตุเกิดที่ห้องใด และส่วนไหนของอาคารขนาดเล็กที่มีเจ้าหน้าที่ไม่พอระบบแจ้งภัยควรที่จะติดตั้งโดยระบบอัตโนมัติ หมายความว่าเมื่อเกิดเสียงสัญญาณภัยขึ้นแล้วประตูต่าง ๆ จะปิดเองโดยอัตโนมัติเพื่อให้ค้นหาตัวคนร้ายได้

เจ้าหน้าที่รักษาการณ์

การจัดเวรรักษาการณ์ จะต้องคำนึงถึงการรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน เนื่องจากเวลากลางวันที่เปิดดำเนินการอาจจะมีผู้เข้าไปทำการโจรกรรม หรือก่อความเสียหายให้วัตถุจัดแสดงได้

การรักษาความปลอดภัยในเวลาเปิด

ในเวลาเปิดทำการ คือ เวลากลางวัน จะมีเจ้าหน้าที่เฝ้าหน้าห้อง และเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยตามจุดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ อีกทั้งจะต้องมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่หน้าจอโทรทัศน์วงจรปิดอีกด้วย

การรักษาความปลอดภัยในเวลากลางคืน

หลังจากเปิดทำการจะต้องมีเวรรักษาการณ์ผลัดเปลี่ยนกันตลอดทั้งคืน ซึ่งจะมีขามที่ทำหน้าที่เดินตรวจภายใน และภายนอกอาคาร ขามรักษาการณ์ประจำตำแหน่งต่าง ๆ

6.1.8 ระบบกำจัดขยะ

เพื่อให้การเก็บและขนย้ายขยะในโครงการเป็นไปอย่างสะดวกและถูกสุขลักษณะ จำเป็นต้องมีห้องเก็บรวบรวมขยะ เพื่อให้เป็นที่เก็บรวบรวมขยะก่อนการขนย้ายไปกำจัด โดยในแต่ละวัน เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด จะทำความสะอาดบริเวณอาคารและบริเวณ โดยรอบอาคาร ทำการรวบรวมขยะให้โครงการทั้งหมด โดยการแยกประเภทขยะตามลักษณะ เช่น ขยะเปียก ขยะแห้ง ขยะที่สามารถนำไปแปรรูปและนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ขยะที่เป็นสารเคมี หรือเป็นวัตถุมีพิษ เป็นต้น จากนั้นก็จะทำการบรรจุให้มิดชิด แล้วนำมาเก็บไว้ยังห้องเก็บรวบรวมขยะเพื่อรอรถเก็บขยะของเทศบาลมารับเพื่อนำไปทำการกำจัดในขั้นต่อไป

6.1.9 ระบบสื่อสาร

ระบบโทรศัพท์ที่ใช้ในโครงการมี 2 ระบบ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Private Automatic Branch Exchange (PABX หรือ PBX) เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายใน หรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงาน สามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย

2. Intercom or Direct Speech System เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย

10) ระบบการขนส่งในอาคาร

ใช้ลิฟต์ระบบ Hydraulic เป็นระบบที่ใช้พลังงานไฟฟ้าป้อนให้แก่มอเตอร์เครื่องบีบ Hydraulic เพื่อขับเคลื่อนโดยใช้ระบบ Hydraulic ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารที่มีความสูงไม่มากนักจึงเหมาะกับโครงการ โดยจะเน้นการให้บริการกับคนพิการ และการขนส่ง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

แนวความคิดในการออกแบบ

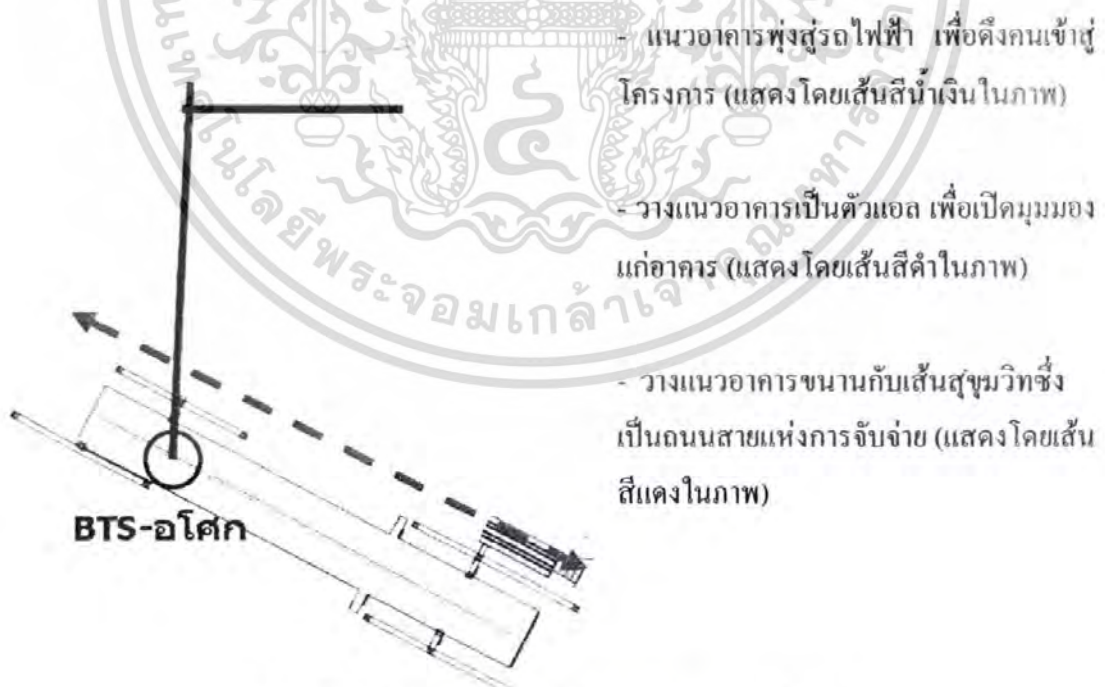
7.1 แนวความคิดทางสถาปัตยกรรมและการวางผัง

1.) แนวความคิดด้านการวางผังโครงการ

1.1 การจัดวางองค์ประกอบของโครงการ

พิจารณาโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพของที่ตั้งและ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ของที่ตั้งโครงการ นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงความเป็นสัดส่วน และความกลมกลืนขององค์ประกอบ ต่าง ๆ เนื่องจากบริบทรอบข้างของที่ตั้ง โครงการติดกับอาคารพาณิชย์ บ้านพักอาศัย สถานีรถไฟฟ้า และสถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน บริเวณด้านหน้าและด้านข้างของโครงการ

1.1.1 การจัดวางตำแหน่งแนวแกนของอาคาร

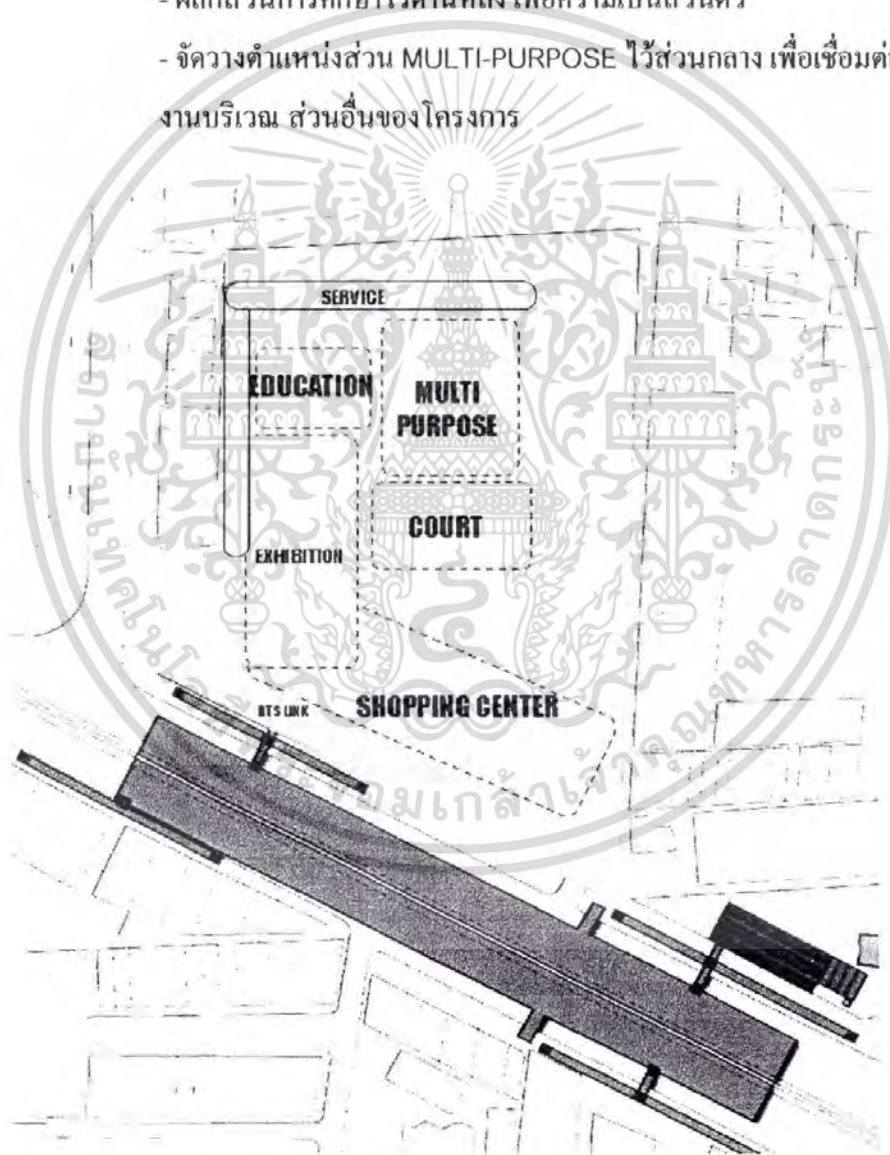


ภาพที่ 7-1 ภาพแสดงการจัดวางแนวแกนของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 การจัดวางตำแหน่งของอาคาร

- ดึงส่วนร้านค้า ส่วนนันทนาการต่างๆ ให้เชื่อมต่อกับรถไฟฟ้า เพื่อดึงดูดลูกค้าเข้ามาภายในโครงการ
- เนื่องจากมุมมองของโครงการถูกปิดล้อมจากรถไฟฟ้า จึงสร้างพื้นที่กิจกรรมตรงกลาง เพื่อเพิ่มทัศนียภาพ
- ผลักส่วนการศึกษาไว้ด้านหลัง เพื่อความเป็นส่วนตัว
- จัดวางตำแหน่งส่วน MULTI-PURPOSE ไว้ส่วนกลาง เพื่อเชื่อมต่อกับการใช้งานบริเวณ ส่วนอื่นของโครงการ



ภาพที่ 7-2 ภาพแสดงการจัดวางกลุ่มอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 การกำหนดจุดทางเข้าโครงการ

ทางเข้าออกหลักของโครงการ ทำถนนทางเข้าด้านข้างมาจากถนนหลักบริเวณ หน้าโครงการ สามารถเข้าสู่ MAIN ENTRANCE ที่ด้านข้างโครงการ โดยการเปิดมุมมองเพื่อ ต้องการให้เห็นในส่วนของพลาซ่า ที่มีไว้สำหรับจัดกิจกรรมแฟชั่น โชว์หรือกิจกรรมอื่นๆทั่วไป เมื่อ ขึ้นไปยังส่วน Drop Off เป็นจุดสำหรับรับ-ส่งลูกค้าของบริเวณด้านข้างพลาซ่าและยังสามารถเดิน เชื่อมต่อมายังส่วนของ Shopping Center ซึ่งมีลักษณะเป็น Semi-Outdoor เพื่อเน้นในเรื่องของ การประหยัดพลังงานให้แก่อาคาร และในจุดนี้ยังสามารถต่อไปยังทางเข้าส่วนอื่นๆของอาคารได้อีก ด้วย ทางด้านหลังจะกันพื้นที่ไว้เป็นส่วนของอาคารจอดรถ

1.3 ส่วนที่จอดรถ ที่จอดรถเป็นส่วนรองรับลูกค้าจากส่วน Main Entrance ที่ ด้านหน้าโครงการ และ Sub Entrance ที่ด้านข้างโครงการจากซอยสุขุมวิท19 โดยจะต้องสามารถ เข้าสู่อาคาร ได้โดยง่ายจึงจัดไว้บริเวณด้านหลังของโครงการ เพื่อสะดวกในการจอดและไม่บัง ทิศนัยภาพของโครงการ

1.4 ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับแฟชั่น แบ่งเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้ ส่วนจัดแสดงและส่วนการจัดแสดงนิทรรศการเนื่องจากพื้นที่ในส่วนนี้เป็นองค์ประกอบที่มีพื้นที่ ขนาดใหญ่และประกบกับปริมาณของผู้ใช้จำนวนมาก จึงใช้ส่วนของ Main Hall ที่ออกแบบให้มี พื้นที่สำหรับรองรับผู้เข้ามาใช้งานในแต่ละส่วน โดยจัดเป็นพื้นที่ Flexible Area สามารถ ปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ตามจุดประสงค์ความต้องการในแต่ละส่วน และยังสามารถเดินเชื่อมถึง กันไปยังส่วนร้านค้า ร้านอาหาร สถาบันสอนออกแบบแฟชั่นได้อีกด้วย

1.5 ส่วนสถาบันสอนออกแบบแฟชั่น เป็นสถาบันที่สอนเกี่ยวกับแฟชั่นโดยเฉพาะ จึงเน้นในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ให้แก่บุคคลที่สนใจ แต่ทั้งนี้ยังต้องคำนึงเรื่องความเป็นส่วนตั้ง ให้แก่ผู้เข้าใช้บริการ ดังนั้นจึงใช้วิธีการยกกระดานแนวตั้งขึ้นแทน เพื่อการเชื่อมต่อที่ถึงกันแต่ไม่ สามารถเข้าถึงได้ดัดง่าย

1.6 ส่วนสนับสนุนโครงการ ในส่วนของศูนย์แฟชั่น ลักษณะเป็นพื้นที่ร้านค้าที่ใช้ พื้นที่ทางเดินอยู่รอบนอก เพื่อช่วยในเรื่องของการประหยัดพลังงาน เพราะในส่วนของ Corridor จะ อยู่ในส่วนของ Outdoor และเป็นแนวยาวเสมือนกันนางแบบ-นายแบบเดินอยู่บนเวทีเดินแบบ

7.2 แนวความคิดในการออกแบบรูปทรงอาคาร

เนื่องจากเป็นอาคารที่มีขนาดหลายองค์ประกอบจึงมีการวางผังบริเวณของอาคารก่อน จากนั้นก็คำนึงถึงรูปทรงของตัวอาคาร

ซึ่งรูปแบบของผังการนั้น จะแยกอาคารเป็นส่วนๆและใช้ทางเดินเชื่อมหากัน การใช้พื้นที่ในแนวยาว ให้กลิ่นกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ อีกทั้งยังเปรียบเสมือนกันเวทีเดินแบบ มีการไล่ระดับ เพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวเปรียบเสมือนกับเทรนของแฟชั่นที่หมุนเวียน เปลี่ยนไปตามกาลเวลา

ส่วนตัวรูปทรงของอาคาร นำรูปแบบของ "New Style" Minimal Chic เข้ามาใช้ ซึ่งรูปแบบนี้ สามารถอยู่ได้นาน ไม่ล้าสมัย มีความเป็น Classic อยู่ในตัว ซึ่งจะส่งเสริมให้กิจกรรมอื่นๆ โดยตัวของรูปแบบนั้นจะมีลักษณะ เป็นทรงตัน ทึบ มีรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน การเล่นสีที่เน้นสีเรียบ อย่างขาว เทา ดำ และใช้เส้นมาเป็นจุดเด่น หรือสร้างจุดสนใจด้วยสีทอง หรือสีเงิน เป็นต้น และการเลือกใช้ Material ให้กับอาคาร จึงเลือก Aluminium Composit มาใช้กับอาคาร ซึ่งมีสีที่ต้องตามต้องการ ง่ายต่อการรักษา มีระบบของการติดตั้งที่เป็นระบบ อีกทั้งยังมีรูปลักษณ์ที่แสดงถึงความทันสมัยผสมอยู่ด้วย

ส่วนการจัดวาง Function ภายในให้กับอาคาร ให้ตัวศูนย์กลางเป็นตัวแยกไปยังส่วนต่างๆของอาคารซึ่งใช้ทรงกลม เพื่อเน้นให้เห็นถึงความสำคัญและเป็นตัวแจกจ่าย รวมถึงการใช้จากแจกแบบแนวตั้ง เพื่อการเชื่อมต่อถึงกัน แต่ไม่ให้เห็นสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

DESIGN CONCEPT

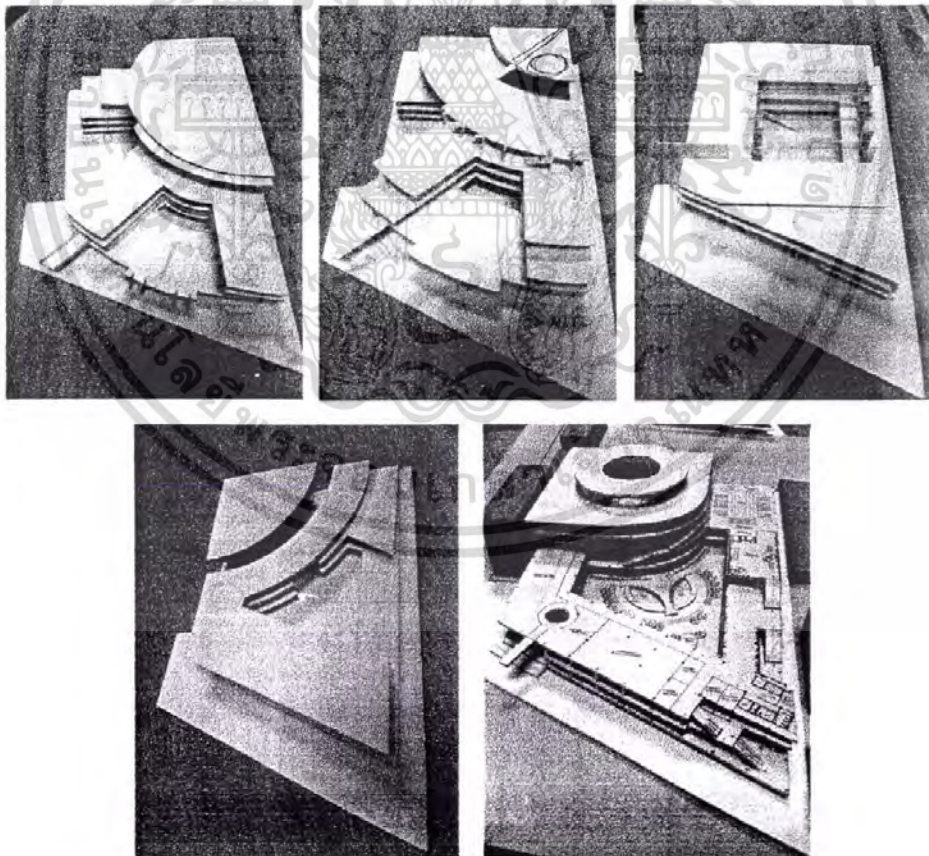


ภาพที่ 7-3 ภาพแสดงแนวคิดการจัดวางกลุ่มอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

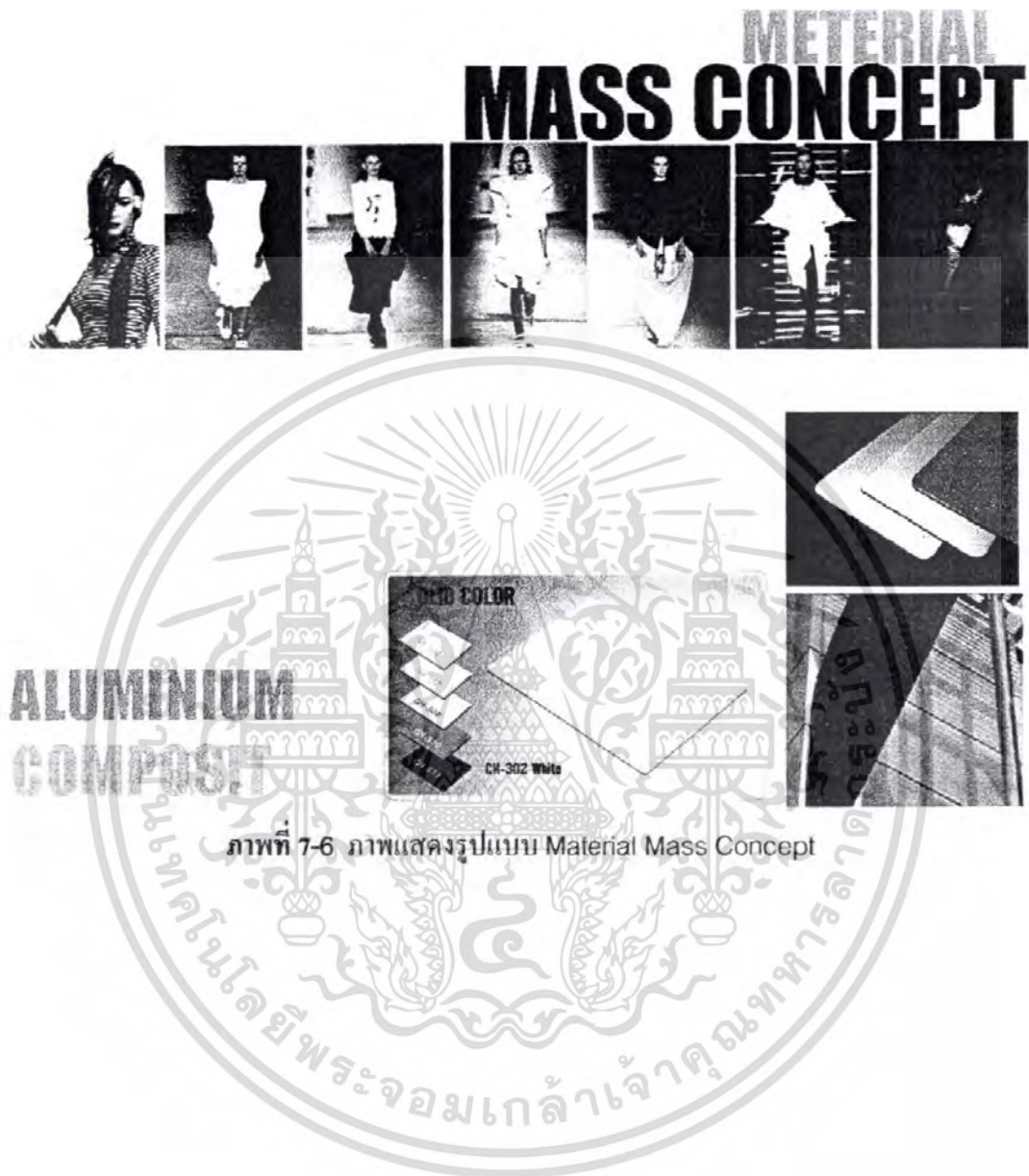


ภาพที่ 7-4 ภาพแสดงรูปแบบของแฟชั่น "New Style" Minimal Chic



ภาพที่ 7-5 ภาพแสดงรูปแบบ Mass Develop

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 7-6 ภาพแสดงรูปแบบ Material Mass Concept

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

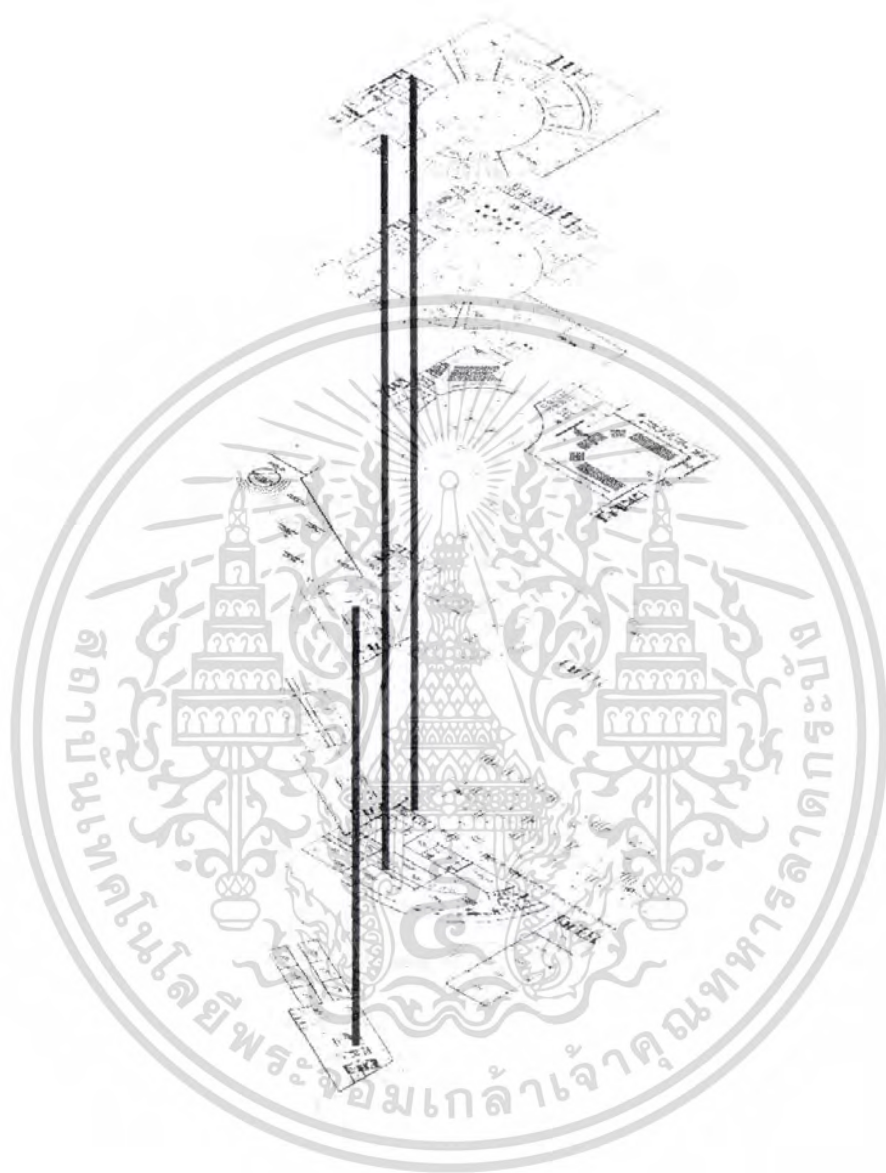
7.3 แนวความคิดในการจัดวางระบบต่างๆภายในอาคาร

อธิบายโดย ภาพแสดง (Diagram) ดังนี้



ภาพที่ 7-7 ภาพแสดงระบบลิฟท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 7-8 ภาพแสดงส่วนของบ้านไคหนีไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 7-9 ภาพแสดงระบบปรับอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

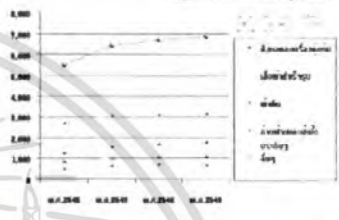
บทที่ 8

ผลงานการออกแบบ

BANGKOK FASHION CENTER

ความเป็นมาของโครงการ

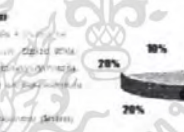
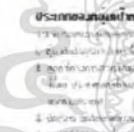
ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประชากรจำนวนมากและมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยกลายเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอัตราการบริโภคสินค้าแฟชั่นที่สูงที่สุดเป็นอันดับต้นๆ ของโลก การพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นในประเทศไทยจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นในประเทศไทยจำเป็นต้องมีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาพื้นที่สำหรับศูนย์การค้าแฟชั่นที่ทันสมัยและครบวงจร การพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นมาของโครงการอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนและผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ



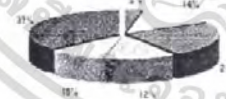
โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการศึกษาความเป็นมาของโครงการและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว การพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นมาของโครงการอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนและผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ



โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการศึกษาความเป็นมาของโครงการและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว การพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นมาของโครงการอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนและผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ



โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการศึกษาความเป็นมาของโครงการและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว การพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นมาของโครงการอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนและผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

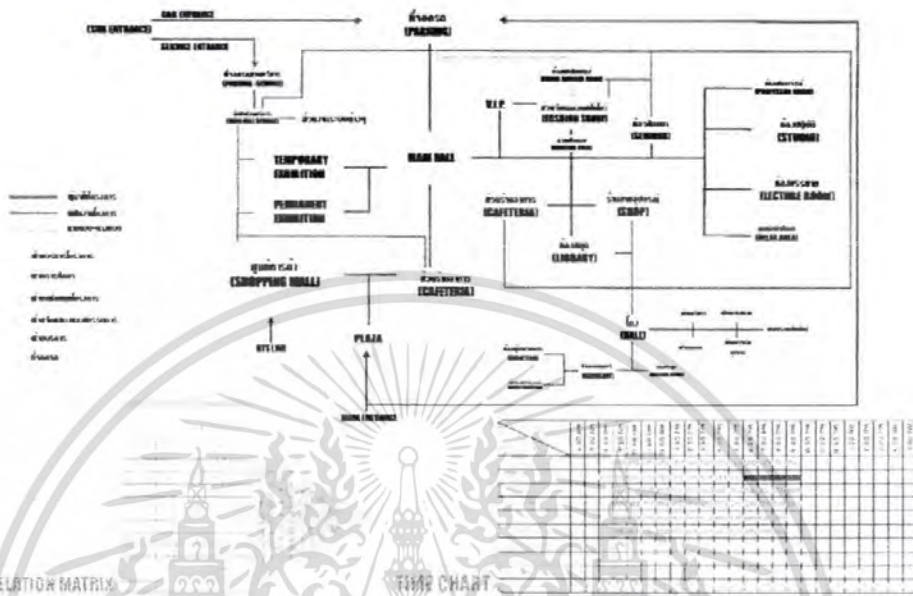


วงบประมาณโครงการ		พื้นที่ใช้สอย		พื้นที่จอดรถ		พื้นที่สำนักงาน		พื้นที่บริการลูกค้า		พื้นที่ค้าปลีก	
ค่าที่ดิน	100 ล้านบาท	พื้นที่ใช้สอยรวม	10,000 ตร.ม.	พื้นที่จอดรถรวม	1,000 คัน	พื้นที่สำนักงานรวม	2,500 ตร.ม.	พื้นที่บริการลูกค้ารวม	2,500 ตร.ม.	พื้นที่ค้าปลีกรวม	2,500 ตร.ม.
ค่าก่อสร้าง	200 ล้านบาท	พื้นที่ใช้สอยต่อหน่วย	100 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่จอดรถต่อหน่วย	100 คัน/หน่วย	พื้นที่สำนักงานต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่บริการลูกค้าต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่ค้าปลีกต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย
ค่าตกแต่ง	50 ล้านบาท	พื้นที่ใช้สอยต่อหน่วย	100 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่จอดรถต่อหน่วย	100 คัน/หน่วย	พื้นที่สำนักงานต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่บริการลูกค้าต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่ค้าปลีกต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย
ค่าเฟอร์นิเจอร์	30 ล้านบาท	พื้นที่ใช้สอยต่อหน่วย	100 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่จอดรถต่อหน่วย	100 คัน/หน่วย	พื้นที่สำนักงานต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่บริการลูกค้าต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่ค้าปลีกต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย
ค่าการตลาด	20 ล้านบาท	พื้นที่ใช้สอยต่อหน่วย	100 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่จอดรถต่อหน่วย	100 คัน/หน่วย	พื้นที่สำนักงานต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่บริการลูกค้าต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่ค้าปลีกต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย
ค่าอื่นๆ	10 ล้านบาท	พื้นที่ใช้สอยต่อหน่วย	100 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่จอดรถต่อหน่วย	100 คัน/หน่วย	พื้นที่สำนักงานต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่บริการลูกค้าต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย	พื้นที่ค้าปลีกต่อหน่วย	250 ตร.ม./หน่วย
รวม	310 ล้านบาท	พื้นที่ใช้สอยรวม	10,000 ตร.ม.	พื้นที่จอดรถรวม	1,000 คัน	พื้นที่สำนักงานรวม	2,500 ตร.ม.	พื้นที่บริการลูกค้ารวม	2,500 ตร.ม.	พื้นที่ค้าปลีกรวม	2,500 ตร.ม.

ภาพที่ 8-1 ภาพแสดงแนวคิดการออกแบบอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CIRCULATION DIAGRAM



DESIGN CONCEPT

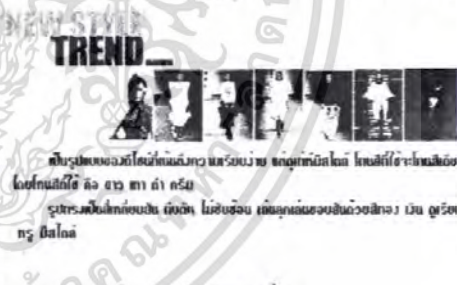


เพื่อวางกรอบแนวคิดของโครงการ โดยยึดหลักของ 'การบริการที่ดี' และ 'ความยั่งยืน' เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยนำแนวคิดของ 'Fashion Show' มาประยุกต์ใช้ร่วมกับ 'Shopping Mall' และ 'Cafeteria' เพื่อสร้างพื้นที่ที่ตอบโจทย์ของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย



การบริการที่ดีเป็นสิ่งสำคัญของการบริการ โดยยึดหลักของ 'การบริการที่ดี' และ 'ความยั่งยืน' เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยนำแนวคิดของ 'Fashion Show' มาประยุกต์ใช้ร่วมกับ 'Shopping Mall' และ 'Cafeteria' เพื่อสร้างพื้นที่ที่ตอบโจทย์ของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย

MASS CONCEPT



เพื่อให้เห็นภาพรวมของโครงการ โดยยึดหลักของ 'การบริการที่ดี' และ 'ความยั่งยืน' เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยนำแนวคิดของ 'Fashion Show' มาประยุกต์ใช้ร่วมกับ 'Shopping Mall' และ 'Cafeteria' เพื่อสร้างพื้นที่ที่ตอบโจทย์ของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย

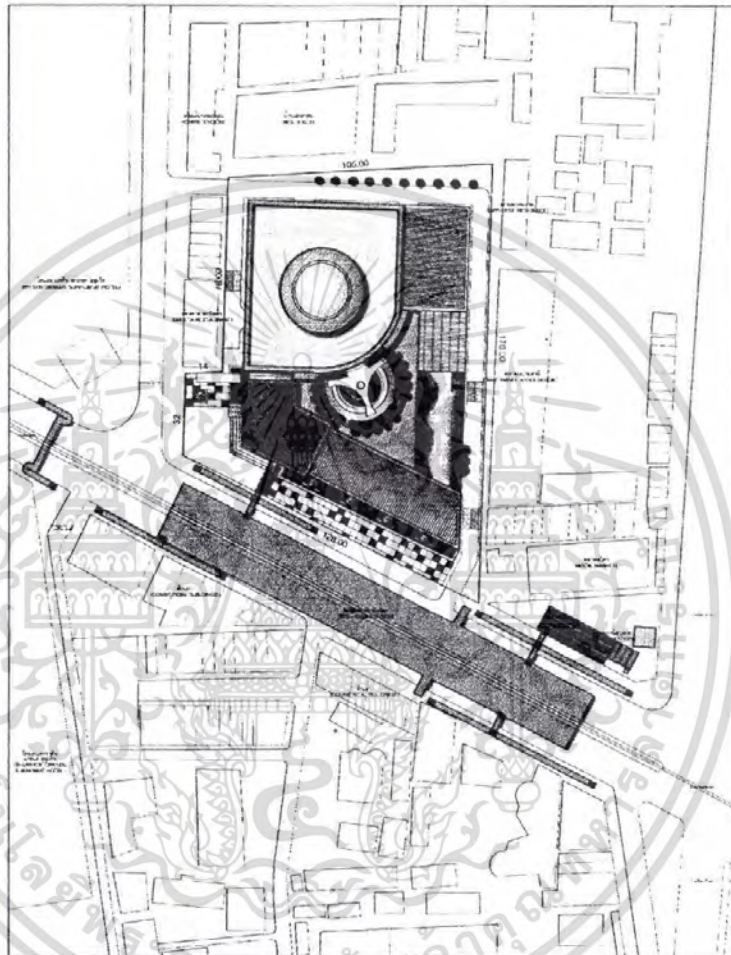


การบริการที่ดีเป็นสิ่งสำคัญของการบริการ โดยยึดหลักของ 'การบริการที่ดี' และ 'ความยั่งยืน' เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยนำแนวคิดของ 'Fashion Show' มาประยุกต์ใช้ร่วมกับ 'Shopping Mall' และ 'Cafeteria' เพื่อสร้างพื้นที่ที่ตอบโจทย์ของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย

ภาพที่ 8-2 ภาพแสดงแนวความคิดการออกแบบอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LAYOUT

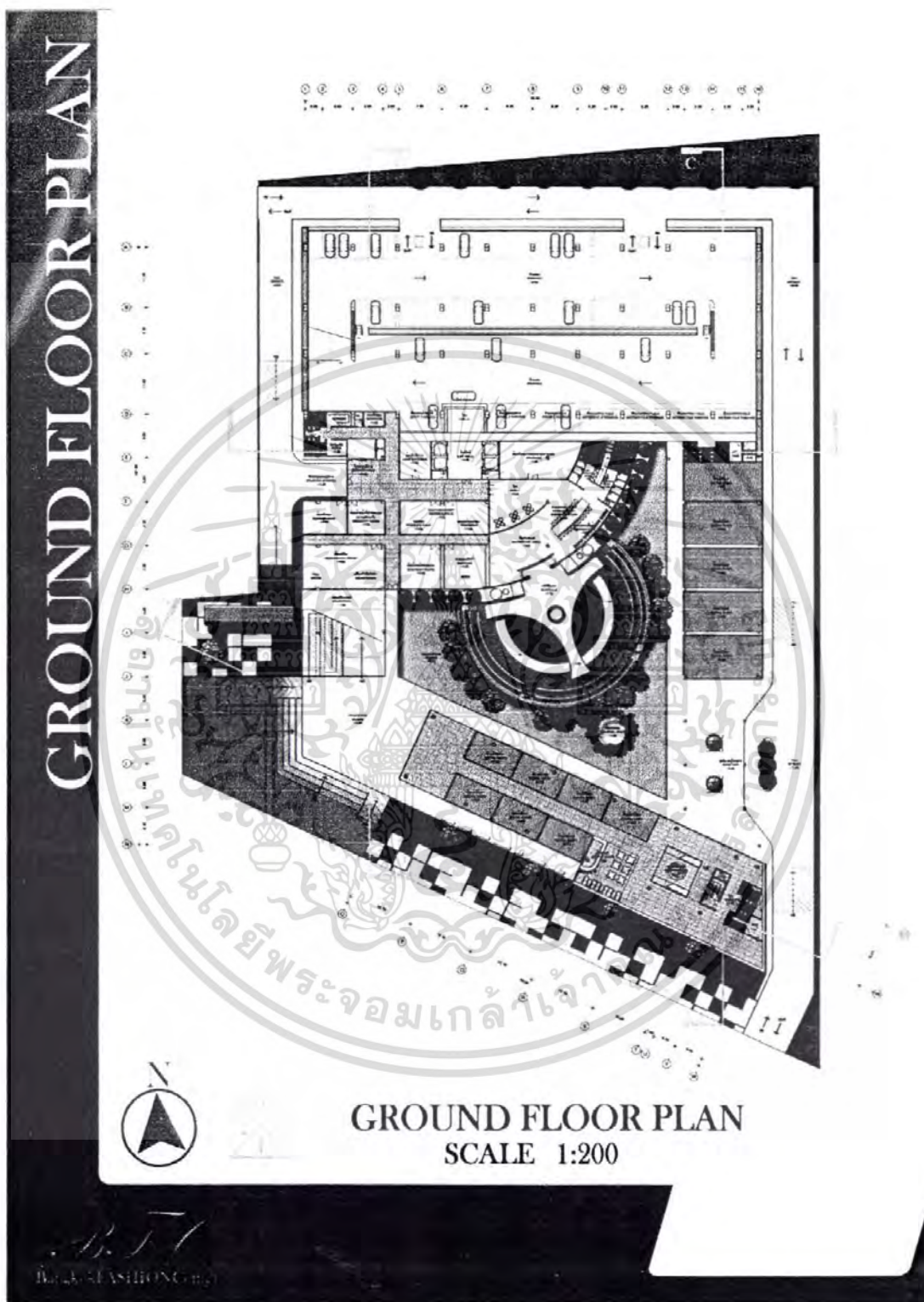


LAY OUT
SCALE 1:500

B.F.I.
Bangkok ASHION Center

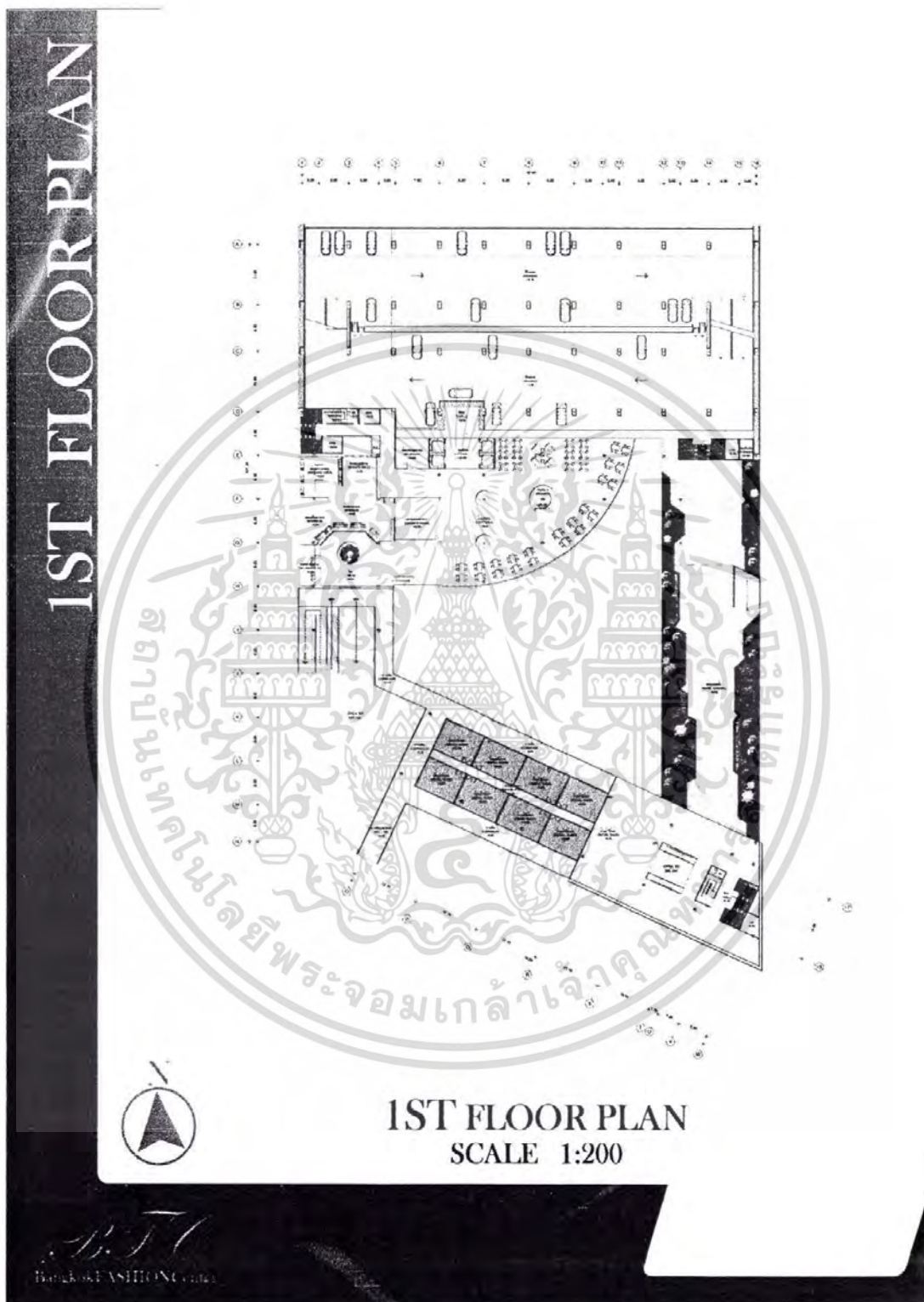
ภาพที่ 8-4 ภาพแสดงการวางผังอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



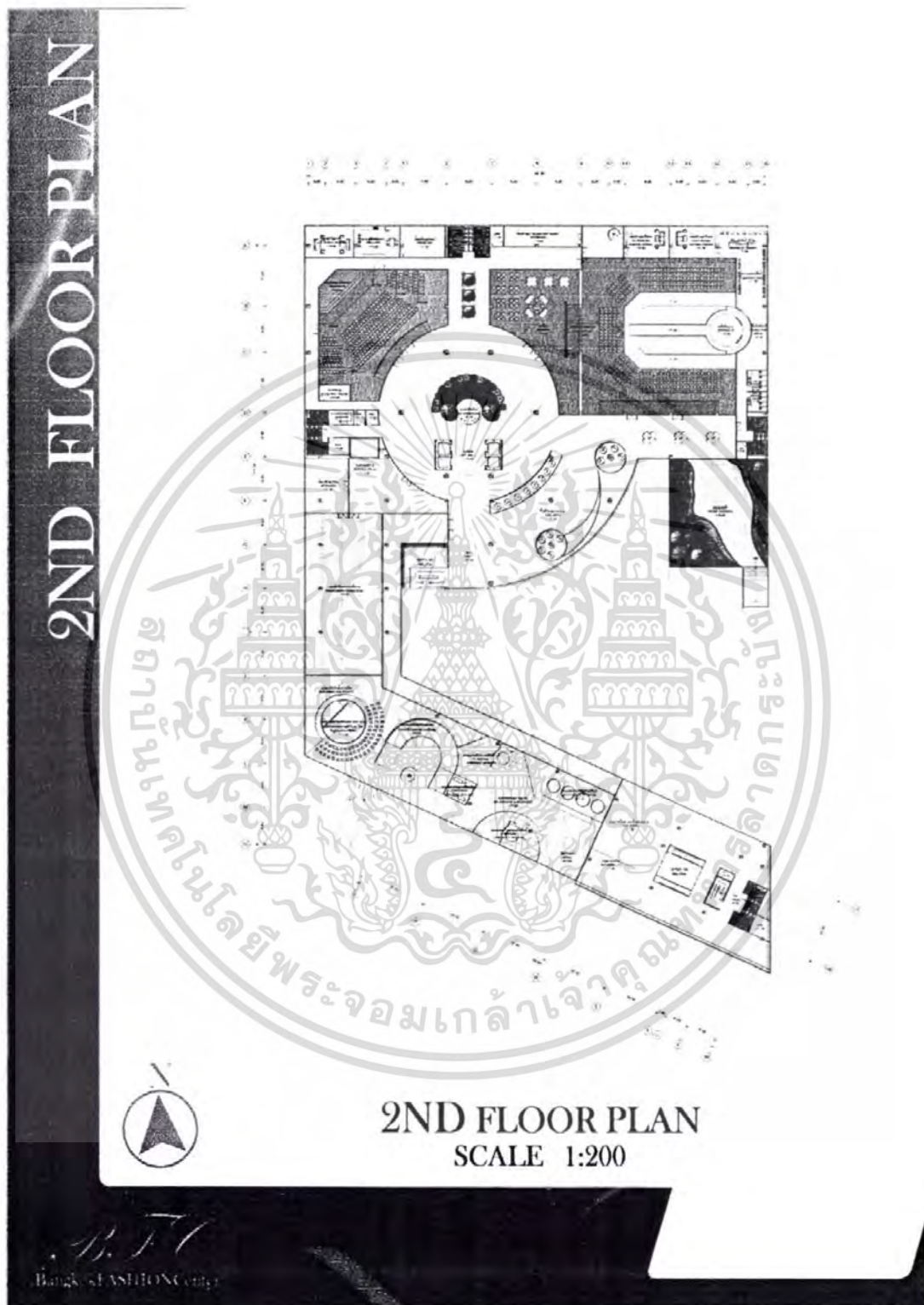
ภาพที่ 8-5 ภาพแสดงผังอาคารชั้น Ground Floor

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



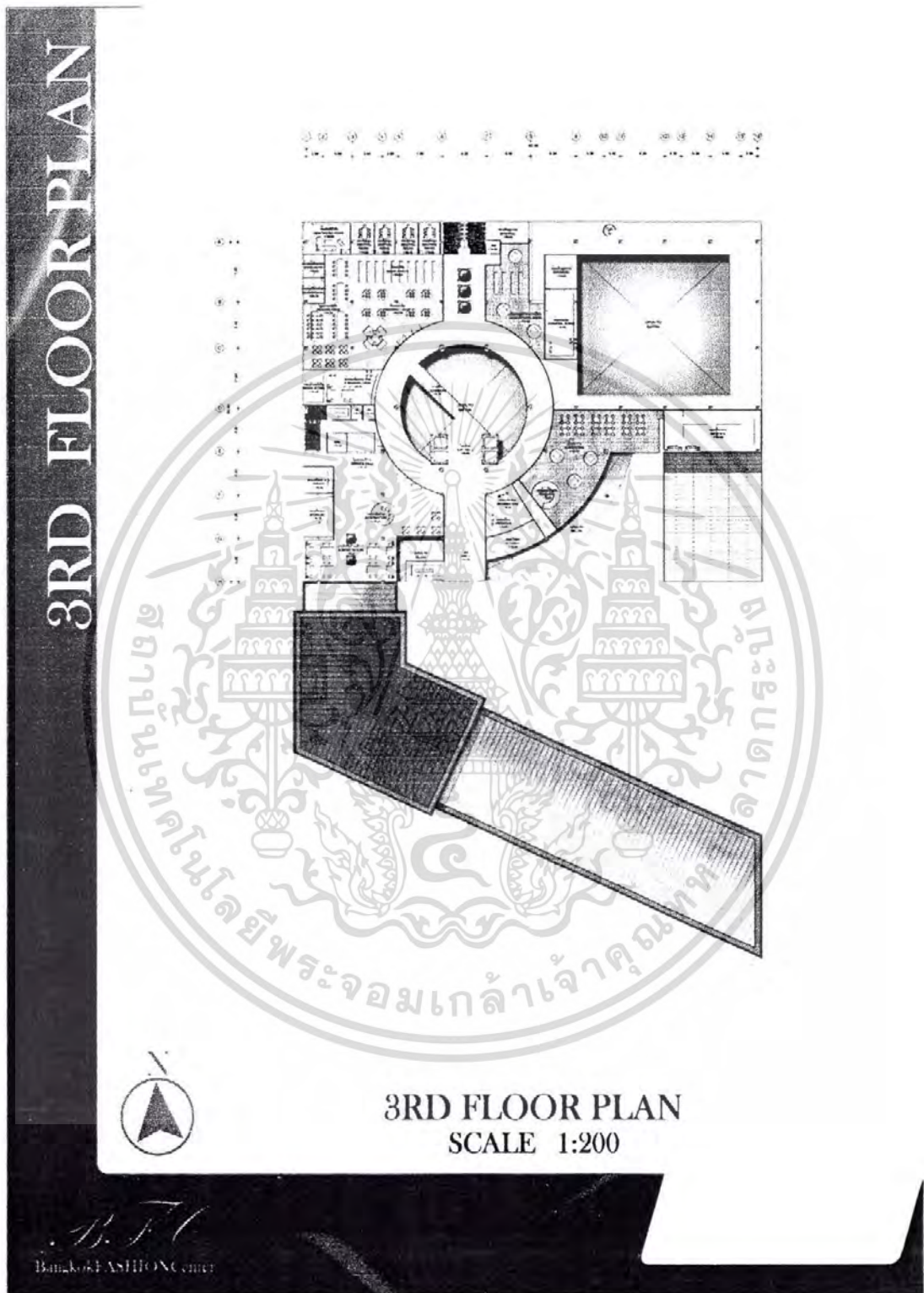
ภาพที่ 8-5 ภาพแสดงผังอาคารชั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



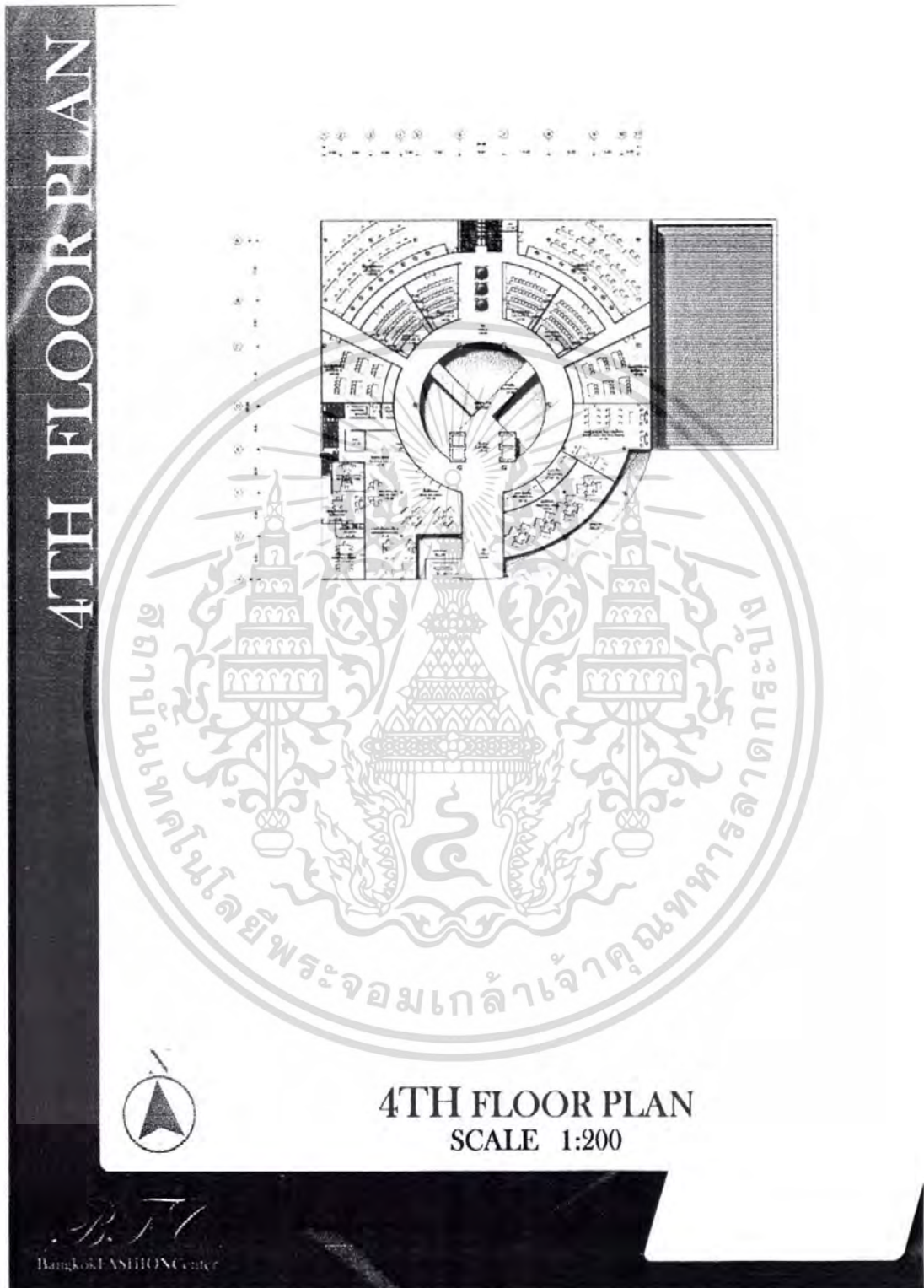
ภาพที่ 8-7 ภาพแสดงผังอาคารชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 8-8 ภาพแสดงผังอาคารชั้น 3

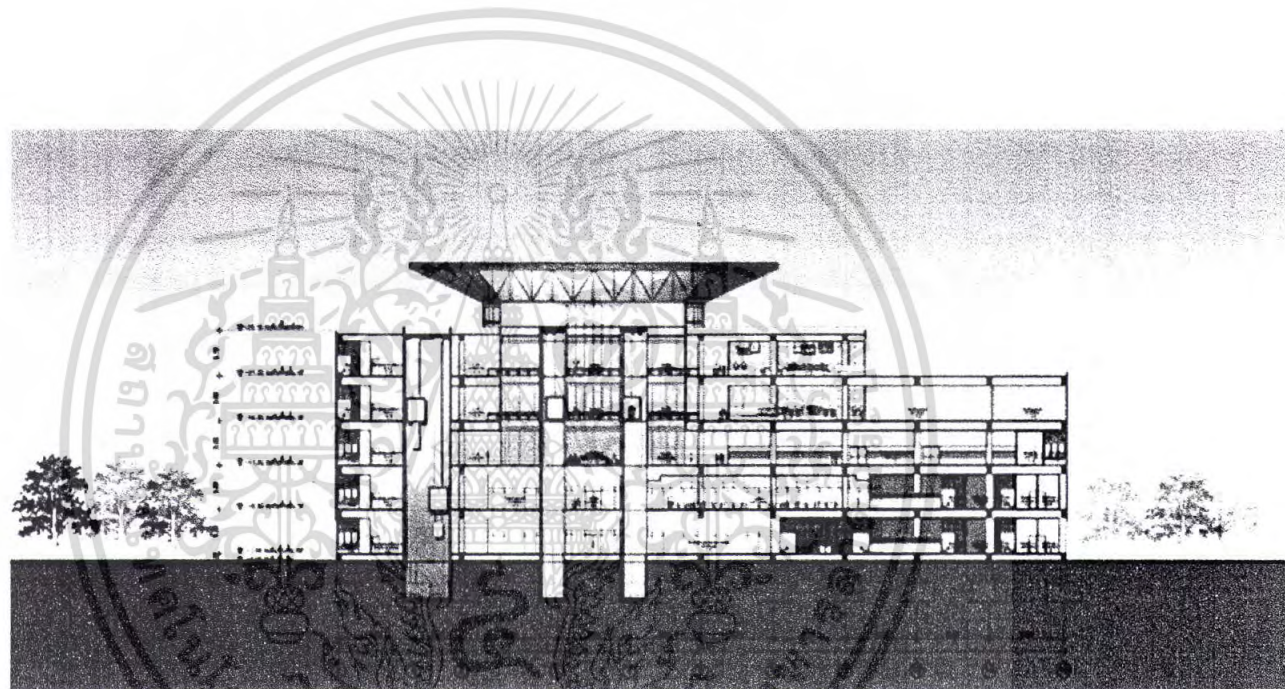
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 8-9 ภาพแสดงผังอาคารชั้น 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SECTION A-A

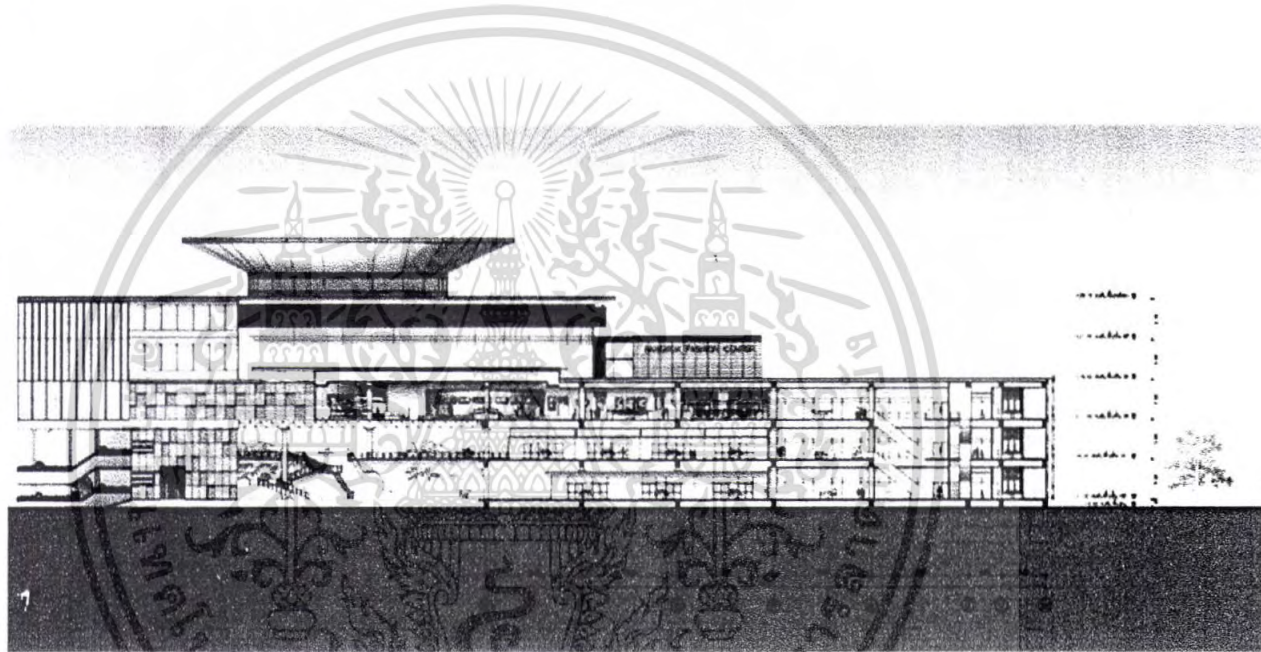


Bangkok FASHION Center

7

ภาพที่ 8-10 ภาพแสดงรูปตัดอาคาร A-A

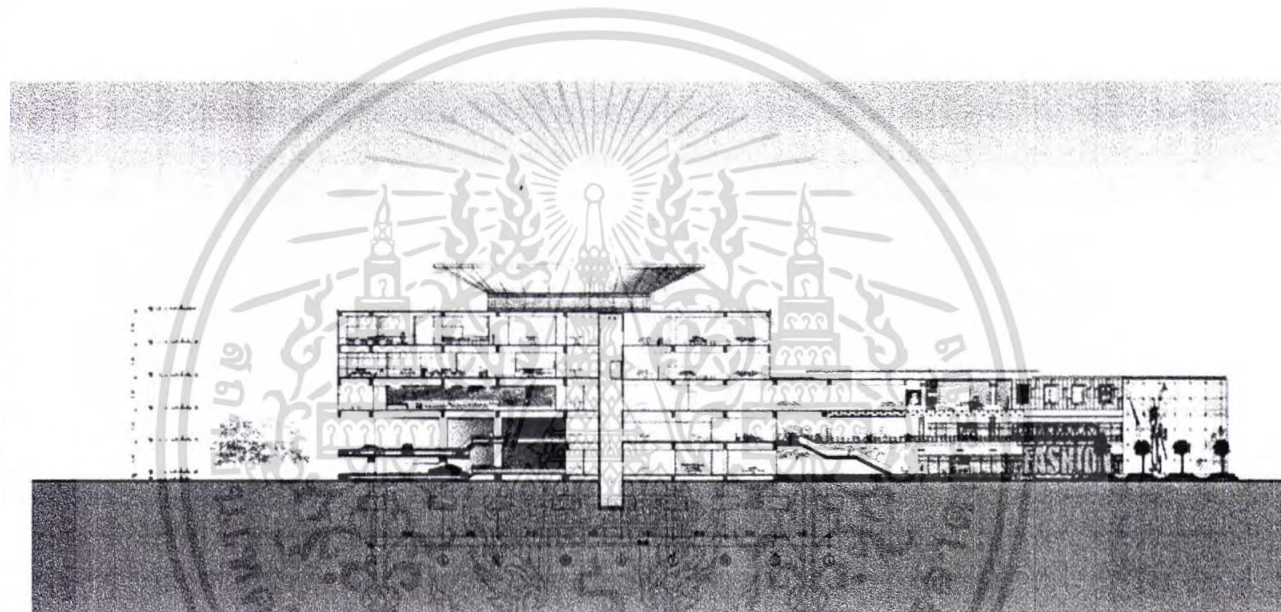
SECTION B-B



BFC
Bangkok FASHION Center

ภาพที่ 8-11 ภาพแสดงรูปตัดอาคาร B-B

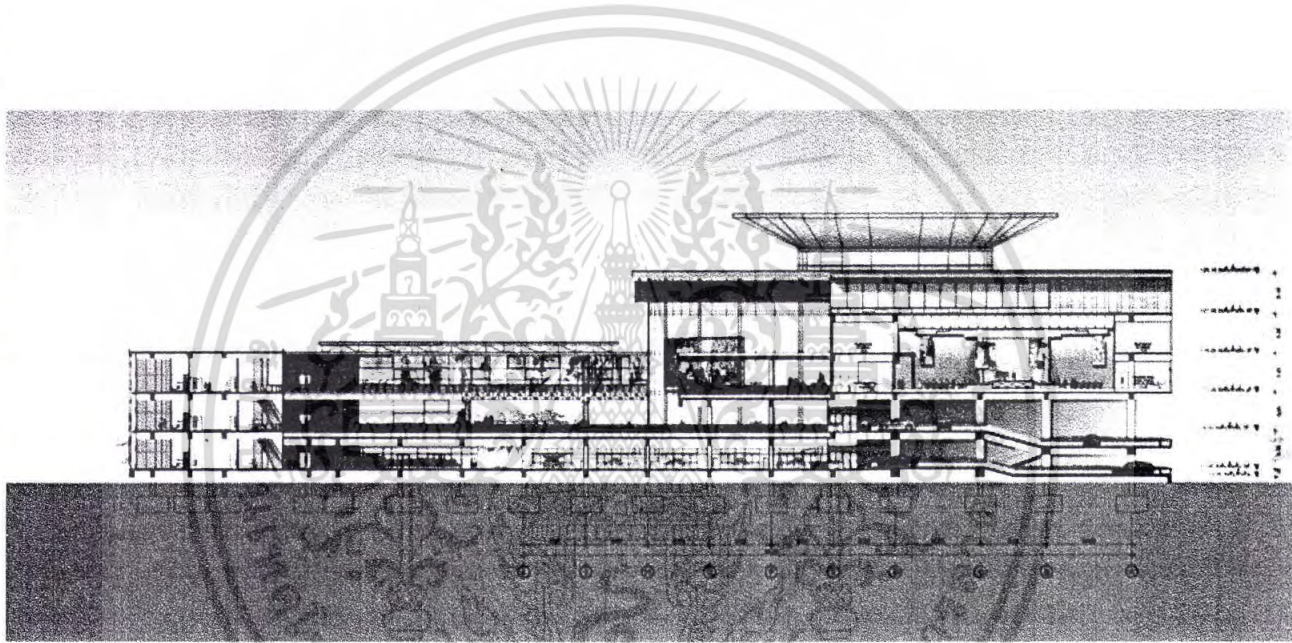
SECTION C-C



Bangkok FASHION Center

ภาพที่ 8-12 ภาพแสดงรูปตัดอาคาร C-C

SECTION D-D



B.F.C.
Bangkok FASHION center

ภาพที่ 8-13 ภาพแสดงรูปตัดอาคาร D-D

ELEVATION 01

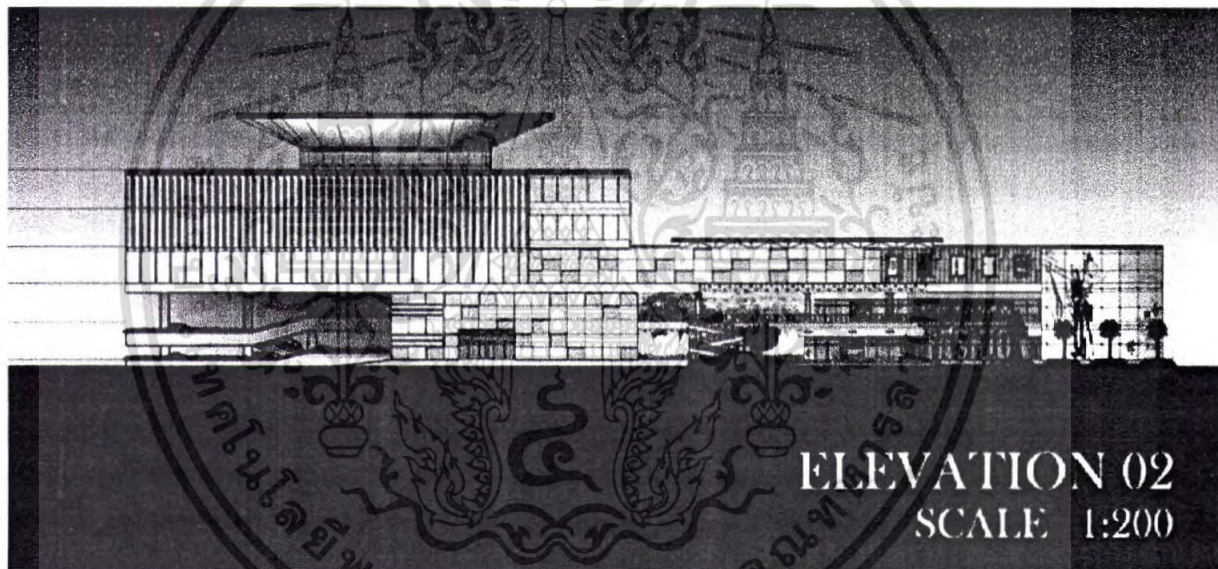


ELEVATION 01
SCALE 1:200

Bangkok FASHION Center

ภาพที่ 8-14 ภาพแสดงรูปด้าน 01

ELEVATION 02

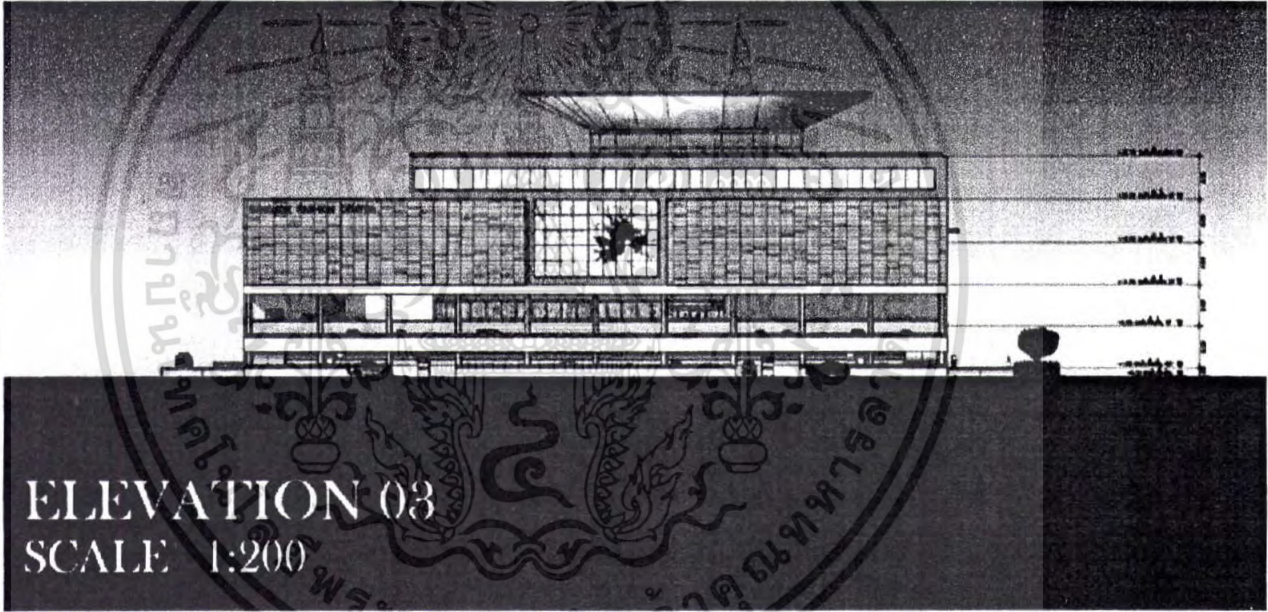


ELEVATION 02
SCALE 1:200

Bangkok FASHION Center

ภาพท 8-15 ภาพแสดงรูปด้าน 02

ELEVATION 03



ELEVATION 03
SCALE 1:200

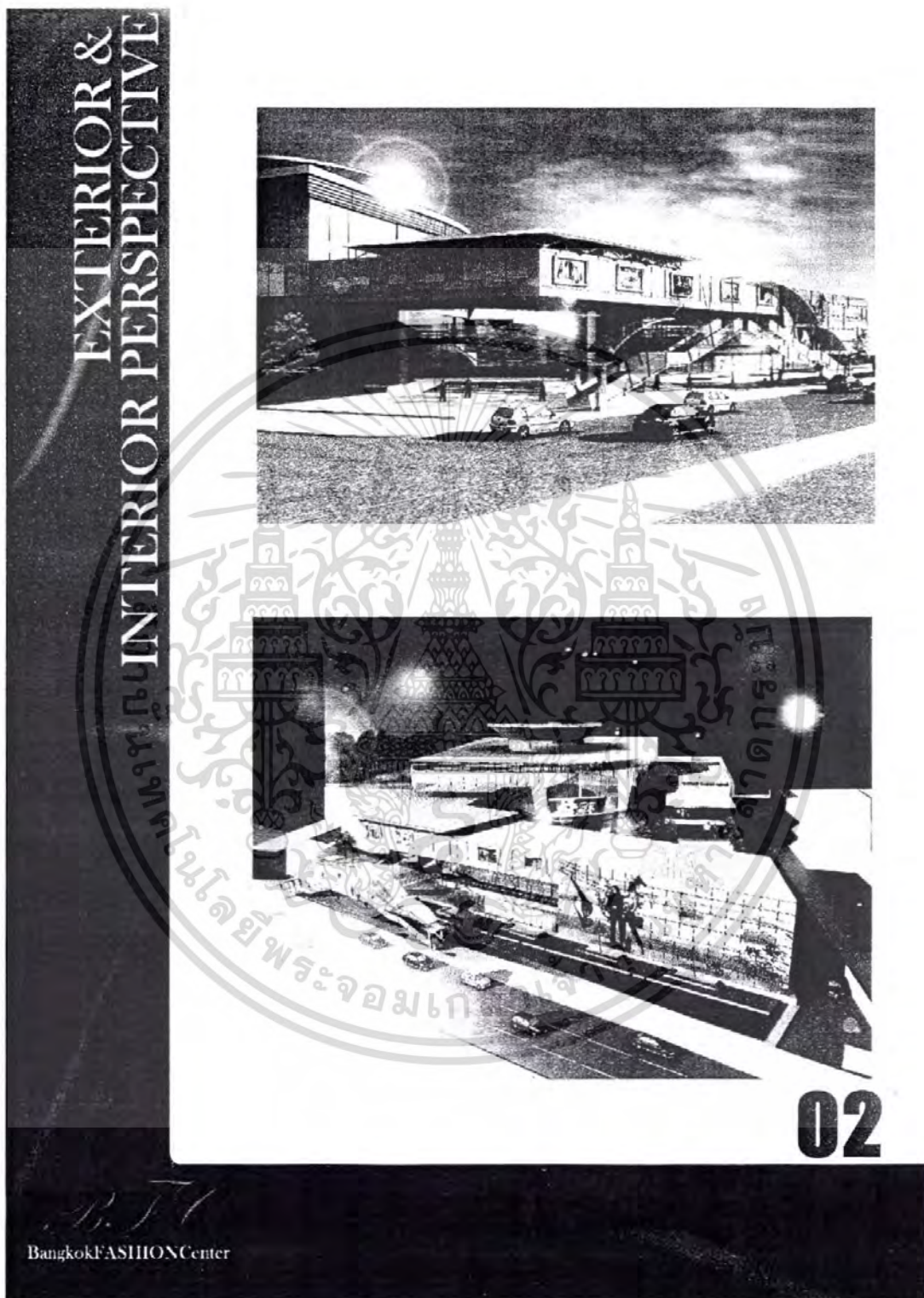
Bangkok FASHION Center

ภาพที่ 6-10 - ภาพตัดสูงอาคาร 03

ELEVATION 04

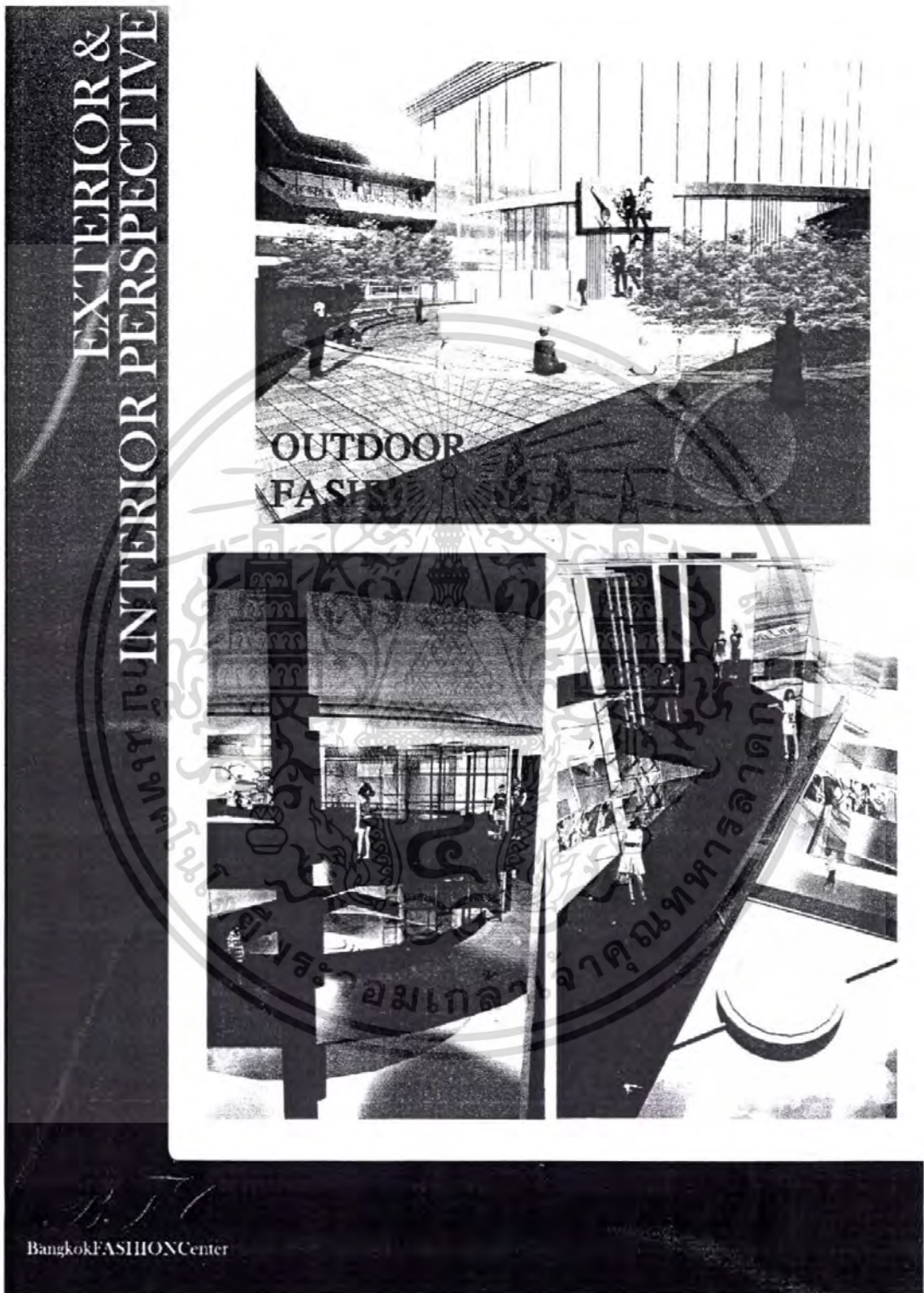


ELEVATION 04
SCALE 1:200



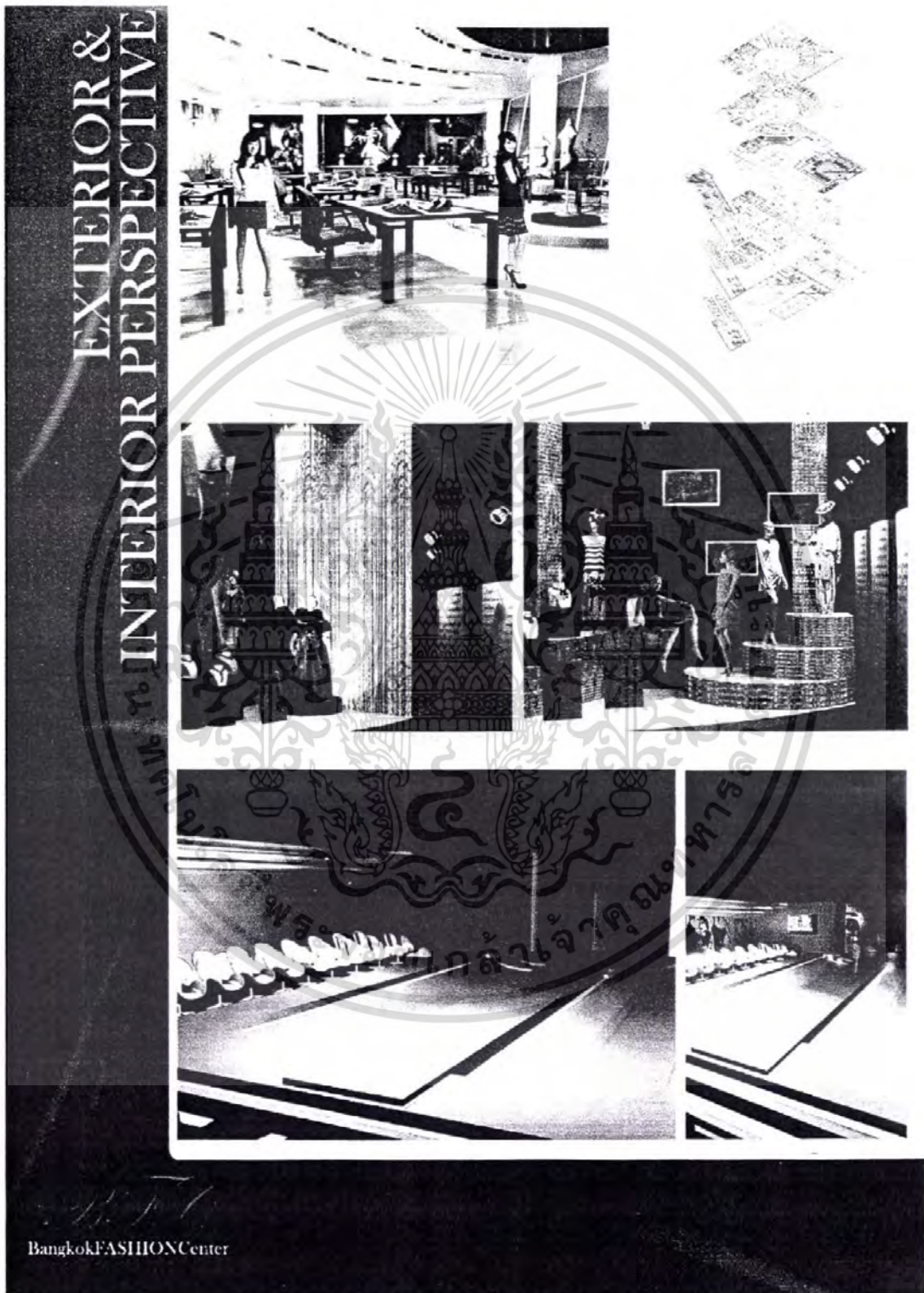
ภาพที่ 8-18 ภาพแสดงทัศนียภาพโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



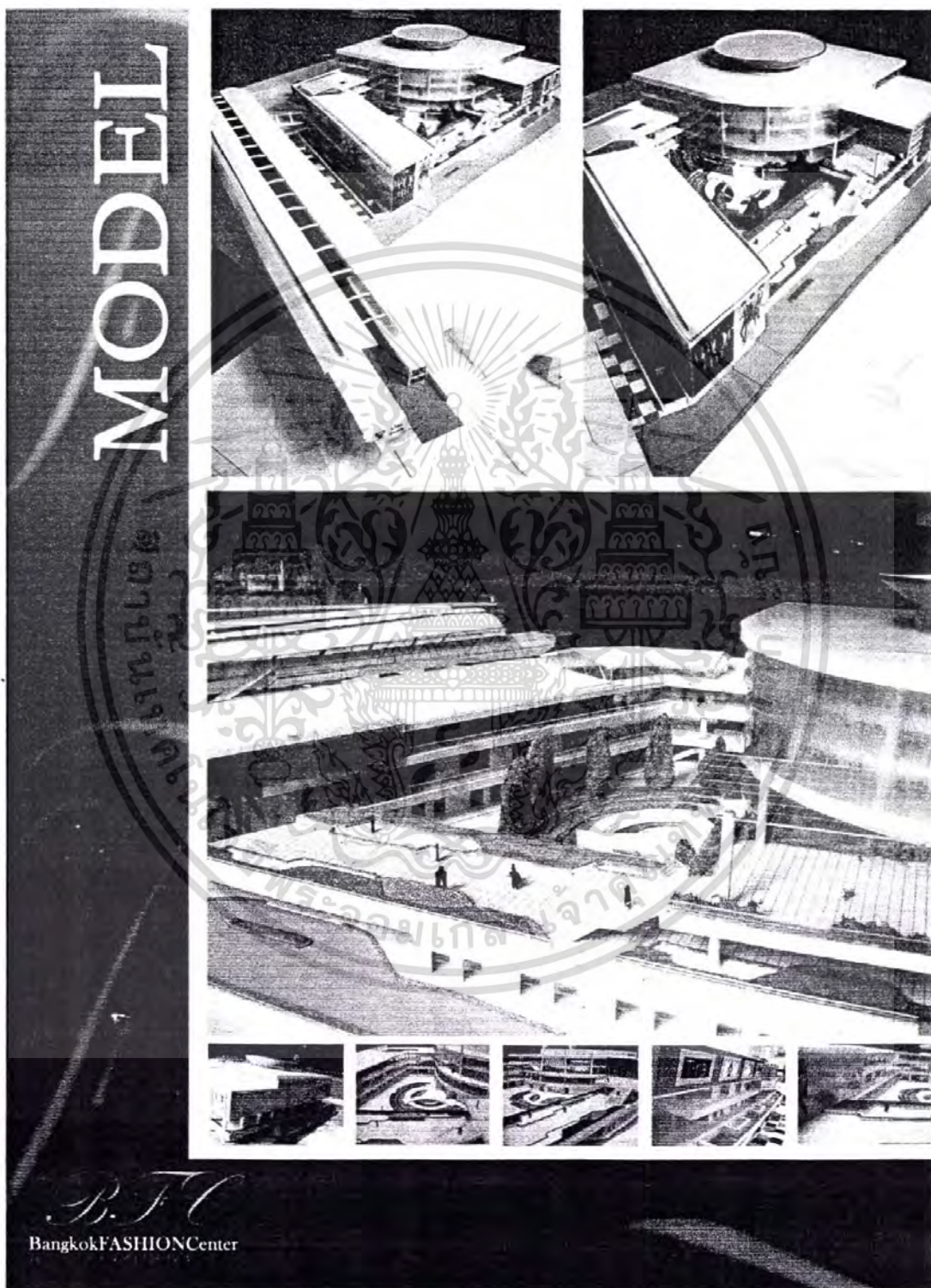
ภาพที่ 8-19 ภาพแสดงทัศนียภาพโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพ 8-20 ภาพแสดงทศนยภาพโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 8-21 ภาพแสดงแบบหุ่นจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

โครงการกรุงเทพฯเมืองแฟชั่น

ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น Fashion Knowledge Creation , กระทรวงอุตสาหกรรม
สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ห้องสมุดทางแฟชั่น Fashion Trend Center ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น,สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร , กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและเครื่องนุ่งห่ม ,
ศูนย์ข้อมูลสิ่งทอ, สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

เอกชนผณิตกำลัง สานต่อโครงการ "กรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น" , หนังสือพิมพ์ ผู้จัดการออนไลน์
28 กุมภาพันธ์ 2550

“โครงการ สถาบันแฟชั่นนานาชาติแห่งประเทศไทย” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์
บัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นายอภิภัทร เจนพิทักษ์พงศ์ . 2547 . “โครงการ ศูนย์แฟชั่น” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์

บัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

“News Letter” . Bangkok Fashion City . Vol.3 , 2006

“News Letter” . Bangkok Fashion City . Vol.4 , 2006

ศูนย์ข้อมูลสถิติ กรมการค้าส่งออก , กระทรวงพาณิชย์

Ernest Neufert . Architect’s Data . London : Dorling Dindersley Book , 1995.

Joseph De Chiara , Hohn Hancock Callender. Time Saver Standard for Building Types. New
York : Mc Graw – hill Book Company , 1973.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

กฎหมายควบคุมอาคาร

กฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ.2535)

เรื่อง อาคารสูง ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

บางส่วนของกฎหมายถูกยกเลิก / แก้ไข / เพิ่มเติม โดยกฎกระทรวงฉบับที่ 42 , 50 ซึ่ง ได้แทรกไว้ในที่นี้
แล้ว

อาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา 5(3) และมาตรา 8(1) (4) (6) (7) และ (8) แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุม
อาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของ คณะกรรมการ ควบคุม
อาคาร ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

"อาคารสูง" หมายความว่า อาคาร ที่บุคคล อาจเข้าอยู่ หรือ เข้าใช้สอยได้ โดยมีความสูง ตั้งแต่ 23.00
เมตร ขึ้นไป การวัดความสูง ของอาคาร ให้วัดจาก ระดับพื้นดิน ที่ก่อสร้าง ถึงพื้นคานฟ้า สำหรับอาคาร
ทรงจั่ว หรือ บันยาศ ให้วัดจาก ระดับพื้นดิน ที่ก่อสร้าง ถึงยอดคานัง ของชั้นสูงสุด

"อาคารขนาดใหญ่พิเศษ" หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น เพื่อใช้อาคาร หรือ ส่วนหนึ่งส่วนใด
ของอาคาร เป็นที่อยู่อาศัย หรือ ประกอบกิจการ ประเภทเดียว หรือ หลายประเภท โดยมีพื้นที่ รวมกัน
ทุกชั้น หรือ ชั้นหนึ่งชั้นใด ในหลังเดียวกัน ตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร ขึ้น ไป

"พื้นที่อาคาร" หมายความว่า พื้นที่ ของพื้น ของอาคาร แต่ละชั้น ที่บุคคลเข้าอยู่ หรือ เข้าใช้สอยได้
ภายในขอบเขต ด้านนอกของคาน หรือ ภายในพื้นนั้น และ หมายความว่ารวมถึง เฉลียงหรือระเบียงด้วย
แต่ไม่รวม พื้นคานฟ้า และ บันไดนอกหลังคา

"พื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร " หมายความว่า พื้นที่ของแปลงที่ดิน ที่นำมา ใช้ขออนุญาต ก่อสร้าง
อาคาร ไม่ว่าจะเป็นที่ดิน ตามหนังสือสำคัญ แสดงสิทธิ ในที่ดินฉบับเดียว หรือ หลายฉบับ ซึ่งเป็นที่ดิน
ที่ติดต่อกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"คาค้ำฟ้า" หมายความว่า พื้นที่ส่วนบนสุด ของอาคาร ที่ไม่มี หลังคาปกคลุม และ บุคคล สามารถ ขึ้น ไปใช้สอยได้

"ที่ว่าง" หมายความว่า พื้นที่ อันปราศจากหลังคา หรือ สิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว อาจจะ จัดให้เป็น บ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักมูลฝอย หรือ ที่จอดรถ ที่อยู่ภายนอกอาคาร ก็ได้ และ ให้ความหมาย รวมถึงพื้นที่ ของสิ่งก่อสร้าง หรือ อาคาร ที่สูงจากระดับพื้นดิน ไม่เกิน 1.20 เมตร และ ไม่มีหลังคา หรือ สิ่งก่อสร้างปกคลุม เหนือระดับนั้น

"ถนนสาธารณะ" หมายความว่า ถนนที่เปิด หรือ ยินยอมให้ ประชาชนเข้าไป หรือ ใช้เป็นทางสัญจร ได้ ทั้งนี้ไม่ว่า จะมีการเรียกเก็บ ค่าตอบแทนหรือไม่

"วัสดุทนไฟ" หมายความว่า วัสดุก่อสร้าง ที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

"ผนังกันไฟ" หมายความว่า ผนังทึบ ที่ก่อด้วยอิฐธรรมดาหนาไม่น้อยกว่า 18 เซนติเมตร และ ไม่มี ช่อง ที่ให้ไฟ หรือ กว้านผ่านได้ หรือ จะเป็นผนัง ทึบ ที่ทำด้วย วัสดุทนไฟอย่างอื่น ที่มีคุณสมบัติ ในการ ป้องกันไฟได้ดี ไม่น้อยกว่า ผนังที่ก่อด้วย อิฐธรรมดาหนา 18 เซนติเมตรถ้าเป็นผนัง คอนกรีตเหล็ก ต้องหนาไม่น้อยกว่า 12 เซนติเมตร

"ระบบท่ออื่น" หมายความว่า ท่อส่งน้ำ และ อุปกรณ์ ที่ใช้สำหรับ การดับเพลิง

"น้ำเสีย" หมายความว่า ของเหลว ที่ผ่านการใช้แล้ว ทุกชนิด ทั้งที่มีกาก และ ไม่มีกาก

"แหล่งรองรับน้ำทิ้ง" หมายความว่า ท่อระบายน้ำสาธารณะ อุ คลอง แม่น้ำ ทะเล และ แหล่งน้ำ สาธารณะ

"ระบบบำบัดน้ำเสีย" หมายความว่า กระบวนการทำ หรือ การปรับปรุง น้ำเสีย ให้มีคุณภาพ เป็นน้ำ ทิ้ง รวมทั้ง การทำให้ น้ำทิ้งพ้นไป จากอาคาร

"ระบบประปา" หมายความว่า ระบบการจ่ายน้ำ เพื่อใช้และดื่ม

"มูลฝอย" หมายความว่า มูลฝอย ตามกฎหมาย ว่าด้วยการสาธารณสุข

"ที่พักมูลฝอย" หมายความว่า อุปกรณ์ หรือ สถานที่ ที่ใช้สำหรับ เก็บกักมูลฝอย เพื่อรอกการขนย้าย ไปยังที่พักรวมมูลฝอย

"ที่พักรวมมูลฝอย" หมายความว่า อุปกรณ์ หรือ สถานที่ ที่ใช้สำหรับ เก็บกักมูลฝอย เพื่อรอกการขน ไปกำจัด

"ลิฟต์ดับเพลิง" หมายความว่า ลิฟต์ที่พนักงานดับเพลิง สามารถควบคุมการใช้ได้ ขณะเกิดเพลิงไหม้ (เพิ่ม ข้อ 1 ทวิ โดย กฎกระทรวง ฉบับที่ 42 พ.ศ.2537 ตามวรรคต่อไปนี้)

ข้อ 1 ทวิ กฎกระทรวงนี้ มิให้ใช้บังคับ แก่อาคารจอดรถ ซึ่งติดตั้ง ระบบเลื่อนย้ายรถ ด้วยเครื่องจักรกล ที่ได้รับ การคำนวณออกแบบ เพื่อใช้ประโยชน์ ในการจอดรถ

หมวด 1

ลักษณะของอาคาร เนื้อที่ว่าง ของภายนอกอาคาร และ แนวอาคาร

ข้อ 2

ที่ดิน ที่ใช้เป็นที่ตั้ง ของอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีพื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้น ไม่เกิน 30,000 ตารางเมตร ต้องมีด้านหนึ่งด้านใด ของที่ดินนั้น ยาวไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ติดถนนสาธารณะ ที่มีเขตทาง กว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกัน โดยตลอด จนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่น ที่มีเขตทาง กว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร

สำหรับที่ดิน ที่ใช้เป็นที่ตั้ง ของอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีพื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้น มากกว่า 30,000 ตารางเมตร ต้องมีด้านหนึ่งด้านใด ของที่ดินนั้น ยาวไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ติดถนนสาธารณะ ที่มีเขตทาง กว้างไม่น้อยกว่า 18.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกัน โดยตลอด จนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่น ที่มีเขตทาง กว้างไม่น้อยกว่า 18.00 เมตร

(เพิ่ม ข้อ 2 : วรรค 3 โดย กฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ตามวรรคต่อไปนี้)

ที่ดิน ด้านที่ติด ถนนสาธารณะ ตามวรรคหนึ่ง และ วรรคสอง ต้องมีความกว้าง ไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกัน โดยตลอด จนถึงบริเวณ ที่ตั้งอาคาร และ ที่ดินนั้น ต้องว่าง เพื่อสามารถใช้เป็นทางเข้าออก ของรถดับเพลิง ได้โดยสะดวก

ข้อ 3

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องจัดให้มีถนน ที่มีผิวจราจร กว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ที่ปราศจากสิ่งปกคลุม โดยรอบอาคาร เพื่อให้ รถดับเพลิง สามารถเข้าออก ได้โดยสะดวก

ถนนตามวรรคหนึ่ง จะอยู่ใน ระยะห้ามก่อสร้าง อาคารบางชนิด หรือ บางประเภท ริมถนน หรือ ทางหลวง ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก็ได้

ในกรณี ที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวสร้าง หรือ ขยายถนน ใช้บังคับ ให้เริ่มนับ ความกว้างของถนน ตามวรรคหนึ่ง ตั้งแต่แนวนั้น

ข้อ 4

พื้นหรือผนัง ของอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องห่างเขตที่ดิน ของผู้อื่น และ ถนนสาธารณะ ไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร)

(แก้ไข ข้อ 4 โดย กฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ตามวรรคต่อไปนี้)

ส่วนที่เป็น ขอบเขตนอกสุด ของอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ไม่ว่าจะอยู่ในระดับ เหนือพื้นดิน หรือ ต่ำกว่า ระดับพื้นดิน ต้องห่างจาก เขตที่ดิน ของผู้อื่น หรือ ถนนสาธารณะ ไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ทั้งนี้ ไม่รวมถึง ส่วนที่เป็น ฐานรากของอาคาร

ข้อ 5

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่ก่อสร้างขึ้น ในพื้นที่ดิน ที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร ต้องมีค่าสูงสุดของอัตราส่วน พื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้น ของอาคารทุกหลัง ต่อ พื้นที่ดิน ที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร ไม่เกิน 10 ต่อ 1

ในกรณีที่ อาคารอื่นใด หรือ จะมีการก่อสร้าง อาคารอื่นใด ในพื้นที่ดิน ที่ใช้เป็นที่ตั้ง อาคารเดียวกัน กับอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีค่าสูงสุด ของอัตราส่วน พื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้น ของอาคารทุกหลัง ต่อพื้นที่ดิน ที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร ไม่เกิน 10 ต่อ 1 ด้วย

ข้อ 6

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีที่ว่าง อันปราศจากสิ่งปกคลุม ไม่น้อยกว่า อัตราส่วน ดังต่อไปนี้

(1) อาคารอยู่อาศัย ต้องมีที่ว่าง อันปราศจากสิ่งปกคลุม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของพื้นที่ดินแปลงนั้น (แก้ไข ข้อ 6 (1) โดย กฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ตามวรรคต่อไปนี้)

อาคารอยู่อาศัย ต้องมีที่ว่าง อันปราศจากสิ่งปกคลุม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของพื้นที่ดิน ที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

(2) อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และ อาคารอื่น ที่ไม่ได้ ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่ว่าง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ของพื้นที่ดิน ที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร แต่ถ้าอาคารนั้น ใช้เป็นที่อยู่อาศัย รวมอยู่ด้วย ต้องมีที่ว่าง ตาม

ข้อ

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่มี พื้นของอาคารที่ ต่ำกว่าระดับพื้นดิน ต้องมีระบบระบายอากาศ กับ ระบบบำบัดน้ำเสีย และ การระบายน้ำทิ้ง ตามหมวด 2 และ หมวด 3 แยกเป็นอิสระ จาก ระบบระบายอากาศ กับ ระบบบำบัดน้ำเสีย และ การระบายน้ำทิ้งส่วนเหนือพื้นดิน พื้นของอาคาร ส่วนที่ต่ำกว่า ระดับพื้นดิน ตามวรรคหนึ่ง ห้ามใช้ เป็นที่อยู่อาศัย

ข้อ 8

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีพื้นที่ของอาคาร ที่ต่ำกว่า ระดับถนน หน้าอาคาร ตั้งแต่ชั้นที่ 3 ลงไป หรือ ต่ำกว่า ระดับถนน หน้าอาคาร ตั้งแต่ 7.00 เมตร ลงไป ต้องจัดให้มี

(1) ระบบลิฟท์ ตามหมวด 6

(2) บันไดหนีไฟ จากชั้นล่างสุด สู่พื้นที่ของอาคาร ที่มีทางออก สู่ภายนอก ได้โดยสะดวก และ บันไดหนีไฟนี้ ต้องมี ระบบแสงสว่าง และ ระบบอัดลม ที่มีความดัน ขณะใช้งาน ไม่น้อยกว่า 3.86 ปาสกาล มาตรฐาน ทำงาน อยู่ตลอดเวลา และ ผนังบันไดหนีไฟ ทุกด้าน ต้องเป็น คอนกรีต เสริมเหล็ก หนาไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร บันไดหนีไฟ ต้องอยู่ห่างกัน ไม่เกิน 60.00 เมตร เมื่อวัด ตามแนวทางเดิน ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็น ที่หนีภัย ในกรณี ฉุกเฉิน ได้

(เพิ่ม ข้อ 8 ทวิ โดย กฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ตามวรรคต่อไปนี้)

ข้อ 8 ทวิ

อาคารสูง หรือ อาคารใหญ่พิเศษ ต้องจัดให้มีผนัง หรือ ประตูที่ทำด้วย วัสดุทนไฟ ที่สามารถปิดกั้นมิให้เปลวไฟ หรือ ก้อน เมื่อเกิดเพลิงไหม้ เข้าไปใน บริเวณบันได หนีไฟ บันไดหนีไฟ ของอาคาร ทั้งนี้ ผนัง หรือ ประตูดังกล่าว ต้องสามารถทนไฟ ได้ไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

(เพิ่ม ข้อ 8 ตริ โดย กฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ตามวรรคต่อไปนี้)

ข้อ 8 ตริ

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องจัดให้มี แผนผังอาคาร แต่ละชั้น ติดไว้บริเวณ ห้องโถง หน้าลิฟท์ ทุกแห่ง ของแต่ละชั้นนั้น ในตำแหน่ง ที่เห็น ได้ชัดเจน และ ที่บริเวณ พื้นชั้นล่าง ของอาคาร ต้องจัดให้มี แผนผังอาคาร ของทุกชั้น เก็บรักษาไว้ เพื่อให้สามารถ ตรวจสอบได้ โดยสะดวก

แผนผัง ของอาคาร แต่ละชั้น ให้ประกอบด้วย

(1) ตำแหน่งของห้องทุกห้อง ของชั้นนั้น

(2) ตำแหน่ง ที่ติดตั้งตู้ สายฉีดน้ำ คับเพลิง หรือ หัวต่อ สายฉีดน้ำ คับเพลิง และ อุปกรณ์ คับเพลิง อื่นๆ ของชั้นนั้น

(3) ตำแหน่ง ประตู หรือ ทางหนีไฟ ของชั้นนั้น

(4) ตำแหน่ง ลิฟท์คับเพลิง ของชั้นนั้น

หมวด 2

ระบบระบายอากาศ ระบบไฟฟ้า และ ระบบป้องกันเพลิงไหม้

ข้อ 9

การระบายอากาศ ในอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องจัดให้มี การระบายอากาศ โดยวิธีธรรมชาติ หรือ โดยวิธีกล ดังต่อไปนี้

(1) การระบายอากาศ โดยวิธีธรรมชาติ ให้ใช้เฉพาะ กับห้อง ในอาคาร ที่มีผนัง ด้านนอกอาคาร อย่างน้อยหนึ่งด้าน โดยจัดให้มี ช่องเปิด สู่ภายนอกอาคาร ได้ เช่น ประตู หน้าต่าง หรือ บานเกล็ด ซึ่งต้องเปิดไว้ ระหว่างใช้สอย ห้องนั้น ๆ และ พื้นที่ของช่องเปิดนี้ ต้องเปิดได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่นั้น

(2) การระบายอากาศ โดยวิธีกล ให้ใช้กับ ห้องในอาคาร ลักษณะใดก็ได้ โดยจัดให้มี กลอุปกรณ์ ขับเคลื่อนอากาศ ซึ่งต้อง ทำงานตลอดเวลา ระหว่างที่ ใช้สอย ห้องนั้น เพื่อให้เกิด การนำอากาศ ภายนอก เข้ามา ตามอัตรา ดังต่อไปนี้

การระบายอากาศ

ลำดับ สถานที่ อัตราการระบายอากาศไม่น้อยกว่าจำนวน เท่าของปริมาตรของห้องในชั่วโมง

- 1 ห้องน้ำ ห้องส้วมของที่พักรักษาหรือสำนักงาน 2
- 2 ห้องน้ำ ห้องส้วมของอาคารสาธารณะ 4
- 3 ที่จอดรถที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน 4
- 4 โรงงาน 4
- 5 โรงมหรสพ 4
- 6 สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม 7
- 7 สำนักงาน 7
- 8 ห้องพักในโรงแรมหรืออาคารชุด 7
- 9 ห้องครัวของที่พักรักษา 12
- 10 ห้องครัวของสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม 24
- 11 ลิฟต์โดยสารและลิฟต์ดับเพลิง 30

สำหรับห้องครัว ของสถานที่ จำหน่ายอาหาร และ เครื่องดื่ม จะให้มีอัตรา การระบายอากาศ น้อยกว่าที่กำหนดได้ แต่ต้องมี การระบายอากาศ ครอบคลุม แห่งที่เกิดของกลิ่น ควัน หรือ ก๊าซที่ต้องการระบาย ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่า 12 เท่า ของปริมาตร ของห้อง ใน 1 ชั่วโมง

สถานที่อื่น ๆ ที่มีได้ระบุไว้ในตาราง ให้ใช้อัตรา การระบายอากาศ ของสถานที่ ที่มีลักษณะ
ใกล้เคียงกัน

ตำแหน่ง ช่องนำอากาศเข้า โดยวิธีกล ต้องห่างจาก ที่เกิดอากาศเสีย และ ช่องระบายอากาศทั้ง ไม่
น้อยกว่า 5.00 เมตร สูงจากพื้นดิน ไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

การนำอากาศเข้า และ การระบายอากาศทั้ง โดยวิธีกล ต้องไม่ก่อให้เกิด ความเค็คร้อนรำคาญ แก่
ประชาชน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(แก้ไข 4 วรรค ข้างต้น โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ตาม 4 วรรคต่อไป)

สำหรับห้องครัว ของสถานที่ จำหน่ายอาหาร และ เครื่องดื่ม ถ้าได้จัดให้มี การระบายอากาศ
ครอบคลุม แหล่งที่เกิด ของกลิ่น ควัน หรือ ก๊าซ ที่ต้องการ ระบาย ในขนาด ที่เหมาะสมแล้ว จะให้มี
อัตรา การระบายอากาศ ในส่วนอื่น ของห้องครัวนั้น น้อยกว่าอัตรา ที่กำหนดไว้ ในตารางก็ได้ ทั้งนี้ต้อง
ไม่น้อยกว่า 12 เท่า ของปริมาตร ของห้อง ใน 1 ชั่วโมง

สถานที่อื่น ๆ ที่มีได้ระบุไว้ในตาราง ให้ใช้อัตรา การระบายอากาศ ของสถานที่ ที่มีลักษณะ
ใกล้เคียง กับอัตรา ที่กำหนดไว้ในตาราง

ตำแหน่ง ของช่อง นำอากาศภายในเข้า โดยวิธีกล ต้องห่างจาก ที่เกิดอากาศเสีย และ ช่องระบาย
อากาศทั้ง ไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร สูงจากพื้นดิน ไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

การนำอากาศภายนอกเข้า และ การระบายอากาศทั้ง โดยวิธีกล ต้องไม่ก่อให้เกิด ความเค็คร้อน
รำคาญ แก่ประชาชน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ 10

การระบายอากาศ ในอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีการปรับภาวะอากาศ ด้วยระบบ
ปรับภาวะอากาศ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องมี การนำอากาศภายนอก เข้ามาในพื้นที่ ที่ปรับภาวะอากาศ หรือ ดูดอากาศ จากภายใน พื้นที่
ปรับภาวะอากาศ ออกไป ไม่น้อยกว่า อัตราดังต่อไปนี้

การระบายอากาศ ในกรณีที่มี ระบบปรับภาวะอากาศ

ลำดับ สถานที่ ลบ.ม./ชม.ม./ตร.ม.

1 ห้องสรรพสินค้า (ทางเดินชมสินค้า) 2

2 โรงงาน 2

3 สำนักงาน 2

- 4 สถานอาบ อบ นวด 2
- 5 ชั้นติดต่อดูพระกับธนาคาร 2
- 6 ห้องพักในโรงแรมหรืออาคารชุด 2
- 7 ห้องปฏิบัติการ 2
- 8 ร้านตัดผม 3
- 9 สถานโบว์ลิ่ง 4
- 10 โรงมหรสพ (บริเวณที่นั่งสำหรับคนดู) 4
- 11 ห้องเรียน 4
- 12 สถานบริหารร่างกาย 5
- 13 ร้านเสริมสวย 5
- 14 ห้องประชุม 6
- 15 ห้องน้ำ ห้องส้วม 10
- 16 สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม(ห้องรับประทานอาหาร) 10
- 17 ไนต์คลับ บาร์ หรือสถานลีลาศ 10
- 18 ห้องครัว 30
- 19 โรงพยาบาล
- ห้องคนไข้ 2
- ห้องผ่าตัดและห้องคลอด 8
- ห้อง ไอ.ซี.ยู. 5

สถานที่อื่น ๆ ที่มีได้ระบุไว้ในตาราง ให้ใช้อัตรา การระบายอากาศ ของสถานที่ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน

(2) ห้ามนำ สารทำความเย็น ชนิดเป็นอันตราย ต่อร่างกาย หรือ ติดไฟได้ง่าย มาใช้กับ ระบบปรับภาวะอากาศ ที่ใช้สารทำความเย็น โดยตรง

(3) ระบบปรับอากาศด้วยน้ำ ห้ามต่อท่อน้ำ ของระบบปรับอากาศ เข้ากับท่อน้ำ ของระบบประปา โดยตรง

(4) ระบบท่อลม ของระบบปรับอากาศ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ท่อลม วัสดุหุ้มท่อลม และ วัสดุภายในท่อลม ต้องเป็นวัสดุ ที่ไม่ติดไฟ และ ไม่เป็นส่วน ที่ทำให้เกิดควัน เมื่อเกิดเพลิงไหม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ข) ท่อลม ส่วนที่ติดตั้ง ผ่านผนังกันไฟ หรือ พื้นของอาคาร ที่ทำด้วยวัสดุทนไฟ ต้องติดตั้ง ลึกลง ไฟ ที่ปิดอย่างสนิท โดยอัตโนมัติ เมื่ออุณหภูมิสูง เกินกว่า 74 องศาเซลเซียส และ ลึกลง ไฟ ต้องมีอัตราการทนไฟ ไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที

(ค) ห้ามใช้ทางเดินร่วม บันได ช่องบันได ช่องลิฟต์ ของอาคาร เป็นส่วนหนึ่ง ของระบบท่อลมส่ง หรือ ระบบท่อลมกลับ เว้นแต่ ส่วนที่เป็น พื้นที่ว่าง ระหว่างเพดาน กับ พื้นของอาคาร ชั้นเหนือขึ้นไป หรือ หลังคา ที่มีส่วนประกอบ ของเพดาน ที่มีอัตรา การทนไฟ ไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

(เพิ่ม ข้อ 10 ทวิ โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ดังต่อไปนี้)

ข้อ 10 ทวิ

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีโถง ภายในอาคาร เป็นช่อง เปิดทะลุ พื้นของอาคาร ตั้งแต่ สองชั้นขึ้นไป และ ไม่มีผนังปิดล้อม ต้องจัดให้มี ระบบควบคุม การแพร่กระจาย ของควัน ที่สามารถ ทำงานได้ โดยอัตโนมัติ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ทั้งนี้ เพื่อระบายควัน ออกสู่ ภายนอกอาคาร ได้อย่างรวดเร็ว

(5) การขับเคลื่อนอากาศ ของระบบปรับภาวะอากาศ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) มีสวิตช์พัลคม ของระบบ การขับเคลื่อนอากาศ ที่ปิดเปิดด้วยมือ ติดตั้งในที่ ที่เหมาะสม และสามารถปิดสวิตช์ ได้ทันที เมื่อเกิดเพลิงไหม้

(ข) ระบบปรับภาวะอากาศ ที่มีลมหมุนเวียน ตั้งแต่ 50 ลูกบาศก์เมตร ต่อนาทีขึ้นไป ต้องติดตั้ง อุปกรณ์ตรวจจับควัน หรือ อุปกรณ์ตรวจสอบ การเกิดเพลิงไหม้ ที่มีสมรรถนะ ไม่น้อยกว่า อุปกรณ์ ตรวจจับควัน ซึ่งสามารถบังคับ ให้สวิตช์ หยุดการทำงาน ของระบบ ได้ โดยอัตโนมัติ

ทั้งนี้ การออกแบบ และ ควบคุมการติดตั้ง ระบบปรับภาวะอากาศ และ ระบบระบายอากาศ ในอาคาร สูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องดำเนินการ โดยผู้ได้รับ ใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม ตั้งแต่ประเภท สามัญวิศวกรขึ้นไป ตามกฎหมาย ว่าด้วยวิชาชีพ

ข้อ 11

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีระบบ จ่ายพลังงาน ไฟฟ้า เพื่อการแสงสว่าง หรือ กำลัง ซึ่งต้องมี การเดินสาย และ ติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า ตามมาตรฐาน ของการ ไฟฟ้านครหลวง หรือ การ ไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค ในกรณี ที่อยู่นอก เขตความรับผิดชอบ ของการ ไฟฟ้านครหลวง และ การ ไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค ให้ใช้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยทางไฟฟ้า ของสำนักงาน พลังงานแห่งชาติ

ในระบบจ่ายไฟฟ้า ต้องมีสวิตช์ประธาน ซึ่งติดตั้ง ในที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ แยกจากบริเวณ ที่ใช้สอย เพื่อการอื่น ในกรณีนี้ จะจัดไว้ เป็นห้องต่างหาก สำหรับกรณี ติดตั้งภายในอาคาร หรือ จะแยกเป็น อาคาร โดยเฉพาะก็ได้

การติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า หรือ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า ให้นำความ ในวรรคสอง มาใช้บังคับ โดยจะ รวม บริเวณที่ติดตั้ง สวิตช์ประธาน หม้อแปลงไฟฟ้า และ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า ไว้ในที่เดียวกันก็ได้

เมื่อมีการ ใช้กระแสไฟฟ้าเต็มที่ ตามที่กำหนด ในแบบแปลน ระบบไฟฟ้า แรงดันไฟฟ้า ที่สายวงจรย่อย จะแตกต่างจาก แรงดันไฟฟ้า ที่แผงสวิตช์ประธาน ได้ไม่เกิน ร้อยละห้า

ข้อ 12

แผงสวิตช์วงจรย่อยทุกแผง ของระบบไฟฟ้า ต้องต่อลงดิน การต่อลงดิน หลักสายดิน และ วิธีการต่อ ให้เป็นไปตาม มาตรฐานของ การไฟฟ้านครหลวง หรือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในกรณีที่อยู่นอกเขต ความรับผิดชอบ ของการ ไฟฟ้านครหลวง และ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ใช้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัย ทางไฟฟ้า ของสำนักงาน พลังงานแห่งชาติ

ข้อ 13

อาคารสูง ต้องมีระบบป้องกัน อันตรายจากฟ้าผ่า ซึ่งประกอบด้วย เสาล่อฟ้า สายล่อฟ้า สายตัวนำ สายนำลงดิน และ หลักสายดิน ที่เชื่อม โยงกัน เป็นระบบสำหรับ สายนำลงดิน ต้องมีขนาดพื้นที่ ภาคตัดขวาง เทียบได้ไม่น้อยกว่า สายทองแดงตีเกลียว ขนาด 30 ตารางมิลลิเมตร สายนำลงดินนี้ ต้อง เป็นระบบ ที่แยกเป็นอิสระ จากระบบสายดินอื่น

อาคารแต่ละหลัง ต้องมีสายตัวนำ โดยรอบอาคาร และมีสายนำลงดิน ต่อจากสายตัวนำ ห่างกันทุก ระยะ ไม่เกิน 30 เมตร วัดตามแนว ขอบรอบอาคาร ทั้งนี้ สายนำลงดิน ของอาคาร แต่ละหลัง ต้องมี ไม่น้อยกว่าสองสาย

เหล็กเสริม หรือ เหล็กรูปพรรณ ใน โครงสร้างอาคาร อาจใช้เป็น สายนำลงดิน ได้ แต่ต้องมี ระบบการถ่ายประจุไฟฟ้า จากโครงสร้าง สู่หลักสายดิน ได้ถูกต้อง ตามหลักวิชาการช่าง

ระบบป้องกันอันตราย จากฟ้าผ่า ให้เป็น ไปตาม มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัย ทางไฟฟ้า ของ สำนักงาน พลังงานแห่งชาติ

ข้อ 14

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีระบบ จ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรอง สำหรับกรณีฉุกเฉิน แยกเป็นอิสระจากระบบอื่น และ สามารถทำงาน ได้โดยอัตโนมัติ เมื่อระบบจ่ายไฟฟ้าปกติ หยุดทำงาน แหล่งจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรอง สำหรับกรณีฉุกเฉิน ตามวรรคหนึ่ง ต้องสามารถ จ่ายพลังงานไฟฟ้า ได้เพียงพอ ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) จ่ายพลังงานไฟฟ้า เป็นเวลา ไม่น้อยกว่า สองชั่วโมง สำหรับเครื่องหมาย แสดงทางฉุกเฉิน ทางเดิน ห้องโถง บันได และ ระบบสัญญาณ เตือนเพลิงไหม้

(2) จ่ายพลังงานไฟฟ้า ตลอดเวลา ที่ใช้งาน สำหรับลิฟต์ดับเพลิง เครื่องสูบน้ำดับเพลิง ห้องช่วยชีวิต ฉุกเฉิน ระบบสื่อสาร เพื่อความปลอดภัย ของสาธารณะ และ กระบวนการผลิต ทางอุตสาหกรรม ที่จะ ก่อให้เกิดอันตราย ต่อชีวิต หรือ สุขภาพอนามัย เมื่อกระแสไฟฟ้าขัดข้อง ... อ่านต่อ

ข้อ 15

กระแสไฟฟ้า ที่ใช้กับลิฟต์ดับเพลิง ต้องต่อจาก แผงสวิตช์ประธาน ของอาคาร เป็นวงจร ที่แยกเป็น อิสระ จากวงจรทั่วไป

วงจรไฟฟ้าสำรอง สำหรับลิฟต์ดับเพลิง ต้องมีการป้องกัน อันตรายจากเพลิงไหม้ อย่างดีพอ

ข้อ 16

ในอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมี ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ ทุกชั้น ระบบ สัญญาณเตือนเพลิงไหม้ อย่างน้อย ต้องประกอบด้วย

(1) อุปกรณ์ส่งสัญญาณ เพื่อให้หนีไฟ ที่สามารถส่งเสียง หรือ สัญญาณ ให้คนที่อยู่ในอาคาร ได้ยิน หรือ ทราบอย่างทั่วถึง

(2) อุปกรณ์แจ้งเหตุ ที่มีทั้ง ระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติ และ ระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือ เพื่อให้อุปกรณ์ตาม (1) ทำงาน

ข้อ 17

แบบแปลนระบบไฟฟ้าให้ประกอบด้วย

(1) แผนผังวงจร ไฟฟ้า ของแต่ละชั้น ของอาคาร ที่มีมาตราส่วน เช่นเดียวกับ ที่กำหนดใน กฎกระทรวง ว่าด้วยขนาด ของแบบแปลน ที่ต้องยื่น ประกอบการขออนุญาต ในการก่อสร้างอาคาร ซึ่ง แสดงถึง

- (ก) รายละเอียด การเดินสาย และ ติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมด ในแต่ละวงจรย่อย ของระบบ ไฟฟ้าแสงสว่าง และ กำลัง
- (ข) รายละเอียด การเดินสาย และ การติดตั้ง อุปกรณ์ทั้งหมด ของระบบ สัญญาณเตือนเพลิงไหม้
- (ค) รายละเอียด การเดินสาย และ การติดตั้ง อุปกรณ์ทั้งหมด ของระบบ ไฟฟ้าฉุกเฉิน
- (2) แผนผังวงจรไฟฟ้า แสดงรายละเอียด ของระบบสายดิน สายประธานต่าง ๆ รวมทั้งรายละเอียด ของระบบป้องกัน สายประธานดังกล่าว และ อุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมด ของทุกระบบ
- (3) รายการประกอบแบบแสดงรายละเอียดของการใช้ไฟฟ้า
- (4) แผนผังวงจร และ การติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า แผงควบคุม หรือ แผงจ่ายไฟฟ้า และ ระบบ จ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรอง
- (5) แผงผัง และ รายละเอียด การเดินสาย และ การติดตั้ง อุปกรณ์ทั้งหมด ของระบบ ป้องกันอันตราย จากฟ้าผ่า

ข้อ 18

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีระบบ ป้องกันเพลิงไหม้ ซึ่งประกอบด้วย ระบบท่อขึ้น ที่เก็บน้ำสำรอง และ หัวรับน้ำดับเพลิง ดังต่อไปนี้

(1) ท่อขึ้น ต้องเป็น โลหะผิวเรียบ ที่สามารถ ทนความดันใช้งาน ได้ไม่น้อยกว่า 1.2 เมกะปาสกาล มาตรฐาน โดยท่อดังกล่าว ต้องทาด้วย สีน้ำมันสีแดง และ ติดตั้งตั้งแต่ชั้นล่างสุด ไปยังชั้นสูงสุด ของอาคาร ระบบท่อขึ้นทั้งหมด ต้องต่อเข้ากับ ท่อประธานส่งน้ำ และ ระบบส่งน้ำ จากแหล่งจ่ายน้ำ ของอาคาร และ จากหัวรับน้ำดับเพลิง นอกอาคาร

(2) ทุกชั้นของอาคาร ต้องจัดให้มี ตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิง ที่ประกอบด้วย หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิง พร้อมสายฉีดน้ำดับเพลิง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 25 มิลลิเมตร (1 นิ้ว) และ หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิง ชนิดหัวต่อสวมเร็ว ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 65 มิลลิเมตร (2 1/2 นิ้ว) พร้อมทั้งฝาครอบ และ โขว์ร้อย ติดไว้ทุกระยะ ห่างกัน ไม่เกิน 64.00 เมตร และ เมื่อใช้สายฉีดน้ำดับเพลิง ยาวไม่เกิน 30.00 เมตร ต่อจาก ตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิงแล้ว สามารถนำไป ใช้ดับเพลิง ในพื้นที่ ทั้งหมดในชั้นนั้นได้

(3) อาคารสูง ต้องมีที่ เก็บน้ำสำรอง เพื่อ ใช้เฉพาะ ในการดับเพลิง และ ต้องมีระบบส่งน้ำ ที่มีความดันต่ำสุดที่หัว ต่อสายฉีดน้ำดับเพลิง ที่ชั้นสูงสุด ไม่น้อยกว่า 0.45 เมกะปาสกาลมาตรฐาน แต่ไม่เกิน 0.7 เมกะปาสกาลมาตรฐาน ด้วยอัตราการไหล 30 ลิตรต่อวินาที โดยให้มี ประตูน้ำปิดเปิด และ ประตูน้ำกันน้ำ ไหลกลับอัตโนมัติ ด้วย

(4) หัวรับน้ำดับเพลิง ที่ติดตั้งภายนอกอาคาร ต้องเป็นชนิด ข้อต่อสวมเร็ว ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 65 มิลลิเมตร (2 1/2 นิ้ว) ที่สามารถ รับน้ำจากกรดดับเพลิง ที่มีข้อต่อสวมเร็ว แบบมีเขี้ยว ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 65 มิลลิเมตร (2 1/2 นิ้ว) ที่หัวรับน้ำดับเพลิง ต้องมีฝาปิดเปิด ที่มีโซ่ ร้อยติดไว้ด้วย ระบบท่อ ยื่นทุกชุด ต้องมีหัวรับน้ำดับเพลิง นอกอาคาร หนึ่งหัว ในที่ ที่พนักงานดับเพลิง เข้าถึงได้ โดยสะดวก รวดเร็วที่สุด และ ให้อยู่ ใกล้หัวท่อดับเพลิงสาธารณะ มากที่สุด บริเวณใกล้ หัวรับน้ำดับเพลิง นอกอาคาร ต้องมีข้อความ เขียนด้วยสีสะท้อนแสงว่า "หัวรับน้ำดับเพลิง"

(5) ปริมาณการส่งจ่ายน้ำสำรอง ต้องมีปริมาณการจ่าย ไม่น้อยกว่า 30 ลิตรต่อวินาที สำหรับท่อ ยื่นท่อแรก และ ไม่น้อยกว่า 15 ลิตรต่อวินาที สำหรับท่อ ยื่นแต่ละท่อ ที่เพิ่มขึ้น ในอาคาร หลังเดียวกัน แต่รวมแล้ว ไม่จำเป็นต้องมากกว่า 95 ลิตรต่อวินาที และสามารถส่ง จ่ายน้ำสำรองได้ เป็นเวลา ไม่น้อยกว่า 30 นาที

ข้อ 19

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ นอกจากต้องมี ระบบป้องกันเพลิงไหม้ ตามข้อ 18 แล้ว ต้องติดตั้ง เครื่องดับเพลิง แบบมือถือ ตามชนิด และ ขนาดที่เหมาะสม สำหรับดับเพลิง ที่เกิดจาก ประเภทของวัสดุ ที่มีในแต่ละชั้น โดยให้มี หนึ่งเครื่องต่อ พื้นที่อาคาร ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ทุกระยะไม่เกิน 45.00 เมตร แต่ไม่น้อยกว่า ชั้นละ 1 เครื่อง

การติดตั้ง เครื่องดับเพลิง ตามวรรคหนึ่ง ต้องติดตั้ง ให้ส่วนบนสุด ของตัวเครื่อง สูงจากระดับ พื้นอาคาร ไม่เกิน 1.50 เมตร ในที่มองเห็น สามารถอ่าน คำแนะนำการใช้ได้ และ สามารถ เข้าใช้สอย ได้โดยสะดวก

เครื่องดับเพลิง แบบมือถือ ต้องมีขนาด บรรจุสารเคมี ไม่น้อยกว่า 4 กิโลกรัม

ข้อ 20

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องจัดให้มี ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ เช่น SPRINKLE SYSTEM หรือ ระบบอื่น ที่เทียบเท่า ที่สามารถ ทำงานได้ด้วยตัวเอง ทันทีเมื่อมีเพลิงไหม้ โดยให้สามารถ ทำงาน ครอบคลุม พื้นที่ทั้งหมด ทุกชั้น ในการนี้ ให้แสดงแบบแปลน และ รายการประกอบแบบแปลน ของระบบดับเพลิงอัตโนมัติ ในแต่ละชั้น ของอาคารไว้ด้วย

ข้อ 21

แบบแปลน ระบบท่อน้ำต่าง ๆ ในแต่ละชั้น ของอาคาร ให้มีมาตราส่วน เช่นเดียวกับที่ กำหนดใน กฎกระทรวง ว่าด้วยขนาด ของแบบแปลน ที่ต้องยื่นประกอบ การขออนุญาต ในการก่อสร้างอาคาร โดยให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(1) ระบบท่อน้ำประปา ที่แสดงแผนผัง การเดินท่อ เป็นระบบ จากแหล่งจ่ายน้ำ ไปสู่อุปกรณ์ และ สุขภัณฑ์ทั้งหมด

(2) ระบบท่อน้ำดับเพลิง ที่แสดงแผนผัง การเดินท่อ เป็นระบบ จากแหล่งจ่ายน้ำ หรือ หัวรับน้ำ ดับเพลิง ไปสู่หัวฉีด สายฉีดน้ำดับเพลิง และ ที่เก็บน้ำสำรอง

(3) ระบบท่อระบายน้ำ ที่แสดงแผนผัง การเดินท่อระบายน้ำฝน การเดินท่อน้ำเสีย จากสุขภัณฑ์ และ ท่อน้ำเสียอื่น ๆ จนถึง ระบบบำบัดน้ำเสีย รวมทั้ง การเดินท่อระบายอากาศ ของระบบท่อน้ำเสีย

(4) ระบบการเก็บ และ จ่ายน้ำจากที่เก็บน้ำสำรอง

ข้อ 22

อาคารสูง ต้องมีบันไดหนีไฟ จากชั้นสูงสุด หรือ คาดฟ้า สู่พื้นดิน อย่างน้อย 2 บันได ตั้งอยู่ในที่ ที่ บุคคล ไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใด ของอาคาร สามารถมาถึง บันไดหนีไฟ ได้สะดวก แต่ละบันไดหนีไฟ ต้อง อยู่ห่างกัน ไม่เกิน 60.00 เมตร เมื่อวัด ตามแนวทางเดิน

ระบบบันไดหนีไฟ ตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดง การคำนวณ ให้เห็นว่า สามารถ ใช้ลำเลียง บุคคล ทั้งหมด ในอาคาร ออกนอกอาคาร ได้ภายใน 1 ชั่วโมง

ข้อ 23

บันไดหนีไฟ ต้องทำ ด้วยวัสดุทนไฟ และ ไม่ผุกร่อน เช่น คอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นต้น มีความกว้าง ไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร และ มีราวบันได อย่างน้อยหนึ่งด้าน

ห้ามสร้างบันไดหนีไฟ เป็นแบบบันไดเวียน

ข้อ 24

บันไดหนีไฟ และ ชานพัก ส่วนที่อยู่นอกอาคาร ต้องมีผนัง ด้านที่บันไดพาดผ่าน เป็นผนังกันไฟ

ข้อ 25

บันไดหนีไฟ ที่อยู่ภายในอาคาร ต้องมี อากาศถ่ายเท จากภายนอกอาคารได้ แต่ละชั้น ต้องมี ช่อง ระบายอากาศ ที่มีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า 1.4 ตารางเมตร เปิดสู่ ภายนอกอาคารได้ หรือ มีระบบอัดลม

ภายในห้องบันไดหนีไฟ ที่มีความดันลม ขณะใช้งาน ไม่น้อยกว่า 3.86 เมกะปาสกาลมาตร ที่ทำงานได้ โดยอัตโนมัติ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ และ บันไดหนีไฟ ที่ลงสู่พื้น ของอาคารนั้น ต้องอยู่ในตำแหน่ง ที่ สามารถ ออกสู่ภายนอก ได้โดยสะดวก

ข้อ 26

บันไดหนีไฟ ที่อยู่ภายในอาคาร ต้องมี ผนังกันไฟ โดยรอบ ยกเว้น ช่องระบายอากาศ และ ต้องมีแสงสว่าง จากระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน ให้มองเห็นช่องทางได้ ขณะเพลิงไหม้ และมีป้ายบอกชั้น และ ป้ายบอกทางหนีไฟ ที่ด้านใน และ ด้านนอก ของประตูหนีไฟ ทุกชั้น ด้วยอักษร ที่สามารถ มองเห็น ได้ชัดเจน โดยตัวอักษร ต้องมีขนาด ไม่เล็กกว่า 10 เซนติเมตร

ข้อ 27

ประตูหนีไฟ ต้องทำด้วย วัสดุทนไฟ เป็นบานเปิด ชนิดผลักออกสู่ภายนอก พร้อมติดตั้ง อุปกรณ์ ชนิดที่บังคับ ให้บานประตู ปิดได้เอง มีความกว้างสุทธิ ไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร และ ต้องสามารถ เปิดออกได้โดยสะดวก ตลอดเวลา ประตู หรือ ทางออก สู่บันไดหนีไฟ ต้องไม่มีขั้น หรือ ธรณีประตู หรือ ขอบกั้น

ข้อ 28

อาคารสูง ต้องจัดให้มี ช่องทางเฉพาะ สำหรับ บุคคลภายนอก เข้าไป บรรเทาสาธารณภัย ที่เกิด ในอาคาร ได้ทุกชั้น ช่องทางเฉพาะนี้ จะเป็นลิฟต์ดับเพลิง หรือ ช่องบันไดหนีไฟก็ได้ และ ทุกชั้น ต้องจัดให้มี ห้องว่าง ที่มีพื้นที่ ไม่น้อยกว่า 6.00 ตารางเมตร ติดต่อกับช่องทางนี้ และ เป็นบริเวณ ที่ปลอดภัย เปลวไฟ และ ค้อน เช่นเดียวกับ ช่องบันไดหนีไฟ และ เป็นที่ตั้ง ของตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิง ประจำชั้นอาคาร

ข้อ 29

อาคารสูง ต้องมีคานฟ้า และมีพื้นที่ บนคานฟ้า ขนาดกว้าง ขาว ด้านละ ไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร เป็นที่โล่งและว่าง เพื่อใช้เป็น ทางหนีไฟ ทางอากาศได้ และ ต้องจัดให้มี ทางหนีไฟ บนชั้นคานฟ้า ที่จะนำไปสู่ บันไดหนีไฟ ได้สะดวก ทุกบันได รวมทั้งจัดให้มี อุปกรณ์ เครื่องช่วยในการหนีไฟ จากอาคาร ลงสู่พื้นดิน ได้โดยปลอดภัยด้วย

ก่อนที่ เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น จะสั่งให้เจ้าของ หรือ ผู้ครอบครอง อาคาร ดำเนินการ แก้ไขอาคาร ตามข้อ 3 หรือ ข้อ 4 หรือ ข้อ 5 ให้นายช่าง ที่เจ้าหน้าที่ ท้องถิ่น กำหนด ตรวจสอบสภาพ หรือ การใช้ อาคาร หรือ ระบบความปลอดภัย เกี่ยวกับ อัคคีภัย แล้วรายงาน ให้เจ้าหน้าที่ ท้องถิ่นทราบ ในรายงาน นั้น อย่างน้อย ต้องประกอบด้วย ผลการตรวจสอบ อาคาร สภาพปัญหา ของอาคาร ที่จำเป็นต้องแก้ไข วิธีการแก้ไข ตลอดจน ระยะเวลา ในการแก้ไข

ถ้า นายช่าง ตรวจสอบพบว่า อาคารนั้น มีสภาพ หรือ การใช้อาคาร หรือ ระบบความปลอดภัย เกี่ยวกับ อัคคีภัย ที่อาจจะ ก่อให้เกิด ภัยอันตราย ต่อชีวิต หรือ ร่างกาย และ จำเป็น ต้องดำเนินการ เพื่อ บรรเทาเหตุ โดยเร่งด่วน ให้นายช่าง รีบรายงาน เหตุดังกล่าว และ วิธีการ ที่จะต้อง ดำเนินการ เพื่อ บรรเทาเหตุ ที่จะก่อให้เกิด ภัยอันตรายนั้น เพื่อให้ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น มีคำสั่งโดยเร็ว

ในกรณีที่ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พบเห็นว่า อาคารตามข้อ 3 ข้อ 4 หรือ ข้อ 5 มีสภาพ หรือ มีการใช้อาคาร หรือ ระบบความปลอดภัย เกี่ยวกับ อัคคีภัย ที่อาจเป็น ภัยอันตราย ต่อชีวิต หรือ ร่างกาย หรือ ได้รับ รายงาน จากนายช่าง ตามข้อ 6 วรรคสอง และ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เห็นว่าเป็น กรณีฉุกเฉิน ไม่อาจรอช้าไว้ ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่ง ให้เจ้าของ หรือ ผู้ครอบครองอาคาร ดำเนินการ เพื่อบรรเทาเหตุ ที่อาจก่อให้เกิด ภัยอันตรายดังกล่าว ได้ทันที ตามวิธีการ ที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นกำหนด และ ถ้าหาก มีความ จำเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะสั่งห้าม ไม่ให้เจ้าของ หรือ ผู้ครอบครองอาคาร ใช้หรือยินยอมให้ ผู้อื่น ใช้อาคารนั้น ทั้งหมด หรือ บางส่วน ไว้ก่อนจนกว่า จะมีการแก้ไข เพื่อบรรเทาเหตุ ที่อาจก่อให้เกิด ภัยอันตรายนั้น แล้วก็ได้

หมวด 3

ระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง

ข้อ 30

การออกแบบ และ การคำนวณ รายการ ระบบบำบัดน้ำเสีย และ การระบายน้ำทิ้ง ของอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องดำเนินการ โดยผู้ได้รับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม ตั้งแต่ประเภท สามัญวิศวกร ขึ้น ไปตามกฎหมาย ว่าด้วยวิชาชีพ วิศวกรรม

ข้อ 31

การระบายน้ำฝน ออกจากอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ จะระบายลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง โดยตรงก็ได้ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิด ภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือ ทรัพย์สิน หรือ กระทบกระเทือน ต่อการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม

ข้อ 32

ระบบบำบัดน้ำเสีย จะแยกเป็น ระบบอิสระ เฉพาะอาคาร หรือ เป็นระบบรวม ของส่วนกลางก็ได้ แต่ ต้อง ไม่ก่อให้เกิดเสียง กลิ่น ฟอง กาก หรือ สิ่งอื่นใด ที่เกิดจากการบำบัด นั้นจนถึงขนาด ที่อาจเกิด ภัยอันตราย ต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือ ทรัพย์สิน กระทบกระเทือน ต่อการรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือ ความเดือดร้อนรำคาญ แก่ประชาชน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ 33

น้ำเสีย ต้องผ่าน ระบบบำบัดน้ำเสีย จนเป็นน้ำทิ้ง ก่อนระบายสู่ แหล่งรองรับน้ำทิ้ง โดยคุณภาพน้ำทิ้ง ให้เป็นไปตาม ประกาศสำนักงาน คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อม แห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐาน คุณภาพ น้ำทิ้ง จากอาคาร

ข้อ 34

ทางระบายน้ำทิ้ง ต้องมีลักษณะ ที่สามารถตรวจสอบ และ ทำความสะอาด ได้โดยสะดวก ในกรณี ที่ ทางระบายน้ำ แบบท่อปิด ต้องมีบ่อ สำหรับตรวจ การระบายน้ำ ทุกระยะ ไม่เกิน 8.00 เมตร และ ทุกมุม เลี้ยวด้วย

ข้อ 35

ในกรณีที่ แหล่งรองรับน้ำทิ้ง มีขนาด ไม่เพียงพอ จะรองรับน้ำทิ้ง ที่ระบาย จากอาคาร ในชั่วโมง การ ใช้น้ำสูงสุด ให้มีที่พักน้ำทิ้ง เพื่อรองรับ ปริมาณน้ำทิ้ง ที่เกินกว่า แหล่งรองรับน้ำทิ้ง จะรับได้ ก่อนที่จะ ระบายสู่ แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

หมวด 4
ระบบประปา

ข้อ 36

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมี ที่เก็บน้ำใช้สำรอง ที่สามารถ จ่ายน้ำ ในช่วง โมง การใช้น้ำสูงสุด ได้ไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง และ ต้องมี ระบบท่อจ่ายน้ำประปา ที่มีแรงดันน้ำ ในท่อจ่ายน้ำ และ ปริมาณน้ำประปา ดังต่อไปนี้

(1) แรงดันน้ำ ในระบบ ท่อจ่ายน้ำ ที่จุดน้ำเข้าเครื่องสุขภัณฑ์ ต้องมีแรงดัน ในช่วง โมง การใช้น้ำสูงสุด ไม่น้อยกว่า 0.1 เมกะปาสกาลมาตรฐาน

(2) ปริมาณการใช้น้ำ สำหรับจ่าย ให้แก่ผู้ใช้น้ำ ทั้งอาคาร สำหรับประเภทเครื่องสุขภัณฑ์ แต่ละชนิด ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ประเภทเครื่องสุขภัณฑ์ ชนิดของเครื่องควบคุม
จำนวนสุขภัณฑ์ (ส่วนบุคคล) จำนวนสุขภัณฑ์ (สาธารณะ)
ส้วม ประตุน้ำล้าง(FLUSH VALVE) 6 10
ส้วม ถังน้ำล้าง(FLUSH TANK) 3 5
ที่ปัสสาวะ ประตุน้ำล้าง(FLUSH VALVE) 5 10
ที่ปัสสาวะ ถังน้ำล้าง(FLUSH TANK) 3 5
อ่างล้างมือ ก๊อกน้ำ 1 2
ฝักบัว ก๊อกน้ำ 2 4
อ่างอาบน้ำ ก๊อกน้ำ 2 4

หน่วยสุขภัณฑ์ หมายความว่า ตัวเลข ที่แสดงถึง ปริมาณการใช้น้ำ หรือ การระบายน้ำ เปรียบเทียบกัน ระหว่างสุขภัณฑ์ ต่างชนิดกัน

ทั้งนี้ สุขภัณฑ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุ ให้เทียบเคียงตัวเลข ตามตารางข้างต้น

ข้อ 37

ระบบท่อจ่ายน้ำ ต้องมีวิธี ป้องกันมิให้ สิ่งปนเปื้อน จากภายนอก เข้าไปในท่อจ่ายน้ำได้

ในกรณี ที่ระบบท่อจ่ายน้ำ แยกกัน ระหว่างน้ำดื่ม กับ น้ำใช้ ต้องแยก ชนิดของท่อจ่ายน้ำ ให้ชัดเจน ห้ามต่อท่อจ่ายน้ำ ทั้งสองระบบ เข้าด้วยกัน

หมวด 5

ระบบกำจัดขยะมูลฝอย

ข้อ 38

ในอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีการจัดเก็บ ขยะมูลฝอย โดยวิธีขนลำเลียง หรือ ทิ้งลง ปล่องทิ้งขยะมูลฝอย

ข้อ 39

การคิดปริมาณมูลฝอย ที่เกิดขึ้นในอาคาร ให้คิดจาก อัตราการใช้ ดังต่อไปนี้

(1) การใช้เพื่อการอยู่อาศัย ปริมาณมูลฝอย ไม่น้อยกว่า 2.40 ลิตร ต่อคนต่อวัน

(2) การใช้เพื่อ การพาณิชย์กรรม หรือ การอื่น ปริมาณมูลฝอย ไม่น้อยกว่า 0.4 ลิตร ต่อพื้นที่ หนึ่ง

ตารางเมตร ต่อวัน

ข้อ 40

อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องจัดให้มี ที่พักรวมมูลฝอย ที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีขนาดความจุ ไม่น้อยกว่า 3 เท่า ของปริมาณมูลฝอย ที่เกิดขึ้น ในแต่ละวันตามข้อ 39

(2) ผนังต้องทำด้วย วัสดุถาวร และ ทนไฟ

(3) พื้นผิวภายใน ต้องเรียบ และ กันน้ำซึม

(4) ต้องมี การป้องกันกลิ่น และ น้ำฝน

(5) ต้องมี การระบายน้ำเสีย จากมูลฝอย เข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย

(6) ต้องมี การระบายอากาศ และ ป้องกันน้ำเข้า

ที่พักรวมมูลฝอย ต้องมีระยะห่าง จากสถานที่ประกอบอาหาร และ สถานที่เก็บอาหาร ไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร แต่ถ้า ที่พักรวมมูลฝอย มีขนาดความจุ เกิน 3 ลูกบาศก์เมตร ต้องมีระยะห่าง จากสถานที่ คังกล่าว ไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร และ สามารถ ขนย้ายมูลฝอย ได้โดยสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 41

ที่พักมูลฝอย ของอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) ฝาผนัง และ ประตู ต้องแข็งแรงทนทาน ประตูต้องปิดได้สนิท เพื่อป้องกันกลิ่น
- (2) ขนาดเหมาะสมกับสถานที่ และ สะดวกต่อการทำความสะอาด

ข้อ 42

ปล่องทิ้งมูลฝอย ของอาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ มีขนาดความกว้าง แต่ละด้าน หรือ เส้นผ่านศูนย์กลาง ไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร ผิวภายในเรียบ ทำความสะอาดได้ง่าย และ ไม่มีส่วนใด ที่จะทำให้ มูลฝอยติดค้าง
- (2) ประตู หรือ ช่องทิ้งมูลฝอย ต้องทำด้วย วัสดุทนไฟ และ ปิด ได้สนิท เพื่อป้องกัน มิให้มูลฝอย ปลิวย้อนกลับ และ ติดค้างได้
- (3) ต้องมีการระบายอากาศเพื่อป้องกันกลิ่น
- (4) ปลายล่างของปล่องทิ้งมูลฝอย ต้องมีประตูปิดสนิท เพื่อป้องกันกลิ่น ... อ่านต่อ
หมวด 6 ระบบลิฟต์

ข้อ 43

ลิฟต์โดยสาร และ ลิฟต์ดับเพลิง แต่ละชุด ที่ใช้กับอาคารสูง ให้มีขนาด มวลบรรทุก ไม่น้อยกว่า 630 กิโลกรัม

ข้อ 44

อาคารสูง ต้องมีลิฟต์ดับเพลิง อย่างน้อยหนึ่งชุด ซึ่งมีรายละเอียด อย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (1) ลิฟต์ดับเพลิง ต้องจอดได้ทุกชั้น ของอาคาร และ ต้องมี ระบบควบคุมพิเศษ สำหรับ พนักงานดับเพลิง ใช้ขณะเกิดเพลิงไหม้ โดยเฉพาะ
- (2) บริเวณห้องโถง หน้าลิฟต์ดับเพลิง ทุกชั้น ต้องติดตั้ง ตู้สายฉีดน้ำดับเพลิง หรือ หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิง และ อุปกรณ์ดับเพลิงอื่น ๆ
- (3) ห้องโถง หน้าลิฟต์ดับเพลิงทุกชั้น ต้องมีผนัง หรือ ประตู ที่ทำด้วยวัสดุทนไฟ ปิดกั้นมิให้เปลวไฟ หรือ คว้น เข้าได้ มีหน้าต่าง เปิดออกสู่ภายนอกอาคาร ได้โดยตรง หรือ มีระบบอัดลม ภายในห้องโถง หน้าลิฟต์ดับเพลิง ที่มีความดันลม ขณะใช้งาน ไม่น้อยกว่า 3.86 ปาสกาลเมตร ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติ เมื่อเกิดเพลิงไหม้

(4) ระยะเวลา ในการเคลื่อนที่ อย่างต่อเนื่อง ของลิฟต์ดับเพลิง ระหว่างชั้นล่างสุด กับ ชั้นบนสุด ของอาคาร ต้องไม่เกิน หนึ่งนาที

ทั้งนี้ ในเวลาปกติ ลิฟต์ดับเพลิง สามารถใช้ เป็นลิฟต์โดยสารได้

ข้อ 45

ในปล่องลิฟต์ ห้ามติดตั้ง ท่อสายไฟฟ้า ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ และ อุปกรณ์ต่าง ๆ เว้นแต่ เป็นส่วนประกอบ ของลิฟต์ หรือ จำเป็นสำหรับ การทำงาน และ การดูแลรักษาลิฟต์

ข้อ 46

ลิฟต์ต้องมีระบบ และ อุปกรณ์ การทำงาน ที่ให้ความปลอดภัย ด้านสวัสดิภาพ และ สุขภาพ ของผู้โดยสาร ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องมีระบบการทำงาน ที่จะให้ลิฟต์ เลื่อนมาหยุด ตรงที่จอด ชั้นระดับดิน และ ประตูลิฟต์ ต้องเปิดโดยอัตโนมัติ เมื่อไฟฟ้าดับ
- (2) ต้องมีสัญญาณเตือน และ ลิฟต์ต้องไม่เคลื่อนที่ เมื่อบรรทุกเกินพิกัด
- (3) ต้องมีอุปกรณ์ ที่จะหยุดลิฟต์ ได้ในระยะเวลาที่กำหนด โดยอัตโนมัติ เมื่อตัวลิฟต์ มีความเร็ว เกินพิกัด
- (4) ต้องมี ระบบป้องกัน ประตูลิฟต์ หนีบผู้โดยสาร
- (5) ลิฟต์ต้องไม่เคลื่อนที่ เมื่อประตูลิฟต์ ปิดไม่สนิท
- (6) ประตูลิฟต์ต้องไม่เปิด ขณะลิฟต์เคลื่อนที่ หรือ หยุดไม่ตรงที่จอด
- (7) ต้องมี ระบบการติดต่อกับภายนอกห้องลิฟต์ และ สัญญาณแจ้งเหตุขัดข้อง
- (8) ต้องมีระบบแสงสว่างฉุกเฉิน ในห้องลิฟต์ และ หน้าชั้นที่จอด
- (9) ต้องมีระบบการระบายอากาศ ในห้องลิฟต์ ตามที่กำหนดในข้อ 9 (2)

ข้อ 47

ให้มีคำแนะนำ อธิบายการใช้ การขอความช่วยเหลือ การให้ความช่วยเหลือ และ ข้อห้ามใช้ ดังต่อไปนี้

- (1) การใช้ลิฟต์ และ การขอความช่วยเหลือ ให้ติดไว้ในห้องลิฟต์
- (2) การให้ความช่วยเหลือ ให้ติดไว้ ในห้องจักรกล และ ห้องผู้ดูแลลิฟต์
- (3) ข้อห้ามใช้ลิฟต์ ให้ติดไว้ ที่ข้างประตูลิฟต์ ด้านนอก ทุกชั้น

ข้อ 48

การควบคุม การติดตั้ง และ ตรวจสอบระบบลิฟต์ ต้องดำเนินการ โดยวิศวกรไฟฟ้า หรือ วิศวกรเครื่องกล ซึ่งเป็น ผู้ได้รับ ใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม ตั้งแต่ ประเภทสามัญ วิศวกร ขึ้น ไป ตามกฎหมาย ว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ 49

การก่อสร้าง คัดแปลง หรือ เปลี่ยนการใช้ อาคารสูง หรือ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่ได้ยื่นคำขอ อนุญาต หรือ ได้รับอนุญาต ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร ไว้แล้ว ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ ใช้ บังคับ ให้ได้รับยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติ ตามกฎกระทรวงนี้

(เพิ่มเติม ข้อ 50 โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ตามข้อต่อไปนี้)

ข้อ 50

อาคารที่ได้รับยกเว้น ตามข้อ 49 ซึ่งกำลังก่อสร้างอยู่ หรือ ได้ก่อสร้าง เสร็จเรียบร้อยแล้ว ถ้าประสงค์ จะขออนุญาต แก้ไขแบบแปลน ในส่วน ที่ยังไม่ได้ก่อสร้าง หรือ จะขออนุญาต คัดแปลง หรือ เปลี่ยน การใช้อาคาร หรือ แจ้งการขอ คัดแปลงอาคาร ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และ ดำเนินการ ตามมาตรา 39 ทวิ แล้วแต่กรณี ให้ผิดไป จากที่ได้รับ อนุญาต ให้กระทำได้ และ ได้รับยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติ ตาม กฎกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ภายใต้ง่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีระบบ ระบายอากาศ ระบบไฟฟ้า และ ระบบป้องกันเพลิงไหม้ ตามหมวด 2 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 24 ข้อ 25 ข้อ 26 ข้อ 27 และ ข้อ 29 และ ระบบลิฟท์ ตาม หมวด 6 ข้อ 44 (1) (2) และ (4)

(2) ไม่เป็นการ เพิ่มพื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้น เกินร้อยละสอง ของพื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้น ที่ ได้รับอนุญาต ไว้ในครั้งแรก

(3) ไม่เป็นการเพิ่มความสูง ของอาคาร

(4) ไม่เป็นการ เพิ่มพื้นที่คลุมดิน

(5) ไม่เป็นการเปลี่ยนตำแหน่ง หรือ ขอบเขต ของอาคาร ให้ผิดไปจาก ที่ได้รับ อนุญาต ไว้ในครั้ง

แรก

ทั้งนี้ การออกแบบ และ คำนวณอาคาร ต้องดำเนินการ โดยผู้ได้รับ ใบอนุญาต ให้เป็นผู้ประกอบ วิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม ประเภท วุฒิวิศวกร ตามกฎหมาย ว่าด้วยวิชาชีพ วิศวกรรม และ ต้องไม่เป็น ผู้ได้รับ การแจ้งเวียนชื่อ ตามมาตรา 49 ทวิ

(เพิ่มเติม ข้อ 51 โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 50 พ.ศ.2540 ตามข้อต่อไป)

ข้อ 51

อาคารที่ได้รับขกเว้น ตามข้อ 49 เฉพาะกรณี อาคารที่ได้รับอนุญาต ให้ก่อสร้างแล้ว แต่ยังไม่ได้ ก่อสร้าง และ ใบอนุญาต ยังไม่สิ้นอายุ หรือ ได้รับ การต่ออายุ ใบอนุญาต ให้กระทำได้ และ รับขกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มี ระบบระบายอากาศ ระบบไฟฟ้า และ ระบบป้องกันเพลิงไหม้ ตามหมวด 2 และ ระบบ ลิฟท์ ตามหมวด 6

(2) ไม่เป็นการ เพิ่มพื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้น เกินร้อยละสอง ของพื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้น ที่ ได้รับอนุญาต ไว้ในครั้งแรก

(3) ไม่เป็นการ เพิ่มความสูง ของอาคาร

(4) ไม่เป็นการ เพิ่มพื้นที่ปกคลุมดิน

(5) ไม่เป็นการ เปลี่ยนตำแหน่ง หรือ ขอบเขต ของอาคาร ให้ผิดไปจาก ที่ได้รับอนุญาต ไว้ในครั้งแรก

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535
พลเอก อิศระพงษ์ หนูหนักดี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ

เหตุผล ในการประกาศใช้ กฎกระทรวง ฉบับนี้ คือ เนื่องจาก ในปัจจุบัน ได้มี การก่อสร้าง อาคารสูง และ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ เพื่อใช้ประโยชน์ ในการอยู่อาศัย หรือ ประกอบกิจการ ประเภทเดียว หรือ หลายประเภทรวมกัน เพิ่มมากขึ้น โครงสร้าง และ อุปกรณ์ อันเป็น ส่วนประกอบ ของอาคาร จะ แตกต่างกันไป ตามประเภท ของการใช้ สมควรควบคุมอาคารสูง และ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ โดยเฉพาะ เพื่อประโยชน์ แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และ การอำนวยความสะดวกแก่ การจราจร ตลอดจน การวางแผน การพัฒนา ด้านสาธารณูปโภค ของรัฐ จึงจำเป็นต้องออก กฎกระทรวงนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 11 วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2535

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5(3) และมาตรา 8(1) (7) และ (8) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“อาคารพาณิชย์” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรม หรือบริการธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังการผลิตเทียบได้น้อยกว่า 5 แรงม้า และให้หมายความรวมถึงอาคารอื่นใดที่ก่อสร้างห่างจากถนนหรือทางสาธารณะไม่เกิน 20 เมตร ซึ่งอาจใช้เป็นอาคารเพื่อประโยชน์ในการพาณิชย์กรรมใด

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือการพาณิชย์กรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ สถานีรถไฟ ท่าจอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฼าปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความมั่นคงแข็งแรง และความปลอดภัยเป็นพิเศษ เช่น อาคารดังต่อไปนี้

- (ก) โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถาน หรือศาสนสถาน
- (ข) อุโมงค์ คานเรือ หรือท่าจอดเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกิน 100 ตันกรอส (ค) อาคารหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสูงเกิน 15 เมตร หรือสะพานหรืออาคารหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งเกิน 10 เมตร หรือมีลักษณะโครงสร้างที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสาธารณชนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ง) อาคารที่เก็บวัสดุไวไฟ วัสดุระเบิด หรือวัสดุกระจายแพร่พิษ หรือรังสีตาม
กฎหมายว่าด้วยการนั้น

“อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลัง
เดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15.00 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้น
หรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร การวัดความสูง
ของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นคาบฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจาก
ระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

“สำนักงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่
ทำการ

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับ
ฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือแสดงมหรสพอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้
สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้น โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“ภัตตาคาร” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ขายอาหารหรือ
เครื่องดื่ม โดยมีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารไว้บริการภายในอาคารหรือภายนอกอาคาร

“วัสดุถาวร” หมายความว่า วัสดุซึ่งตามปกติไม่เปลี่ยนแปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำ ไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

“วัสดุทนไฟ” หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

“พื้น” หมายความว่า พื้นของอาคารที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขตของคาน
หรือดาดฟ้ารับพื้น หรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของผนังอาคารรวมทั้งเฉลียงหรือระเบียงด้วย

“ฝา” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกั้นแบ่งพื้นที่ภายในอาคารให้เป็นห้อง ๆ

“ผนัง” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกั้นด้านนอกหรือระหว่างหน่วยของอาคารให้
เป็นหลังหรือเป็นหน่วยแยกจากกัน

“ผนังกันไฟ” หมายความว่า ผนังที่ปิดด้วยอิฐธรรมดาหนาไม่น้อยกว่า 18 เซนติเมตร และ
ไม่มีช่องที่ให้อากาศหรือควันผ่านได้ หรือจะเป็นผนังที่ปิดด้วยวัสดุทนไฟอย่างอื่นที่มีคุณสมบัติในการ
ป้องกันไฟได้ดีไม่น้อยกว่าผนังที่ก่อด้วยอิฐธรรมดา หนา 18 เซนติเมตร ถ้าเป็นผนังคอนกรีตเสริม
เหล็กต้องหนาไม่น้อยกว่า 12 เซนติเมตร

“อิฐธรรมดา” หมายความว่า ดินที่ทำขึ้นเป็นแท่งและได้เผาให้สุก “หลังคา” หมายความว่า สิ่ง
ปกคลุมส่วนบนของอาคารสำหรับป้องกันแดดและฝน รวมทั้งโครงสร้างหรือสิ่งใดซึ่งประกอบขึ้นเพื่อ
ยึดเหนี่ยวสิ่งปกคลุมนี้ให้มั่นคงแข็งแรง

“คาดฟ้า” หมายความว่า พื้นส่วนบนสุดของอาคารที่ไม่มีหลังคาปกคลุม และบุคคลสามารถขึ้นไปใช้สอยได้

“ช่วงบันได” หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขั้นต่อเนื่องกัน โดยตลอด

“ลูกตั้ง” หมายความว่า ระยะตั้งของขั้นบันได

“ลูกนอน” หมายความว่า ระยะราบของขั้นบันได

“ความกว้างสุทธิ” หมายความว่า ความกว้างที่วัดจากจุดหนึ่ง ไปยังอีกจุดหนึ่ง โดยปราศจากสิ่งใด ๆ กีดขวาง

“ที่ว่าง” หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักมูลฝอย ที่พักรวมมูลฝอย หรือที่จอดรถ ที่อยู่นอกอาคารก็ได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้าง หรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน 1.20 เมตร และ ไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น

“ถนนสาธารณะ” หมายความว่า ถนนที่เปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

หมวด 1

ลักษณะของอาคาร

ข้อ 5 รั้วหรือกำแพงกันเขตที่อยู่มุมถนนสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ 3 เมตรขึ้นไป และมีมุมหักน้อยกว่า 135 องศา ต้องปาดมุมรั้วหรือกำแพงกันเขตนั้น โดยให้ส่วนที่ปาดมุมมีระยะไม่น้อยกว่า 4 เมตร และทำมุมกับแนวถนนสาธารณะเป็นมุมเท่า ๆ กัน

ข้อ 7 ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่อาคารต้องไม่บังช่องระบายอากาศ หน้าต่าง ประตู หรือทางหนีไฟ

ข้อ 8 ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายบนหลังคาหรือคาดฟ้าของอาคารต้องไม่ล้ำออกนอกแนวผนังรอบนอกของอาคาร และส่วนบนสุดของป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายต้องสูงไม่เกิน 6 เมตรจากส่วนสูงสุดของหลังคาหรือคาดฟ้าของอาคารที่ติดตั้งป้ายนั้น

ข้อ 9 ป้ายที่ยื่นจากผนังอาคารให้ยื่นได้ไม่เกินแนวกันสาด และให้สูงได้ไม่เกิน 60 เซนติเมตร หรือมีพื้นที่ป้ายไม่

เกิน 2 ตารางเมตร

ข้อ 10 ป้ายที่ติดตั้งเหนือกันสาดและไม่ได้ยื่นจากผนังอาคาร ให้ติดตั้งได้โดยมีความสูงของป้ายไม่เกิน

เซนติเมตร วัดจากขอบบนของปลายกันสาดนั้น หรือมีพื้นที่ป้ายไม่เกิน 2 ตารางเมตร

ข้อ 11 ป้ายที่ติดตั้งได้กันสาดให้ติดตั้งแบบผนังอาคาร และต้องสูงจากพื้นทางเท้าไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร

ข้อ 12 ป้ายโฆษณาสำหรับโรงแรมหรือหอพักให้ติดตั้งขนานกับผนังอาคาร โรงแรมหรือหอพัก แต่จะยื่นห่างจากผนังได้ไม่เกิน 50 เซนติเมตร หรือหากติดตั้งป้ายบนกันสาด จะต้องไม่ยื่นล้ำแนวปลายกันสาดนั้น และความสูงของป้ายทั้งสองกรณีต้องไม่เกินความสูงของอาคาร

ข้อ 13 ป้ายที่ติดตั้งอยู่บนพื้นดินโดยตรง ต้องมีความสูงไม่เกินระยะที่วัดจากจุดที่ติดตั้งป้ายไปจนถึงกึ่งกลางถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้ป้ายนั้นที่สุด และมีความยาวของป้ายไม่เกิน 32 เมตร

หมวด 2

ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ส่วนที่ 1

วัสดุของอาคาร

ข้อ 14 สิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่ติดตั้งบนพื้นดินโดยตรงให้ทำด้วยวัสดุทนไฟทั้งหมด

ข้อ 15 ศาลาน พื้น บันได และผนังของอาคารที่สูงตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป โรงแรม หอประชุม โรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า อาคารขนาดใหญ่ สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ท่าอากาศยาน หรืออุโมงค์ ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย

ข้อ 18 คร่าวในอาคารต้องมีพื้นและผนังที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ส่วนฝาและเพดานนั้น หากไม่ได้ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ก็ให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ

ส่วนที่ 2

พื้นที่ภายในอาคาร

ข้อ 21 ช่องทางเดินในอาคาร ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทอาคาร	ความกว้าง
อาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารพิเศษ	1.50 เมตร

ข้อ 22 ห้องหรือส่วนของอาคารที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีระยะค้ำไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	ระยะค้ำ
1. ห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัย บ้านแถว ห้องพักโรงแรม ห้องเรียนนักเรียนอนุบาล ครุภัณฑ์ อาคารอยู่อาศัย ห้องพักคน ไข้พิเศษ ช่องทางเดินในอาคาร	2.60 เมตร
2. ห้องที่ใช้เป็นสำนักงาน ห้องเรียน ห้องอาหาร ห้องโถงภัตตาคาร โรงงาน	3.00 เมตร
3. ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องคน ไข้รวม คลังสินค้า โรงครัว ตลาด และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	3.50 เมตร
5. ระเบียง	2.20 เมตร

ระยะค้ำตามวรรคหนึ่งให้วัดจากพื้นถึงพื้น ในกรณีของชั้นใต้หลังคาให้วัดจากพื้นถึงยอดค้ำหรือยอดผนังอาคาร และในกรณีของห้องหรือส่วนของอาคารที่อยู่ภายใน โครงสร้างของหลังคา ให้วัดจากพื้นถึงยอดค้ำหรือยอดผนังของห้องหรือส่วนของอาคารดังกล่าวที่ไม่ใช่โครงสร้างของหลังคา ห้องในอาคารซึ่งมีระยะค้ำระหว่างพื้นถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งตั้งแต่ 5 เมตรขึ้นไป จะทำพื้นชั้นลอยในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นชั้นลอยดังกล่าวนี้ต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสี่สิบของเนื้อที่ห้อง ระยะค้ำระหว่างพื้นชั้นลอยถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งต้อง ไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และระยะค้ำระหว่างพื้นห้องถึงพื้นชั้นลอยต้อง ไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร ด้วย ห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องมีระยะค้ำระหว่างพื้นถึงเพดาน ไม่น้อยกว่า 2 เมตร

ส่วนที่ 3

บันไดของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 24 บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงาน อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร แต่สำหรับบันไดของอาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าความกว้างสุทธิของบันไดน้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสองบันได และแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร บันไดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของคนจำนวนมาก เช่น บันไดห้องประชุมหรือห้องบรรยายที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 500 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดห้องรับประทานอาหารหรือสถานบริการที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้นของอาคารนั้นที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร อย่างน้อยสองบันได ถ้ามีบันไดเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร บันไดที่สูงเกิน 4 เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง 4 เมตร หรือน้อยกว่านั้น และระยะตั้งจากชั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า 2.10 เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดต้องมีความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่าความกว้างสุทธิของบันได เว้นแต่บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกินบันไดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องมีลูกตั้งสูงไม่เกิน 18 เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ชั้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร และต้องมีราวบันไดกั้นตลบันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน 6 เมตร และช่วงบันไดสูงเกิน 1 เมตร ต้องมีราวบันไดทั้งสองข้าง บริเวณงอของบันไดต้องมีวัสดุกันลื่น

ข้อ 25 บันไดตามข้อ 24 จะต้องมีระยะห่างไม่เกิน 40 เมตร จากจุดที่ใกล้สุดบนพื้นชั้นนั้น

ข้อ 26 บันไดตามข้อ 23 และข้อ 24 ที่เป็นแนวโค้งเกิน 90 องศา จะไม่มีชานพักบันไดก็ได้ แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกนอนไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 23 และไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ 24

ส่วนที่ 4 บันไดหนีไฟ

ข้อ 27 อาคารที่สูงตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปและสูงไม่เกิน 23 เมตร หรืออาคารที่สูงสามชั้นและมีคานฟ้าเหนือชั้นที่สามที่มีพื้นที่เกิน 16 ตารางเมตร นอกจากมีบันไดของอาคารตามปกติแล้ว ต้องมีบันไดหนีไฟที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟนั้นได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

ข้อ 28 บันไดหนีไฟต้องมีความลาดชันน้อยกว่า 60 องศา เว้นแต่ตึกแถวและบ้านแถวที่สูงไม่เกินสี่ชั้น ให้มีบันไดหนีไฟที่มีความลาดชันเกิน 60 องศาได้ และต้องมีชานพักบันไดทุกชั้น

ข้อ 29 บันไดหนีไฟภายนอกอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร และต้องมีผนังส่วนที่บันไดหนีไฟพาดผ่านเป็นผนังที่ปิดก่อสร้างด้วยวัสดุฉนวนที่เป็นวัสดุทนไฟ บันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่ง ถ้าทอดไม่ถึงพื้นชั้นล่างของอาคารต้องมีบันไดโลหะที่สามารถเลื่อนหรือยัดหรือหย่อนลงมาจนถึงพื้นชั้นล่างได้

ข้อ 30 บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร มีผนังที่ปิดก่อสร้างด้วยวัสดุฉนวนที่เป็นวัสดุทนไฟกัน โดยรอบ เว้นแต่ส่วนที่เป็นช่องระบายอากาศและช่องประตูหนีไฟ และต้องมีอากาศถ่ายเทจากภายนอกอาคารได้โดยแต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดสู่ภายนอกอาคารได้มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1.4 ตารางเมตร กับต้องมีแสงสว่างให้เพียงพอทั้งกลางวันและกลางคืน

ข้อ 31 ประตูหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร และต้องทำเป็นบานเปิดชนิดผลักออกสู่ภายนอกเท่านั้น กับต้องติดอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง และต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องไม่มีธรณีหรือขอบกั้น

ข้อ 32 พื้นหน้าบันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันไดและอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

หมวด 3

ที่ว่างภายนอกอาคาร

ข้อ 33 อาคารแต่ละหลังหรือหน่วยต้องมีที่ว่างตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(1) อาคารอยู่อาศัย และอาคารอยู่อาศัยรวม ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร

(2) ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และอาคารอื่นซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 10 ใน 100 ส่วน ของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มีมากที่สุดของอาคาร แต่ถ้าอาคารดังกล่าวใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วยต้องมีที่ว่างตาม (1)

หมวด 4

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 40 การก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารหรือส่วนของอาคารจะต้องไม่ล้ำเข้าไปในที่สาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะนั้น

ข้อ 41 อาคารที่ก่อสร้างหรือตัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน 8 เมตร ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ ป้ายหรือสิ่งที่สูงขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย หรือคลังสินค้า ที่ก่อสร้างหรือตัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะ

(1) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 6 เมตร

(2) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(3) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน 20 เมตรขึ้นไป ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 2 เมตร

ข้อ 44 ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใด ต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบ วัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตด้านตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด ความสูงของอาคารให้วัดแนวตั้งจากระดับถนนหรือระดับพื้นดินที่ก่อสร้างขึ้นไปถึงส่วนของอาคารที่สูงที่สุด สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดถึงยอดคมนั่งของชั้นสูงสุด

ข้อ 46 อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า และความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 60 เมตร

สำหรับอาคารซึ่งเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 15 เมตร

ข้อ 47 รั้วหรือกำแพงที่สูงขึ้นติดต่อกับหรือห่างจากถนนสาธารณะน้อยกว่าความสูงของรั้ว ให้ก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 3 เมตร เหนือระดับทางเท้าหรือถนนสาธารณะ

ข้อ 48 การก่อสร้างอาคารในที่ดินเจ้าของเดียวกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ผนังของอาคารด้านที่มี หน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสง หรือระเบียงของอาคารต้องมีระยะห่างจากผนังของอาคารอื่นด้านที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสงหรือระเบียงของอาคาร ดังต่อไปนี้

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ผนังหรือระเบียงของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ไม่น้อยกว่า 4 เมตร

(ข) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ผนังหรือระเบียงของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ไม่น้อยกว่า 5 เมตร

(ค) อาคารที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังหรือระเบียงของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ไม่น้อยกว่า 6 เมตร

(2) ผนังของอาคารด้านที่เป็นผนังทึบต้องมีระยะห่างจากผนังของอาคารอื่นด้านที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสง หรือระเบียงของอาคาร ดังต่อไปนี้

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 15 เมตร ผนังของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(ข) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 15 เมตร ผนังของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ไม่น้อยกว่า 3 เมตร

(ค) อาคารที่มีความสูงเกิน 15 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร

(ง) อาคารที่มีความสูงเกิน 15 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร

(3) ผนังของอาคารที่มีความสูงเกิน 15 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ด้านที่เป็นผนังทึบต้องอยู่ห่างจากผนังของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน 15 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ด้านที่เป็นผนังทึบ ไม่น้อยกว่า 1 เมตร สำหรับอาคารที่มีลักษณะตาม (2) และ (3) ผนังของคานฟ้าของอาคารด้านที่อยู่ใกล้กับอาคารอื่นให้ทำการก่อสร้างเป็นผนังทึบสูงจากพื้นคานฟ้า ไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร

ข้อ 49 การก่อสร้างอาคารในบริเวณด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว

(1) ถ้าห้องแถวหรือตึกแถวนั้นมีจำนวนรวมกันได้ตั้งแต่สิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันได้ตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป และอาคารที่จะสร้างขึ้นเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ห้องแถวหรือตึกแถวที่จะ

สร้างขึ้นต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 4 เมตร แต่ถ้าเป็นอาคารอื่นต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(2) ถ้าห้องแถวหรือตึกแถวนั้นมีจำนวนไม่ถึงสิบคูหาและมีความยาวรวมกันไม่ถึง 40 เมตร อาคารที่สร้างขึ้นจะต้องห่างจากผนังด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวเดิมไม่น้อยกว่า 2 เมตร เว้นแต่การสร้างห้องแถวหรือตึกแถวต่อจากห้องแถวหรือตึกแถวเดิมตามข้อ 4

ข้อ 50 ผนังของอาคารที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสง หรือระเบียงของอาคารต้องมีระยะห่าง จากแนวเขตที่ดิน ดังนี้

(1) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(2) อาคารที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 3 เมตร ผนังของอาคารที่อยู่ห่างเขตที่ดินน้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ใน (1) หรือ (2)

ต้องอยู่ห่างจากเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร เว้นแต่จะก่อสร้างชิดเขตที่ดินและอาคารดังกล่าวจะก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 15 เมตร ผนังของอาคารที่อยู่ชิดเขตที่ดินหรือห่างจากเขตที่ดินน้อยกว่าที่ระบุไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องก่อสร้างเป็นผนังทึบ และคาบฟ้าของอาคารด้านนั้นให้ทำผนังทึบสูงจากคาบฟ้าไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ในกรณีก่อสร้างชิดเขตที่ดินต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงด้านนั้นด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2543

พินิจ จารุสมบัติ

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะ แบบรูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ ที่ตั้งของอาคาร ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคารหรือแนวอาคาร และระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ทางเท้าหรือที่สาธารณะ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ประกอบกับมาตรา 8(1) (7) และ (8) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติให้การกำหนดดังกล่าวต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้ประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 117 ตอนที่ 75 ก วันที่ 7 สิงหาคม 2543 กฎกระทรวง ฉบับที่ 61 (พ.ศ. 2550)
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 17 ก วันที่ 26 มีนาคม 2550



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

ข้อมูลทั่วไปในการออกแบบห้องสมุดเฉพาะ

ห้องสมุดเฉพาะเรื่อง

ห้องสมุดเฉพาะเรื่อง คือ ห้องสมุดที่จัดตั้งโดยหน่วยงาน หรือสถาบัน หรือองค์กรต่าง ๆ มีหน้าที่รวบรวมหนังสือ เอกสาร และวัสดุการศึกษาให้บริการแก่บุคคลเฉพาะกลุ่มเป็นหลัก แต่ประชาชนภายนอกใช้ได้ โดยผ่านขั้นตอนของทางผู้เป็นเจ้าของ

วัตถุประสงค์ของห้องสมุดเฉพาะ มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ หรือสถาบัน องค์กรต่าง ๆ ได้ศึกษาหาความรู้ในด้านวิชาการเฉพาะ หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้การทำงานของเขามีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เพื่อเป็นแหล่งที่เก็บและรวบรวมหนังสือ เอกสารทางวิชาการต่าง ๆ ไว้เฉพาะวิชา หรือวิชาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการและสนใจของสถาบันนั้น ๆ
3. เพื่อให้เป็นแหล่งที่สามารถให้บริการตอบคำถาม และค้นคว้าหาข้อมูลวัสดุอ้างอิงต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

หน้าที่ของห้องสมุดเฉพาะ มีดังต่อไปนี้

1. ห้องสมุดประเภทนี้ต้องจัดหาหนังสือ วารสาร และวัสดุอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องในวิชาการนั้น ๆ โดยเฉพาะ ขณะเดียวกันก็ต้องจัดหาหนังสือประเภทอื่น ๆ ด้วย เพื่อช่วยให้ได้รับความรู้กว้างขวาง
2. นอกจากจะจัดหาหนังสือ วารสารให้แก่ห้องสมุดแล้ว ยังต้องจัดเตรียมคู่มือสำหรับค้นเอกสารไว้ให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดไว้ใช้ด้วย คู่มือเหล่านี้ ได้แก่ เอกสารย่อ (Abstract Journals) บรรณานุกรม (Bibliographics) ครรชนิค้นเรื่อง (Index) คู่มือเหล่านี้มีราคาแพง แต่ก็มีความจำเป็นที่จะต้องจัดหาไว้
3. ควรมีการแนะนำวิธีใช้ห้องสมุดให้แก่ผู้ฟังมาใช้ห้องสมุด ทั้งนี้เพื่อความสะดวกแก่ผู้ที่จะทำการค้นคว้าได้คุ้นเคยกับวิธีการจัดห้องสมุด และรู้จักใช้บรรณานุกรม
4. ควรจัดส่งรายชื่อหนังสือใหม่ที่ได้รับไปให้ผู้ใช้ห้องสมุด เพื่อความสะดวกยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ควรมีการติดต่อกับห้องสมุดอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ลักษณะห้องสมุดสมัยใหม่ (Essential Characteristics of Modern Library)

ตามความเข้าใจของบุคคลทั่วไปสมัยก่อนมีทัศนคติว่า ห้องสมุดเป็นห้องเก็บหนังสือ และบรรณารักษ์ คือ คนเฝ้าโกดังหนังสือ เพื่อมิให้หนังสือหายเท่านั้น ซึ่งความเข้าใจอันนั้นยังไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้ เพราะลักษณะของห้องสมุดสมัยใหม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. จัดขึ้นเพื่อใช้

ห้องสมุดมีหนังสือ วารสาร จุลสาร สิ่งพิมพ์อื่น ๆ และโสตทัศนวัสดุ เพื่อให้ผู้ใช้ได้ใช้อ่าน ค้นคว้าหาความรู้ และได้จัดวัสดุเหล่านี้ให้มีระเบียบ โดยการจัดหมู่และทำบัตรรายการเพื่อให้ผู้ใช้ได้ใช้โดยสะดวกและรวดเร็ว พร้อมทั้งยังได้จัดบริการต่าง ๆ เช่น บริการให้ยืม บริการแนะนำการอ่าน ฯลฯ

2. มีบรรณารักษ์ที่มีคุณวุฒิ หรือได้รับการอบรม

ปัจจุบันการจัดและดำเนินงานห้องสมุดต้องการผู้มีความรู้และฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ ตลอดจนมีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่งานบริการประชาชน เพราะการจัดห้องสมุดถือว่าเป็นวิชา การ และเป็นศาสตร์ที่จะต้องร่ำเรียนและอบรม ผู้ที่จะเป็นบรรณารักษ์จะต้องรู้จักเลือกหนังสือให้เหมาะสมกับผู้ใช้และโอกาส รู้จักวิธีการจัด รู้จักวิธีการให้บริการและแนวทางการอ่าน หรืออาจสรุปได้ว่า บรรณารักษ์จะต้องมีความรู้ถึง 5 ประการ คือ รู้จักงานด้านวิชาการทั่วไป งานด้านเทคนิค งานการให้บริการ งานการบริหาร และงานประชาสัมพันธ์

3. มีชั้นเปิด

ห้องสมุดสมัยใหม่ จะเปิดชั้นหนังสือให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเลือกหยิบหนังสือได้ตามความต้องการของคนที่อย่างรวดเร็ว และจะทำให้หนังสือหมุนเวียนในหมู่ผู้อ่านเร็วขึ้น ซึ่งจะผิดกับสมัยก่อน ซึ่งผู้ใช้ห้องสมุดจะเข้าไม่ถึงหนังสือเพราะเก็บใส่กุญแจ

4. จัดห้อง หรืออาคารสถานที่ที่สวยงามดึงดูดใจ

เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความสะดวกสบายในการใช้ห้องสมุด ห้องสมุดจะจัดสถานที่อย่างสวยงาม ถูกสุขลักษณะ นั่งสบาย จัดโต๊ะเก้าอี้อย่างเป็นระเบียบ เป็นการดึงดูดใจให้เข้าไปใช้ห้องสมุด

5. มีการจัดหนังสือให้เป็นหมวดหมู่ตามเนื้อเรื่อง

ห้องสมุดสมัยปัจจุบันจะนึกถึงความสะดวกของผู้ใช้เป็นหลัก โดยการจัดหนังสือที่มีเนื้อเรื่องเดียวกัน หรือคล้ายกันไว้พวกเดียวกัน โดยการจัดหมู่อย่างถูกต้องตามระเบียบที่นิยมใช้ เช่น ระบบทศนิยมของคีิวี หรือระบบห้องสมุดรัฐสภาอเมริกา เป็นต้น

6. มีการบริการแก่ประชาชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดเป็นคลังแห่งความรู้ เปิดโอกาสให้คนทั้งหลายที่ต้องการอ่านและค้นคว้าได้เข้ามาค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ และความต้องการของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ยังมีการบริการช่วยเหลือแก่ผู้ใช้หลายประการดังเช่น

- ห้องสมุดได้จัดทำบัตรรายการ เพื่อให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้ใช้ห้องสมุด จะได้ทราบว่าห้องสมุดมีหนังสือที่ตนต้องการหรือไม่ ถ้ามีจะได้หยิบได้จากที่ใด
- จัดบริการช่วยเหลือผู้อ่าน โดยให้การช่วยเหลือแนะนำแก่ผู้ใช้ เมื่อต้องการความช่วยเหลือ เช่น ช่วยหาหนังสือที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้
- จัดทำรายชื่อหนังสือ เพื่อให้ผู้ใช้ทราบว่าห้องสมุดมีหนังสืออะไรบ้าง
- มีบริการตอบคำถาม โดยช่วยตอบคำถามต่าง ๆ แก่ผู้มาใช้ห้องสมุด

7. มีงบประมาณประจำ

ห้องสมุดสมัยใหม่ย่อมพยายามทุกวิถีทางที่จะขยายกิจการออกไปให้ถึงประชาชนมากที่สุด เพื่อให้ทุกคนได้รับบริการห้องสมุดอย่างเต็มที่ เมื่อกิจการห้องสมุดเจริญงอกงามขึ้น ห้องสมุดจะต้องขยายกิจการออกไป เช่น ห้องสมุดประชาชน อาจขยายกิจการโดยจัดตั้งห้องสมุดสาขาขึ้นตามที่ตั้งต่าง ๆ หรือจัดห้องสมุดเคลื่อนที่ หรือ โดยการจัดส่งหนังสือทางไปรษณีย์ เป็นต้น

8. มีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมความเจริญทางสังคมทุกทาง

ห้องสมุดได้จัดหนังสือหลายประเภทหลายวิชา การบริหารและกิจกรรมอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพื่อเป็นการสนองความใคร่รู้ได้ศึกษาของประชาชนตามหน้าที่และวัตถุประสงค์ของห้องสมุด

ลักษณะของห้องสมุดที่ดี ควรจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ให้ประโยชน์ในการใช้สอยเพื่อสะดวกแก่ผู้ใช้ห้องสมุด และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดในการปฏิบัติงาน
2. ลักษณะแบบอาคารต้องไม่ให้เสียเนื้อที่โดยไม่จำเป็นมากนัก Floor Areas (Per 1,000 Inhabitants) suggested by IFI

10,000 – 20,000 inhabitants allow	42 m. (450 ft)
20,000 – 35,000 inhabitants allow	39 m. (420 ft)
35,000 – 60,000 inhabitants allow	35 m. (375 ft)
60,000 – 100,000 inhabitants allow	31 m. (335 ft)
Over 100,000 inhabitants allow	28 m. (300ft)
3. สามารถปรับปรุงขยายต่อไปภายหลังได้ สำหรับห้องสมุดประชาชนจะมีการเพิ่มหนังสือขึ้นปีละ 10% และมีการเปลี่ยนแปลงภายในได้ง่าย เพื่อความยืดหยุ่นในการใช้สอยอาคารโดยพิจารณาส่วนที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงการจัดพื้นที่อยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ลักษณะภายในอาคารมีการติดต่อกันได้สะดวกไม่ควรมีฝาผนังกัน
5. รูปร่างลักษณะเข้ากับสิ่งแวดล้อมหรืออาคารอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงได้ดี
6. ไม่สิ้นเปลืองในการระงับรักษาและทำความสะอาดได้ง่าย
7. ใช้วัสดุก่อสร้างที่เหมาะสม ชนิดดี และคงทนถาวร ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุที่มีราคาแพงมากเกินไป
8. มีความหนาและแข็งแรง โดยปกติพื้นที่ของห้องสมุดจะต้องรับน้ำหนัก ทั้งหนังสือ ครุภัณฑ์ และผู้ใช้บริการ จะมีความทนทานแข็งแรงเป็นพิเศษ พื้นห้องควรรับน้ำหนักได้ 1.0 ปอนด์/ตารางฟุต (0.40 กิโลกรัม)
9. ให้ความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ เช่น บันไดไม่สูงเกินไป มีทางฉุกเฉินเมื่อเกิดไฟไหม้ เป็นต้น
10. ให้ความสะดวกสบายโดยมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 10.1 เนื้อที่ มีเนื้อที่เพียงพอสำหรับกิจการห้องสมุดทุกด้าน เช่น เนื้อที่สำหรับผู้ใช้บริการ เจ้าหน้าที่ เก็บของ ชั้นหนังสือ และสวัสดิการ
 - 10.2 แสงสว่าง มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่สว่างจนเกินไป หากแสงสว่างจากธรรมชาติมากเกินไปอาจจะใช้ที่กรองแสงนอกหน้าต่าง หากแสงสว่างไม่เพียงพอจะต้องใช้แสงสว่างจากไฟฟ้ามาช่วย โดยปกติจะใช้แสงสว่างจากฟลูออเรสเซนต์ โดยเฉลี่ยควรมีแสงสว่าง 50 แรงเทียน
 - 10.3 เสียง ไม่มีเสียงรบกวนในการใช้ห้องสมุด ผู้ใช้ต้องการมีสมาธิในการอ่านหนังสือมาก ดังนั้นอุปกรณ์ห้องสมุดที่จะต้องใช้เสียง เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดสำเนา ควรจัดแยกห้องให้ไกลจากห้องอ่านหนังสือ หรือเสียงที่มาจกภายนอก เช่น โรงอาหาร อาจจะแก้ไขโดยใช้วัสดุที่เก็บเสียง บนพื้นอาจจะปูพรม หรือกระเบื้องยาง แต่การปูพรมสำหรับประเทศไทยอาจจะทำให้สกปรกง่าย และรู้สึกค่อนข้างฟุ้งเฟ้อ
 - 10.4 ลักษณะของอาคาร นอกจากจะให้ประโยชน์ในการใช้สอย ให้ความสะดวกสบายแล้ว จะต้องมิลักษณะสวยงาม เป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจและเชิญชวนเข้าไปใช้ห้องสมุดอีกด้วย สีของอาคารก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยให้อาคารคงามการทาสีควรใช้สีที่ทำให้เบิกบานและเย็นตา ถ้าใช้หลากสีก็ควรให้สีกลมกลืนกัน การทาสีภายในห้องอ่านหนังสือ นอกจากสวยงามแล้วยังจะช่วยให้แสงสว่างในการอ่านหนังสืออีกด้วย โดยมากใช้สีอ่อน เช่น สีเหลือง เขียวนวลอ่อน ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการตกแต่งอาคารด้วยต้นไม้ ดอกไม้ ภาพเพื่อให้มองดูสวยงามอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครุภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับห้องสมุด

1. ชั้นหนังสือหรือตู้หนังสือ (Library Shelves)

ชั้น หรือตู้สำหรับหนังสือ มียู 2 ชนิด

- ชั้นสำหรับหนังสือทั่ว ๆ ไป เป็นชั้นเปิด
- ชั้นสำหรับหนังสือมีค่า และหายาก ควรเป็นตู้มีฝาปิด

ลักษณะของชั้น ควรเป็นแบบเรียบ ๆ แต่ละชั้นเลื่อนขึ้นลงได้ ฐานของชั้นหนังสืออาจทำเป็นขาตอนล่างโปร่ง สูงประมาณ 4 นิ้ว เพื่อป้องกันปลวกและทำความสะอาดได้ชั้นได้สะดวก แต่มีความสวยงามน้อยกว่าชั้นที่มีฐานทึบ โดยตลอด

สีของชั้น ควรจะทาด้วยเชลแลค หรือสีที่ไม่ลอกง่ายและสีเรียบ ๆ ยังเป็นสีเนื้อไม่ยั้งดี

ขนาดของชั้น ความสูงของชั้นเป็นไปตามความสะดวกของผู้ใช้ห้องสมุด ชั้นหนังสือของห้องสมุดทั่ว ๆ ไป สูงประมาณ 6 – 7 ฟุต ชั้นหนังสือชนิดเดี่ยวอาจจะเสมอขอบหน้าต่าง หากจัดไว้ตามข้างฝาที่มีหน้าต่าง ควรสูงประมาณ 3 ฟุต

ความลึก ชั้นเปิดชนิดวางหนังสือได้ข้างเดียวสำหรับวางหนังสือทั่ว ๆ ไป ความลึกประมาณ 8” – 10” หากวางหนังสือใหญ่ลึกประมาณ 12” ชั้นชนิดวางหนังสือได้สองข้างมีความลึกประมาณ 16” – 24”

ความยาวชั้น ความยาวของชั้นหนึ่ง ๆ จะมีความยาวไม่เกิน 3 ฟุต หรือ 1 เมตร หากเป็นชั้นเรียงไว้ตามข้างฝาแต่ละชั้นไม่ควรยาวเกิน 3 ฟุต หรือ 1 เมตรเช่นเดียวกัน เราอาจจะต่อให้ยาวเท่าใดก็ได้แล้วแต่ฝ้าห้อง แต่ตรงมุมอาจจะต่อเป็นชั้นหนึ่ง ๆ แล้วนำมาวางเรียงกันก็ได้

ชั้นหนังสือหรือตู้หนังสือชนิดปิด ใช้สำหรับหนังสือที่มีค่าและหายาก เช่น สมุดข่อย ควรจัดใส่ตู้ที่มีฝากระจกเป็นบานเลื่อนปิดใส่กุญแจ

2. ที่วางเอกสาร (Magazine Shelf)

ที่วางเอกสารมีอยู่หลายแบบ อาจจะเป็นแบบลอย ๆ หรือ เป็นแบบที่สร้างรวมกับที่วางหนังสือพิมพ์ หรืออาจเป็นชั้นเรียงชนิดวางได้ด้านเดียวหรือทั้งสองด้าน มีที่เก็บวารสารฉบับล่วงหน้าอยู่ข้างล่าง บางชนิดอาจใช้ทำด้วยพลาสติกแขวนลอยอยู่บนบอร์ด

3. ที่วางหนังสือพิมพ์

ที่วางหนังสือพิมพ์มีหลายแบบ เช่น เป็นรูปไม้หนีบหนังสือพิมพ์ด้านยาว 25” ตรงปลายรัดด้วยห่วงยาง

4. โต๊ะอ่านหนังสือ (Reading Table)

โต๊ะสำหรับอ่านหนังสือเป็นครุภัณฑ์ที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้ใช้ได้รับความสะดวกสบาย ในการสร้างควรคำนึงถึง

4.1 ขนาด ให้ความสูงพอดีกับที่นั่งอ่าน ได้อย่างสบาย ความกว้าง-ยาวให้เหมาะกับห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องขนาดเล็กไม่ควรใช้โต๊ะอ่านหนังสือ มีมาตรฐานอยู่แล้ว คือ 36" ส่วนความยาวขึ้นอยู่กับเนื้อที่ของห้อง

4.2 ชนิดของวัสดุ โต๊ะส่วนมากทำด้วยไม้ โต๊ะโลหะมักจะเป็นสนิม

4.3 ความแข็งแรง การต่อตรงขาจะต้องทำให้แน่นหนาเป็นพิเศษ

4.4 ความสวยงามและใช้สบาย ผิวหน้าของโต๊ะควรทำความสะอาดได้ง่าย ไม่ใช่วัสดุสังเคราะห์ที่สะท้อนแสงหรือเป็นเงาวับ จะทำให้ผู้อ่านไม่สบายตา ที่มุมโต๊ะควรมน

4.5 ความสะดวกในการลุกนั่ง ไม่ควรมีคีย์ยื่นลงมา

4.6 ขนาดของโต๊ะ ความสูงของโต๊ะโดยทั่ว ๆ ไป สำหรับผู้ใหญ่ 29" สำหรับเด็ก ระหว่าง 22" – 25" กว้าง 26" (สำหรับโต๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว 60" หรือ 90" กว้าง 42" โต๊ะกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 36" หรือ 42" หรือ 48")

4.7 แบบของโต๊ะ โต๊ะอ่านหนังสือในห้องสมุดมีหลายแบบ ชนิดนั่งคนเดียว สองคน สี่คน หรือหกคน แบบกลมบ้าง เหลี่ยมบ้าง มีโต๊ะบางชนิดได้สร้างอุปกรณ์ไฮดรอลิกในตัวไว้พร้อมโต๊ะ และสร้างด้วยวัสดุที่ใช้สำหรับเก็บเสียงได้ (Carrel with Mechanical Equipment Built-in) โต๊ะแบบนี้ใช้ประโยชน์มาก ผู้นั่งศึกษาอยู่ในห้องสมุดสามารถเรียนจากการเปิดรับทีวีภายใน หรือใช้คูสไลด์ फिल्मสตริปสำหรับบุคคลได้ โต๊ะบางชนิดมีชั้นหนังสือ และบางชนิดมีพื้นหน้าเอนลาดด้านเดียวหรือสองด้าน โดยมากใช้เป็นโต๊ะอ่านหนังสือสำหรับเด็ก หรือบางทีผู้ใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ หรือหนังสือขนาดใหญ่

การจัดสร้างโต๊ะแบบต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับประเภทของห้องสมุด และลักษณะการใช้สอย เช่น

ห้องสมุดโรงเรียน จะมีโต๊ะกลมและเหลี่ยม ห้องสมุดโรงเรียนมัธยมปลาย ห้องสมุดมหาวิทยาลัย จะมีโต๊ะชนิดที่นั่งคนเดียวอีกด้วย เป็นต้น

5. โต๊ะทำงาน (Office Desks)

โต๊ะทำงานบรรณารักษ์ และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดอาจจะมีโต๊ะพิมพ์ดีดพร้อมหรือไม่ก็ได้

6. เก้าอี้

เก้าอี้มีหลายแบบ บางแบบก็เหมาะสมสำหรับโต๊ะบางชนิดเท่านั้น บางแบบก็ใช้ได้ทั่วไป เก้าอี้จะมีรูปร่างอย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่จะต้องคำนึงถึง คือ

6.1 การออกแบบ จะต้องได้สัดส่วนเหมาะสมแก่ขนาดของผู้นั่ง เก้าอี้สำหรับเด็กฝึกกับเก้าอี้สำหรับผู้ใหญ่ ควรออกแบบให้นั่งแล้วสบาย วางขาได้พอเหมาะ แต่ให้ได้สัดส่วน กับโต๊ะ นั่งแล้วไม่ต้องก้มหรือยืดอก

6.2 ความทนทานของเก้าอี้ ซึ่งจะต้องมีการเลื่อนบ่อย ๆ เช่น เก้าอี้โต๊ะอ่านหนังสือ ตาม

ข้อต่อต่าง ๆ จะต้องแข็งแรง ที่ขาตรงติดกับพื้นควรมียางรองเพื่อกันขาเก้าอี้ขูดพื้น
พนักจะต้องแข็งแรง วัสดุที่ใช้ต้องทนทาน

6.3 ความเรียบร้อยและสะอาดตา แบบของเก้าอี้ควรเป็นแบบง่าย ๆ ให้มองดูเรียบร้อย ทำ
ความสะอาดง่าย ไม่ควรมีการแกะสลักใด ๆ ทั้งสิ้น ที่นั่งควรเป็นไม้แผ่นเดียวเท่านั้น
ไม่มีการตอกตะปู ซึ่งเมื่อใช้ไปนาน ๆ ตะปูอาจ โผล่ขึ้นมาเกี่ยวเสื้อผ้าของผู้นั่งให้ขาด
ได้ ถ้าจะมีเก้าอี้นวม ควรหุ้มด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย

6.4 วัสดุที่ใช้มีหลายชนิด ใช้ไม้สักจะดีที่สุดเพราะสวยงามและทนทาน ภายในห้องเดียว
กันครุภัณฑ์ต่าง ๆ ควรใช้วัสดุอย่างเดียว เช่น ถ้าทำด้วยไม้ก็ให้เป็นไม้ตลอด ถ้าเป็น
โลหะก็ควรเป็นโลหะทั้งหมด

7. ที่วางพจนานุกรม (Dictionary Stand)

มีหลายแบบ อาจจะทำเป็นชั้น โดยเฉพาะสำหรับพจนานุกรม หรือทำเป็นแท่นวางสำหรับ
พจนานุกรมเล่มใหญ่

8. ที่รับจำหน่ายหนังสือ (Circulation Desk)

ที่รับจำหน่ายหนังสืออาจทำเป็น โต๊ะหรือเคาท์เตอร์รูปเหลี่ยม หรือกลม ซึ่งมีลักษณะผิดปกติ
ไปจากโต๊ะทั่ว ๆ ไป เพื่อประโยชน์ของการใช้สอย ประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

8.1 มีชั้นสำหรับวางหนังสือที่มีการนำมาคืน และรอสอดบัตรหนังสือเข้าที่เพื่อไปเก็บยัง
ชั้นหนังสือ

8.2 ที่สำหรับใส่บัตรหนังสือคืน ข้างล่างเป็นช่องว่างให้สำหรับเงินหนังสือ

8.3 ช่องสำหรับใส่บัตรหนังสือ ตอนบนกันไว้เป็นช่อง ๆ สำหรับใส่บัตรขนาดเท่ากัน

8.4 ลินชักสำหรับใส่บัตร เก็บเงินค่าปรับ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ให้ยืมหนังสือ ข้างล่างอาจ
ทำเป็นที่วางเท้า

8.5 พื้นหน้าให้ยืม ควรทำด้วยวัสดุสังเคราะห์แสง เช่น ปูด้วยพอร์เมก้าสีเขียว หรือสีเนื้อ
ไม้ อย่าใช้สีสะท้อนแสง

9. ตู้บัตรรายการ

ตู้บัตรรายการเป็นตู้ที่ทำยาก ต้องได้สัดส่วน ต้องใช้ช่างฝีมือละเอียดประณีตมาก แต่ละ
ชั้นจะต้องให้สัดส่วนถูกต้อง มิฉะนั้นแล้วจะใส่บัตรขนาด 3" – 5" ไม่ได้ ไม้ซึ่งทำลื่นชักจะต้อง
แห้งสนิทไม่ยืด-หดต่อไปอีก เพราะจะทำให้ดึงออกแล้วจะเอาเข้าที่ได้ยาก แต่ละลื่นชักจะ
สับเปลี่ยนที่กันได้

ตู้บัตรรายการเป็นตู้ซึ่งประกอบไปด้วยลื่นชักขนาดมาตรฐาน สำหรับใส่บัตรรายการหนังสือ
มาตรฐาน คือ 3" – 5" ลื่นชักเหล่านี้วางซ้อนกันขึ้นไปเป็นชั้น ๆ มีอยู่หลายขนาด แต่จำนวน
ลื่นชัก 5, 10, 15 (แถวละ 5 ลื่นชักเรียงกันตามยาว) หรือ 20, 30, 60 ขึ้นไป ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวน

หนังสือในห้องสมุด หนังสือเล่มหนึ่งต้องการบัตอย่างน้อย 3 ใบ ลีนชักขนาดมาตรฐานมีขนาด 14 ¾ จะบรรจบบัตรได้ราย 1,000 – 20,000 ใบ

ลีนชักของตู้บัตรรายการจะต้องมีความแข็งแรงเป็นพิเศษเพราะมีการใช้มาก ตรงรอยต่อควรทำให้แน่นหนา แต่ละลีนชักมีก้านเหล็กสำหรับร้อยบัตรไม่ให้หลุดจากที่มีที่กันไม่ให้บัตรลื่น ก้านร้อยบัตรจะเป็นแบบสปริงดึงออกได้ง่าย หรือจะใช้เป็นแบบเกลียวหมุดติดกับส่วนท้ายของลีนชักก็ได้ ตู้บัตรรายการจะต้องกำหนดไว้เพื่อในเวลา 20 ปีข้างหน้าด้วย แต่ละลีนชักไม่ควรใส่บัตรจนแน่น ควรเหลือที่ไว้สำหรับเพิ่มบัตรในปีต่อ ๆ ไปด้วย ตู้บัตรรายการที่มีบัตร 30 ลีนชัก จะเป็นผู้ที่เหมาะสมสำหรับห้องสมุดขนาดเล็กที่สุด

10. ตู้และป้ายนิทรรศการ

ที่สำหรับนิทรรศการมีหลายอย่าง เช่น เป็นตู้กระจกสำหรับติดข้างฝาในห้อง หรือตั้งกลางห้อง เป็นป้ายนิทรรศการ

11. ตู้สำหรับโสตทัศนวัสดุ

โสตทัศนวัสดุแต่ละชนิดต้องการที่เก็บแตกต่างกันไป เช่น ตู้เก็บฟิล์มจะเป็นที่สำหรับวางกลางฟิล์มตั้งตรง ที่วางฟิล์มสกริปจะเป็นลีนชักกันเป็นช่อง ๆ ที่วางแผ่นเสียงจะต้องกันเป็นช่องเล็ก ๆ เป็นต้น ตู้เก็บโสตทัศนวัสดุทำด้วยโลหะ จะได้ประโยชน์การใช้สอยได้ดีกว่าไม้

12. ตู้เก็บของ

อาจใช้ตู้เหล็กชนิด 2 บาน ควรมีกุญแจเปิดเพื่อป้องกันของหาย

13. ตู้จุลสาร

เป็นผู้ลีนชักขนาดมาตรฐานอาจจะมี 4 ลีนชัก หรือน้อยกว่านี้ ทำด้วยโลหะหรือไม้ ใช้สำหรับเก็บจุลสาร อนุสาร และภาพ

14. รถเข็นหนังสือ

รถเข็นนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับชั้นหนังสือ แต่มีล้อเพื่อใช้ใส่หนังสือและเข็นไปยังชั้นวางหนังสือ หรือเคลื่อนหนังสือไปยังที่อื่นได้โดยสะดวก ทุนแรงและหนังสือไม่ชำ มีทั้งชนิดที่ทำด้วยไม้และโลหะ เพื่อความสะดวกขนาดของรถไม่ควรจะใหญ่หนัก ล้อควร โดพอสสมควร และมียางหุ้มรถเข็นที่มีเพียง 3 ล้อ คือ คอนหลัง 2 ล้อ สะดวกแก่การเข็นเลี้ยวไปตามมุมต่าง ๆ

ขนาดมาตรฐานของรถเข็นมีดังนี้ ขนาดเล็กกว้าง 14 ½" ยาว 30" สูง 36" ขนาดใหญ่กว้าง 14 1/8" ยาว 30" สูง 42 ¾"

15. ที่ป็นหยิบหนังสือ (Step-up)

เพื่อความปลอดภัยในห้องสมุดควรมีที่สำหรับป็นหยิบหนังสือที่อยู่ชั้นบนสูงๆ อย่างปลอดภัย เพราะบางคนมีความสูงน้อยกว่าชั้นหนังสือไม่สามารถจะหยิบหนังสือได้ถึง จึงจำเป็นต้องใช้ที่ป็น

การจัดครุภัณฑ์ห้องสมุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดครุภัณฑ์จะต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้ใช้ และการควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด นอกจากนี้ยังต้องจัดให้มีระเบียบสวยงาม และเหมาะแก่การใช้สอยด้วย ตัวอย่างเช่น โต๊ะรับจ่ายควรอยู่ใกล้ทางออก เป็นต้น ในการจัดวางครุภัณฑ์สถาปนิกผู้ตกแต่งภายในบรรณารักษ์ ควรร่วมกันวางแผนว่าจัดอย่างไรจึงจะได้ผลดังกล่าวข้างต้น

ชั้นวางหนังสือ

โดยมากมักเรียงไปตามฝาผนัง ทั้งนี้เพื่อไม่ให้กินเนื้อที่สำหรับนั่งอ่าน โดยเฉพาะทำให้บรรณารักษ์มีโอกาสควบคุมดูแลห้องสมุดโดยทั่วถึง แต่ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากแนวโน้มของการศึกษาแผนใหม่ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า โดยตนเองมากขึ้น การจัดวางชั้นหนังสือกลางห้องควรวางระยะห่างกันระหว่างชั้น 4” – 5” เพื่อผู้ใช้งานจะได้หยิบหนังสือได้สะดวก

ชั้นวารสารและหนังสือพิมพ์

วารสาร หนังสือพิมพ์ เป็นสิ่งที่ดึงดูดและเชื้อเชิญคนเข้าไปในห้องสมุด ได้มาก ควรตั้งอยู่ใกล้ทางเข้า หรือเป็นที่คนเข้าถึง ได้ง่าย

โต๊ะรับ-จ่ายหนังสือ

มักวางอยู่ใกล้ทางเข้า-ออก เพราะจะเป็นการสะดวกแก่ผู้ใช้ในการยืมและส่งหนังสือ ทั้งยังเป็นการช่วยให้เจ้าหน้าที่ได้ควบคุมดูแลการยืม ได้ดียิ่งขึ้น เพราะเมื่อผู้ใช้ได้ยืมหนังสือไปแล้ว เจ้าหน้าที่จะได้ตรวจดูเป็นครั้งสุดท้ายก่อนออกจากห้องสมุด

ตู้บัตรรายการ

ควรอยู่ในที่ที่เห็นได้ง่ายจากทางเข้า อยู่ตรงกลางระหว่างหนังสือทั่วไปกับหนังสืออ้างอิง ให้ใกล้กับเจ้าหน้าที่บริการตอบคำถาม และ โต๊ะรับจ่าย เพื่อผู้ใช้งานจะได้ค้นหาหนังสือของห้องสมุดได้โดยสะดวก

โต๊ะเจ้าหน้าที่บริการตอบคำถาม

ควรอยู่ในที่ที่มองเห็นได้ง่าย และสะดวกในการติดต่อสอบถาม ใกล้กับหนังสือทั่วไป

โต๊ะในห้องอ่านหนังสือ

จะต้องจัด ไม่ให้ติดกันจนเกินไปเพื่อทางเดิน ระยะระหว่างโต๊ะตัวหนึ่ง ๆ ควรห่าง 62” ระหว่างเก้าอี้ตัวหนึ่งถึงเก้าอี้ตัวหนึ่ง จัดจากกึ่งกลางเก้าอี้ประมาณ 1 ½” – 3”